உ

ஓம் நம: பரமாத்மநே ॥

போதாயன தர்மஸூத்ரம்

கோவிந்தஸ்வாமி பாஷ்யத்தை அநுஸரித்த

தமிழுரையுடன் கூடியது.

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி அவர்களின்

ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால்

கும்பகோணம்

சாரதா விலாஸ பிரஸ்ஸில்

அச்சிடப்பட்டு, கும்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

இதன் விலை] 1952. [ரூ. 4—0—0

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌾𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌿𑌪 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌐𑌹𑌿𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 । [illegible] 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌵𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌸𑌭𑌾𑌤𑍋 [illegible] 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍀𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 [illegible] 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌳𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 । 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌮𑌹𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂-
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌃,
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌬𑍍𑌦𑌂, 𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

184962
சென்னை-600 008
நூலகம்

ஸ்ரீ:

முத்ரை.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய, ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாத

ப்ரதிஷ்டித, ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு

ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ச்ரீபாதை:

செய்யப்படுகிறது,

நாராயணஸ்மரணம்.

ச்ருதி ஸ்ம்ருதி ஸதாசார பரிஷத்துகளை ப்ரமாணமாகக் கொண்டவைகளாயும், பாரலௌகிக ச்ரேயஸ்ஸுக்குக் காரணங்களாயும், வேதம் முதலியவைகளில் ஆங்காங்குப் பிரிந்து இருக்கின்றதுமான ஸாங்கங்களான தர்மங்களை, அதிகாரி பேதத்தால் பிரித்து, சுருக்கமாய்ப் போதிப்பதற்குத் தர்மஸூத்ரங்களை இயற்றி அருளினார்கள் போதாயனாசார்யரவர்கள். ருஷிப்ரோக்தமான ஸூத்ரங்களைத் தாமாகவே அறிவதற்குச் சக்தியில்லாத அனுஷ்டாபகர்களுக்கும் அனுஷ்டாதாக்களுக்கும் உபகாரத்திற்காக, த்ராவிட பாஷை மொழிபெயர்ப்புடன் ஷ்டி போதாயன தர்மஸூத்ர க்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை வெளியிட்டு நம்மிடம் சேர்ப்பித்ததைப் பார்த்து நாம் ஸந்தோஷிக்கின்றோம்.

இந்த க்ரந்தத்தைப் பரிசீலிப்பவர்கள் தர்மத்தில் ச்ரத்தையுடையவராய், ஸாங்கமான தர்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவராய், அந்தத் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதால் தர்மாத்யக்ஷனான பகவானை ப்ரீதனாகச் செய்பவர்களாய், கல்யாண பரம்பரையை ஸ்ரீசந்த்ரமௌளீச்வரக்ருபையால் அடையவேண்டும் என்றும், இந்த க்ரந்தமும் அதிகமாக ப்ரசாரத்தை அடையவேண்டுமென்றும் கோருகிறோம்.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்,
சாத்தனூரக்ராஹாரம்.
நந்தன-ஹு பாத்ரபத சுத்தபஞ்சமீ

நாராயணஸ்ம்ருதி.

Q1:44 N52

முகவுரை.

வைதிக மத தர்ம ப்ரவர்த்தகர்களான நமது மஹர்ஷிகளுள் ச்ரேஷ்டராகக் கொண்டாடப்படுகிற போதாயந மஹர்ஷி, பரமக்ருபையால் உலகம் உஜ்ஜீவிக்கச் செய்தருளிய தர்மஸூத்ர க்ரந்தமானது தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் ப்ரசுரிக்கப் படுகிறது. இந்த நற்கார்யமானது வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையாரின் தர்மஸூத்ர ப்ரசுர கைங்கர்யத்தில் மூன்ருவதாகும். ஏற்கனவே ஆபஸ்தம்ப, கௌதம தர்மஸூத்ரங்கள் வெளியிடப்பட்டு வைதிக உலகத்திற்குப் பரம உபகாரம் செய்து வருவதுபோல், இந்தப் போதாயன தர்மஸூத்ர ப்ரசுரமும் மிகுந்த உபகாரகமாயிருக்கும். அந்த ஸபையானது தனது பெயருக்கும், கொள்கைக்கும் ஏற்றபடி மிக்க உறுதியுடனும், உத்ஸாஹத்துடனும் இதுவரை செய்யப்படாத முறையில் தர்மபரிபாலனம் செய்துவருவதைத் தார்மிகலோகம் நன்றியுடன் பாராட்டி வருகிறது. இவ்வளவும் ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபர்களான ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் ஆசார்யபாதாள் அவர்களுடைய மன:பூர்வகமான திவ்யாநுக்ரஹ பலன் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

தர்மஸூத்ராத்யயனம்.

வைதிகதர்மம் வ்ருத்தியடைந்து அதன்மூலம் ப்ரஜைகள் இஹபரச்ரேயஸ்ஸுகளை அடையவேண்டுமானல் தர்மசாஸ்த்ர விதிகளை ஜனங்கள் பூர்ணமாக அறியவேண்டும். இதற்காகத் தர்மஸூத்ர அத்யயனம் இன்றியமையாததாகும். ஜீவனத்திற்காக மட்டும் வித்யாப்யாஸம் செய்வதென்கிற இக்காலக்கொள்கை வைதிகமதத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அதிலும் முக்யமாக ப்ராம்ஹணன் நிஷ்காரணமாக ஆறு அங்கங்களுடன் கூடிய வேதத்தை அத்யயனம் செய்ய வேண்டுமென்று சாஸ்த்ரம் விதிக்கின்றது. வேதாப்யாஸத்திற்கோ, வேதாங்க தர்மசாஸ்திரங்களுக்கோ லௌகிக ப்ரயோஜன பலனை எதிர்பார்க்காமல், அப்யஸிக்கும்படி சாஸ்த்ரநியதி ஏற்பட்டதால்தான் நமது தர்மங்களும், அவைகளின் விதிகளும் இன்றளவும், எவ்வளவு பெரிய புரட்சிப் புயலிலும் கூட அழியாமல் சிறப்புடன் விளங்கி வருகின்றன. இது நீடித்திருக்கவேண்டுமானல் நம் ஸமூஹத்தில் தர்மஸூத்ராத்யயனம் எங்கும் பரவவேண்டும். வேதாத்யயனத்தைப் போல் தர்மசாஸ்த்ர அத்யயனத்தை அத்ருஷ்ட ஸ்வர்க்காதி பலனை ஸம்பந்தப் படுத்தி ருஷிகள் விதிப்பதின் கருத்து அதுதான்.

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 ॥

என்று ஹாரீதர் சொல்லுகிருர். மேலும்,

𑌵𑍇𑌦𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ।

என்பதால் இந்தத் தர்மஸூத்ர க்ரந்தங்களை வேதங்களைப்போல் அப்யஸிப்பதுடன், பெரியோர்கள் மூலம் இரவு பகல் எவ்வேளையிலும் ச்ரவணம் செய்ய வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்படுவதால், இந்தப் போதாயந-ஆபஸ்தம்பாதி க்ரந்தங்களைப் புராணங்களைப்போல் ஆங்காங்குப் படித்து ப்ரவசனம் செய்யவும் மதாசார்யர்கள் ஏற்பாடு செய்தால் மிகுந்த பலன் ஏற்படும்.

தனி கௌரவம்.

தர்மசாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகர்களான அநேக மஹர்ஷிகள் இருப்பினும், எல்லோரையும்விடப் போதாயனருக்குத் தனி கௌரவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது விசேஷமாகும். வைதிகமதத்தில் அநேக சாகைகள், அநேக ஸூத்ரங்கள் தனித் தனி அதிகாரிகளுக்காக ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், எல்லா ஸூத்ர ஸ்ம்ருதி விதிகளையும் ஏகவாக்யதை செய்து உபஸம்ஹாரம் செய்து அநுஷ்டிப்பதைச் சாஸ்த்ரம் விதிக்கிறது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

ஆயினும் ஒரு சாகையில், ஒரு சாகையின் ஸூத்ரத்தில் அதிகாரியாயிருப்பவன், தன் சாகாஸூத்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள தர்மங்களை விட்டு அந்ய சாகா ஸூத்ர தர்மங்களை அநுஷ்டிக்கக் கூடாதென்றும், அப்படி அனுஷ்டிப்பவனைச் சாகாரண்டன் என்றும் தூஷித்தும் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. தன் ஸூத்ரத்தில் இல்லாத தர்மத்தை இதர ஸூத்ரத்திலிருந்து எடுத்து ஆசரிக்கலாம். அதில் தோஷமில்லை.

ஆனல் இந்த நியமம் போதாயந ஸூத்ரம் தவிர மற்றவைகளுக்குத்தான். தன் சாகாஸூத்ர தர்மங்கள் இருக்கையிலேயே அதைவிட்டுப் போதாயனருடைய மதத்தை ஒருவன் அநுஷ்டிக்க அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போதாயன மதத்தை எடுத்து ஆசரித்தால் தன் ஸூத்ர விதியை ஆசரித்த பலனே அவனுக்கு ஏற்படுவதாக ருஷிகள் ஸங்கேதமாக அங்கீகரித்துள்ளார்கள்.

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌲𑍋𑌪𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌫𑌲𑌭𑌾𑌕𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

இப்போதுகூட ச்ரௌத-ஸ்மார்த்த கர்மாக்கள் பலவற்றிலும் ஸ்வஸூத்ர விதி தெளிவாக இருந்தும், ஸௌகர்யத்திற்காகப் போதாயன விதிகளை ஆசரிப்பது வைதிக ஸமூஹத்தில் ஸஹஜமான ஆசாரமாக இருந்து வருகிறது.

போதாயன ஸூத்ரத்தின் முக்யத்வம்.

இவ்வாறு தர்ம சாஸ்த்ரிகளான ருஷிகளே போதாயனருக்கு அதிக கௌரவம் காட்டியதின் காரணமென்ன ? தர்மஸூத்ரம் எழுதிய மற்ற ருஷிகள் பலரும் தாங்கள் சொல்லிய தர்மங்களுக்கு மூல ஆதாரமான ச்ருதிவாக்யங்களைத் தங்களது ஸூத்ரங்களில் குறிப்பிடவில்லை. போதாயனரோவென்ருல் தாம் சொல்லும் ஒவ்வொரு தர்மத்திற்கும் ஆதாரமாக உள்ள ச்ருதிவாக்யத்தை உதாஹரித்தே ஸூத்ரம் செய்துள்ளார். இது ஒரு புதிய முறையாகும். ருஷிகள் கூறும் தர்மங்

களுக்கு ச்ருதி ப்ரமாணமிருக்கிறதா இல்லையாவென்கிற சர்ச்சைகளுக்கு இடம் வைக்காமல் போதாயனர் ச்ருதிவாக்யங்களைக் காட்டி ஸூத்ரம் எழுதுவதை நியமமாகக் கொண்டிருக்கிறார். தற்கால மேற்றிசை விமர்சகர் சிலர் நமது தர்மங்களைப் பற்றி, சில விபரீத அபிப்ராயங்களைத் தங்கள் புஸ்தகங்களில் எழுதியுள்ளனர். தர்மஸூத்ரகாரர்கள் சொல்லும் பலதர்மங்களுக்கும் ஆசாரங்களுக்கும் மூல ப்ரமாணமான வேதங்களில் ஆதாரமில்லையென்பதும், ருஷிகளே அவைகளைக் கற்பித்தனர் என்பதும் மேனாட்டு விமர்சகர்களின் விபரீதவாதமாகும். இந்தத் துர்வாதத்தை இந்தப் போதாயன ஸூத்ரம் அடியோடு நிரஸனம் செய்யக் கூடியதாயிருக்கிறது. வேதங்களில் விஹிதமான தர்மங்களையே ருஷிகள் தங்கள் ஸூத்ரத்தில் உபதேசிக்கின்றனரென்பது வைதிகமத ஸித்தாந்த உண்மையாகும். இந்த விஷயத்தில் போதாயன ஸூத்ரமானது அஸாதாரண ஸ்தானத்தை வஹிக்கின்றது. வேதகாலத்தில் இல்லாத தர்மங்களை ருஷிகள் காலத்தில் கற்பித்தார்களென்ற ஆங்கில விமர்சகர்களின் கூற்று இந்தப் போதாயன ஸூத்ரத்தைப் படித்தால் பறந்தோடிவிடும். மேற்றிசையார் மட்டுமில்லை, அவர்களுடைய விமர்சங்களில் மோஹித்த நம் தேச சிஷ்ய வர்க்கங்களிலும் பலர் இந்தத் துர்வாதம் புரிவதைக் காண்கிறோம். வேதகாலத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரமான தர்மங்களோ, ஆசாரங்களோ இருந்திருக்க முடியுமாவென்று இவர்கள் ஸந்தேஹப்படுகின்றனர். இந்தப் போதாயன ஸூத்ரத்தை இவர்கள் ஒருதடவை ஊன்றிப் படித்தாலே இந்த ஸந்தேஹம் நீங்கிவிடும். போதாயனர் தமது ஸூத்ராரம்பத்திலேயே இதை முக்யமாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

உபதிஷ்டோ தர்ம: ப்ரதிவேதம் | தஸ்யாநுவ்யாக்யாஸ்யாம: |

ஒவ்வொரு வேதத்திலும் தர்மங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருப்பதால், தர்மங்கள் வேத மூலகமாக ஏற்பட்டவை என்பதை உறுதி செய்து, அதைத் தமது ஸூத்ரத்தில் விவரித்துக் காட்டப்போகிறேன் என்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்கிறார். இந்த ப்ரதிஜ்ஞைக் கேற்றபடியே மேலே ச்ருதி ப்ரமாணங்களை பெரும்பாலும் உதாஹரிக்கிறார்.

மற்ற எல்லா ஸூத்ரகாரர்களும் வேதமூலமான தர்மத்தைத் தான் உபதேசிக்கிறார்கள் என்பதும் நிர்விவாதம். ஆயினும் அவர்கள் மூலச்ருதிகளை உதாஹரிக்கும் ஸம்ப்ரதாயங்களைக் கைகொள்ளவில்லை. போதாயனர் அதைச்செய்து இருப்பதால்தான் அந்த ஸூத்ரத்திற்குத் தனிப்பெருமையை ருஷிகளே அங்கீகரித்தனர்.

சில விசேஷங்கள்.

போதாயனரும் ஆபஸ்தம்பரைப்போல் வெகுவிஸ்தாரமாக ச்ரௌத ஸூத்ரம் செய்துள்ளார். க்ருஹ்ய ஸூத்ரமும் செய்துள்ளார். இந்தத்தர்ம ஸூத்ரத்தையும் அவர் மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்க இயற்றினர். இந்த ஸூத்ரத்தில் பல விசேஷங்களை இதர ஸூத்ரங்களில் காணப்படாதவைகளையும் உபதேசித்திருக்கிறார். ஸந்த்யாவந்தனவிதி, மாத்யாஹ்னிக ஸ்நானவிதி, மாத்யாஹ்னிக ஸந்த்யை, ப்ராணாஹுதி ப்ரயோகம், கூச்மாண்ட ஹோமம், அகமர்ஷணகல்பம், உபவாஸத்துடன் செய்யும் வேதபாராயண விதி போன்ற பல அம்சங்கள் மற்ற ஸூத்ரங்களிலில்லாதவை காணப்படுகின்றன.

இக் க்ரந்தத்தின் கடைசியில் ப்ராயச்சித்த ப்ரகரணாதிகளில் போதாயனர், மற்ற ஸூத்ரங்களிலில்லாத முறையில் வேதமந்த்ரங்களை பஹுளமாகச் சேர்த்து ப்ராயச்சித்த சுத்திகளை உபதேசித்திருப்பது ஆச்சர்யமானது.

ச்ரவண மாத்ரத்திலும் உச்சரித்த மாத்ரத்திலும் ஸகல பாபங்களையும் போக்க வல்ல மஹாபரிசுத்தங்களான மந்த்ரங்களை எல்லாம் பொறுக்கி எடுத்து, சுத்திகளை உபதேசம் செய்கிறார். அந்தச் சுத்திகளை வைதிகர் யாவரும் அடிக்கடி ஆசரித்து ஆத்மசுத்தியைப் பெறலாம்.

வைதிக கர்ம ச்ரத்தை.

போதாயனருக்கு வேதோக்தமான (வைதிக) கர்மங்களில் அபரிமிதமான அபிமானமிருக்கிறது. ஸ்ம்ருதி விதிகளைவிட வேதவிதிகளுக்கு ப்ராபல்யம் கொடுத்து, வேதவிதிகளையே உறுதிப்படுத்துகிறார். ஸூத்ரமெங்கும் இதற்கு உதாஹரணம் கிடைக்கும். வேதாத்யயனத்திற்கு ப்ரம்ஹசர்ய காலத்தின் எல்லை எவ்வளவு வர்ஷமென்பதில், 48, 24, 12 என்று ருஷிகள் பல கால அவதியை விதித்தார்கள். போதாயனரும் அவைகளை அநுவாதம் செய்துவிட்டு, க்ரஹணாந்த பக்ஷத்தை ஆதரிக்கிறார். அத்யயனத்தில் ஒரு சாகையையாவது க்ரஹிக்க எவ்வளவு காலம் வேண்டுமோ அவ்வளவு காலம் ப்ரம்ஹசர்யமிருந்தால் போதுமென்கிறார். புத்திமானான மாணவகன் வெகு சீக்ரத்தில் க்ரஹித்துவிடலாம். அதுவே காலம். எல்லாப் பக்ஷத்தையும் ஒதுக்கி க்ரஹணாந்த பக்ஷத்தையே உறுதிப்படுத்தி விட்டார். இதையே தமது பக்ஷமாகக் கூறுகிறார்.

'ஜீவிதஸ்ய அஸ்திரத்வாத்'

என்று, மனிதனின் ஜீவனம் அஸ்திரமானதால் நீண்டகாலம் ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதம் வேண்டியதில்லையென்று தக்க காரணத்துடன் சொல்லுகிறார். மேலும் ஜீவிதம் அஸ்திரமாகையால் சீக்கிரமே க்ருஹஸ்தாச்ரமம் புகுந்து யஜ்ஞாதிகளான வேத விஹித தர்மங்களை இவன் செய்து தீரவேண்டியிருப்பதால் தீர்க்ககால ப்ரம்ஹ சர்யம் கூடாதென்கிறார்.

க்ருஷ்ணகேசோऽக்னீநாததீத இதி ச்ருதி: ||

என்பதால், ப்ராம்ஹணன் யுவாவாக இருக்கையிலேயே, கேசம் கறுப்பாக இருக்கையிலேயே, அக்நிஆதானம் செய்து, அக்நிஹோத்ராதி ச்ரௌத கர்மங்களைச் செய்யும்படி வேதம் விதிப்பதால், நீண்டகால ப்ரம்ஹசர்யத்தை நிஷேதிக்கிறார். ஆதான ச்ருதிபலத்தால் ஸ்ம்ருதி விஹித நீண்டகால ப்ரம்ஹசர்யத்தை நிரஸனம் செய்கிறார். இம்மாதிரி ச்ருதிவிதிகளுக்கு ப்ராபல்யம் கொடுப்பதைப் பலவிடங்களில் பார்க்கலாம்.

க்ருஹஸ்த தர்ம உயர்வு.

ப்ரஜோத்பத்தி முதலியவை.

வைதிக மதமானது வைராக்யத்தையே ப்ரதானமாக உபதேசித்து, மனிதனின் இஹலோக வாழ்க்கையையும் ஸுகஸாதனங்களையும் பாழ்படுத்துவதாகச் சிலர் குற்றம் காண்கிறார்கள். போதாயந ஸூத்ரமானது அவர்களது மயக்கத்தைத்

தெளிவிக்கும். வைராக்யம் சிறந்ததாயினும் அதை நாசகாரியான வைராக்யமாகப் போதாயனர் அங்கிகரிக்கவில்லை. மனிதனின் வாழ்நாள் க்ஷேமத்திற்கும், ஜந்மாந்தர, லோகாந்தர க்ஷேமாதிகளுக்கும் "புத்ரஸந்தானம்" ஆவச்யகமென்று வேதமே வற்புறுத்துகிறது. இந்தத் தர்மத்தை, போதாயனர் ஒரு கண்டம் முழுவதும் சர்ச்சை செய்து உபதேசிக்கிறுர். அதில் அவர் க்ருஹஸ்த தர்மத்திற்கு உத்கர்ஷத்தை ஸ்தாபித்திருப்பது முக்யமான விஷயம்.

புத்ர பௌத்ராதி ஸந்ததிகளால் ருணதோஷம் நீங்குவதுடன், ஸத்புத்ரனுல் பதினுன்கு தலைமுறை க்ஷேமம் ஏற்படுவதையும் ச்ருதி ப்ரமாணங்களைக் கொண்டு நிரூபணம் செய்கிறுர்.

புத்ர ஸந்தானம் ஏற்பட, மனிதன் தைவ மானுஷ முயற்சிகளால் ப்ரயத்நம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதையும் சொல்லுகிறுர்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌔𑌷𑌧𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 ॥

புத்ரோத்பாதனத்திற்கு மனிதன் முயற்சிப்பது எப்படி? இதை இந்த ஸூத்ரத்தில் விளக்குகிறுர். ஔஷதம், மந்த்ரம் ஆகிய உபாயங்களையும் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்கிறுர். புருஷனுடைய சுக்லத்தில் க்ருமிகள் ஏற்பட்டு புத்ர உத்பாதன சக்தியை அந்த க்ருமிகள் தின்றுவிடுகின்றன. அந்த க்ருமிகளைக் கொல்லக் கூடிய ஔஷதங்களையே போதாயனர் இங்குக் குறிப்பிடுவதாக வ்யாக்யாதாக்கள் விவரித்தனர். இதுபோல் புத்ரோத்பத்திக்குத் தடையான ஜந்மாந்தர பாபங்களையும், ரக்ஷஸ், பிசாசாதி தடைகளையும் மந்த்ர ப்ரயோகத்தால் நீக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் உபதேசிப்பது கவனிக்கத்தக்கது. மந்த்ர-ஔஷத ப்ரயோகங்களைத் தாம் மட்டும் சொல்லவில்லையென்றும், ச்ருதியே இதை உபதேசிப்பதாயும் அடுத்த ஸூத்ரத்தில் சொல்லுகிறுர். வைதிகமதம் வைராக்ய மதமென்பது இதனுல் மறுக்கப்படுகிறது.

க்ருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்று மட்டுமே உண்டு.

போதாயனர் இஹலோக வாழ்க்கைக்கும், இங்கு அநுஷ்டிக்கவேண்டிய அக்நிஹோத்ராதி தர்மங்களுக்கும் ஸாதனமான க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தையே வெகு தீவ்ரமாக ஆவேசம் பிடித்தவர்போல் ஆதரித்து, மற்ற மூன்று ஆச்ரமங்களையும் பலமாக நிந்திக்கிறுர். இரண்டாவது ப்ரச்னம் ஆருவது அத்யாயத்தில் 24-ஆவது ஸூத்ரம் முதல் 36-ஆவது வரை வெகு பலமான வாதப்ரதிவாதங்களைக்காட்டி, க்ருஹஸ்தாச்ரமமே உத்க்ருஷ்டமென்று ஸ்தாபிக்கிறுர்.

𑌐𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥

ப்ரம்ஹசர்யாதி மற்ற ஆச்ரமங்கள் உலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாததான புத்ரோத்பத்தி தர்மத்திற்கு உபயோகப்படாதவையாகையால், க்ருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்றுமட்டும்தான் உண்டு, என்று வைதிகமத ஆசார்யர்கள் அங்கிகரிப்பதாகச் சொல்லுகிறுர். இம்மட்டோடு நிற்காமல் அடுத்த ஸூத்ரத்தில் மற்ற மூன்று ஆச்ரமங்களையும் நிந்திக்கிறுர்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹 𑌵𑍈 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰 𑌆𑌸 । 𑌸 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌃 । 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 ॥

"ப்ரஹ்லாத புத்ரனுன கபிலன் என்ற அஸுரன் தேவர்களுடன் சண்டையிட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்கு விரோதமாக இந்த மூன்று ஆச்ரமபேதங்களைக் கற்பித்தான். ஆகையால் ப்ராஜ்ஞுனை விவேகீ, க்ருஹஸ்தாச்ரமம் தவிர மற்ற மூன்று ஆச்ரமங்களையும் ஆதரிக்கக் கூடாது'' என்கிருர். மேலேயும் சில ஸூத்ரங்களால் இந்தக் கக்ஷியை வலுப்படுத்துகிருர்.

𑌇𑌮𑍇 𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍 𑌨 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍋 𑌨 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌕𑌰𑌾𑌸𑌃 । 𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌯𑌾 𑌸𑌿𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌞𑌯𑌃 ॥

என்கிற ருக்வேத மந்த்ரத்தை உதாஹரித்து, க்ருஹஸ்தனல்லாத மற்ற வைராக்ய ஆச்ரமிகள், இஹ-பர ஸௌகர்யத்திற்கு உபயோகப்படாதவர்கள், ஸோமரஸாதி ஹவிஸ்ஸால் யாகம் செய்யக்கூடாதவர்கள், ஸந்ததி வ்ருத்திக்கு உபயோகப்படாதவர்கள், இத்யாதிகளாக இதில் நிந்தை காணப்படுகிறது. இதற்குமேல் போதாயனர், க்ருஹஸ்தாச்ரமமானது மூன்று வேதம், யஜ்ஞம், தபஸ், தானம், ப்ரஜாஸந்ததி போன்ற ஸகல ச்ரேயஸ்ஸாதனமாயும், ப்ரஜைகளால் அம்ருதத்வத்தை அடைய ஹேதுவாயுமிருப்பதால் அதுவே ச்ரேஷ்டமென்று நிர்ணயித்து, முடிக்கிருர்.

இதற்கு ஸமாதானமென்ன ?

இவ்வாறு போதாயனர் ப்ரம்ஹசர்ய, வானப்ரஸ்த, ஸ்ந்யாஸாதிகளான மூன்று ஆச்ரமங்களையும் வைதிகமென்று அங்கீகரிக்காததுடன் பலமாகத் தூஷிப்பதும் வைதிகமத ஸித்தாந்தத்திற்கு விருத்தமல்லவா ? இது வைதிகமதத்தில் பெரிய க்ஷோபத்தைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தாதா ? இதற்கு ஸமாதானமென்னவென்று ஆஸ்திகர் கேட்கலாம். உண்மையில் அவர்கள் பயப்பட வேண்டியதில்லை. வைராக்யத்தை ஸ்துதி செய்து போதிக்கும் சில உபநிஷத் வாக்யங்களை அறிந்தவர்கள், இந்த நிந்தையைக் கண்டு கலக்கமடைய இடமில்லை. வைராக்ய ஸ்துதிக்காக, கர்மாக்களை வாய்கொண்டமட்டும் நிந்திக்கும் கர்மநிந்தா வாக்யங்கள் உபநிஷத்துக்களில் மலிந்து இருக்கின்றனவே ? அந்த நிந்தைகளை அப்படியே நாம் அங்கீகரித்திருக்கிருேமா ? அந்தக் கர்ம நிந்தைகள் யதார்த்தமானுல் போதாயனர் வைராக்ய நிந்தை செய்வதும் ந்யாயமாகிவிடும். கர்மநிந்தையைக் கண்டு ஸந்தோஷம் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு இந்த வைராக்யநிந்தையும் ந்யாயமாகி விடாதா ?

ஆனுல் இரண்டும் தவறு. ஒன்றை ஸ்துதி செய்ய நேரும்போது, அதற்கு எதிரியான மற்றென்றைத் தாழ்த்தியோ, நிந்தித்தோ கூறுவது உலக இயற்கை. இந்த முறைதான் ச்ருதியிலும் கையாளப்படுகிறது. இதை "நஹிநிந்தா''—ந்யாய

மென்று வைதிகமதம் உறுதியாக ஆச்ரயித்துள்ளது. இதில்லாவிட்டால் வைதிகமே மறைந்துவிடும். ஆதலால் போதாயனருக்கு க்ருஹஸ்தாச்ரம ப்ரசம் ஸையில் நோக்கமே அல்லது உண்மையில் மற்ற ஆச்ரமங்களை நிந்திப்பதில் நோக்க மில்லையென்ற ஸமாதானமே சாஸ்த்ரீயமாகும். உபநிஷத்துக்களில் காணப்படும் கர்ம நிந்தா வாக்யங்களுக்கும் இதே ஸமாதானம்.

போதாயனர், வர்ண தர்மங்கள், ஆச்ரமதர்மங்கள், ப்ராயச்சித்தம், ஆசௌ சம் முதலிய பலவற்றையும் விஸ்தாரமாக உபபாதிக்கிறதுடன், தாயக்ரமம், ராஜ தர்மம் இவைகளையும் சுருக்கமாகக்கூறுகிறுர்.

கடல் சுங்க வரி.

வரி விதிப்பில் கடல் சுங்கவரியை, போதாயனர் சொல்லுவது புதிதாகும். தீபாந்தரங்களிலிருந்து கப்பல் வழியாக இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்கள் மீது வரி விதிக்கச் சொல்லுகிறுர். பண்டங்களின் தராதரங்களுக்கு ஏற்றபடி கடற் சுங்கவரியைக் குறைப்பது அதிகரிப்பது போன்ற நியமங்களும் சொல்லப் படுகின்றன.

இதனுல் போதாயனர் காலத்தில் கப்பல் மூலமாகத் தேசாந்தரங்களுடன் பாரததேசத்திற்கு வ்யாபாராதி ஸம்பந்தமிருந்தது வெளியாகிறது.

ஜீவனோபாயமும் க்ருஷியும்.

ப்ராம்ஹணுதிகளுக்கு சாஸ்த்ரீயமான ஜீவனுேபாயம் கிடைக்காவிட்டால் கௌண, ஆபத் வ்ருத்திகளை அவலம்பித்து ஜீவிக்கலாமென்று போதாயனர் கூறுகையில், ஸொந்தமாகவோ பிறர் நிலத்தில் குத்தகைக்கோ க்ருஷி செய்து ஜீவிக்கலாமென்று கூறுகிறுர். ஷண்ணிவர்த்தநீ என்கிற பெயருள்ள அந்த ஜீவனுேபாயத்தில் நிலத்தை ஆறு தடவை உழவேண்டு மென்கிறுர். உழவு மாடுகளை ஊசியால் குத்தாமலும், அடிக்கடி உழவை நிறுத்தி மாடு களுக்குப் புல், ஜலம், ஆஹாரம் கொடுத்தும், தட்டிக்கொடுத்து ஆச்வாஸம் செய்தும் உழவேண்டும். காலை ஆகாரத்திற்கு முன்பாகவே உழவேண்டும். இத்யாதி நியமங்களையும் சொல்லுகிறுர். விளைச்சல் நன்ருகப் பலனைக் கொடுத்தால் நிலச் சுவான்தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய பாகத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் பாக்கியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், அல்லது நில அதிகாரி கொடுத்ததை வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று ப்ராம்ஹணனுக்கு நிலக் குத்தகை ஜீவனத் தைப் போதாயனர் விதிப்பது விசேஷமாகும்.

அடுத்த ஸூத்ரத்தில் "கௌத்தாலீ" என்ற ஜீவனத்தையும் விதிக்கிறுர். இது புஞ்சைக் குத்தகையாகும். ஜல ஸமீபத்திலுள்ள புஞ்சை நிலத்தைக் குத்தா லம் என்கிற மண்வெட்டி, கோடரி போன்றவையால் சீர்திருத்தி, ஜலம் பாய்ச்சி, உழுது, விதைகளை விதைத்துப் பலன்பெறுவது "குத்தாலீ" என்கிற ஜீவனமாகும். இதையும் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆபத்கால ஜீவனமாக, போதாயனர் உபதேசிக்கிறுர்.

ஞானமும் கர்மாவும்

கேவல ஞானத்தைக் காட்டிலும் கர்மாவே சிறந்ததென்கிற கொள்கையி லும் போதாயனர் தமது அபிப்ராயத்தை இங்குத் தெளிவாக்கியுள்ளார். வேதாத்

யயனத்தையோ, வைதிக கர்மானுஷ்டானத்தையோ, ஞான வ்யாஜத்தால் த்ய ஜிப்பதை, போதாயனர் கண்டிக்கிறுர். கர்மாக்களால் ஞானத்திற்கு உபகார மென்கிற ஸித்தாந்தத்தை இவர் ஒப்புகிறுர்.

𑌨𑌾𑌵𑌦𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

என்ற வேதவாக்யத்தைக் காட்டி, அத்யயனமோ கர்மானுஷ்டானமோ இல்லாத வனுக்கு ஆத்மஜ்நானதிகள் ஏற்படாதென்பதையும், அவன் உபய ப்ரம்சமடைந் தவனென்றும் நிஷ்கர்ஷிக்கிறுர். இதற்கு ஆதாரமாக ருக்வேத மந்த்ரத் தையும் உதாஹரிக்கிறுர். ([illegible])

போதாயனரும் ஆபஸ்தம்பரும்.

போதாயனர், ஆபஸ்தம்பரைப்போல் யஜுர்வேதத்திற்கு கல்பஸூத்ரம் எழுதியவர். இருவரும் ஒரே வேதத்திற்கு கல்பம், தர்மஸூத்ரம், க்ருஹ்யம் இவைகளை எழுதியவர்களாகையால் இவ்விரு ருஷிகளைப்பற்றி விமர்சர்கள் பலர் பலவிதமாக ஆராய்ச்சி செய்கிறுர்கள். இதில் அபிப்ராயபேதங்கள் மிகுந்துள் ளன.

போதாயனர் ஆபஸ்தம்பருக்கு முந்தியவரென்றும், ஆபஸ்தம்பருக்கு ஆசார் யரென்றும் சிலர் ஸாதிக்கிறுர்கள்.

“சரண வ்யூஹம்” என்கிற க்ரந்தத்தில், வ்யாக்யாதாவான மஹாதேவர், ஸூத்ரகாரர்களில் போதாயனரை முதலிலும், இரண்டாவதாக, பாரத்வாஜரை யும், மூன்ருவதாக ஆபஸ்தம்பரையும் குறிப்பிடுகிறுர். நூற்றெரு சாகைகளின் கரையைக்கண்ட ஆபஸ்தம்பர், போதாயன சிஷ்யரென்று

[illegible]
[illegible]

போதாயன ஸூத்ர வ்யாக்யாதா யஜ்ஞேசர் கூறுகிறுர். மேற்றிசையைச் சேர்ந்த ஆங்கில விமர்சகர்களும் போதாயன—ஆபஸ்தம்ப அபிப்ராய பேதங்களைக் காட்டி, ஆபஸ்தம்பருக்கு வெகுகாலம் முந்தியே போதாயனகாலம் என்று நிச்ச யிக்கிறுர்கள். போதாயனர் சொல்லிய சில அபிப்ராயங்கள் ஆபஸ்தம்ப காலத்தில் திருத்தப்பட்டிருப்பதாக ஊஹிக்கிறுர்கள். ஆபஸ்தம்பர் வெளியிடும் சில கண்டனங்களும் போதாயனரைக் குறித்துத்தான் என்றும் ஆங்கில விமர்சர்களின் கூற்று. இவையெல்லாம் வெறும் ஆதாரமற்ற ஊஹமென்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில், ஆபஸ்தம்பர் வெளியிடும் பல அபிப்ராயங்க ளெல்லாம் போதாயனருக்கு முந்திய பல மஹர்ஷிகளால் வெளியிடப்படுவதைக் காண்கிறேம். நியோகத்தை ஆபஸ்தம்பர் அங்கீகரிக்காமல் கண்டிக்கிறுர். போதாயனருக்கு முந்தியவரான மனுவும் அதை நிந்திக்கிறுர். சாஸ்த்ரீய புத்ரர் களுக்குத்தான் தாயபாகம் உண்டு, மற்றவர்களுக்குக் கிடையாதென்று ஆபஸ் தம்பர் கூறுகிறுர். போதாயனர் எண்வகைப் புத்ரர்களுக்கும் (கௌணபுத்ரர் உள்பட) தாயமுண்டென்கிறுர். ஆனல் போதாயன ஸமகாலமாக நினைக்கப்படும் “ஔபஜங்க” மஹர்ஷி ஆபஸ்தம்ப அபிப்ராயத்தைப் பின்பற்றுகிறுர்.

மேலும் ஆபஸ்தம்பர் கண்டனம் செய்யுமிடங்களில் ஓரிடத்திலாவது போதாயனரின் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆதலால் போதாயனத்தைத்தான் ஆபஸ்தம்பர் கண்டிருக்கிறார் என்று கூற இடமில்லை. மேலும் போதாயனரின் ஸூத்ர சைலியைக் கவனித்தால் அவர் தமது க்ருஹ்யஸூத்ரத்தில் விஷ்ணு கல்பம், துர்க்கா கல்பம், ஸ்ரீகல்பம் தேவதா ப்ரதிஷ்டைபோன்றவைகளைத் தந்த்ர சாஸ்த்ரத்தைப் பின்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார். ஆபஸ்தம்பர் இம்மாதிரி தந்த்ர சாஸ்த்ர ப்ரஸ்தாவம் செய்யாததால் ஆபஸ்தம்பர் போதாயனருக்கும் ப்ராசீனராக இருக்கலாமென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

முக்கிய ருஜு.

போதாயனரைவிட ஆபஸ்தம்பர் முந்தியவரென்பதற்கு, போதாயன ஸூத்ரத்திலேயே தக்க ஆதாரம் கிடைக்கிறது. நித்ய தர்ப்பண விதியில் ருஷிதர்ப்பணம் சொல்லுகையில் போதாயனர்,

'𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿'

என்று ஆபஸ்தம்பருக்குத் தர்ப்பணம் செய்யும்படி விதிக்கிறார். இங்கு ஆபஸ்தம்பர் பெயரை, போதாயனர் தெளிவாகக்கூறுகிறாரே! இதனால் ஆபஸ்தம்பர் போதாயனருக்குப் பிற்பட்டவராயிருந்தால் அவர் பெயரை, போதாயனர் குறிப்பிட்டது எப்படிப்பொருந்தும்! மேலும் தர்ப்பணம் ருஷிகளை த்ருப்தி செய்வதற்காக விதிக்கப்படுகிறது. ஆபஸ்தம்பரை த்ருப்திசெய்து வைக்கும்படி போதாயனர் முற்கூட்டியே சொல்லுவதும் ஸங்கதமாகுமா?

மேலும் இந்தத் தர்ப்பண மந்த்ரத்தில் ஆபஸ்தம்பரை "ஸூத்ரகாரர்" என்று போதாயனர் தெளிவாக விசேஷணம் கொடுத்துச் சொல்லுகிறார். ஸூத்ரங்கள் செய்து உலகத்திற்கு உபகரித்தவர் ஆபஸ்தம்பர், என்ற மஹிமையையும் போதாயனர் எடுத்துக்காட்டுவதாகத் தெரிகிறது. இதனால் போதாயனர் ஆபஸ்தம்பருக்குப் பிற்பட்டவர் என்கிற அபிப்ராயம் பலப்படுகிறது.

போதாயனர்கள் பலர் உண்டா?

போதாயன விஷயமாக மற்றொரு குழப்பமும் காணப்படுகிறது. இந்தத் தர்ம ஸூத்ரகாரரான போதாயனருக்கு முந்தி "காண்வ போதாயனர்" என்று பெயருடன் மற்றொரு போதாயனர் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. மேற்கண்ட ருஷி தர்ப்பணத்தில்,

𑌕𑌾𑌣𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

என்று காண்வ போதாயனருக்கும் தர்ப்பணம் போதாயனரால் விதிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தர்மஸூத்ரகார போதாயனர் தமக்கே தான் தர்ப்பணம் செய்யும்படி விதித்ததாகச் சொல்லுவது பொருந்தாதாகையால், இந்தப் போதாயனருக்கு முந்தி, கண்வபுத்ரரான வேறு போதாயனர் ஒருவர் இருந்தார் என்று தெரிகிறது.

இந்தப் போதாயன ஸூத்ர வ்யாக்யாதாவான ஸ்ரீகோவிந்தஸ்வாமியும், காண்வ போதாயனர் ஒருவர் இருந்ததை உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். போதாயன தர்மஸூத்ரம் முதல் ப்ரச்னம் மூன்றாவது அத்யாயத்தின் முடிவில்,

அநேந விதிநா ப்ரஜாபதே: பாரமேஷ்டிந: பாரமேஷ்ட்ய:

பாரஶோம் காஷ்டாம் க்ருஹ்ணீதி போதாயந: ॥

என்ற ஸூத்ரத்தில் "போதாயனர் இப்படிச் சொல்லுகிறார்" என்று போதாயனப் பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஸூத்ரகாரரான போதாயனர் இங்கு மற்றொரு போதாயனரைக் குறிப்பிடுகிறாரா? தம்மையே சொல்லிக்கொள்ளுகிறாரா?

இங்குக் கோவிந்தஸ்வாமி கூறுவது என்னவென்றால்

போதாயந: = காண்வாயந: ।

என்று அர்த்தம் கூறியுள்ளார். "இங்குள்ள போதாயனபதம் கண்வபுத்ரரான போதாயனரைக் குறிக்கிறது" என்று காண்வ போதாயனரை ஒப்புகிறார். மேலும் வ்யாக்யாதாவான கோவிந்தஸ்வாமி மற்றொரு ஸமாதானமும் சொல்லுகிறார். அதாவது

ஆத்மநோ வா ஆசார்யம்

என்று. ஸூத்ரகார போதாயனருக்கு ஆசார்யனாயிருந்தவரும் போதாயனர் என்ற பெயருள்ளவரென்று இதனால் தெரிகிறது. ஆகவே மூன்றாவது போதாயனரும் ஏற்படுகிறார். எப்படியும் இந்தப் போதாயனருக்கு முந்தியே போதாயனப் பெயருடன் வேறு ருஷிகள் இருந்தது உறுதியாகிறது.

இந்த ஸூத்ரகாரருக்கு முந்தியிருந்த காண்வ போதாயனரே ஆபஸ்தம்பருக்கு ஆசார்யனாக இருந்ததாகச் சொல்லுவது யுக்தமாகும். இதற்கு மற்றொரு ஆதாரமும் கூறலாம். போதாயனர் சொல்லியுள்ள ருஷி தர்ப்பணத்தில்,

காண்வம் போதாயநம் தர்பயாமி । ஆபஸ்தம்பம் ஸூத்ரகாரம் தர்பயாமி ।

என்ற வரிசையும் கவனிக்கத்தக்கது. காண்வ போதாயனரைச் சொல்லிவிட்டு, அடுத்தபடியாக ஆபஸ்தம்பரை ஸூத்ரகார் குறிப்பதிலிருந்து ஆபஸ்தம்பரின் ஆசார்யனை காண்வபோதாயனரைச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு ஆபஸ்தம்பரைச் சொல்லியதாக நிச்சயிப்பது பொருத்தமாயிருக்கிறது. இவ்வாறாக விமர்சித்துப் பார்த்தால் ஆபஸ்தம்பர் இந்த ஸூத்ரகார போதாயனருக்குப் பிந்தியவரல்லவென்றும், இந்த ஸூத்ரகாரருடைய சிஷ்யரல்லவென்றும், இதில் மேற்றிசையாரின் விமர்சனம் நிலைக்காதென்றும் ஏற்பட்டது.

சில வேறுபாடுகள்.

மேலும் ஆபஸ்தம்பஸூத்ரத்திற்கும் இந்தப் போதாயன ஸூத்ரத்திற்கும் சில வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. அவைகளுள் சில. போதாயனர் விவாஹப் பிரிவுகளில் "பைசாசம்" என்று ஒரு பிரிவு சொல்லுகிறார். ஆபஸ்தம்பர் இதைச் சொல்லவில்லை.

ஔரஸன் முதலிய எல்லா (அஸவர்ண) புத்ரர்களுக்கும் தாயபாகம் உண்டென்று போதாயனரின் அபிப்ராயம். ஆபஸ்தம்பர் சாஸ்த்ரீய விவாஹத்தில்

பிறந்தவர்களுக்குமட்டுமே தாயமென்கிறர். கௌண புத்ரர்களுக்கில்லை. ஆபஸ் தம்பர் ஸ்வீகார புத்ரதானத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும் அதிகாரமில்லையென்கிறர். போதாயனரோ தத்தபுத்ரனை அங்கீகரிக்கிறர்.

தாயபாகத்தில் ஜ்யேஷ்டனுக்கு அதிக பாகம் (உத்தாரம்) உண்டென்று போதாயனர் கருத்து. ஆபஸ்தம்பர் ஸமபாகத்தையே வற்புறுத்துகிறர்.

ஆசார்யோச்சிஷ்டம் எதுவும் க்ராஹ்யமென்பது போதாயன பக்ஷம். ஆபஸ் தம்பரோ ப்ரம்ஹசர்ய நியம விருத்தமான உச்சிஷ்டத்தை த்யஜிக்கச் சொல்லு கிறர்.

இவ்வாறுக அநேக வேறுபாடுகள் காணப்படுவதால் இந்த ஸூத்ரகார ருக்கும்,ஆபஸ்தம்பருக்கும் ஆசார்ய சிஷ்யாதி ஸம்பந்தம் கூறுவது பொருந்தாது.

காலமும், தேசமும்.

போதாயனர் காலமும், அவர் வாழ்ந்த தேசமும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. விமர்சகர்களின் ஊஹம் பலவாறு இருக்கிறது. போதாயனர் வ்யாஸரின் சிஷ்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவராகையால் ஐயாயிரம் வர்ஷங்களுக்குமுன் அவருடைய காலமாயிருக்கலாமென்று ஊஹிக்கப்படுகிறது.

வ்யாஸர் செய்த ப்ரம்ஹஸூத்ரங்களுக்குப் போதாயனர் ஓர் வ்ருத்தி, அதாவது வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறதாக விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் ஸ்ரீராமானுஜர் கூறுகிறர்.

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍁𑌃 ॥

என்று. இதனல் போதாயனர் வ்யாஸர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவரென்று சிலர். ப்ரம்ஹஸூத்ர வ்ருத்தி எழுதிய போதாயனர் வேறு என்று மற்ற சிலர்.

இவர் வஸித்த தேசமும் நிச்சயப்படவில்லை. ஆந்த்ர தேசமென்று சிலர். கடல் சுங்க வரியை இவர் கூறுவதால் கடற்கரை ப்ரதேசத்தில் வஸித்தவராயிருக் கலாமென்று ஒரு ஊஹம். வட தேசம், தென் தேசம் இரண்டு தேசத்திலுமுள்ள சில துராசாரங்களை இவர் தூஷிப்பதால் வடக்கிலோ, தெற்கிலோ வஸித்து வந்த ஆர்யாவர்த்தாதி புண்யபூமியில் ஒன்றில் ருஷிகள் மத்தியில் வஸித்தாரென்று நாம் அறிந்தால் போதுமானது.

போதாயனமஹர்ஷி வைதிக மதத்திற்கு மிக்க பலம் பொருந்திய தூண்போன்றவர். அதே ஸமயத்தில் ஜனங்கள் எளிதில் அநுஷ்டித்து ச்ரேயஸ்ஸை அடையக் கூடிய லகுவான கல்பங்களையும் பலவிடங்களில் க்ருபையால் கூறுகிறர்.

இந்தத் தர்மஸூத்ரத்தைத் தார்மிகர்கள் தர்ம வ்ருத்திக்காகவும், விமர்சகர்கள் விஷய விமர்சன குதூஹலத்திற்காகவும் ச்ரத்தையுடன் ஊன்றிப் படித்துப் பெரிய நன்மைகளை அடையலாம்.

அக்நிஹோத்ரம்,

கோபாலதேசிகாசார்யர்.

ஸ்ரீ:

போதாயன தர்ம ஸூத்ரத்தின்

விஷய ஸூசிகை.

பக்கம்

வேதங்களையனுஸரித்துத் தர்மம் சொல்லுவதாக ப்ரதிஜ்ஞை ...	1
சிஷ்டர்களின் லக்ஷணம் ...	2
பரிஷத்துக்கு அர்ஹதை ...	3
அதற்கு அர்ஹதையற்றவர்கள் ...	4
தெற்கு-வடக்குத் தேசங்களிலுள்ள துராசாரங்கள் ...	4
இதில் கௌதமர் தீர்ப்பு ...	6
ஆர்யாவர்த்த ப்ரதேச நிர்ணயம் ...	7
பவித்ரேஷ்டி மஹிமை ...	7
ப்ரம்ஹசர்ய காலவரையறை ...	8
அக்நி ஆதான காலநியமம் ...	9
உபநயந காலவிதிகள் ...	9
கௌணகால உபதேசர் ...	10
மேகலா அஜிநதண்டாதிகள் ...	10
பிக்ஷாநியமம் ...	10
ப்ரம்ஹசாரி நியமங்கள் சில ...	11
ஆசார்ய பாதஸ்பர்சவிதி ...	12
அபிவாதன நியமங்கள் ...	13
சிஷ்யநியமங்கள் சில ...	14
அநர்ஹனுக்கு வித்யாதானம் செய்யக்கூடாது ...	15
ஸமிதாதானம் அபம்ருத்யு பரிஹாரம் ...	16
ஸமிதாதான ப்ரசம்ஸை ...	17
ஸ்நாதக தர்மங்கள் ...	19
கமண்டலுசர்யாவிதி கமண்டலு க்ரஹித்தல் முதலியன ...	22

		பக்கம்
யஜ்ஞோபவீததாரண விதி	...	27
நிவீத-ப்ராசீனுவீத லக்ஷணம்	...	28
கையில் ப்ராம்ஹாதி தீர்த்தஸ்தானம்	...	29
ஆசமன நியமங்கள்	...	29
பாத்ரசுத்தி முறைகள்	...	32
ஸ்வயம் சுத்த வஸ்துக்கள்	...	34
ச்ரத்தா மஹிமை	...	38
மூத்ரபுரீஷ உத்ஸர்க்க நியமம்	...	39
தேஹ சுத்தி முறைகள்	...	40
வட்டி.வாங்கி ஜீவித்தல்	...	41
சிலரிடம் அதிக வட்டி வாங்கலாம்	...	42
வேதமுள்ள குலம் செழிக்கும்	...	43
ஸ்வச்சந்தசாரிக்கு நற்கதியில்லை	...	43
ஸபிண்டாதி ஆசௌசவிதி	...	45
ஸபிண்டர் தனம்பற்றி விதி	...	46
பலவித சாவாசௌசம்	...	48
நாய் கடித்தால் சுத்தி	...	50
சாப்பிடக்கூடாதவை	...	52
வஸ்த்ராதி சுத்தி முறை	...	54
பூமி சுத்தி	...	56
மரப்பாத்ர சுத்தி	...	57
மண்பாத்ர சுத்தி	...	58
கல், மூங்கில், நெல் முதலியன சுத்தி	...	59
தேன், பால், எண்ணெய் சுத்தி	...	60
யாகவிஷயமான பரிபாஷைகள்	...	62
ஜாதிப்பிரிவுகள்	...	65
ராஜதர்மங்கள்	...	69
யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாதவர்கள்	...	70
ஸமுத்ர வ்யாபாரத்தில் வரி விதிப்பு	...	71
ப்ராம்ஹணக்ஷத்ரியாதி வதப்ராயஶ்சித்தம்	...	72
ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுவதில் நியமங்கள்	...	73

பக்கம்

பொய்ஸாக்ஷ்யத்தில் தோஷம்	...	74
ப்ராம்ஹாதி விவாஹப் பிரிவுகள்	...	76
சுல்கம்பெற்றுப் பெண்ணைக் கொடுப்பது தோஷம்	...	79
அநத்யயநங்கள்	...	79
ச்ரோத்ரியனுக்கு இரண்டு வித ப்ரஜை	...	81
அநத்யயன காலங்கள்	...	82
ப்ரம்ஹஹத்யாதி ப்ராயஸ்சித்தம்	...	83
ப்ரம்ஹசாரீ சவகர்மத்தைச்செய்தால் புநருபநயனம்	...	87
அவகீர்ணி ப்ராயஸ்சித்தம்	...	88
ஸகோத்ரஸ்த்ரீ விவாஹ ப்ராயஸ்சித்தம்	...	89
ஸமுத்ரயாநாதி ப்ராயஸ்சித்தம்	...	90
உபபாதகங்கள்	...	91
பதிதர்கள் சேர்ந்து வாழ்தல்	...	92
பதிதனின் புத்ரன் பதிதனா?	...	93
எள் விற்பனையில் தோஷம்	...	94
விற்கக்கூடாதவை	...	94
ஸம்ஸர்க்க தோஷம்	...	95
க்ருச்ர லக்ஷணங்கள்	...	96
நித்யகர்மநிஷ்டனுக்கு ப்ரம்ஹலோகம்	...	97
ஸ்வத்துப் பிரிவினை க்ரமம்	...	98
ஔரஸாதி புத்ரலக்ஷணம்	...	99
புத்ரன் க்ஷேத்ரியைச் சேர்ந்தவனா? பீஜியைச் சேர்ந்தவனா?	...	102
மைனர் ஸ்வத்து ரக்ஷணம்	...	103
ஸ்த்ரீகளுக்குத் தாயமில்லை	...	104
ஸ்த்ரீ தோஷாதிகள்	...	106
ப்ராம்ஹணனுக்கு க்ஷத்ரிய ஜீவனம்	...	107
ப்ராம்ஹணன் க்ருஷிசெய்யும் விதம்	...	108
ச்ரௌதகர்மாக்களால் க்ஷேமப்ராப்தி	...	109
ஸ்நானம், அதற்குத் தீர்த்தங்கள்	...	110

		பக்கம்
க்ருஹத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு ஆஹார உபசாரம்	...	112
அந்நதான விஷயமாக அன்னகீதம்	...	113
த்ரவ்யங்களில் பங்குபெறக்கூடியவர்கள்	...	113
சில பொதுத் தர்மங்கள்	...	115
வஸிக்க யோக்யமான க்ராமம்	...	117
பூஜ்யர்களைப் பூஜித்தல்	...	119
ஸந்த்யோபாஸனவிதி	...	120
ஸந்த்யாகால நியமம் முதலியவை	...	123
மாத்யாந்ஹிக ஸ்நாந ஸந்த்யாதிகள்	...	125
தேவ ருஷி பித்ரு தர்ப்பணங்கள்	...	128
பஞ்சமஹாயஜ்ஞம், அதன் மஹிமை	...	132
நான்கு ஆச்ரம பேதங்கள்	...	134
க்ருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்று மட்டும் உண்டு	...	137
க்ருஹஸ்தாச்ரம ப்ரசம்ஸை-வைராக்ய நிந்தை	...	139
ப்ராணாஹூதி விதி	...	140
அன்னத்தில் கேசாதி தோஷங்கள்	...	141
போஜன நியமங்கள்	...	141
போஜனத்திற்குப் பிறகு ஆசமனாதி விதிகள்	...	142
முதலில் போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டியவர்கள்	...	143
ஆஹிதாக்நி-ப்ரம்ஹசாரீ இருவருக்கும் உபவாஸம் கூடாது	...	144
ச்ராத்தகர்ம விதி	...	146
வாயஸபிண்டம், பித்ருக்கள் வாயஸரூபிகள்	...	147
ப்ரஜாகாமனுக்குச் சில உபதேசங்கள்	...	151
மந்த்ர-ஓஷதி உதவியால் ஸத்புத்ர உத்பாதனம்	...	153
ஸன்யாஸவிதி, ஸந்யாஸக்ரஹணம், ஸந்யாஸி தர்மங்கள் முதலியவை		154—166
சாலீனாதி ஜீவனப்பிரிவுகள் ஒன்பது	...	167
க்ருஷிஜீவனம், அதில் நஞ்சை புஞ்சை குத்தகை ஜீவனம்	...	171
வானப்ரஸ்தாச்ரமம், அதில் பிரிவுகள்	...	175

		பக்கம்
நிஷித்தகார்யம் செய்த ப்ரம்ஹசாரிக்கு ப்ராயஸ்சித்தம்	...	179
அகமர்ஷண ஸ்நாநவிதி	...	181
யாவக வ்ரதம்	...	183
கூச்மாண்டஹோமம்	...	186
சாந்த்ராயண கல்பவிதி	...	190
உபவாஸத்துடன் செய்கிற வேதபாராயணவிதி	...	195
பொதுவான ப்ராயஸ்சித்த விதிகள்	...	200
ப்ராயஸ்சித்த பொதுமந்த்ரங்கள்	...	201
ப்ராயஸ்சித்ததேசம், காலம் முதலியவை	...	202
பற்பலவித தோஷ ப்ராயஸ்சித்தங்கள்	...	204
ருதுவுக்குமுன் கந்யகா தானம் செய்யாவிடில் தோஷம்	...	206
ருதுஸ்நாதையான பார்யையை உபேக்ஷித்தால் தோஷம்	...	207
ப்ராணாயாம லக்ஷணம்	...	209
மறுபடியும் பற்பலவித ப்ராயஸ்சித்த விதிகள்	...	210
அவகீர்ணி ப்ராயஸ்சித்தம்	...	211
மறுபடி பற்பல சுத்திகள்	...	213
ஸகல ஹோமம் ஸர்வபாபஹரம்	...	215
ஸகலபாபசுத்திகர மந்த்ரங்கள்	...	216
இந்தத் தர்மசாஸ்த்ரத்தை பக்தியற்றவனுக்கும் மற்றவருக்கும் உபதேசிக்கக்கூடாது	...	217
சரீரசுத்திகா மந்த்ரங்கள், சில ஜபஹோமாதிகள்	...	218
பஞ்சகவ்யம்-அதன் மஹிமை	...	219
சிசு-யதிசாந்த்ராயணாதிகள்	...	221
சுத்திகர மந்த்ரங்கள், இஷ்டிகள்	...	224
பற்பலசுத்திகளும், மந்த்ரங்களும்	...	227
எட்டுவித கணஹோமங்கள்	...	229
கணஹோமம் செய்யக்கூடியவர்கள்	...	230
மந்த்ரஸித்திக்காக ஹோமங்கள்	...	231

உ

போதாயநதர்மஸூத்ரம் ॥

போதாயன தர்ம ஸூத்ரம்.

கோவிந்தஸ்வாமி பாஷ்யத்தை அனுஸரித்து மொழிபெயர்ப்பு.

ப்ரதமப்ரஶ்நே ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

ப்ரதம: கண்ட: ॥

முதல் ப்ரச்னம்—முதல் அத்யாயம்.

முதல் கண்டம்.

உபதிஷ்டோ தர்ம: ப்ரதிவேதம் ॥ ௧ ॥

ஒவ்வொரு வேதசாகையிலும் தர்மம் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. (அவைகளை நிபந்தனக்காரர்கள் வ்யவஸ்தை செய்துள்ளார்கள்.)

தஸ்யாநுவ்யாக்யாஸ்யாம: ॥ ௨ ॥

அந்த வைதிகதர்மத்தை இங்கு விவரித்துச் சொல்லுவோம்.

ஸ்மார்தோ த்விதீய: ॥ ௩ ॥

வேதத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ள தர்மம் முதன்மையானது. ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டது இரண்டாவது பக்ஷமான தர்மம். அநுபவித்த விஷயத்தை மறக்காமலிருப்பது ஸ்ம்ருதி. அதை மூலமாகக் கொண்டது ஸ்மார்த்தம். ஸ்ம்ருதிகளால் விதிக்கப்படும் ஸ்மார்த்த தர்மம் இரண்டாவது ப்ரமாணமாகும். இதனல் ஶ்ருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட தர்மத்தை விட ஸ்மார்த்ததர்மம் துர்ப்பலமென்பதும் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது, இரண்டிற்கும் விரோதம் இருந்தால்.

த்ருதீய: ஶிஷ்டாகம: ॥ ௪ ॥

சிஷ்டர்களால் ஆசரிக்கப்படுகிற தர்மம் மூன்றாவது படியைச் சேர்ந்தது. ஸ்ம்ருதிக்கு அடுத்த ப்ரமாணம் சிஷ்டாசாரம். இது

ஸ்ம்ருதியை விட துர்ப்பலம். ப்ரத்யக்ஷ ச்ருதி விஹித தர்மம் முதல் ப்ரமாணம். இரண்டாவது ப்ரகீர்ணமாயுள்ள மந்த்ரம் அர்த்த வாதமிவைகளிலிருந்து கல்பிதமானது. மூன்றாவது அநுமித ச்ருதி மூலமானது. மேற்கண்ட ச்ருதி, ஸ்ம்ருதி, சிஷ்டாசாரம் என்பவை வைதிகமதத்தின் ப்ரமாணங்கள். எல்லாம் வேதமூலங்களாயினும் ப்ரத்யக்ஷச்ருதியை விட அநுமிதச்ருதிமூலமானவை துர்ப்பலங்களே.

ஶிஷ்டாঃ ஸலு விগதமத்ஸரா: நிரஹங்காரா: கும்பீதான்யா அலோலுபா: தம்ப தர்ப லோப மோஹ க்ரோத விவர்ஜிதா: ॥ ரு ॥

சிஷ்டர்கள் என்பவர்கள் பிறரிடம் பொறாமையற்றவர்களாயும், கர்வமற்றவர்களாயும், பத்துத் தினங்களுக்கு மட்டும் வேண்டிய தான்யத்தைப் பானையில் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களாயும், ஆசையற்றவர்களாயும், டம்பம், கொழுப்பு, க்ருபணத் தன்மை, மோஹம், கோபமிவைகளில்லாதவர்களாயுமாகிய பெரியோர்கள். அவர்களுடைய ஆசாரம் தர்மப்ரமாணமாகும்.

யர்மேணாதிগதோ யேஷாம் வேத: ஸபரிப்ரும்ஹண: ।
ஶிஷ்டாஸ்ததநுமாநஜ்ஞா: ஶ்ருதிப்ரத்யக்ஷஹேதவ: ॥ இதி ॥

மேலும் சிஷ்டலக்ஷணமாவது:—எவர்கள் ஸகல அங்க உபாங்கங்களுடன் கூடிய வேதத்தைத் தர்மசாஸ்த்ரவிதிப்படி அத்யயநம் செய்துள்ளார்களோ அவர்கள் சிஷ்டர்கள். அந்தச் சிஷ்டர்கள் வேதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமாயுள்ள தர்மங்களுக்கும், வேதத்திலில்லாத அநுமானபலத்தால் கண்ட வேதத்திலுள்ள தர்மங்களுக்கும், ப்ரமாணமாயிருப்பவர்கள்.

தদபாவே দஶாவரா பரிஷத் ॥ எ ॥

சிஷ்டாசாரப்ரமாணமும் கிடைக்காத தர்மத்தின் ஸந்தேஹ விஷயத்தில் பத்துக்குக் குறையாத சிஷ்டர்கள் பரிஷத்தாகக் கூடி நிர்ணயிப்பது தர்மமாகும்.

அதாப்யுதாஹரந்தி —

சாதுர்வைদ்யம் விகல்பீ ச அங்கவித் தர்மபாடக: ।
ஆஶ்ரமஸ்தாஸ்த்ரயோ விப்ரா: பர்ஷதேஷா দஶாவரா ॥ அ ॥

நான்கு வேதங்களை அறிந்தவர்கள், மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரமறிந்த

வன், வேதாங்கமான வ்யாகரணுதிகள் தெரிந்தவன், தர்மசாஸ்த்ரம் படித்தவன், ப்ரஹ்மசர்ய கார்ஹஸ்த்ய ஸந்யாஸாச்ரமத்திலுள்ள மூன்று ப்ராம்ஹணர்கள் ஆகிய இவர்கள் சேர்ந்ததே தசாவரபரிஷத்தாகும் என்று சொல்லுகிறுர்கள்.

பஞ்ச வா ஸ்யுஸ் த்ரயோ வா ஸ்யுர் ஏகோ வா ஸ்யா
த³நிந்தி³த꞉ | ப்ரவக்தா த⁴ர்மஶாஸ்த்ரஸ்ய தேந த⁴ர்ம ஸஹ
ஸ்ரஶ꞉ | ௰ ||

அல்லது மேற்கண்ட பத்துப் பேர்களுக்குப் பதிலாக அந்தக் குணங்களுள்ள ஐந்து பேர்களோ மூன்று பேர்களோ பரிஷத்தாக ஆகலாம். அல்லது தோஷரஹிதனும், நன்கு தர்மத்தை விவரித்துச் சொல்லக்கூடியவனுமான ஒருவனும் பரிஷத்தாக ஆகலாம். மேற்கண்ட குணமற்றவர் ஆயிரம்பேர் இருந்தாலும் அது பரிஷத்தாகாது.

அவ்ரதாநாமமந்த்ராணாம் ஜாதிமாத்ரோபஜீவிநாம் |
ஸஹஸ்ரஶ꞉ ஸமேதாநாம் பரிஷத்த்வம் ந வித்³யதே || இதி ||

வ்ரதானுஷ்டானமில்லாதவர்களும், வேத மந்த்ரங்களையறியாதவர்களும், பிறப்பு ஜாதியை மாத்ரம் ஜீவிகையாகக் கொண்டவர்களுமான அசிஷ்டர்கள் ஆயிரமாகக் கூடியிருந்தாலும், அதற்குப் பரிஷத் என்ற தன்மை கிடையாது.

யதா² தா³ருமயோ ஹஸ்தீ யதா² சர்மமயோ ம்ருக³꞉ |
ப்³ராஹ்மணஶ்சாநதீ⁴யாநஸ் த்ரயஸ்தே நாமதா⁴ரகா꞉ || ௧௧ ||

மரத்தால் செய்யப்பட்ட யானை எப்படியோ, தோலால் செய்யப்பட்ட மான் எப்படியோ, அப்படியே வேதாத்யயனம் செய்யாத ப்ராம்ஹணனும் உபயோகமற்றவன். இம்மூன்றும் வெறும் பெயர் மாத்திரம் வகிப்பவை.

யத்³வத³ந்தி தமோமூடா⁴ மூர்கா² த⁴ர்மமதத்³விஷ꞉ |
தத்பாபம் ஶததா⁴ பூ⁴த்வா தத்³வக்த்ரூநதி⁴க³ச்ச²தி || ௧௨ ||

அக்ஞானத்தால் மோஹித்தவரும், தர்மசாஸ்த்ர தத்வமறியாதவர்களுமான மூடர்கள் ப்ராயச்சித்தாதி தர்மசாஸ்த்ர விதி நிர்ணயம் சொன்னுர்களானுல் அந்தப் பாபம் நூறு பங்குள்ள தோஷமாகி அதைச் சொல்லியவர்களிடம் வந்துசேரும்.

ப³ஹுத்³வாரஸ்ய த⁴ர்மஸ்ய ஸூக்ஷ்மா து³ரநுகா³ க³தி꞉ |
தஸ்மாந்ந வாச்யோ ஹ்யேகேந ப³ஹுஜ்ஞேநாபி ஸம்ஶயே |

தர்மமானது அநேகவித சாஸ்த்ர மார்க்கமுள்ளது. அதனால் அதன் கதி ஸூக்ஷ்மம். தத்வமாகப்பின்பற்றமுடியாத போக்குள்ளது. ஆகையால் அதிக ஞானமுள்ளவனாயினும், ஒருவனாகத் தர்ம ஸந்தேஹங்களில் நிர்ணயம் சொல்லக்கூடாது.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌖𑌡𑍍𑌗𑌧𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

பரிஷத்தாகப் பலர் சேர்ந்த த்விஜர்கள், தர்மசாஸ்த்ரமென்கிற ரதத்தில் ஏறி, வேதமென்கிற கத்தியைத் தரித்து, விளையாட்டாக ஒன்றைச் சொன்னாலும் அது உத்க்ருஷ்ட தர்மமாகக் கருதப்படுகிறது. சிஷ்ட ஸமூஹத்திற்கு அவ்வளவு மஹிமை உண்டு.

𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌲𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

ஒரு கல்லில் தேங்கியுள்ள ஜலத்தைக் காற்றும், ஸூர்யனும் எப்படிச் சோஷிக்கச் செய்கின்றனவோ அதுபோல், கர்த்தாவிடமிருந்த தோஷமும் அந்த ஜலம் போல் ப்ராயச்சித்தத்தால் மறைந்துவிடுகிறது.

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ।
𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥

தர்மமறிந்தவன், தோஷியின் சரீரநிலைமை, சரீரபலம், ஆயுஸ், வயது, காலம், ப்ராயச்சித்தகர்மாவின் தன்மை இவைகளைத் தனது புத்தியால் நன்கு பரிசீலித்து ப்ராயச்சித்த வ்ரதங்களை விதிக்கவேண்டும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

இரண்டாவது கண்டம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥

தேசத்தின் தெற்குப் பாகத்திலும், வடக்குப்பாகத்திலும் உள்ள சிஷ்டர்களுள் ஐந்து விதமான ஆசார அபிப்ராய பேதமிருக்கிறது.

யாநி தக்ஷிணத꞉ தாநி வ்யாக்யாஸ்யாம꞉ ॥ ௨ ॥

முதலில் தெற்கேயுள்ள ஆக்ஷேபார்ஹமான ஆசாரங்களை விவரித்துக் கூறுகிறோம்.

யதைதத³நுபேதேந ஸஹ போஜநம் ஸ்த்ரியா
ஸஹ போஜநம் பர்யுஷிதபோஜநம் மாதுலபித்ருஷ்வ
ஸ்ருதுஹித்ருகமநமிதி ॥ ௩ ॥

உதாஹரணமாக:— உபநயநமாகாதவனுடன் சேர்ந்து ஒரு பங்க்தியில் போஜனம் செய்வது, ஸ்த்ரீயுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது, பர்யுஷிதத்தை (முதல் நாள் பக்வமான அந்நம்) சாப்பிடுவது, மாதுலனின் புத்ரீ, அத்தையின் பெண் இவர்களை விவாஹம் செய்து ஸம்பந்தப்படுத்துவது, ஆகிய இவை தக்ஷிண தேச துராசாரமென்று வடதேச சிஷ்டர்களின் ஆக்ஷேபம்.

அதோத்தரத꞉ ஊர்ணாவிக்ரய꞉ ஸீதுபாநமுபயதோ
தத்பிர்வ்யவஹார꞉ ஆயுதீயகம் ஸமுத்ரஸம்யாநமிதி ॥ ௪ ॥

இனி வடக்கில் உள்ள துராசாரங்களாவன:— பலவித கம்பள விக்ரயம், மதுபானம், இரட்டைப் பற்களுள்ள அச்வாதி ப்ராணிகளை விற்று ஜீவிப்பது, ஆயுதம் தரித்து யுத்தம் செய்வது, கப்பலால் ஸமுத்ரம் தாண்டி த்வீபாந்தரம் போவது இவைகளைத் தெற்குத் தேச சிஷ்டர்கள் நிந்திக்கிறார்கள்.

இதரதிதரஸ்மிந் குர்வந் துஷ்யதீதரதிதரஸ்மிந் ॥ ௫ ॥

அநுபநீத ஸஹபோஜனதி தக்ஷிண தேச துராசாரங்களை மற்றொன்றான வடக்கிலும், வடக்கில் உள்ள ஊர்ண கம்பள விக்ரயாதிகளான துராசாரங்களை மற்றொன்றான தெற்கிலும் ஆசரித்தால் தோஷமுள்ளவனாவான். அந்தந்தத் தேசங்களுக்கு அந்தந்த ஆசாரம் தோஷமற்றது.

தத்ர தத்ர தேசப்ராமாண்யமேவ ஸ்யாத் ॥ ௬ ॥

இரண்டு தேச துராசாரங்களுக்கும் மூல ச்ருதியை அந்தந்தத் தேச சிஷ்டர்கள் கல்பிக்கக் கூடுமாகையால், அந்தந்தத் தேச ப்ராமாண்யமே இதில் இருக்கவேண்டியது. ஆகையால் விஷய வ்யவஸ்தையுடனே இது ஆசரிக்கத்தக்கது.

மித்யைததிதி கௌதம꞉ ॥ ௭ ॥

ஆனால் கௌதம மஹர்ஷி மேற்கண்ட துராசாரம் இரண்டும்

சாஸ்த்ர விருத்தம், பொய்யானவை, ஆசரிக்கத்தக்கவையில்லை யென்று கூறுகிறார். ஏனெனில் இரண்டு தேச துராசாரங்களும் சாஸ்த்ரநிஷித்தங்களாகி ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால்.

உஹயம் மெவெவ நாஉ்ரியெசு ॥ அ ॥

ஆகையால் கௌதமாபிப்ராயப்படி இரண்டு தேச துரா சாரங்களும் சாஸ்த்ர நிஷித்தமாகையால் சிஷ்டர்கள் அவைகளை ஆதரிக்கக்கூடாது. போதாயன மதமும் இதுவே.

ஶிஷ்டஸ்ம்ருதிவிரொயஉ்ஶ-நாக ஶிஷ்டாசாரவிரொயஉ்ஶ-நாவு ॥

மேற்கண்ட இரண்டு தேச துராசாரங்களிலும் மநு முதலிய சிஷ்டர்களின் ஸ்ம்ருதிகளுக்கு விரோதம் காணப்படுவதாலும், சிஷ்டாசார விரோதம் காணப்படுவதாலும் இரண்டும் அநாதரணீயம். சாஸ்த்ர விருத்த ஆசார விஷயங்களில் மூல ச்ருத்யனுமான மூலமாக ப்ராமாண்யம் கல்பிக்க முடியாது. விருத்த விஷயங்களில் மூலச்ருத்யநுமானமே ஸம்பவிக்காது.

ப்ராகஉ்ஶ-நாக ப்ரத்யக் காலகவநாக உக்ஷிணெந
ஹிமவநும் உஉக்பாரியாத்ரமெதஉாயவதம் தஸ்மிந்ய
ஆசாரஃ ஸ ப்ரமாணம் ॥ கய ॥

சிஷ்ட தேசமென்பது:— மறைந்துள்ள ஸரஸ்வதீ நதீ தீரத்தின் கிழக்கிலிருந்து காலகவநத்தின் மேற்கிலும், ஹிமவானுக்குத் தெற்கிலும், பாரியாத்ரத்திற்கு வடக்கிலுமுள்ள ப்ரதேசம் ஆர்யாவர்த்தம் எனப்படும். அதில் உள்ள ஆசாரம் எதுவோ அதுவே எங்கும் ப்ரமாணமாகும்.

஗ங்காயமுநயொரநுதரமித்யெகெ ॥ கக ॥

கங்கை யமுனை இவைகளின் நடுப்ரதேசம் ஆர்யாவர்த்தமென்று சிலர் கூறுகிறார்கள்.

அயாப்யத்ர ஹால்லவிநொ காயாமுஉாஹரந்தி ॥ கஉ ॥

ஆர்யாவர்த்த ப்ரதேச விஷயமாகப் பால்லவிகளென்ற சந்தோகர்கள், சில ச்லோகங்களைச் சொல்லுகிறார்கள்.

பஶ்சாத்ஸிந்துர்விஸரணீ ஸூர்யஸ்யொஉயநம் புரஃ ।
யாவத்க்ருஷ்ணொ விதாவதி தாவத்வை ப்ரஹ்மவர்சஸம் ॥ கங ॥

மேற்கில் ப்ரவஹிக்கிற ஸிந்து நதியும், கிழக்கில் ஸூர்யோதயம் தெரியும் ப்ரதேசமும், இதற்குள் க்ருஷ்ண, கறுப்பு மான்

ஸ்வதந்த்ரமாக எவ்வளவு தூரம் ஸஞ்சரிக்கிறதோ அந்த எல்லை வரையில் ப்ரஹ்மதேஜஸ் உள்ள இடம். ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸுக்கு ஆதாரமான வேத ப்ரசாரம், அதை அப்யஸிக்கும் ஆர்யர்கள் இருக்குமிடம்.

சுவஹெபொZஜூஉமயாஃ ஸுராஷ்ட்ரா உக்ஷிணாவயாஃ ।
உவாவ்ருசுஸிஙுஸௌவீரா ஏதெ ஸங்கீணயொநயஃ ॥

அவந்தீ, அங்கதேசம், மகதம், ஸௌராஷ்ட்ரம் தக்ஷிண மார்க்கங்கள், உபாவ்ருத், ஸிந்து, ஸௌவீரம் இந்தத் தேசங்கள் கலப்பு ஜாதியுள்ளவை. சுபாசாரமற்றவை.

ஆரட்டாநு காரஸ்கராநு புண்ட்ராநு ஸௌவீராநு வஙூாநு
கலிஙூாநு ப்ராநூநாநிதி வ மகுா புநஸ்தோமேந யஜெத
ஸவ்வப்ருஷ்டயா வா ॥ கரு ॥

ஆரட்டம், காரஸ்கரம், புண்ட்ரதேசம், ஸௌவீரம், வங்கம், கலிங்கம், ப்ராஹூனம் ஆகிய தேசங்களுக்குப் போனால் ஆஹிதாக்நி புனஸ்தோம யாகமாவது ஸர்வ ப்ருஷ்ட யாகமாவது ப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாகச் செய்யவேண்டும். அநாஹிதாக்நிக்கு வேறு ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சுயாவ்யுதாஹரந்தி —
வஜ்ஸ்யாம ஸ கலிஙூாநு வாவம் யஃ கலிஙூாநு ப்ரவஷ்வ
தெ । ஊஷயொ நிஷ்க்ருதிம் தஸ்ய ப்ராஹுர்வெஶ்வாநரம்
ஹவிஃ ॥ சகூ ॥

எவன் கலிங்க தேசத்திற்குள் போகிறானோ அவன் தனது பாதங்களால் பாபங்களைச் செய்கிறான். ருஷிகள் அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக வைஶ்வாநர ஹவிஸ்ஸுள்ள இஷ்டியை விதித்துள்ளார்கள், என்று ருஷிகள் உதாஹரிக்கிறார்கள்.

பஹூநாஉவி ஷொஷாணாம் க்ருதாநாம் ஷொஷநிணுயெ ।
பவித்ரெஷ்டிம் ப்ரஶம்ஸந்தி ஸா ஹி பாவநமுத்தம
இதி ॥ கள ॥

பொதுவாகவே அநேக பாபங்களை ஒருவன் செய்தால் அப்படிச் செய்யப்பட்ட அந்தத் தோஷங்களுக்கு நிவாரண விஷயமாகப் பவித்ரேஷ்டியை மஹர்ஷிகள் ப்ரசம்ஸிக்கிறார்கள். ஏனெனில் அது உத்தமமான சுத்திகர ஸாதனம் என்று.

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌪𑌤𑍀𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌋𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௮ ॥

வைஶ்வாநரீஷ்டி, வ்ராதபதீஷ்டி, பவித்ரேஷ்டி ஆகியவைகளை ஒவ்வொரு ருதுவிலும் ப்ரயோகம் செய்தால் (அநுஷ்டித்தால்) ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான். இரட்டித்துச் சொல்லுவது அத்யாய ஸமாப்தி ஸூசகம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னத்தில் முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—இரண்டாவது அத்யாயம்.

மூன்ருவது கண்டம்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

வேதங்களை க்ரஹிப்பதற்காக ஏற்பட்ட ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதமானது வெகு ப்ராசீன காலம் முதல் இருந்து வருகிறது. அது நாற்பத்தெட்டு வர்ஷங்கள் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டும், உபநயநம் முதல்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

அல்லது, எல்லா வேதங்களுக்குமாக இருபத்துநான்கு வர்ஷம். அதுவும் ஸாத்யமில்லையானல், பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதமநுஷ்டிக்கவும்.

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

அல்லது, ப்ராஜாபத்யாதி காண்டங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வர்ஷத்திற்குக் குறையாமல் ப்ரஹ்மசர்யம் அநுஷ்டிக்கவும்.

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 ॥ ௪ ॥

அல்லது எவ்வளவு காலத்திற்குள் வேதங்கள் க்ரஹிக்கப்படுகின்றனவோ அதுவரையிலாவது ப்ரம்ஹசர்யம் அநுஷ்டிக்கவும்.

ஜீவிதஸ்யாஸ்திரத்வாத் ॥ ௫ ॥

வேதாத்யயனம் முடியும் வரையில் ப்ரஹ்மசர்யமென்கிற பக்ஷமே உசிதம். நீண்டகாலம் கூடாது. ஏனெனில் ஜீவிதம் அஸ்திரமாகையால் நீண்டகாலம் உசிதமன்று. அக்நிஹோத்ராதி கர்மாக்களுக்கும் தடை ஏற்படும்.

க்ருஷ்ணகேஶோ(அ)க்நீநாதததீதேதி (ஹி) ஶ்ருதி: ॥ ௬ ॥

தலையிலுள்ள கேசங்கள் கறுப்பு வர்ணத்துடன் இருக்கையிலேயே, அதாவது அவை நரைப்பதற்குள்ளாகவே, அக்ந்யாதானம் செய்துவிட வேண்டும் (அக்நிஹோத்ராரம்பம்) என்று ச்ருதியே விதிக்கிறதல்லவா? ஆகையால் நீண்டகால ப்ரஹ்மசர்யம் அநுசிதம்.

நாஸ்ய கர்ம நியச்சந்தி கிஞ்சிதா மௌஞ்ஜீபந்தநாத் । வ்ருத்த்யா
ஶூத்ரஸமோ ஹ்யேஷ: யாவத்வேதே ந ஜாயதே ॥ ௭ ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு உபநயநம் ஆகும்வரையில் ஒரு கர்மாவிலும் அதிகாரம் கிடையாது என்கிறார்கள். எதுவரையில் உபநயநமாகிற வேத ஜந்மம் ஏற்படவில்லையோ, அதுவரையில் அவன் ஆசாரத்தினல் சூத்ரஸமனுக இருப்பான். ஸுராபானம் உபநயநத்திற்கு முந்தியும் நிஷித்தம்.

கர்பாதிஸங்க்யா வர்ஷாணாம் ததஷ்டமேஷு ப்ராஹ்
மணமுபநயேத் ॥ ௮ ॥

ப்ராம்ஹணர்களுக்கு வயதுக் காலமானது, கர்ப்பத்தை ஆதியாகக் கொண்டது. ஆகையால், கர்ப்பத்திலிருந்து எட்டாவது வயதில் அவனுக்கு உபநயநம்.

த்ர்யதிகேஷு ராஜந்யமுபநயீத ॥ ௯ ॥

எட்டுக்குமேல் மூன்று வயது அதிகமான வயதில் (பதினெனன்றில்) க்ஷத்ரியனை உபநயநம் செய்விக்கவும்.

தஸ்மாதேகாதிகேஷு வைஶ்யம் ॥ ௧௦ ॥

க்ஷத்ரியனைவிட ஒரு வயது அதிகமான காலத்தில் (பன்னிரண்டு) வைச்யனை உபநயநம் செய்து வைக்கவும்.

2

வஸந்தோ க்ரீஷ்ம: ஶரதித்யருதவோ வர்ணாநுபூர்வ்யேண ‖

வஸந்தம், க்ரீஷ்மம், சரத் என்ற ருதுக்கள் ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரிய வைச்ய வர்ணங்களுக்கு வரிசையாக உபநயந காலங்கள்.

காயத்ரீ த்ரிஷ்டுப்ஜகதீபிர்யதாக்ரமம் ‖ ௧௨ ‖

வர்ணக்ரமமாக காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், ஜகதீ என்ற சந்தஸ்ஸுகளால் உபநயனம்.

ஆஷோடஶாத் ஆத்வாவிம்ஶாத் ஆசதுர்விம்ஶாதித்யநாத்யய வர்ஷாம் க்ரமேண ‖ ௧௩ ‖

மூன்று வர்ணத்தினர்களுக்கும் வரிசையாக, பதினாறு, இருபத்திரண்டு, இருபத்துநான்கு வயது வரையிலும் உபநயநகாலம் தாண்டாது. அதுவரையில் கௌண காலமாகச் செய்யலாம்.

மௌஞ்ஜீ தநுர்ஜ்யா ஶாணீதி மேகலா: ‖ ௧௪ ‖

ப்ராம்ஹணனுக்கு முஞ்ஜைப் புல்லால் செய்யப்பட்ட மேகலை. க்ஷத்ரியனுக்கு வில்லின் நாண்கயிறு மேகலை. வைச்யனுக்குச் சணலால் செய்யப்பட்ட மேகலை.

க்ருஷ்ணரௌரவபஸ்தாஜிநாந்யஜிநாநி ‖ ௧௫ ‖

க்ருஷ்ணமான்தோல் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தரிக்கத்தக்கது. க்ஷத்ரியனுக்கு ருரு என்கிற மானின் தோலும், வைச்யனுக்குப் பஸ்த (ஆடு) என்பதின் தோலும்.

மூர்தலலாடநாஸாக்ரப்ரமாணா யாஜ்ஞிகஸ்ய வ்ருக்ஷஸ்ய தண்டா: ‖ ௧௬ ‖

பலாசாதி யாஜ்ஞிக வ்ருக்ஷத்தின் தண்டங்கள் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தலையளவும், க்ஷத்ரியனுக்கு நெற்றியளவும், வைச்யனுக்கு மூக்கு நுனியளவும் உள்ளவைகளாகத் தரிக்கப்பட வேண்டும்.

பவத்பூர்வாம் பிக்ஷாமத்யாம் யாச்ஞாந்தாம் ஸப்தாக்ஷராம் க்ஷாம்-ச ஹிம்-ச ந வர்தயேத் ‖ ௧௭ ‖

பிக்ஷையில் ஏழு எழுத்துள்ள வாக்யத்தைச் சொல்லவும். அதில் "பவதி" என்பது முதலிலும், "பிக்ஷாம்" என்பது மத்தியிலும், "தேஹி" என்ற யாச்நாபதம் கடைசியிலுமாக இருக்க வேண்டும். பிக்ஷாம் என்பதிலுள்ள "க்ஷாம்" என்பதையும்,

“தேஹி” என்பதிலுள்ள “ஹி” என்பதையும் த்விவசன, பஹு வசநாதிகளாக வ்ருத்தி பண்ணிச் சொல்லக்கூடாது.

𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜
𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌭𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 ॥ ௧௮ ॥

அந்த வாக்யத்திலுள்ள ‘பவதி’ என்பதை ப்ராம்ஹணன் ஆதியிலும், க்ஷத்ரியன் மத்தியிலும் (பிக்ஷாம்பவதிதேஹி) வைச்யன் கடைசியிலும் (பிக்ஷாம்தேஹிபவதி) சேர்த்துச் சொல்லவும் இந்தப் பிக்ஷையை இங்கு ப்ரக்ருதமான எல்லா வர்ணத்தாரிடமும் (மூன்று வர்ணத்தார்) பெறலாம். சூத்ரவர்ணத்திடம் நிஷித்தம்.

𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 ॥ ௧௯ ॥

பிக்ஷை போடும் அதிகாரிகளான அந்த ப்ராம்ஹணாதி வர்ணத்தார்கள் ஸ்வகர்ம நிரதர்களான சிஷ்டர்களாயிருக்கவேண்டும்.

𑌸𑌦𑌾𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌿𑌧 𑌆𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ௨௦ ॥

அரண்யத்திலிருந்து ஸமித்துக்களைக் கொண்டுவந்து அக்னியில் எப்போதும் நித்யமாக “ஸமிதாதான” ஹோமம் செய்யவும்.

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌨𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ ௨௧ ॥

அத்யயனம் செய்யும் மாணவகன் ஸத்யவாதியாயும், நிஷித்த கார்யம் செய்வதில் லஜ்ஜையுள்ளவனாயும், அஹங்காரமற்றவனாயுமிருக்கவேண்டும்.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍀 𑌜𑌘𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌵𑍇𑌶𑍀 ॥ ௨௨ ॥

மாணவகன் ஆசார்யன் படுத்த பிறகு தான் படுப்பவனாயும், அவர் எழுந்திருக்குமுன் தான் எழுந்திருப்பவனாயுமிருக்க வேண்டும்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௩ ॥

எல்லா விஷயங்களிலும் ஆசார்யனுடைய ஆக்ஞாவார்த்தைகளைத் தடையில்லாமல் அநுஸரிப்பவனாயிருக்கவேண்டும். பாதித்யம் ஏற்படக்கூடிய கார்யம் நீங்கலாக. குரு ஆக்ஞையாயினும் அதைக் கேட்கக்கூடாது.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌭𑌾𑌷𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௪ ॥

மாணவகன் ஸ்த்ரீகளுடன் அவச்ய நிர்ப்பந்தமான விஷயம் எவ்வளவோ அவ்வளவுக்குத்தான் பேசவேண்டும்.

ந்ருத்யகீதவாதித்ர கந்தமால்யோபாநச்சத்ரதாரணாஞ்ஜ
நாப்யஞ்ஜநவர்ஜீ ॥ உரு ॥

நாட்யம், பாட்டு, வாத்யங்கள், சந்தனாதி வாஸனை, புஷ்பம், பாதரக்ஷை, குடைதரிப்பது, கண்ணுக்கு மை, அப்யங்கஸ்நாநம் இவைகளை விலக்கியவனாயிருக்கவேண்டும்.

தக்ஷிணம் தக்ஷிணேந ஸவ்யம் ஸவ்யேந பாதாவுபஸங்க்ருஹ்ணீ
யாத் தீர்க்கமாயுஃ ஸ்வர்க்கம் ப்ரேப்ஸுஃ ॥ உசு ॥

ஆசார்யனுடைய வலது பாதத்தைத் தனது வலது கையி னாலும், இடது பாதத்தை இடது கையினாலும் தொட்டு உப ஸங்க்ரஹணம் பாதஸ்பர்ச நமஸ்காரம் செய்யவும். அதனால் தீர்க்க மான ஆயுஸ்ஸும், ஸ்வர்க்கமும் கிடைக்கும். அவைகளை விரும்பி அப்படிச் செய்யவும்.

அஸாவஹம் போஃ இதி ஶ்ரோத்ரே ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய மனஃஸமா
தாநார்த்தம் ॥ உஎ ॥

மேற்கண்டவாறு பாதஸ்பர்சமாகி உபஸங்க்ரஹணம் செய்கை யில், மாணவகன் தனது காதுகளைத் தொட்டுக்கொண்டு, தனது பெயரைச் சொல்லி "அஹம்போ:" என்றும் சொல்லவும். இப்படிச் செய்வது சித்த ஸமாதானார்த்தமாகும்.

அதஸ்தாஜ்ஜான்வோரா பத்ப்யாம் ॥ உஅ ॥

மேற்கண்டவாறு பாதஸ்பர்சம் செய்வதானது ஆசார்யனின் முழங்கால்களுக்குக் கீழாகவும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தி யிலும் இருக்கவேண்டும். பாதங்களுக்கு வெளியில் செய்யக் கூடாது.

நாஸீநோ நாஸீநாய ந ஶயாநோ ந ஶயாநாய
நாப்ரயதோ நாப்ரயதாய ॥ உகூ ॥

பாதஸ்பர்சம் உட்கார்ந்துகொண்டு செய்யக்கூடாது. ஆசார் யன் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும் செய்யக்கூடாது. படுத்துக் கொண்டும் செய்யக்கூடாது. ஆசார்யன் படுத்திருக்கையிலும் கூடாது. அசுத்தனாயிருந்தும் செய்யக்கூடாது. ஆசார்யன் அசுத்தனாயிருக்கையிலும் செய்யக்கூடாது.

[illegible] ஸாய[illegible]வ்ருத்தாய [illegible]நாநுஜ்ஞாதஃ ॥ ௩௦ ॥

ஆசார்ய ஸந்நிதானத்தில் வேறு ஸதாசார நிஷ்டரான

பெரியோர் இருந்தால் ஆசார்யாநுக்ஞை பெற்று அவரையும் நமஸ்கார உபஸங்க்ரஹணாதிகள் செய்யலாம், இச்சையிருந்தால். ஆசார்ய அஸந்நிதானத்தில் அநுக்ஞை வேண்டியதில்லை.

ஶக்திவிஷயெ ஈ௱ஹ௰மபி நாஶுசிஸ்ஸ்யாத் ॥ ௩௧ ॥

சக்தியுள்ள நிலைமையில் ஒரு க்ஷணம்கூட அபரிசுத்தனுக இருக்கக்கூடாது. அபரிசுத்திகர கார்யத்தைச் செய்யக்கூடாது. செய்ய நேர்ந்தால் உடனேயே ஸ்நாநாசமனாதிகளால் சுத்திசெய்து கொள்ளாமலுமிருக்கக்கூடாது. இந்த விதி ப்ரம்ஹசாரி க்ருஹஸ்தாதி ஸகலருக்கும் பொதுவானது.

ஸமித்பாணி: உதகும்பபுஷ்பான்னஹஸ்தோ நாபிவாதயே

ச்சாந்யதபி யத்கிஞ்சேவம் யுக்தஃ ॥ ௩௨ ॥

கையில் ஸமித்தை வைத்துக்கொண்டும், ஜலபாத்ரம், புஷ்பம், அந்நம் முதலியவைகளை வைத்துக்கொண்டும் அபிவாதனம் செய்யக் கூடாது. இம்மாதிரி வேறு எந்தக் கார்யம் உள்ள ஸமயத்திலும் கூடாது. தேவ பித்ரு கார்யாதி ஸந்தர்ப்பத்திலும்.

ந ஸமவாயேऽபிவாதநமத்யந்தஶ: ॥ ௩௩ ॥

மிகவும் நெருங்கிய இடத்தில், சேர்க்கையிலும் அபிவாதனம் கூடாது.

ப்ராத்ருபத்நீநாம் யுவதீநாம் ச குருபத்நீநாம் ஜாத வீர்யஃ ॥ ௩௪ ॥

யுவதிகளான ப்ராத்ரு பத்நீமாரையும், ஆசார்ய பத்நீமாரையும் சுக்லம் என்ற வீர்யம் உண்டான பிறகு நமஸ்கார உபஸங்க்ரஹணாதிகள் செய்யக்கூடாது. நெருங்கிய நிலைமையில் என்று சிலர். ஒதுங்கியிருந்து செய்யலாமென்று அவர்கள் கருத்து.

நௌஶிலாபலககுஞ்ஜரப்ராஸாதகடகேஷு சக்ர

வத்ஸு சாதோஷம் ஸஹாஸநம் ॥ ௩௫ ॥

ஓடம், ஒரே பாறைக்கல், பலகை, யானை, மஞ்சாதிகள் அல்லது மாடி, பாய், சக்ரமுள்ள வண்டி, ரதம் முதலியவைகளில் சிஷ்யன் ஆசார்யனுடன் சேர்ந்து உட்காருவது தோஷமாகாது. மற்ற ஸமயத்தில் தோஷம்.

ப்ரஸாரயேந்நாநு ப்ரஸாரயேந்நாபிஷ்டோ ஜநாநீதி க்ரோஃ ॥

சிஷ்யன் ஆசார்யனுக்கு அலங்காரம், குடைபிடித்தல், தேய்த்து ஸ்நானம் செய்துவைத்தல் இவைகளைச் சுச்ரூஷையாகப் பண்ணவேண்டும். ஆசார்யனுடைய போஜன சேஷத்தையும் சாப்பிடவேண்டும்.

𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑍂𑌚𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌾 ॥ ௩௭ ॥

ஆசார்ய புத்ரனிடமும், வேறு வேதாத்யாயியான பெரியவர்களிடமும் மேற்கண்ட மர்யாதைகளைச் செய்யவும். உச்சிஷ்ட போஜனம் நீங்கலாக.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

ஆசார்யபத்நீ முதலிய ஸ்த்ரீகளிடம், அலங்காரம், குடைபிடித்தல், ஸ்நாநம் செய்துவைத்தல், உச்சிஷ்டபோஜனம் ஆகியவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 ।

ஆசார்யன் கார்ய வசத்தால் ஓடினால் சிஷ்யனும் கூட ஓடவேண்டும். போகும்போது கூடப் போகவும் நிற்கும்போது நிற்கவும்.

𑌨𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௦ ॥

ஜலத்தில் வீணாக விளையாடிக்கொண்டோ, உத்ஸாஹப்பட்டுக் கொண்டோ ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது.

𑌦𑌣𑍍𑌡 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௧ ॥

மரக்கட்டைப்போல் மிதந்து எழுந்திருக்கவும். அழுக்குத் தேய்த்துக் குளிப்பதைத் தடுக்கும் நோக்கமிதற்கு.

𑌅𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌮𑌾𑌪𑌦𑌿 ॥ ௪௨ ॥

ப்ராம்ஹண ஆசார்யன் கிடைக்காத ஆபத்காலத்தில் ப்ராம்ஹணனல்லாத க்ஷத்ரிய வைச்யர்களிடமிருந்தும் அத்யயனம் செய்யலாம்.

𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

க்ஷத்ரிய வைச்யர்களிடம் அத்யயனம் செய்ய நேர்ந்தால் அந்த ஆசார்யர்களுக்குச் சுச்ரூஷையும், அநுகமநமும் அத்யயனம் முடியும் வரையில்தான். பிறகு வேண்டாம்.

𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௪ ॥

அந்த இரண்டு ஆசார்யர் விஷயத்தில் அதுவே புண்யமாகும். ஜாதி தர்மத்தை மீறுததாகும்.

ப்ராத்ருபுத்ரஶிஷ்யேஷு சைவம் ॥ ௪௫ ॥

ப்ராதா, புத்ரன், சிஷ்பன் இவர்களிடம் அத்யயனம் செய்ய நேர்ந்தாலும் முன் சொல்லியது போல் அத்யயனம் முடியும் வரையில் சுச்ரூஷை.

ருத்விக்ஶ்வஶுரபித்ருவ்யமாதுலாநாம் து யவீயஸாம்
ப்ரத்யுத்தாய அபிபாஷணம் ॥ ௪௬ ॥

அத்யயனம் செய்துவைக்கும் ருத்விக், மாமனார், பிதாவின் ப்ராதா, மாதுலன் இவர்கள் சிறிய வயதுள்ளவர்களாயிருந்தால் அவர்கள் வரும்போது எழுந்திருந்து பேசவேண்டும்.

ப்ரத்யபிவாத இதி காத்ய: ॥ ௪௭ ॥

மேற்கண்ட ருத்விக் முதலானவர்களிடம் அத்யயனம் செய்கிறவன் வயதில் பெரியவனாயிருந்தால் அவனுக்கு அவர்கள் ப்ரதி அபிவாதனம் செய்யவேண்டுமென்று காத்யர் என்ற ருஷி நினைக்கிறார்.

ஶிஶாவாங்கிரஸே தர்ஶநாத் ॥ ௪௮ ॥

ஆங்கிரஸர் என்றவர் குழந்தையாயிருக்கும்போதே அத்யயனம் செய்துவைத்ததும், வயது பெரியவர்களான சிஷ்யர்களைப் பிள்ளைகளே! என்று அழைத்ததும் சரித்ரத்தால் தெரிவதால் சிறியவர்களும் பெரியவர்களுக்கு ஆசார்யராகலாம். சுச்ரூஷை செய்யலாம்.

இதி த்ருதீய: கண்ட: ॥

மூன்றுவது கண்டம் முற்றிற்று:

அத சதுர்த: கண்ட: ॥

நான்காவது கண்டம்.

தர்மார்தௌ யத்ர ந ஸ்யாதாம் ஶுஶ்ரூஷா வாபி தத்விதா ।
வித்யயா ஸஹ மர்தவ்யம் ந சைநாம் ஊஷரே வபேத் ॥ ௧ ॥

தர்மமோ, அர்த்தமோ, எவனிடமிருக்கவில்லையோ, அதற்கொப்பான சுச்ரூஷையும் இல்லையோ, அந்த மனிதனுக்கு வித்யோபதேசம் செய்யக்கூடாது. வித்யையை அப்படி நிஷ்ப்ரயோஜன

மாக அநர்ஹனுக்கு உபதேசிப்பதைவிட அந்த வித்யையுடன் இறந்து போனாலும் போகலாம். அதை ஊஷரபூமியில் விதைக்கக்கூடாது.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌾𑌨𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

அநாதரவு செய்யப்பட்ட வேதமானது புல்லை அக்நி தஹிப்பது போல் தஹிக்கும். ஆகையால் வேதத்தை முடிந்தவரை கௌரவம் செய்யாதவர்களுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । ௩ ॥

இந்த விடத்தில் ப்ரம்ஹசாரியின் பொருட்டு ஒரு இதிஹாஸ வாக்யத்தை வேதங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌽𑌽𑌹𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

அந்த இதிஹாஸ வாக்யமாவது:—

ஜகத்காரணமான ப்ரஹ்மமானது ப்ரஜைகளை முடிவுக்காலத்தில் ம்ருத்யுவினிடம் கொடுத்தது. ஆனால் வேதாத்யயனம் செய்யும் ப்ரஹ்மசாரியை ம்ருத்யுவினிடம் கொடுக்கவில்லை. ப்ரம்ஹத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால். ப்ரம்ஹம் என்பது வேதஸ்வரூபி. ம்ருத்யு ப்ரம்ஹத்தினிடம் கேட்டான், ப்ரம்ஹசாரியினிடமும் தனக்குப் பாகம் வேண்டுமென்று. அதாவது அவர்களுக்கும் மரணம் உண்டாக்கவேண்டுமென்று. அதற்கு ப்ரம்ஹம் பதில் சொல்லிற்று. எந்த இரவில் (தினத்தில்) ப்ரம்ஹசாரீ அக்நியில் ஸமித் ஆதானம் செய்யவில்லையோ, அன்று அவனை ம்ருத்யு பாகமாகக் கொள்ளலாம், என்று. ஸமிதாதானம் செய்யாதவனை ம்ருத்யு பரிக்ரஹிக்கலாமென்று ஆக்ஞை ம்ருத்யுவுக்கு. ஸமிதாதானம் என்பது பிக்ஷாசரணாதி, மற்ற ப்ரம்ஹசாரிதர்மங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌆𑌯𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌮𑌵𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌸𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

ஆகையால் ப்ரம்ஹசாரீ எந்தத் தினத்தில் ஸமித்ஹோமம்

செய்யவில்லையோ, அன்று அவன் தனது ஆயுஸ்ஸில் ஒரு பாகத்தை விண்டு போடுகிறவனாக இருப்பான்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌹𑌰𑍇𑌨𑍍 𑌨𑍇𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋
𑌽𑌵𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌸𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

ஆகையால் ப்ரஹ்மசாரியானவன், தனது ஆயுஸ் குறைந்து கொண்டுவரும் நிலைமைக்கு இடமளிக்க மாட்டேனென்கிற பாவத்துடன் ப்ரதிதினம் ஸமிதாதானம் செய்யவும்.

𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌷 𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிப்பவன் நீண்ட கால ஸத்ர யாகத்தை அனுஷ்டிப்பவனாகிறான்.

𑌸 𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑍀𑌯𑌾,
𑌅𑌥 𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍋𑌦𑌯𑌨𑍀𑌯𑌾, 𑌅𑌥 𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣
𑌸𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥

எந்தத் தினத்தில் உபநயநமாகி, ஸமிதாதானத்தை ஆரம்பிக்கின்றானோ அது ப்ராணீயா என்ற யாகாரம்பதினத்திற்கு ஸமமாகும். எந்தத் தினத்தில் ஸ்நானம் (ஸமாவர்த்தனம்) செய்து வ்ரதம் முடிக்கின்றானோ அது உதயநீயா என்கிற யாக முடிவு தினமாகும். இவ்விரண்டுக்கும் நடுவில் உள்ள ராத்ரிகள் (தினங்கள்) யாகம் செய்யும் தினங்களாகக் கருதப்படும். இவ்வாறாக ப்ரஹ்மசர்யம் தீர்க்க ஸத்ரமென்று ப்ரசம்ஸிக்கப்படுகிறது.

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌆𑌚𑌾
𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵
𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌸
𑌏𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌹𑍍𑌰𑍀
𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌸𑌂
𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌸 𑌏𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌾
𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌚𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵

𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌸 𑌏𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌅𑌥 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌧𑍀𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌨𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍃𑌣𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌾𑌥𑍋 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍𑌯𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌽𑌤𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌽𑌸𑌮𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑍇𑌵𑌂𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌆𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

ப்ரம்ஹசர்யத்தை அடைந்துள்ள ப்ராம்ஹணன் நான்குவிதமாய், பூதங்களை ப்ரவேசிக்கிறான். நான்கிலொரு பாகத்தினால் அக்நியையும், மற்றொரு பாகத்தினால் ம்ருத்யுவையும், மற்றொரு பாகத்தினால் ஆசார்யனையும், மற்றொரு பாகத்தினால் தன்னையும் அடைகிறான். நான்காவது பாகமானது ப்ரம்ஹசாரியிடமே பாக்கி நிற்கும். அக்நியில் இவன் ஹோமம் செய்வதால் அக்நியிடமுள்ள தனது பாகத்தை க்ரயம் செய்து வாங்கித் தன் வசத்தில் வைத்துக் கொள்ளுகிறான். அந்தப் பாகமானது இவனிடம் வருகிறது.

இரண்டாவதாக ப்ரம்ஹசாரீ தன்னைத் தரித்ரனாகச் செய்து கொண்டு லஜ்ஜையை விட்டுப் பிக்ஷை வாங்கி, ப்ரம்ஹசர்யம் அனுஷ்டித்தால் அதனால் ம்ருத்யுவிடமிருந்து தனது பாகத்தைத் திரும்பி அடைகிறான். அது இவனிடம் வந்து சேருகிறது. அதை ஸம்ஸ்கரித்துத் தன்னிடம் வைத்துக்கொள்ளுகிறான்.

மூன்றாவதாக ப்ரம்ஹசாரீ ஆசார்யனின் வார்த்தைகளை (ஆக்ஞைகளை)க் கேட்பதால் ஆசார்யனிடமிருக்கும் நான்கிலொரு பாகத்தைப் பரிக்ரயம் செய்து ஸம்ஸ்கரித்துத் தன்னிடம் தரிக்கிறான். அந்தப் பாகம் இவனிடம் வந்து சேருகிறது.

நான்காவதாக ப்ரம்ஹசாரீ ஸ்வாத்யாயமென்கிற வேதாத்யயனத்தைச் செய்து தன்னிடமுள்ள நான்காவது பாகத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ளுகிறான்.

இவ்வாருக அக்கி, யமன், ஆசார்யன், ஆத்மா என்ற பூதங்களிலிருந்து முறையே, ஸமிதாதானம், பிக்ஷாசரணம், ஆசார்ய சுச்ரூஷை, வேதாத்யயனம் இவைகளைச் செய்து விடுபெற்றுப் பூர்ணனுகிருன்.

ஸ்நானம் செய்த பிறகு பிக்ஷை வாங்கக்கூடாது. ஸ்நானம் செய்து பிக்ஷாசரணம் செய்தால் இவன் செய்யும் பிக்ஷையானது இவனது ஜ்ஞாதிகளுடைய ஆஹாரத்திற்கும், பித்ருக்களுக்கும் மற்றக் கார்யங்களுக்கும் உபயோகமாகும். பிக்ஷை போட வேறு ஸ்த்ரீ கிடைக்காவிடில் தனது ஆசார்ய ஸ்த்ரீகளிடமும், அல்லது தனது தாயாரிடமும் பிக்ஷிக்கலாம். இப்படிச் செய்வதால் ஏழு க்ருஹத்தில் பிக்ஷை கிடைக்காத நிலைமை தாண்டிவிடும்.

பிக்ஷாசரணம் செய்யாவிட்டாலும், ஹோமம் செய்யாவிட்டாலும் ஏழு நாள் தாண்டினுல் அவகீர்ணிவ்ரதம் செய்யவும். மேற்கண்ட தர்மங்கள் யாவற்றையும் அறிந்து செய்கிறவனை எல்லா வேதங்களும் வந்து அடைகின்றன.

இதி வதுாயஃ வணுஃ ॥

இதி ஷிதீயொzஜ்யாயஃ ॥

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

சுய தூதீயொzஜ்யாயஃ ॥

சுய வஞஃ வணுஃ ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—மூன்ருவது அத்யாயம்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

சுய ஷாதகஸ்ய ॥ க ॥

ப்ரம்ஹசாரியின் வ்ரதம் சொல்லப்பட்டது. இனி ஸ்நாதகனுடைய வ்ரதம் சொல்லப்படுகிறது.

வேத ஸ்நாதகன், வ்ரத ஸ்நாதகன், வேதவ்ரத ஸ்நாதகன் என்று மூன்றுவிதம் ஸ்நாதகர்கள் சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்படுகிருர்கள். அவர்களுடைய தர்மம் சொல்லப்படுகிறது. ஸமாவர்த்தனமாகி வ்ரத ஸமாப்தியுமாகிவிட்டால் உடனேயே பார்யையை விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அநாச்ரமியாக இருக்கக்கூடாது என்

பது சாஸ்த்ர விதி. அப்படியிருக்க ஸ்நாதகனுக்குத் தனியாகத் தர்மங்கள் எப்படி ஸம்பவிக்கும். க்ருஹஸ்த தர்மங்கள் தானே அவனுக்குப் பொருந்தும்? ஆயினும் ஸமாவர்த்தனமான பிறகும் பார்யையை அடைய விக்நங்கள் ஏற்பட்டால், மறுபடி விவாஹம் ஏற்படும் வரையில் மத்ய காலத்தில் ஸ்நாதக தர்மம் அநுஷ்டிக்க அவகாசமிருக்கிறது. அநாச்ரமி தோஷம் அதுவரையில் ஏற்படுகிற தில்லையென்று இங்குப் பாஷ்யகாரர் கோவிந்தஸ்வாமி நிர்ணயித் திருக்கிறார்.

கஉுவ-ிாவஸ்ர௱ஹத்ரீயவாநு ॥ உ ॥

கடிஸூத்ரம், அதாவது உள்வஸ்த்ரம் (கௌபீநம்), மேல் உத்தரீயம் இரண்டையும் ஸ்நாதகனுகியவுடன் தரிக்கவேண்டும். ப்ரம்ஹசாரிக்கு ஏகவஸ்த்ரமே.

வெவணவம் உணம் யாரயெகஃ ॥ ந ॥

வேணு, அதாவது மூங்கில்மயமாகத் தண்டம் (கழியை) தரிக்கவும். அது கட்டைவிரல் அளவு பருமனும், சிரஸ்வரை நீள அளவும் உள்ளது (யஷ்டி).

ஸொாஉகஂ௦ வ கஊணுஶ௱ஹ் ॥ ச ॥

தீர்த்தத்துடன் கூடிய கிண்டியையும் தரிக்கவேண்டும்.

ஆியஜொவவீதீ ॥ ரு ॥

இரண்டு யக்ஞோபவீதம் தரித்தவனுக இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஷஜிநஉ௱ஹத்ரீயஉ௱வாநஹள ஃ௦ வளவாஸநஂ௦ உபெ-ிவ-மிண-ிஉாஸஸ ॥ கூ ॥

சிரஸ்ஸில் முண்டாசு, க்ருஷ்ணஜிநம், உத்தரீயம், காலில் பாத ரக்ஷை, குடை இவைகளையும் தரிக்கவும். இவனுக்கு ஔபாஸனம், தர்சபூர்ணமாஸ ஸ்தாலீபாகம் இவைகளும் உண்டு இவ்விரண்டும் விவாஹானந்தரம்.

வவ-ிஸ௱ வ கெஶஶ்ருஶ௱ரொஉநவவாவநஂ ॥ எ ॥

பர்வங்களில், தலைக்கேசம், முகத்திலுள்ள ரோமங்கள், குஹ்ய ப்ரதேசங்களிலுள்ளவைகளான லோமங்கள், நகங்கள் இவைகளை வபநம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பர்வ என்ற காலம் ஸ்நாதக னுக்கு மட்டும்.

தஸ்ய வ்ருத்திஃ ॥ அ ॥

அந்த ஸ்நாதகனுக்கு ஜீவனோபாயமாக வ்ருத்தி சொல்லப் படுகிறது. இது க்ருஹஸ்தனுக்கு வற்றது. ஆசரிக்கத்தக்கது.

ப்ராஹ்மணராஜந்யவைஶ்யரதகாரேஷ்வாமம் ஹவிர்வேத ॥ கூ ॥

ஸ்நாதகன் பசி நிவ்ருத்திக்காக ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரியன், வைச்யன், ரதகாரன் என்கிற ஜாதி இவர்களிடம் பக்வமாகாத த்ரவ்யத்தைப் பெறலாம்.

பைக்ஷம் வா ॥ கo ॥

அவை யில்லாவிட்டால் பலரிடமிருந்து பிக்ஷை பெறலாம்.

வாக்யதஸ்திஷ்டேத் ॥ கக ॥

மௌனத்துடன் இருக்கவும். அல்லது அவசியமான விஷயம் தவிர மற்றவைகளில் வாக் நியமத்துடனிருக்கவும்.

ஸர்வாணி சாஸ்ய தேவபித்ருஸம்யுக்தானி பாகயஜ்ஞ
ஸம்ஸ்தான்யாயுஷ்யக்ருதிகர்மாணி குர்வீத ॥ கஉ ॥

இவனுக்குத் தேவபித்ரு ஸம்பந்தமாயுள்ள கர்மாக்கள், பாக யக்ஞமென்கிற பஞ்சமஹாயக்ஞங்கள், ஆயுஸ் வ்ருத்திகராதிகளான மங்கள கர்மாக்களும் உண்டு. பிக்ஷாந்நத்தினால் செய்யவும்.

ஸதேந விதிநா ப்ரஜாபதே: பரமேஷ்டிந: பரம
ருஷய: பரமாம் காஷ்டாம் கச்சந்தீதி போதாயந: ॥ கங ॥

மேற்சொல்லிய ஸ்நாதக தர்ம விதியை அநுஷ்டிப்பதால் பரமருஷிகள் பரமேஷ்டியான ப்ரஜாபதியின் உத்க்ருஷ்ட நிலைமையை அடைவார்களென்று போதாயனர் கூறுகிறார்.

இங்கு ஸூத்ரத்தில் "போதாயந:" என்று சொல்லுவது ஸூத்ரகாரர் தம்மையே தாம் நிர்த்தேசிப்பதாகக் கூறலாம். அல்லது காண்வாயந போதாயனராக இருக்கலாம். போதாயனரின் ஆசார்யனும் போதாயனரென்ற பெயருள்ளவராயிருக்கலாம். அல்லது மனுசிஷ்யர் ப்ருகு மனுஸ்ம்ருதியைப் போல் போதாயன சிஷ்யர் இந்தத் தர்மஸூத்ரத்தை எழுதியிருக்கலாம். இத்யாதி ஸமாதானங்கள் பாஷ்யத்தில் காணப்படுகின்றன.

இதி பஞ்சம: கண்ட: ॥

இதி த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னத்தில் மூன்றுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத² சதுர்தோ²(அ)த்⁴யாய꞉ ॥

அத² ஷஷ்ட²꞉ க²ண்ட³꞉ ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—நான்காவது அத்யாயம்.

ஆருவது கண்டம்.

அத² கமண்ட³லுசர்யோபதே³ஶம் வ்யாக்²யாஸ்யாம꞉ (வேத³விதா³꞉) ॥ ௧ ॥

க்ருஹஸ்தன் தீர்த்தம் நிறைந்த கமண்டுலுவை எப்போதும் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டது. அந்தக் கமண்டலு ஸம்பந்தமான சில ஆசாரணங்கள் சுத்திமுதலியதை தர்மக்ஞர்கள் உபதேசிக்கிறூர்கள். அது இங்கே சொல்லப்படுகிறது.

ஆஜஸ்ய த³க்ஷிணே கர்ணே பாணௌ விப்ரஸ்ய த³க்ஷிணே । அப்ஸு சைவ குஶஸ்தம்பே³ பாவக꞉ பரிபட்²யதே ॥ தஸ்மாச்சௌசம் க்ருத்வா பாணினா பரிம்ருஜீத பர்யக்³நிகரணம் ஹி தத் । 'உத்³தீ³ப்யஸ்வ ஜாதவேத³' இதி பாத³ ஏதாம் அபி⁴ஶிஷ்யதே ॥ ௨ ॥

கமண்டலு பரிசுத்தமாயிருக்கவேண்டியது. அதற்கு அசுத்தி யேற்பட்டால் சுத்தி முறை இங்குச் சொல்லப்படுகிறது.

ஆட்டின் வலது காதிலும், ப்ராம்ஹணனின் வலது கையிலும், ஜலத்திலும், தர்ப்பஸ்தப்பத்திலும் அக்நியிருப்பதாக வேதத்தில் படிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் கமண்டலுவுக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் ப்ராம்ஹணன் தனது வலது கையால் துடைத்து, சுத்தியைச் செய்யவும். இதில் "உத்தீப்யஸ்வ" என்பது மந்த்ரம். இது பர்யக்நிகரண கர்மாவாக ஆகிறது (ஹவிஸ்ஸைச்சுற்றி அக்நியைச் சுற்றுவது பர்யக்நிகரணம்). இது கமண்டலுவுக்கு மறுபடி அக்நியில் போட்டுச் சுத்தி செய்வதைவிட ச்ரேஷ்டமான சுத்தி.

அத²வா கிஞ்சித³ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் மனஸி மன்யதே த³ர்பே⁴ண த்ருணேன வா ப்ரஜ்வால்ய ப்ரத³க்ஷிணம் பரி த³ஹேத் ॥ ௩ ॥

அதிலும், கொஞ்சம் அசுசி ஸம்பந்தம் இருப்பதாக மனஸில் நினைத்தாலுகில், தர்ப்பத்தினுலாவது, புல் த்ருணத்தினுலாவது அக்நியை ஜ்வலிக்கச் செய்து, கமண்டலுவைச்சுற்றி ப்ரதக்ஷிணமாகக் கொளுத்தவும்.

அத ஊர்த்⁴வம் ஶ்வவாயஸப்ரப்⁴ருத்யுபஹதாநாமக்³நிவர்ண இத்யுபதி³ஶந்தி ॥ ௪ ॥

நாய், காக்கை முதலியவைகளால் கமண்டலு அசுத்தமாகிவிட்டால், கீழே சொல்லிய சுத்தி செய்ததின் மேல், நெருப்பில் போட்டு, நெருப்பு வர்ணம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டுமென்று சிஷ்டர்கள் உபதேசிக்கிறார்கள்.

மூத்ரபுரீஷலோஹிதரேத꞉ப்ரப்⁴ருத்யுபஹதாநாமுத்ஸர்க³꞉ ॥ ௫ ॥

மூத்ரம், மலம், ரக்தம், ரேதஸ் முதலியவையால் அசுத்தமாகி விட்ட கமண்டலுக்களை த்யாகம் செய்துவிடவேண்டும். சுத்தி இல்லை.

பி⁴ந்நே கமண்ட³லௌ வ்யாஹ்ருதீபி⁴꞉ ஶதம் ஜுஹுயாத் ॥ ௬ ॥

கமண்டலு உடைந்து போய்விட்டால், வ்யாஹ்ருதிமந்த்ரங்களால் நூறுதரம் ஆஜ்யஹோமம் செய்யவும்.

ஜபேத்³வா ॥ ௭ ॥

அல்லது வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களை நூறு தடவை ஜபிக்கவும்.

'பூ⁴மிர்பூ⁴மிமகா³ந்மாதா மாதரமப்யகா³த் । பூ⁴யாஸ்ம புத்ரை꞉ பஶுபி⁴ர்யோ நோ த்³வேஷ்டி ஸ பி⁴த்³யதாம் ॥' இதி கபாலாநி ஸம்ஹ்ருத்யாப்ஸு ப்ரக்ஷிப்ய ஸாவித்ரீம் த³ஶாவராம் க்ருத்வா புநரேவாந்யம் க்³ருஹ்ணீயாத் ॥ ௮ ॥

உடைந்த கமண்டலுவின் கபாலங்களை (சல்லிகளை) ஒன்று சேர்த்து, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால் ஜலத்தில் போட்டு விட்டு, பத்துத்தடவைக்குக் குறையாமல் காயத்ரீ ஜபம் செய்து விட்டு, மறுபடியும் வேறு கமண்டலுவை க்ரஹித்துக் கொள்ளவும்.

வாருணமாஶ்ரித்ய 'யத்தே வாருண வருணைவ த மாமோம்' இத்யக்ஷரம் த்⁴யாயேத் ॥ ௯ ॥

பிறகு வருண தேவதையை த்யானித்து, ஸூத்ரத்திலுள்ள மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, ஓம் என்ற அக்ஷரத்தை த்யானிக்கவும்.

ஶூத்³ராது³த்³ருத்ய ஶதம் குர்யாத் வைஶ்யாத³ர்த⁴ஶதம் ஸ்ம்ருதம் । க்ஷத்ரியாத் பஞ்சவிம்ஶத்து ப்³ராஹ்மணாத்³த³ஶ கீர்திதா꞉ ॥ ௧௦ ॥

கமண்டலுவைச் சூத்ரனிடம் வாங்கினுல் நூறு காயத்ரியை ஜபிக்கவும். வைச்யனிடம் வாங்கினுல் ஐம்பதும், க்ஷத்ரியனிடம் வாங்கினுல் இருபத்தைந்தும், ப்ராம்ஹணனிடம் வாங்கினுல் பத்தும் ஜபிக்கவும். இது ப்ரதிக்ரஹித்ததற்காக ப்ராயஶ்சித்தம்.

𑌸𑌾𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿
𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௧ ॥

கமண்டலுவில் தீர்த்தம் க்ரஹிப்பதை ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குப் பிறகு செய்யலாமா, கூடாதா என்று வேதமறிந்தவர்கள் விசாரம் செய்கிருர்கள். கூடாதென்று சிலர். ஸூர்யனில்லாத காலத்தில் ஜலம் சுத்தமன்று என்று சாஸ்த்ரமிருப்பதால்.

𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

ராத்ரியிலும் க்ரஹிக்கலாமென்பது மற்ருெரு ஸித்தாந்தம்.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௩ ॥

கமண்டலுவில் தீர்த்தத்தை க்ரஹிக்கும்போது அது பூர்ணமாகும் வரை ப்ராணனை அடக்கிக்கொண்டு க்ரஹிக்கவும். இது பரிஹாரம்.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍈 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

ப்ராணுயாமத்தினுல் வாயு அதிகரித்து, வாயுவால் அக்நியும் சரீரத்தில் வ்ருத்தியாவதால், அக்நியே தீர்த்தத்தை க்ரஹிப்பதாக ஆகிறது. ஆகையால் ராத்ரியாயிருந்தாலும் ப்ராணுயாம பூர்வமாக க்ரஹிக்கலாம்.

𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍂𑌦𑌕𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌤𑌾𑌵𑌦𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

கமண்டலு ஜலத்தால், கை கால்களை அலம்பினுல், அந்த ஜலம் ஈரம் இருக்கும்வரை அசுத்தியுண்டு. பிறர் விஷயத்தில். இவன் மாத்திரம் தன்னைப் பரிசுத்தனுக்கிக் கொள்ளுகிருன். மேலும் கமண்டலு ஜலத்தால் வேறு கர்மாக்களைச் செய்யக்கூடாதென்றும் அறியப்படுகிறது.

𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑍌𑌚𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍋
𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃 ॥ ௧௬ ॥

கமண்டலு ஜலத்தால் நனைந்த கால் கை ஈரம் உலரும் வரை அசுத்தியென்ற விஷயத்தில், வேறு ஜலத்தால் மணிக்கட்டுவரையில் அலம்பி, மாற்றுச் சௌசம் செய்துகொண்டால் சுத்தியென்று போதாயனர் கூறுவார். கமண்டலுஜலம் ஸம்பந்தப்பட்ட இடத்தை வேறு ஜலத்தால் ப்ரதி சுத்தி செய்துகொண்டால் சுத்தி யேற்படும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஆருவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஏழாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑍈(𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈)𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌸𑌦𑌾 ॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯 𑌇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௧ ॥

கமண்டலு விஷயமாக, சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள்:— "த்விஜர்களுக்குக் கமண்டலுவானது சுத்யர்த்தமாக ப்ரம்ஹாவி னாலும், முனிவர்களாலும் முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் அதை எப்போதும் தரிக்கவும். அதிலுள்ள தீர்த்தத் தால் சுத்தியையும் தீர்த்தபானம், ஸந்த்யோபாஸனம் இவைகளை யும், தனக்கு ச்ரேயஸ்ஸை விரும்புகிறவன் நிஸ்ஸந்தேகமாகச் செய் யவும்" என்று.

𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍂𑌷𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃
𑌯𑌃 । 𑌸𑌹 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡
𑌲𑍁𑌨𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

ஸ்வயம்பூவான ப்ரம்ஹா கமண்டலுவுடனேயே பிறந்தார். ஆகையால் கமண்டலு தீர்த்தத்தால், முன் சொன்னவைகளைச் செய்யவும். சுத்தமான மனதுடன், மனதைக் கலக்கிக்கொள்ளாமல் சாஸ்த்ரவஶ்யன் அதைச் செய்யவும்.

உ௵த்ரபுரீஷெ கமண்டலு ஹஸ்தோ ஹ்ருஹ்ணாதி ஸவ்யே ஆசமனீயம் ॥ ௩ ॥

மூத்ர புரீஷ உத்ஸர்க்க காலத்தில் கமண்டலுவை வலது கையில் வைத்துக் கொள்ளவும். ஆசமநம் செய்யும்போது இடது கையில் தரிக்கவும்.

ஏவம் ஹி ஸித்யதி ஸாதுநாம் ॥ ௪ ॥

நிஸ்ஸங்கமாகக் கமண்டலு கார்யங்களைச் செய்யும் ஸாது விற்குக் கமண்டலு விஷயமாகச் சொன்ன தர்மம் ஸித்திக்கும்.

யதா ஹி ஸோமஸம்யோகாத் சமஸோ மேத்ய உச்யதே ।
அபாம் ததைவ ஸம்யோகாந் நித்யோ மேத்ய: கமண்டலு: ॥

யாகத்தில் ஸோமரஸ ஸம்பந்தத்தால், சமஸ பாத்ரமானது எப்படிப் பரிசுத்தமாகிறதென்று சொல்லப்பட்டதோ, அதுபோல் தீர்த்த ஸம்பந்தத்தால் கமண்டலுவானது நித்யம் பரிசுத்தமான தாகச் சொல்லப்படுகிறது.

பித்ருதேவாக்நிகார்யேஷு தஸ்மாத் தம் பரிவர்ஜயேத் ॥ ௬ ॥

பித்ரு, தேவ, அக்நி கார்யங்களில் கமண்டலு தீர்த்தத்தை உபயோகிக்கக்கூடாது. விலக்கவும். ஆசமநாதி புருஷ சுத்திக் காக ஏற்பட்டது.

தஸ்மாத் விநா கமண்டலுநா நாத்வாநம் வ்ரஜேத் ந ஸீமாந்தம் ந க்ருஹாத் க்ருஹம் ॥ ௭ ॥

கமண்டலு சுத்திகரமாயிருப்பதால் கமண்டலுவைத் தரிக்கா மல் வழி நடக்கக்கூடாது. க்ராம நகர எல்லையைத் தாண்டக் கூடாது. ஒரு க்ருஹத்திலிருந்து மற்றொரு க்ருஹத்திற்கும் போகக்கூடாது.

பதமபி ந கச்சேத் இஷுமாத்ராதித்யேகே ॥ ௮ ॥
யதேச்சேத் தர்மஸந்ததிமிதி போதாயந: ॥ ௯ ॥

ஒரு அடிகூட கமண்டலு இல்லாமல் போகக்கூடாது. அம்பு விழும் அளவுள்ளவரையில் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். தர்ம வ்ருத்தியை இச்சிப்பவன் மேற்கண்டவாறு இருக்கவேண்டு மென்றே போதாயனர் நினைக்கிறார்.

அக்நியத்யாக்நியாதாநம் ப்ரபத்யதி ॥ ௧௦ ॥

ருக்விதானம் என்ற ப்ராம்ஹண வாக்யமானது இந்தக் கமண்டலு தாரண விஷயத்தில் ருக் (வேத வாக்யம்) கூட இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஏழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னத்தில் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—ஐந்தாவது அத்யாயம்

எட்டாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

இனி சுத்திகாரணம் சொல்லப்படுகிறது.

𑌅𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥

சரீராவயவங்கள் ஜலத்தால் சுத்தமாகின்றன. புத்தி, அந்தராத்மா ஜ்ஞாநத்தால் சுத்தியடைகிறது. அஹிம்ஸையால் பூதாத்மா சுத்தமாகிறது. மனஸ் ஸத்யத்தால் சுத்தமாகிறது. பூதாத்மா என்பது கார்யகர்த்தா. மனஸ் என்பது ஸங்கல்ப விகல்பாத்மகம்.

𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

ஸத்யத்தாலும், ஞானத்தாலும் சொல்லப்பட்ட மனச் (புத்தி) சுத்தியானது உள் இந்த்ரிய சுத்தியாகும்.

𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௩ ॥

இனி வெளி இந்த்ரிய சுத்திமுறையை விவரிப்போம்.

𑌕𑍌𑌶𑌂 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌮𑌾
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌽𑌵𑌧𑌾𑌯
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

யஜ்ஞோபவீதம் சொல்லப்படுகிறது. குசத்தினலோ, பஞ்சு

ஸூத்ரத்தாலோ செய்யப்பட்டது யஜ்ஞோபவீதம். அது மூன்று முப்புரியுள்ளதாயிருக்கவேண்டும். கொப்பூழ் வரையில் தொங்க வேண்டும். வலது கையை உயரத் தூக்கியும், இடது கையைக் கீழே தரித்தும் யஜ்ஞோபவீத ஸூத்ரத்தைச் சிரஸ் வழியாகப் போட்டுக் கொள்ளவும்.

விபரீதம் பித்ருப்ய: ॥ ௬ ॥

இடது கையை உயர்த்தி, வலது கையைத் தாழ்த்தி யக்ஞோபவீதம் தரிப்பது பித்ருக்களுக்கு ஏற்றது. (இதை ப்ராசீனாவீதம் என்பார்கள்.) பித்ருகர்மாக்களுக்கு இது.

கண்டே(அ)வஸக்தம் நிவீதம் ॥ ௭ ॥

கழுத்தில் மாத்திரம் தொங்கும்படி தரிப்பது நிவீதமெனப் படும். இது மனுஷ்ய கார்யங்களுக்கு ஏற்றது.

அதோ(அ)வஸக்தமதோவீதம் ॥ ௮ ॥

நாபிக்குக் கீழாக இடுப்பில் சுற்றிக்கொள்வது "அதோவீதம்" என்று சொல்லப்படும். எண்ணெய், அரைப்பு தேய்த்து ஸ்நானம் செய்வதுபோன்ற மநுஷ்ய கார்யங்களில் இது ஏற்றது.

(இம்மாதிரி இடுப்பில் சுற்றுவதைச் சில ஸ்ம்ருதிகள் கண்டிக்கின்றன. ஆதலால் இது சிஷ்டாசாரத்தில் வரவில்லை)

ப்ராங்முக உதங்முகோ வாஸீன: ஶௌசமாரபேத ஶுசௌ தேஶே தக்ஷிணம் பாஹும் ஜாந்வந்தரா க்ருத்வா ப்ரக்ஷால்ய பாதௌ பாணீ சாமணிபந்தாத் ॥ ௯ ॥

கிழக்கு முகமாகவாவது, வடக்கு முகமாகவாவது உட்கார்ந்து ஆசமநம் செய்ய ஆரம்பிக்கவும். பரிசுத்தமான இடத்தில் வலது கையை இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் நடுவில் வைத்துக்கொண்டு செய்யவும். முன்னால் கால்களை ப்ரக்ஷாளனம் செய்தும், கைகளையும் மணிக்கட்டு வரையில் அலம்பிக்கொள்ளவும்.

பாதப்ரக்ஷாலனோச்சேஷணேன நாசாமேத் । யத்யாசாமேத் பூமௌ ஸ்ராவயித்வாசாமேத் ॥ ௧௦ ॥

கால் அலம்பிய தீர்த்த சேஷத்தால் ஆசமநம் செய்யக்கூடாது. ஆசமனம் செய்ய நேர்ந்தால் அந்த ஜலத்தைப் பூமியில் சிறிது கொட்டிவிட்டுப் பாக்கியால் ஆசமநம் செய்யலாம்.

ப்ராஹ்மேண தீர்த்தேநாசாமேத் ॥ ௧௧ ॥

உள்ளங்கையிலுள்ள ப்ராம்ஹ தீர்த்தமென்கிற வழியாக ஆசமனம் செய்யவும்.

அங்குஷ்டமூலம் ப்ராஹ்மம் தீர்த்தம் ॥ ௧௨ ॥

உள்ளங்கையில் கட்டைவிரலின் மூலஸ்தானமானது ப்ராம்ஹ தீர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கட்டைவிரல் மூலம் வழியாக ஆசமன ஜலம் வழியும்படி செய்து ஆசமனம் செய்யவும்.

அங்குஷ்டாக்ரம் பித்ர்யம், அங்குல்யக்ரம் தைவம், அங்குலி மூலமார்ஷம் ॥ ௧௩ ॥

கட்டைவிரலின் நுனி பித்ரு தீர்த்தம். பித்ருகார்ய தர்ப்பணாதிகளில் கட்டைவிரல் நுனி வழியாகத் தீர்த்தம் விடவும். மற்ற விரல்களுடைய நுனிப்பாகம் தைவதீர்த்தம். தேவகார்யங்களில் விரல்களின் நுனி வழியாகத் தீர்த்தம் விடவும். விரல்களின் மூலமானது ருஷிதீர்த்தம். ருஷிகளைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணாதி தீர்த்தம் விரல்களின் மூலம் (அடிப்பாகம்) வழியாக விடவேண்டும்.

நாங்குலீபி:, ந ஸபுத்புதாபி:, ந ஸபேநாபி:, நோஷ்ணாபி:, ந க்ஷாராபி:, ந லவணாபி:, ந கடுகாபி:, ந கலுஷாபி:, ந விவர்ணாபி:, ந துர்கந்தரஸாபி: ॥

விரல்களில் வழிந்த தீர்த்தத்தால் ஆசமநம் செய்யக்கூடாது. கொப்புளமுள்ள ஜலத்தினாலும், நுரையுள்ளதாலும், உஷ்ணமாயிருப்பதாலும், காரமுள்ளதாலும், உப்பு உள்ளதாலும், கடுப்பு உள்ளதாலும், கலங்கியதாலும், நிறம் மாறியுள்ளதாலும், துர்க்கந்தம், கெட்ட ருசியுள்ளதாலும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

ந ஹஸந் ந ஜல்பந் ந திஷ்டந் ந விலோகயந் ந ப்ரஹ்வ: ந ப்ரணத: ந முக்தஶிக: ந ப்ராவ்ருதகண்ட: ந வேஷ்டிதஶிரா: ந த்வரமாண: நாயஜ்ஞோபவீதீ ந ப்ரஸாரிதபாத: நாபத்தகக்ஷ்ய: நபஹிர்ஜாநு: ஶப்தமகுர்வந் த்ரிராபோ ஹ்ருதயங்கமா: பிபேத் ॥ ௧௫ ॥

சிரித்துக்கொண்டும், பேசிக்கொண்டும், நின்றுகொண்டும், அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டும், குனிந்துகொண்டும், தலையைத்

தொங்கவிட்டும், சிகையை அவிழ்த்துக்கொண்டும், கழுத்தை மறைத்துக்கொண்டும், சிரஸ்ஸை மூடிக்கொண்டும், வேகமாயும், யக்ஞோபவீதியாயில்லாமலும், கால்களை நீட்டிக்கொண்டும், ஆஸனம் போட்டுக்கொள்ளாமலும், அல்லது கச்சம் கட்டாமலும், முழங்காலுக்கு வெளியிலுமாகவும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது. சப்தமில்லாமல் மூன்றுதடவை தீர்த்தத்தைப் பானம் செய்யவும். அந்தத் தீர்த்தம் ஹ்ருதயம் வரையில் போகக்கூடிய அளவுள்ளதாயிருக்கவேண்டும்.

த்ரி: பரிம்ருஜேத் த்விரித்யேகே ॥ ௧௬ ॥

ஆசமனம் செய்தவுடன் மூன்றுதடவை வாய் மேல்பக்கத்தைத் துடைத்துக்கொள்ளவும் இரண்டுதடவையென்று சிலர்.

ஸக்ருதுபயம் ஸ்த்ரீஶூத்ரயோஶ்ச ॥ ௧௭ ॥

ப்ராம்ஹணரல்லாதி ஸ்த்ரீகளுக்கும், சூத்ர ஜாதியாருக்கும் ஆசமனம், துடைத்தல் ஆகிய இரண்டும் ஒரு தடவைதான்.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

கதாபிர்ஹ்ருதயம் விப்ர: கண்ட்யாபி: க்ஷத்ரிய: ஶுசி: ।
வைஶ்யோத்பி: ப்ராஶிதாபிஸ்யாத் ஸ்த்ரீஶூத்ரௌ ஸ்ப்ருஶ்ய சாந்தத: ॥ இதி ॥ ௧௮ ॥

ஆசமன விஷயமாகப் பெரியோர் சொல்லுகிறார்கள். ப்ராம்ஹணன் ஆசமனதீர்த்தம் ஹ்ருதயம் வரையில் செல்லுவதால் சுத்தனாகிறான். க்ஷத்ரியன் கழுத்து வரையிலும், வைச்யன் ப்ராஶநம் செய்த மாத்ரத்தாலும், ஸ்த்ரீ சூத்ரர்கள் (வாயில்) ஜலம் பட்ட மாத்ரத்தாலும் சுத்தர்களாகிறார்கள் என்று.

தந்தவத்தந்தஸக்தேஷு தந்தவத்தேஷு தாரணா । ஸ்ரஸ்தேஷு தேஷு நாசாமேத் தேஷாம் ஸம்ஸ்ராவவச்சுசி: ॥ இதி ॥ ௧௯ ॥

தந்தத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட ஆசமந தீர்த்தங்களுக்குத் தந்த விஷயத்தில்போல் நியமம். அந்த ஆசமன தீர்த்தம் பற்களில் ஸம்பந்தபட்டபின் ஸ்ரவித்து வெளிவந்தாலும் அதற்கான சுத்யர்த்த ஆசமனமும் வேண்டியதில்லை. வாய் ஜலம் ஸ்ரவித்தால் எப்படிச் சுத்தியோ அப்படியே இந்த ஆசமந தீர்த்த ஸ்ராவத்திலும் (வழிதலிலும்) சுத்தி.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

தந்தவத் தந்தஸக்தேஷு யச்சாப்யந்தர்முகே பவேத் | ஆசா-
ந்தஸ்யாவஶிஷ்டம் ஸ்யாத் நிகிரந்நேவ தச்சுசி: || இதி ||

தந்தங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டவைகளிலும் வாய்க்குள் தங்கி விட்டதாகவும் உள்ள ஆசமந சேஷத்தை விழுங்கி விட்டால் சுத்தி ஏற்படுகிறது.

கான்யத்பிஸ்ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய பாதௌ நாபிம் ஶிரஸ்ஸவ்யம் பாணிமந்தத: ||

ஆசமன தீர்த்த ப்ராசனத்திற்குப் பிறகு கண் முதலிய இந்த்ரியங்களை ஜலத்தால் தொட்டு, பிறகு கால்கள், நாபி, சிரஸ், கடைசியாக இடது கையையும் தொடவும். (இதில் விரல்களின் நியமத்தை ஸ்ம்ருதிகளில் காண்க)

தைஜஸம் சேதுபாதாயோச்சிஷ்டீ ஸ்யாத் ததுதஸ்யாசம்யா-
தாஸ்யந் அத்பி: ப்ரோக்ஷேத் || ௨௨ ||

கையில் லோஹாதி தைஜஸ பாத்ரங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது உச்சிஷ்டியாக (அசுசியாக) ஆகிவிட்டால், அந்தப் பாத்ரத்தைப் போட்டுவிட்டு ஆசமனம் செய்யவும். மறுபடி அந்தப் பாத்ரத்தை எடுக்க விரும்பினால் தீர்த்தத்தால் அதை ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

அத சேதந்நேநோச்சிஷ்டீ ஸ்யாத் ததுதஸ்யாऽऽசம்யாऽऽதா-
ஸ்யந் அத்பி: ப்ரோக்ஷேத் || ௨௩ ||

தைஜஸ பாத்ரம் போல் கையில் அந்நமிருக்கையில் ஏதாவது காரணத்தால் உச்சிஷ்டியாகிவிட்டால், அந்த அந்நத்தை எறிந்துவிட்டு ஆசமநம் செய்யவும். அதை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினால் தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கவும்.

அத சேதத்பிருச்சிஷ்டீ ஸ்யாத் ததுதஸ்யாऽऽசம்யாऽऽதா-
ஸ்யந் அத்பி: ப்ரோக்ஷேத் || ௨௪ ||

ஏததேவ விபரீதமமத்ரே || ௨௫ ||

தீர்த்தம் கையில் இருக்கும்போது அசுத்தனாகிவிட்டால் முன் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியது போல் செய்யவும். ஆனால் மண் பாத்ர விஷயத்தில் விபரீதம். அதாவது அதை எறிந்துவிடவேண்டியதே. மறுபடி க்ரஹிக்கக்கூடாது.

வாநஸ்பத்யே விகல்ப: ॥ ௨௬ ॥

மரங்கள் ஸம்பந்தமான பாத்ரமாயிருந்தால் விகல்பம். அதாவது எறிந்துவிடலாம். அல்லது மறுபடி விரும்பினுல் க்ரஹிக்கலாம் என்று.

தைஜஸாநாமுச்சிஷ்டாநாம் கோஶக்ருந்ம்ருத்பஸ்மபி: பரிமார்ஜநமந்யதமேந வா ॥ ௨௭ ॥

லோஹ பாத்ரங்கள் உச்சிஷ்டங்களாகிவிட்டால் (அசுத்தம்) அவைகளைப் பசுஞ்சாணி, மண், சாம்பல் இவைகளால் தேய்த்துச் சுத்தி செய்யவும். ஜலமும் கலந்து. அல்லது மேற்கண்ட த்ரவ்யங்கள் ஏதாவதொன்றினுலும் சுத்தி செய்யலாம்.

தாம்ரரஜதஸுவர்ணாநாமம்லை: ॥ ௨௮ ॥

தாம்ரம், வெள்ளி, தங்கம் ஆகிய தைஜஸ பாத்ரங்களுக்குப் புளியால் சுத்தி, லேபம் ஏற்பட்டிருந்தால். இல்லையேல் தீர்த்தமே சுத்திகரம்.

ம்ருந்மயாநாம் தஹநம் ॥ ௨௯ ॥

மண்மயமான பாத்ரங்களுக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் நெருப்பில் காய்ச்சுவது சுத்தி.

தாரவாணாம் தக்ஷணம் ॥ ௩௦ ॥

மரங்களால் செய்த பாத்ரங்களுக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் உளியால் செதுக்குவது சுத்தி.

வைணவாநாம் கோமயேந ॥ ௩௧ ॥

மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட பாத்ரங்களுக்கு கோமயத்தால் சுத்தி.

பலமயாநாம் கோவாலரஜ்ஜ்வா ॥ ௩௨ ॥

பில்வம், தேங்காய் முதலிய பழங்களுக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் பசுவின் வால் ரோமத்தால் துடைத்துச் சுத்தி செய்யவும்.

க்ருஷ்ணாஜிநாநாம் பில்வதண்டுலை: ॥ ௩௩ ॥

க்ருஷ்ணாஜிநத்திற்கு அசுத்தியேற்பட்டால், பில்வ அரிசி மாவினுல் லேபநம்செய்து சுத்தி பண்ணவும்.

குதபாநாமரிஷ்டை: ॥ ௩௪ ॥

ஆட்டு ரோமத்தால் நிர்மிதமான கம்பளங்களுக்குப் பூயமென்கிற வ்ருக்ஷ பலத்தால் சுத்தி.

𑌔𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 ॥ ௩௫ ॥

செம்மறி முதலிய ஆட்டுரோம கம்பளங்களுக்கு ஸூர்யனால் (வெய்யிலினால்) சுத்தி.

𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍌𑌰𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌕𑌲𑍍𑌕𑍇𑌨 ॥ ௩௬ ॥

க்ஷௌமம் என்கிற வெண்பட்டுகளுக்கு வெண்கடுகு மெழுகினால் சுத்தி.

𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌚𑍈𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

பஞ்சினால் செய்யப்பட்ட வஸ்த்ரங்களுக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் செவிட்டு மண்ணால் சுத்தி.

𑌚𑍈𑌲𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

தோல்களால் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கும் மேற்சொன்ன வஸ்த்ர சுத்திபோல் மண்ணால் சுத்தி.

𑌤𑍈𑌜𑌸𑌵𑌦𑍁𑌪𑌲𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௯ ॥

கற்களுக்கும், மணிகளுக்கும், தைஜஸங்களுக்குப்போல் சுத்தி, கோமயாதிகளால்.

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌵𑌦𑌸𑍍𑌥𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪0 ॥

எலும்புப் பதார்த்தங்களுக்கு மரத்தைப்போன்ற சுத்தி, உளியால் செதுக்குவது.

𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌖𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥

சங்கு, கொம்பினால் செய்யப்பட்டவை, சிப்பி, யானைத்தந்தம் போன்றவை இவைகளுக்கு க்ஷௌமத்திற்குச் சொல்லியது போல் சுத்தி. (வெண் கடுகு).

𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌵𑌾 ॥ ௪௨ ॥

பாலாலும் மேற்கண்ட வஸ்துக்களைச் சுத்தி செய்யலாம் (அலம்புதல்).

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌾𑌸𑍃𑌕𑍍
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌕𑍁𑌣𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

மேற்சொன்ன தைஜஸ பாத்ரங்களுக்கு, மூத்ர, புரீஷ, ரக்த, ரேதஸ், சவம் இவைகளின் ஸம்பந்தமேற்பட்டிருப்பதாய், கண்ணாலோ, மூக்கின் உதவியாலோ தெரிந்து கொண்டால், முன்சொன்ன கோமயாதி சுத்தி த்ரவ்யங்களுள் ஏதாவது ஒன்றினால் 21 தடவை தேய்த்துச் சுத்தி செய்யவும். ஜலத்துடன் சேர்த்து.

அதைஜஸாநாமேவம்பூதாநாமுத்ஸர்க: ॥ ௪௪ ॥

லோஹ பாத்ரமல்லாத மண் முதலிய பாத்ரங்களுக்கு மேற்சொன்ன மூத்ராதி ஸ்பர்ச தோஷம் நேர்ந்தால் அவைகளை த்யஜித்துவிட வேண்டியதே.

வசநாத்யஜ்ஞே சமஸபாத்ராணாம் ॥ ௪௫ ॥

யாகத்தில் ஸோமபானம் செய்ய உபயோகிக்கப்படும் சமஸம் என்ற மரப் பாத்ரங்களுக்கு உச்சிஷ்டாதி தோஷங்கள் கிடையாதென்று சாஸ்த்ர வசனமிருப்பதால் அவைகளுக்குச் சுத்தி வேண்டியதில்லை த்யாகமும் இல்லை. ஆனால் அவைகளுக்கும் மூத்ராதி ஸ்பர்ச தோஷம் நேர்ந்தால் த்யாகமே.

ந ஸோமேநோச்சிஷ்டா பவந்தீதி ஹி ச்ருதி: ॥ ௪௬ ॥

"ஸோமரஸத்தால் ஸம்பந்தப்பட்ட ருத்விக்குகளோ, ஸோமரஸமோ, சமஸ பாத்ரங்களோ, மற்ற எதுவுமோ, உச்சிஷ்டமாகிறதில்லை" யென்று ச்ருதி கூறுகிறது.

காலோ(அ)க்நிர்மநஸ: சுத்திருதகாத்யுபலேபநம் ।
அவிஜ்ஞாதம் ச பூதாநாம் ஷட்விதம் சௌசமுச்யதே ॥ இதி ॥

காலம், அக்னி, மனஸ்சுத்தி, ஜலம் முதலியது, மெழுகுதல், தேய்த்தல், தோஷமென்று அறியாமல் செய்தது ஆக ஆறுவித சௌசம் ப்ராணிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆசௌசாதிகளுக்குக் காலத்தால் சுத்தி. மனஸ்துஷ்டியும் சுத்திஹேது.

அதாப்யுதாஹரந்தி —

காலம் தேசம் ததா(அ)த்மாநம் த்ரவ்யம் த்ரவ்யப்ரயோஜநம் ।
உபபத்திமவஸ்தாம் ச விஜ்ஞாய சௌசம் சௌசஜ்ஞ:
குசலோ தர்மேப்ஸு: ஸமாசரேத் ॥ ௪௮ ॥

சுத்தி தத்வங்களை யறிந்தவனும், சாஸ்த்ர ஸாமர்த்யமுள்ளவனும், தர்மச்ரத்தையுள்ளவனுமான புருஷன், காலம், தேசம், தனதுநிலை, த்ரவ்ய ஸௌகர்யம், த்ரவ்ய ப்ரயோஜனம், ந்யாயம்,

ரோகாதி நிலைமை ஆகியவைகளை அறிந்து, சுத்தியை ஆசரிக்க வேண்டும். காலம்—சீத, உஷ்ணாதி காலம்-இரவு, பகல். தேசம்-காடு முதலியவை அநுஷ்டிக்க முடியாத இடம். த்ரவ்யம்-சுத்திக்கு வேண்டிய பதார்த்த நிலைமை. அவைகளில் ப்ரயோஜனம், ந்யாயம், இவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். ஸாத்யமானதைச் செய்ய வேண்டும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஒன்பதாவது கண்டம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

சில்பியின், அல்லது வேலைக்காரனின், கையானது எப்போதும் சுத்தம். கடைகளில் க்ரயம் செய்வதற்காகப் பரப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பண்யங்கள், வஸ்துக்கள், ப்ரம்ஹசாரியிடமிருக்கும் பிக்ஷாந்நம், இவை எப்போதும் சுத்தமென்று ச்ருதி சொல்லுகிறது.

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌶𑌾𑌤𑌨𑍇 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥

பால் சுரக்கச் செய்வதில் கன்றுக்குட்டியின் வாய் சுத்தம். பழங்களைக் கடித்துக் கீழே உதிர்க்கும் விஷயத்தில் பக்ஷியின் வாய் சுத்தம். ரதிகால ஸம்ஸர்க்கத்தில் உச்சிஷ்டாதி கலப்புகளில் ஸ்த்ரீகள் சுத்தர்கள். வேட்டைக் காலத்தில் ம்ருகங்களைப் பிடிப்பதில் ச்வாவின் (நாயின்) வாய் படுவது சுத்தம். சுத்தி வேண்டியதில்லை.

𑌆𑌕𑌰𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍇𑌣𑌵𑌃 ॥

எந்தப் பதார்த்தங்களுக்கும் உத்பத்திஸ்தானம் சுத்தமானது. எண்ணெய் செக்கு, கரும்பு ஆலை, சர்க்கரை உத்பத்திஸ்தானம் போன்றவை ஆகரம். ஆனால் ஸுரையின் உத்பத்திஸ்தானம் சுத்தமன்று. தாரையாக விழும் ஜலம் தோஷமற்றது. காற்றினால் கிளப்பப்பட்ட தூசிகளும் தோஷமற்றவை.

அமேத்யேஷு ச யே வ்ருக்ஷா: உப்தா: புஷ்பபலோபகா: ।
தேஷாமபி ந துஷ்யந்தி புஷ்பாணி ச பலானி ச ॥ ௪ ॥

அசுத்தங்களான இடங்களில் பயிர் செய்யப்பட்ட வ்ருக்ஷங்கள் புஷ்ப பலங்களுடன் கூடியவைகளாயிருந்தால் அவைகளின் புஷ்பங்களும் பலங்களும் தோஷமற்றவை.

சைத்யவ்ருக்ஷம் சிதிம் யூபம் சண்டாளம் வேதவிக்ரயம் ।
ஏதானி ப்ராஹ்மண: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸசேலோ ஜலமாவிஶேத் ॥

ச்மசாந வ்ருக்ஷம், சிதை, யாகம் முடிந்தபிறகு யாகசாலையிலுள்ள யூபம், சண்டாளன், வேதவிக்ரயம் செய்தவன் ஆகிய இவைகளை ப்ராம்ஹணன் தொட்டுவிட்டால் ஸசேலமாக ஜலஸ்நானம் செய்யவும்.

ஆத்மஶய்யாஸனம் வஸ்த்ரம் ஜாயாபத்யம் கமண்டலு: ।
ஶுசீன்யாத்மன ஏதானி பரேஷாமஶுசீனி து ॥ ௬ ॥

தன்னுடைய படுக்கை, ஆஸனம், வஸ்த்ரம், பத்நீ, குழந்தை, கமண்டலு என்கிற தீர்த்த பாத்ரம் ஆகியவை தனக்கு மட்டுமே சுத்தங்கள். பிறர்களுக்கு இவை அசுத்தங்களே.

ஆஸனம் ஶயனம் யானம் நாவ: பதி த்ருணானி ச ।
சண்டாலபதிதஸ்ப்ருஷ்டம் மாருதேனைவ ஶுத்யதி ॥ ௭ ॥

ஆஸனம், படுக்கை, வண்டி, ஓடம், ரஸ்தா, புல்லுகள் இவைகள் சண்டாளன், பதிதன் இவர்களால் தொடப்பட்டால் காற்றினாலேயே சுத்தியையடைகின்றன.

கலக்ஷேத்ரேஷு யத்தான்யம் கூபவாபீஷு யஜ்ஜலம் ।
அபோஜ்யாதபி தத்போஜ்யம் யச்ச கோஷ்டகதம் பய: ॥ ௮ ॥

களம், வயல் இவைகளிலுள்ள, உழுது நட்ட க்ஷேத்ரத்திலுள்ள தான்யம், கிணறு, குளம் இவைகளிலுள்ள ஜலம் இவைகள் சாப்பிடத்தகாத இடத்திலிருந்தாலும் சாப்பிடத்தக்கவைகளே. அதுபோல் மாட்டுக்கொட்டிலில் உள்ள பாலும் எப்போதும் போஜ்யம். கறந்தவுடனேயே கிடைத்தபால் என்று கருத்து.

த்ரீணி தேவா: பவித்ராணி ப்ராஹ்மணானாமகல்பயன் ।
அத்ருஷ்டமத்பிர்நிர்ணிக்தம் யச்ச வாசா ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௯ ॥

தேவர்கள் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மூன்றுவித சுத்தியைக் கல்பித்துள்ளார்கள். ப்ரத்யக்ஷத்தில் தோஷம் காணப்படாதது

ஒரு வித சுத்தி. அது போல் தீர்த்தத்தால் அலம்பப்பட்டது ஒரு வித சுத்தி. வாக்கினால் ப்ரசம்ஸை செய்யப்பட்டது மற்றொரு சுத்தி. ஸந்தேஹம் ஏற்பட்ட விதத்தில் மேற்கண்ட மூன்றுவித சுத்தியில் ஸந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றபடி ஒன்றை க்ரஹிக்கலாம்.

ஶுசஃ பவித்ரம் (ா) ஸ்ஹிமதாஃ மொதாஶ்வித்பாமாஸஸா
ஜாயதெ । சுவ்யாவத்தாஶ்வுசுஅெஸெவ்யெ ந ஸாமவண ஶாஸாஙிதாஃ ॥

பூமி ஸம்பந்தமுள்ள ஜலங்கள் பரிசுத்தங்கள். பசுக்கள் அந்த ஜலத்தை த்ருப்தியுடன் சாப்பிடக்கூடியதாயிருக்கவேண்டும். மேலும் புரீஷாதி அமேத்ய வஸ்துக்களால் அந்த ஜலம் வ்யாபிக்கப்பட்டதாயிருக்கக்கூடாது. ஜலத்திற்கு ஸ்வபாவமாக இருக்க வேண்டிய வாஸனை, வர்ணம், ருசி இவைகளுடன் கூடியவையாக இருக்கவேண்டும்.

ஸ்ஹிஶுஸ ஸம்மாஜநொப்ரொக்ஷணொபலெபநாவஸ்து
ரொாகெவைநஃ யயாஶாநம் தொஷவிஶேஷாத் ப்ராய
த்யம் । சக ॥

பூமிக்குப் பெருக்குதல், ப்ரோக்ஷித்தல், மெழுகுதல், தர்ப்பாதிகளால் பரப்புதல், மண்வெட்டியால் கொத்திவிடுதல், இத்யாதிகளான சுத்திகளை ஸ்தானத்திற்கேற்றபடி செய்யவும். தோஷங்களுக்கேற்றபடி இவைகளால் சுத்தி ஏற்படும்.

ஶயாவ்யாஷாஹரந்தி ॥ சஉ ॥

சுத்தி விஷயமாக மேலும் சிஷ்டர்கள் கூறுவதாவது:—

இதி நவமஃ வண்டஃ ॥

ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

அய உஶமஃ வண்டஃ ॥

பத்தாவது கண்டம்.

மொவாமாத்ரமஷ்விநுஃ ஸ்ஹிமஶ்யுஸ்தி வாதிதஃ ।
ஸமஹிஸமஸமஸம் வா யத்ராஸெஸ்யம் ந லக்ஷ்யதெ ॥ இதி ॥

சுத்த தீர்த்தத்தின் பிந்து (திவிலை) கூடப் பூமியில் விழுந்தால், அல்லது ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டால், அந்தப் பூப்ரதேசத்தில் கோ சர்ம (பசுத்தோல்) அளவுக்கு உள்ள இடமானது சுத்தியடைகிறது. அந்த

இடம், பெருக்கப்பட்டுச் சுத்தமானதாயிருந்தாலும், பெருக்கப் படாததாயிருந்தாலும் ஸரி. ஆனால் எங்கு அமேத்யம் அசுத்த மில்லையோ அங்குத்தான் இந்தச் சுத்தி.

பரோக்ஷமதிஶ்ரிதஸ்யாந்நஸ்யாவத்³யோத்யாப்⁴யுக்ஷணம் ॥ ௨ ॥

போக்தாவுக்கு எதிரில் இல்லாமல் மறைவில் சமையல் செய்யப்பட்ட அந்நத்திற்கு (ஸந்தேஹமிருந்தால்) அக்நியால் காய்ச்சி, தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷிப்பது சுத்தி.

ததா²பணீயாநாம் ச ப⁴க்ஷ்யாணாம் ॥ ௩ ॥

கடைகளில் விற்பனைக்காக வைத்துள்ள பக்ஷயங்களுக்கும் (அந்நம் நீங்கலாக) முன் ஸூத்ரத்தில் சொன்ன சுத்தி.

ஸங்கஸுகா: ஶுசிகாமா ஹி தே³வா: நாஶ்ரத்³த³தா⁴நஸ்ய ஹவிர்ஜுஷந்த இதி ॥ ௪ ॥

தேவர்கள் ஸங்கோசமுள்ளவர்கள், சுத்தியை விரும்புகிறவர்கள். ச்ரத்தையில்லாதவனுடைய ஹவிஸ்ஸைப் புஜிப்பதில்லை. ஆகையால் ச்ரத்தையுடன் ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஶுசேரஶ்ரத்³த³தா⁴நஸ்ய ஶ்ரத்³த³தா⁴நஸ்ய சாஶுசே: ।
மீமாம்ஸித்வோப⁴யம் தே³வா: ஸமமந்நமகல்பயந் ॥
ப்ரஜாபதிஸ்தாநுவாச ந ஸமம் விஷமம் ஹி தத் ।
ஹதமஶ்ரத்³த³தா⁴நஸ்ய ஶ்ரத்³தா⁴பூதம் விஶிஷ்யதே ॥ இதி ॥

ச்ரத்தையற்றவன் ஒருவன், ஆனால் சுத்தன். மற்றொருவன் அசுத்தன், ஆனால் ச்ரத்தையுள்ளவன். இவ்விருவர்களுடைய நிலைமையைத் தேவர்கள் ஆலோசனை செய்து இரண்டு பேருடைய ஹவிள் ஸமம் (அந்நம்) ஸமயோக்யதையுள்ளதென்று தீர்மானித்தார்கள். இரண்டு பேரிடமும் ஒவ்வொரு விசேஷமிருப்பதால்.

ஆனால், ப்ரம்ஹா தேவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்:— நீங்கள் ஸமமென்று செய்த வ்யவஸ்தை விஷமமானது. ஸமமில்லாதது. ஏனெனில் ச்ரத்தையற்றவனுடைய ஹவிஸ் ஹதமானது (வீணானது). ஆகையால் சுத்தனைவிட ச்ரத்தா பரிசுத்தியுள்ளவனுடைய அந்நம் (ஹவிஸ்) விசேஷமானது, மேற்பட்டது என்று.

அதா²ப்யுதா³ஹரந்தி —

ஶுத்³தா⁴ மக²: வாயுஸ்தா² ஶுத்³தா⁴ ஹி மமம் தவ: ।
தத்ராபிஶுத்³தா⁴ உத்தம் ஹவிர்நாஶ்நந்தி தே³வதா: ॥ ௫ ॥

ச்ரத்தை விஷயமாகப் பெரியோர்கள் கூறுவதாவது:—ச்ரத்தையில்லாமையானது பெரிய பாபமாகும். ச்ரத்தைதான் உத்தம தபஸ். ஆகையால் அச்ரத்தையால் கொடுக்கப்பட்ட ஹவிஸ்ஸைத் தேவர்கள் புஜிப்பதில்லை.

ஐஷ்டா ஏகூாzவி ஃஷிவ-ஃஃ ஷுஶ-ஃ௦ ந ஹி ஸ ஶஷு தி ॥எ॥

ச்ரத்தையற்றவன், ச்ரத்தையின் மஹிமையறியாத மூர்க்கன், யாகம் செய்தாலும், தானம் செய்தாலும் ஸ்வர்க்கமென்கிற பரலோகத்தை அவன் அடையமாட்டான்.

ஶஜ்ஞாவிஹிதவாரிதுஃ யஃஷாவிபாயஶாஶ்ரிதஃ । ஶாஸ்ரா
திஶஃ ஷூதொ ஃஷிவெ-ஃா யஃ-ஃதஜெராவபொாயநாக ॥
ஐதி ॥ அ ॥

மூர்க்கன் என்பவன் யார்? பரலோக ச்ரேயஸ்ஸில் ஸந்தேஹத்தால் சாஸ்த்ராநுஷ்டானத்தை மறைத்தவனும், தன் அபிப்ராயத்தை அநுஸரிப்பவனும், ஸ்வச்சந்தசாரீ. இதனால் சாஸ்த்ரத்தை மீறியவன் மூர்க்கன் எனப்படுகிறான். தர்மாநுஷ்டானத்திற்கு உபரோதம் செய்கிறவனானதால் மூர்க்கன்.

ஶாகவஷ்பஹஃஷிஃளஷமூாம் தஃ பூக்ஷாஉநஜ ॥ கூ ॥

கறி காய்கள், புஷ்பம், பழம், கிழங்கு, பச்சிலைகள் இவைகளுக்கு ப்ராக்ஷாளனமே சுத்தி. மூத்ராதி தோஷமேற்பட்டால் த்யாகமே.

ஶஷ்க௦ தூணஶாஜிகு௦ காஷ்௦ லொஷ்௦ வா திரஷ்ரூ
தூாஹொாாதுயொ ஶஹூக்ஷிணாஃவஃ பூாவுதூ ஶிர
உஷுஃாஷவஃஹொஹா ॥ க௦ ॥

மல மூத்ர உத்ஸர்க்க ஸமயத்தில், காய்ந்த புல், அல்லது யாகார்ஹ வ்ருக்ஷமல்லாத மரத்தின் காஷ்டம், அல்லது ஓட்டுச்சல்லி இவைகளால் பூமியை மறைத்து, அதன் மீது மலமூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யவும். பகலில் வடக்கு முகமாய், இரவில் தெற்கு முகமாய். சிரஸ்ஸை மூடிக்கொள்ளவும்.

ஃஷிதெ ஃஜாzஜிஃ பூக்ஷாஉநஜ ॥ கக ॥

மூத்ர விஸர்ஜனத்தில் மண், ஜலம் இரண்டினாலும், ப்ராக்ஷாளன சுத்தி செய்யவும்.

திஃ வாணெஃ ॥ கஉ ॥

மூத்ர சுத்தியில் இருகைகளுக்கும் மூன்று தடவை மண், ஜலம் இரண்டையும் போட்டுச் சுத்தி செய்யவும்.

தத்வத் புரீஷே ॥ ௧௩ ॥

அதுபோல் புரீஷ விஸர்ஜனத்திலும், மண், ஜலம் இரண்டும் சுத்திகரம்.

பாய்வாதாயாஶ்ச பாய்வோ: பாண்யோஶ்ச ॥ ௧௪ ॥

புரீஷ விஸர்ஜனத்தில் பாயு என்கிற அபாந தேசத்திற்கும், கைகளுக்கும் முக்யமாக இடது கைக்கும் மூன்று மூன்று பர்யாயங்கள் (தடவைகள்) மண் ஜலம் கொண்டு சுத்தி செய்யவும். (மல மூத்ர சுத்தி விஷயத்தில் பலவித விகல்ப பக்ஷங்களிருப்பதால் நிபந்தனகாரர்களின் வ்யவஸ்தைப்படி அநுஷ்டானம்).

மூத்ரவத் ரேதஸ உத்ஸர்கே ॥ ௧௫ ॥

ரேதஸ் விஸர்ஜனத்திலும் மூத்ரசௌசப் போல் சுத்தி உண்டு.

நீவீம் விஸ்ரஸ்ய பரிதாயாப உபஸ்ப்ருஶேத் । ஆர்த்ரம்
த்ருணம் கோமயம் பூமிம் வா ஸமுபஸ்ப்ருஶேத் ॥ ௧௬ ॥

வஸ்த்ரத்தை உடுத்திக்கொள்ளக் கட்டப்படும் முடிச்சு நீவி. அதைத் தொட்டுத் தளர்த்திக்கொண்டாலும், கட்டிக்கொண்டாலும் தீர்த்தஸ்பர்சம் செய்யவும். அல்லது ஈரமுள்ள புல், ஈரமுள்ள கோமயம், ஈரமுள்ள பூமி இவைகளில் ஒன்றையாவது ஸ்பர்சிக்கவும், சுத்திக்காக.

நாபேரத:ஸ்பர்ஶனம் கர்மயுக்தோ வர்ஜயேத் ॥ ௧௭ ॥

தேவபித்ரு கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கையில் (செய்கையில்) கர்த்தா நாபிக்குக் கீழ்பட்ட அவயவ இடங்களைத் தொடுவதை விலக்கவும். தொடக்கூடாது.

ஊர்த்வம் வை புருஷஸ்ய நாப்யை மேத்யமவாசீநம்
அமேத்யமிதி ஶ்ருதி: ॥ ௧௮ ॥

யஜுர்வேத ச்ருதியானது "மனிதனுடைய நாபிக்கு மேற்பட்ட இடம் பரிசுத்தம், நாபிக்குக் கீழ்பட்ட இடம் அபரிசுத்தம்" என்று கூறுகிறது.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌾 𑌵𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥

மூன்று வர்ணத்தாரிடமுள்ள (சாஸ்த்ராசாராதிகளில் மேற்பார்வையிடப்பட்ட) சூத்ரர்களுக்கு (ஸச்சூத்ரர்களுக்கு)ப் பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருதடவை, அல்லது ப்ரதிமாஸம் வபநமுண்டு.

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌵𑌦𑌾𑌚𑌮𑌨𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ॥ ௨௰ ॥

ஸச்சூத்ரர்களுக்கு ஆர்யர்களுக்குப்போல் ஆசமனவிதி. உபவீதாதி நியமம் நீங்கலாக.

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍀𑌦𑌮𑍁𑌪𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥

வைச்ய ஜாதியினர் ஜீவிகைக்காக குஸீதம் என்ற கொடுக்கல் வாங்கல் ப்ரயோகத்தை வட்டிக்காகச் செய்து ஜீவிக்கலாம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌷𑌿𑌕𑍀 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௨ ॥

கார்ஷாபணம் என்பது ப்ராசீன நாணயத்தின் பெயர். அதன் இருபதில் ஒருபாகமானது மாஷம் என்ற அளவு. ஆக இருபத்தைந்து கார்ஷாபணம் ஒருவனுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தால் அதற்கு மாதாமாதம் ஐந்து மாஷம் வட்டியாகும். வட்டி கொடுக்கவும்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 —

𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌰𑍍𑌘𑌮𑍃𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜
𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍁𑌷𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁
𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍁𑌲𑌯𑌾 𑌸𑌮
𑌤𑍋𑌲𑌯𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍁
𑌷𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥

எந்த மனிதன் ஸ்வல்ப வட்டிக்குப் பிறரிடம் கடன் பெற்று, அந்தப் பணத்தை அதிக வட்டிக்காகப் பிறரிடம் கொடுக்கிறானோ, அல்லது தான் ஸ்வல்ப வட்டியால் ஸம்பாதித்த தனத்தையே அதிக வட்டிக்குக் கொடுக்கிறானோ அவன் வார்த்துஷிகன், வட்டியால் ஜீவிப்பவன். அவன் ஸகல தர்ம கார்யங்களிலும் ஸம்பந்தப் பட நிந்திக்கப்பட்டவன்.

பெரியோர்கள் வட்டிக்கு வாங்குதல் என்கிற தோஷத்தையும், ப்ரூணஹத்யா என்ற ப்ராம்ஹண வத தோஷத்தையும் தராசில் சேர்த்து வைத்தார்கள். இதில் ப்ரூணஹா என்பவன் நிறையில் மேலே தூக்கி நின்றான். வார்த்துஷி என்கிற வட்டி ஜீவி கீழே

ஆட்டம் கொண்டான், என்று வட்டி விஷயமாகப் பெரியோர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள்.

கோரக்ஷகாந் வாணிஜகாந் ததா காருகுஶீலவாந் ।
ப்ரேஷ்யாந் வார்துஷிகாம்ஶ்சைவ விப்ராந் ஶூத்ரவதாசரேத் ॥

பசுரக்ஷணத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டு ஜீவிப்பவர்களும், வ்யாபார ஜீவனம் செய்கிறவர்களும், சில்பவேலை, ஸங்கீதம் இவைகளால் ஜீவிப்பவர்களும், பிறரிடம் ஸேவக வேலை செய்கிறவர்களும், வட்டி (நிஷித்தவட்டி) வாங்கி ஜீவிப்பவர்களுமான விப்ரர்களைச் சூத்ரனைப்போல் நடத்தவும்.

காமம் து பரிலுப்தக்ருத்யாய கதர்யாய நாஸ்திகாய
பாபீயஸே பூர்வௌ தத்யாதாம் ॥ ௨௫ ॥

வட்டி விஷயத்தில், ஆசார லோபமுள்ளவனும், க்ருபணனும், நாஸ்திகனும், பாபகார்யம் செய்கிறவனுமான கடன்காரனுக்கு ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரியர் இருவரும் அதிக வட்டிக்காகப் பணம கொடுக்கலாம். அவர்களிடம் அதிக வட்டி பெறலாம். ப்ராம்ஹணனுக்கு வட்டி வாங்கும் நிஷேதமானது தனிகன் விஷயம்.

அயஜ்ஞேநாவிவாஹேந வேதஸ்யோத்ஸாதநேந ச ।
குலாந்யகுலதாம் யாந்தி ப்ராஹ்மணாதிக்ரமேண ச ॥ ௨௬ ॥

யாகம் செய்யாததாலும், சாஸ்த்ரீய விவாஹ தர்மமில்லாததாலும், வேதாத்யயநம் செய்யாததாலும், அல்லது அத்யயனம் செய்த வேதத்தை மறந்ததாலும், ப்ராப்ஹணர்களை, வேதாத்யாயிகளானவர்களை, அதிக்ரமம் செய்வதாலும், அதாவது பூஜா புரஸ்காராதிகள் செய்யாமலிருப்பதாலும், குலங்கள், குலமற்ற நிலைமையை அடைகின்றன. நிக்ருஷ்ட குலங்களாகிவிடுகின்றன.

ப்ராஹ்மணாதிக்ரமோ நாஸ்தி மூர்கே மந்த்ரவிவர்ஜிதே ।
ஜ்வலந்தமக்நிமுத்ஸ்ருஜ்ய ந ஹி பஸ்மநி ஹூயதே ॥ ௨௭ ॥

வேதாத்யயநம் செய்யாதவனும் சாஸ்த்ராதிலங்கனம் செய்கிறவனுமான மூர்க்கன் விஷயத்தில் ப்ராம்ஹணாதிக்ரம தோஷம் கிடையாது. ஜ்வலிக்கிற அக்நியிருக்கையில் அதை விட்டு, சாம்பலில் ஹோமம் செய்யும் வழக்கமில்லையல்லவா? நிமந்த்ரண, பூஜாதிகளில் அத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹணனிருக்கையில் அவனை அதிக்ரமித்து, வேதமில்லாதவனைப் புரஸ்கரிக்கக் கூடாதென்பது மூர்க்கன் விஷயத்தில் தோஷமாகாது.

𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑌶𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌪𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌅𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௨௮ ॥
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌕𑍁𑌲𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ ௨௯ ॥

தனம் ஸம்பாதிக்க வேண்டி, மாடுகள், குதிரைகள், வண்டிகள் இவைகளை வ்யாபாரம் செய்வதாலும், அதே மாதிரி க்ருஷியாலும், ராஜாவிடம் ஸேவா வ்ருத்தி செய்வதாலும், குலங்கள் நிக்ருஷ்டங்களாகின்றன. அவை போல் மந்த்ர (வேதம்) ஹீந குலங்களும் நிக்ருஷ்டங்களாகின்றன. மந்த்ரத்தால் வேதத்தால் நிறைந்த குலங்கள் ஸ்வல்ப தனமுள்ள குடும்பங்களாயிருந்தாலும், நல்ல குலங்களென்கிற கணனத்தை அடைகின்றன. மகத்தான கீர்த்தியையும் ஸம்பாதிக்கின்றன.

𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௦ ॥

க்ருஷி வேலையைக் கவனிக்க அவகாச மேற்படாததால் வேதாத்யயனமானது க்ருஷி கார்யத்திற்கு விநாசகமாகும். அது போலவே க்ருஷியும் வேத விநாசிநீ. ஆனால் இரண்டையும் ஸமாளிக்கும் சக்தியுள்ளவன் இரண்டையும் செய்யலாம். சக்தியற்றவன் க்ருஷியைத்தான் விடலாம். வேதத்தை விடக்கூடாது.

𑌨 𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍀𑌵𑌰𑍋𑌽𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌰𑍂𑌯𑌮𑌾-
𑌣𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌦𑍀 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 । 𑌚𑌲𑌤𑍍𑌤𑍁𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌰𑌭𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌕𑍃-
𑌶𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍋𑌽𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩௧ ॥

மாம்ஸாதி ஆஹாரங்களால் பெருத்த சரீரமுள்ளவனும், நிஷித்த கார்யங்களிலிருந்து தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளாதவனும், நிஷித்த ஸங்கீதம் நரஸ்துதி இவைகளால் சப்தித்துக் கொண்டிருப்பவனும், காளைமாடு மேய்த்து ஜீவிப்பவனும், வயிறு பெருத்து அலைகிறவனும், தீக்ஷ்ணமாயிருப்பவனும், ஸ்வச்சந்த வாதம் செய்கிறவனும், துர்ப்பலர்களைத் தொந்தரவு செய்கிறவனும், க்ஷாத்ரர்களும் ஆகிய இவர்கள் தேவர்களை அடையமாட்டார்கள். தாம் பிறந்த இடத்திலேயே சுற்றிக்கொண்டிருப்பார்கள். மேற்கண்டவர்களுக்கு நல்லகதி கிடையாதென்று கருத்து.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂
𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾
𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥ ௰௪ ॥

மனிதன், யௌவந காலத்தில், மோஹத்தால், நல்லதோ கெட்டதோ எத்தகைய கார்யத்தையோ, எந்த விதத்திலோ செய்த போதிலும், அவன் பின்வயதில் (50-க்கு மேல்) நல்ல நடத்தை ஏற்பட்டு ஸதாசாராநுஷ்டானம் செய்தால் அதுவே அவனுக்கு ச்ரேயஸ்கரமாக ஆகிறது. முன்வயதில் செய்த கார்யங்கள் மற்றவை துஷ்டங்களாயிருந்தாலும் இவனைக் கெடுப்பதில்லை. ஸ்வல்ப ப்ராயஶ்சித்தம் போதுமென்று கருத்து.

𑌶𑍋𑌚𑍇𑌤 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍀 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௰௫ ॥

மனிதன் ப்ரதி தினமும் தான் செய்த துஷ்க்ருத்யங்களை நினைத்து, மனதால் பஶ்சாத்தாபமடைந்து துக்கிக்கவேண்டும். மறுபடியும் தவறு செய்யாதவனாயும், க்ருச்ராதி தபஸ் செய்பவனாயுமிருந்தால் பிறகு பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌯 𑌆𑌚𑌾𑌮𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥

பிறருக்கு ஆசமன தீர்த்தத்தை ஒருவன் சேர்க்கும்போது அந்தத் தீர்த்த பிந்துக்கள் பூமியில் விழுந்து அவனுடைய கால்களில் பட்டால் அதனால் அவன் அசுத்தனாகிறதில்லை. அந்த ஜலமானது பூமியிலுள்ள ஜலங்களுக்கு ஸமமே.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பதினோராவது கண்டம்.

𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑌯𑍋𑌰𑌧𑌿
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

ஜநநம், மரணம் இரண்டு நிமித்தமாக ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்துநாள் வரையில் ஆசௌசமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகி

ருர்கள். ஆனால் யாகம் செய்து வைக்கையில் ருத்விக்குக்கும், யாகம் செய்கிற ஸமயத்தில் தீக்ஷிதனுக்கும், வேதாத்யயனம் செய்கிற ப்ரம்ஹசாரிக்கும், தவிர. இந்த மூன்றுபேர்களுக்கும் அந்தக் காலத்தில் அந்தக் கர்மா நடக்கும் காலத்தில் ஆசௌசம் கிடையாது.

ஸபிண்டாக்ஷாஸப்தபோக ஸபிண்டேஷு ॥ ௨ ॥

ஸபிண்டர்களிடம், ஏழு தலைமுறை வரையில் ஸபிண்டத்வம் நீடிக்கும்.

சுஸப்தமாஸாதந்தஜநநாத் உதகோவஸம்ப்ருஷ்டி ॥ ௩ ॥

சிசு மரணத்தில், ஏழாவது மாஸம் வரையிலோ, அல்லது பல் முளைக்கும் காலம் வரையிலோ ஸபிண்டர்களுக்கு உதக ஸ்நாநம் மட்டும்.

பிண்டோதகக்ரியா ப்ரேதே நாத்ரிவர்ஷே விதீயதே ।
ஆதந்தஜநநாத்வாபி தஹநம் வ ந காரயேத் ॥ ௪ ॥

மூன்று வயது ஆகாத பாலமரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்குப் பிண்டோதக தானங்கள் செய்யவேண்டிய விதியில்லை. அல்லது தந்த உத்பத்தியாகும்வரையிலாவது. அந்தக் காலம் வரையில் பாலனுக்குத் தஹனமும் செய்யக்கூடாது.

அப்ரத்தாஸ்து கந்யாஸு ப்ரத்தாஸ்வப்யேஷ ஸம்ஸ்ருதே ।
லோகஸங்க்ரஹணார்த்தம் ஹி யதமந்த்ராः ஸ்த்ரியோ மதாः ॥ ௫ ॥

தானம் செய்யப்படாத கன்யைகள் மரண விஷயத்திலும், தானம் செய்யப்பட்டவர்கள் மரணத்திலும் ஸபிண்டர்கள் பிண்டோதகம் செய்கிறார்கள் சிலர். அது லோக ஸங்க்ரஹணார்த்தம் செய்யும் கார்யமேயாகும். ஏனெனில் கந்யாஸ்த்ரீகள் மந்த்ரக்ரியைக்கு அர்ஹதையுள்ளவர்களல்ல. கந்யாதானம் செய்யப்பட்ட ஸ்த்ரீமரணத்தில் பர்த்ரு பக்ஷத்தில் ஆசௌச பிண்டோதகாதிகள் நிர்விவாதமாக உண்டு.

ஸ்த்ரீணாம் க்ருதவிவாஹாநாம் த்ர்யஹாச்சுத்யந்தி பாந்தவாः ।
யதோக்தேநைவ கல்பேந சுத்யந்தி வ ஸநாபயः ॥ ௬ இதி ॥

விவாஹமான ஸ்த்ரீயின் மரணத்தில் பித்ரு, மாத்ரு, பந்துக்கள் மூன்றுநாள் ஆசௌசம் காத்து, சுத்தர்களாவார்கள். அந்தப் பெண் வாழ்க்கைப்பட்ட இடமாகிய ஸநாபிகள் என்ற பர்த்ருபக்ஷ

ஸபிண்டர்கள் யதோக்தமான விதிப்படி, அதாவது தசராத்ராதி நியமப்படி, சுத்தர்களாவார்கள்.

சுவிவ— ஹுவிதாமஹஃ விதாமஹஃ விதா ஸ்வயம் ஸோ
உபஜாஃ ஹ்ராதரஃ ஸவணாயாஃ வுத்ரஃ வௌத்ரஃ வு
வௌத்ரஃ தத்ஃ வுத்ரவஜ்ஜம் தேஷாம் வ வுத்ரவௌத்ரவி
ஹக்தஃாயம் ஸவிண்டாநாவக்ஷதே ॥ எ ॥

ப்ரபிதாமஹன், பிதாமஹன், பிதா, தான், தனது ஸமான வயிற்றில் பிறந்த ப்ராதாக்கள், தன்னுடைய ஸவர்ணஸத்ரீயிடம் தனக்குப் பிறந்த புத்ர பௌத்ர ப்ரபௌத்ரர்கள், அவர்களுடைய புத்ரபௌத்ர ஸந்ததி ஆகிய இவர்கள் தாயபாகம் செய்துகொள்ளாதவர்கள் ஸபிண்டர்களென்று சொல்லுகிறார்கள்.

விஹக்தஃாயாநவி ஸகுல்யாநாவக்ஷதே ॥ அ ॥

தாயவிபாகம் செய்துகொண்டுவிட்டவர்களேயும் ஸகுல்யர்களென்று (ஸமானகுலம்) சொல்லுகிறார்கள். ஸபிண்டர்களுக்கே ஸகுல்யரென்றும் வ்யவஹாரம்.

சுஸத்ஸு சுநேஷு தஹாமீ ஹ்யெஷா ஹவதி ॥ கூ ॥

தாயவிபாக க்ரமத்தில் மற்றவர்கள் இல்லாவிட்டால் தாயமானது அந்த ஸகுல்யர்களேயல்லவோ அடைகிறது. ஆக அவர்களும் ஸபிண்டரே.

ஸவிண்டாஹாவெ ஸகுல்யஃ ॥ கo ॥

ஆதலால் ஸபிண்டர் என்ற தாயபாகம் பெறத்தக்க ஸமீப ஜ்ஞாதிகள் இல்லாவிட்டால் வ்யவஹித ஸபிண்டரான ஸகுல்யரும் தாயம் பெறப் பாத்யமுள்ளவர்கள்.

தஷஹாவெ விதாஜவாபெஜாஜெவாஸீ ஜீசுவிஹாஹணெஸ ॥ கக ॥

ஸகுல்யனுமில்லாவிட்டால் பிதாஸ்தானத்திலுள்ளவன், ஆசார்யன், சிஷ்யன், ருத்விக் இவர்களும் தாயம் அடையலாம்.

தஷஹாவெ ராஜா ஸ்வம் த்ரைவித்யவ்ருத்தேஷ்ய: ஸம்ப்ரயச்சேத் ॥

மேற்கண்டவர்களுமில்லாவிட்டால் வார்சு இல்லாத தாய தனத்தை, முக்யமாக ஸத்துக்களான ப்ராம்ஹணரின் ஸ்வத்தை, அரசன் வேதவித்யா வ்ருத்தர்களான சிஷ்டர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 ॥ ௧௩ ॥

ஒருகாலும் ராஜா ப்ராம்ஹண ஸ்வத்தைத் தான் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 —
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌕𑌾𑌕𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

ப்ராம்ஹண ஸ்வத்தானது அபஹரிக்கப்பட்டால் அது புத்ர பௌத்ர பரம்பரையையும் கொல்லும். விஷம் ஒருவனை (சாப்பிட்டவனை) மாத்ரமே கொல்லும். ஆகையால் விஷத்தை விஷமென்று சொல்லமாட்டார்கள், ப்ரம்ஹஸ்வம் தான் விஷம். ஆகையால் ராஜா ஒருகாலும் ப்ரம்ஹஸ்வத்தை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ப்ரம்ஹஸ்வமென்பது பெரிய விஷமல்லவா? என்று சிஷ்டர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள்.

𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥ ௧௫ ॥

ஜனனசௌசம், மரணசௌசம் இரண்டும் சேர்ந்தால் ஒரு தசராத்ரமே ஸமானமான ஆசௌசம். தனியாக இரண்டு கிடையாது. (ஆசௌச ஸங்நிபாத விஷயத்தில் பற்பல விதிகளும் பலவித அபிப்ராயங்களுமுண்டு. இதர ஸ்ம்ருதிகளையும் கலந்து நிபந்தனங்களில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டபடி அநுஷ்டானம்.)

𑌅𑌥 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑍇𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾
𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௬ ॥

தசராத்ர ஆசௌசங்கள் சேர்ந்தாலும் த்ரிராத்ரம் சேர்ந்தாலும் முதல் முதலாக வந்த தசராத்ர ஆசௌசத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். இது ஒன்பது நாள் முடிவுக்குள் வந்தால்.

𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥ ௧௭ ॥

ஜநநத்தில் மாதாபிதாக்களுக்குத் தசாஹம் ஆசௌசம்.

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௮ ॥

சில ருஷிகள், ஜனனத்தில் மாதாவுக்கு மட்டும் ஆசௌசம், பிதாவுக்கு இல்லையென்கிறார்கள். லோகத்தில் தாயாரை மாத்திரமே விலக்கும் வழக்கும் காணப்படுவதால் என்கிறார்கள்.

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌏𑌕𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௯ ॥

ஜநநத்தில் பிதாவுக்கு மட்டும் ஆசௌசமென்று வேறு சில ருஷிகள் சொல்லுகிறார்கள். ப்ரஜோத்பத்தி ஸாதநமான சுக்லம் பிதாவிடமே ப்ரதானமாயிருப்பதால் என்று காரணம் கூறுகிறார்கள்.

𑌅𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌾𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ ௨௦ ॥

மாத்ரு யோநி, ப்ரஜோத்பத்திக்கு ஸாதனமென்கிற கக்ஷியைச் சொல்ல முடியவில்லை. ஏனெனில் அயோநிஜர்களாகவும் பல புத்ரர்கள் இருந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறதல்லவா?

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥

ஆனாலும் ப்ரஜோத்பத்தி விஷயமான சேர்க்கையானது மாதா பிதா இருவருக்கும் பொதுவாக ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் இருவரும் காரணம். இருவருக்கும் ஜநநத்தில் தீட்டு உண்டு என்று நிர்ணயம்.

𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾— 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌦𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂
𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌲𑌵𑌣𑌾𑌶𑌿𑌨𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌰𑌨𑍍 ॥

மரண விஷயத்தில் பாலனை, அதாவது கநிஷ்டனை, முன்னிட்டுக்கொண்டும், யக்ஞோபவீதங்களை அபஸவ்யமாக ப்ராசீனாவீதமாக மாற்றிக்கொண்டும், தீர்த்தத்தில் இறங்கி ஒரே தடவையில் மூன்று தடவை முழுக்கிட்டு, கரையேறி, ஆசமனம் செய்து, அந்த ப்ரேத நாமோச்சாரணம் செய்து, உதகதானம் செய்து, மறுபடி எழுந்து, ஆசமனம் செய்து, வீட்டுக்குள் ப்ரவேசிக்கையில் வாசற்படியில் அக்நியையும், தீர்த்தத்தையும் ஸ்பர்சித்து விட்டு, காரம், உப்பு இல்லாமல் பத்துத்தினங்கள் புஜித்து, தர்ப்பப்புல் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து தசாஹத்தைப் போக்கவும்.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮 ॥ ௨௩ ॥

பதினொன்று பன்னிரண்டாவது நாளில் ஏகோத்திஷ்ட, ஸபிண்டீகரண ச்ராத்தத்தைச் செய்யவும்.

ஶேஷக்ரியாயாம் லோகோऽநுரோத்⁴ய: ॥ ௨௪ ॥

ப்ரேத கார்யங்களில் சாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவை தவிர மற்றப்பாக்கி ஸம்ப்ரதாயங்களை லோகத்தை அநுஸரித்து வழக்கப்படி செய்யவும்.

அஸபிண்டே³ஷு யதா²ஸந்நம் த்ரிராத்ரமஹோராத்ரமேகாஹமிதி குர்வீத ॥ ௨௫ ॥

இதில் ஸபிண்டர்களல்லாத மற்றவர்களான தாயாதி, பந்துக்கள் விஷயத்தில், ஸம்பந்த நெருக்கத்தையனுஸரித்து, மூன்றுநாள், பக்ஷிணீ, ஒருநாள் என்கிற காலங்களை நிர்ணயித்து ஆசரிக்கவும்.

ஆசார்யோபாத்⁴யாயதத்புத்ரேஷு த்ரிராத்ரம் பக்ஷிண்யேகாஹம் ॥ ௨௬ ॥

ஆசர்ய மரணத்தில், த்ரிராத்ரம். உபாத்யாய மரணத்தில் பக்ஷிணீ. அவர்களுடைய புத்ரமரணத்தில் ஒருநாள்.

ருத்விஜாம் ச ॥ ௨௭ ॥

யாகம் செய்து வைக்கிறவர்களான ருத்விக்குகளின் மரணத்தில் யாக கர்த்தாவுக்கு ஒரு நாள் தீட்டு. (குடும்பத்திற்கு ருத்விக்காக வரிக்கப்பட்டவன் ருத்விக்.)

ஶிஷ்யஸதீர்த்²யஸப்³ரஹ்மசாரிஷு த்ரிராத்ரமேகாஹமிதி குர்வீத ॥ ௨௮ ॥

சிஷ்யன், ஒரு குருவிடத்தில் சேர்ந்து வாசித்தவன், கூட வேதாத்யயனம் செய்தவன் இவர்களின் மரணத்தில் வரிசையாக மூன்றுநாள், பக்ஷிணீ, ஒருநாள் ஆசௌசம் கொள்ளவும்.

க³ர்ப⁴ஸ்ராவே க³ர்ப⁴மாஸஸம்மிதா ராத்ரய: ஸ்த்ரீணாம் ॥ ௨௯ ॥

கர்ப்பவிச்சேதம் என்கிற கர்ப்பஸ்ராவம் நேர்ந்தால் எவ்வளவு மாதத்தில் நேர்ந்ததோ அந்த மாஸ ஸங்க்யையுள்ள தினங்கள் ஸ்த்ரீகளுக்கு (கர்ப்பிணிக்கு) ஆசௌசம். மூன்றாவது மாதம் மூன்றுநாள், நான்காவது மாதமானல் நான்குதினம் இத்யாதி.

ப்³ராஹ்மணஸ்யாநார்ஷேயஸ்பர்ஶநே ஸசேலோऽப: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸத்³ய: ஶுத்³தோ⁴ ப⁴வதி ॥ ௩௦ ॥

புத்தி பூர்வமில்லாமல் பிறர் சவத்தைத் தொட்டுவிட்டால் ஸசேலமாக ஸ்நானம் செய்தால் உடனே சுத்தனாகிறான்.

ஊஹிஸஸிவெ஬ெஷ்ம் த்ரிராத்ரம் ॥ ௬௧ ॥

புத்தி பூர்வமாக பிறர் சவத்தைத் தொட்டால் மூன்று நாள் அசுத்தி.

ஐதஸ்ஊத்ர்யாம் வ ॥ ௬௨ ॥

ஸ்த்ரீ ரஜஸ்வலையாயிருக்கும் போது தொட்டாலும் முன் சொன்ன விதி. புத்தி பூர்வமானால் மூன்று நாள். இல்லாவிடில் ஸசேல ஸ்நானம். சவஸ்பர்சம் செய்தவன், ரஜஸ்வலையைத் தொட்டவன் இவர்களைத் தொட்டாலும் ஸ்நாநமுண்டு.

யஜுஷிதொஜாயதெ ஹொஸவிஸ்ஸு: ஐதி வ்யாவ்யாதாந்ய வெஷ்யவ்ராதாநி ॥ ௬௩ ॥

ரஜஸ்வலையாயிருக்கும்போது ஸ்த்ரீகள் அநுஸரிக்கவேண்டிய நியமங்களை யஜுர்வேதம் மேற்கண்ட வாக்யம் முதலாக விவரமாகச் சொல்லுகிறது.

வெஷவிக்ரயிணம் யஷவம் வதிதம் விதிஶேவ வ ।

ஸ்ரஷ்டா ஸஶவஜெசஸ் ஸ்நாநம் ஸ்வாநம் உண்டாஐஶேவ வ ॥ ௬௪ ॥

வேத விக்ரயம் செய்தவன், யூபம், பதிதன், ப்ரேத தஹநார்த்தமான காஷ்டம், ச்வா, சண்டாளன் இவைகளைத் தொட்டால் ஸ்நானம் சுத்தி. (இதே மாதிரி ச்லோகம் முன்பும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. த்ருடீகரணார்த்தமாக மறுபடி கூறப்படுகிறது.)

ஸ்ராஹ்மணஸ்ய வ்ரணத்ஊரெ வஷயஶொணிதஸம்ஹவெ ।

க்ரிமிருத்பத்யதெ தத்ர ப்ராயஸ்சித்தம் கயம் ஹவெக் ॥ ௬௫ ॥

ஶொஸூத்ரம் ஶொமயம் க்ஷீரம் தயி ஸர்பி: குஶொதகம் ।

த்ர்யஹம் ஸ்நாத்வா வ பீத்வா வ க்ரிமிதஷ்ட ஶுசிர்ஹவெக் ॥ ௬௬ ॥

ப்ராம்ஹணனுடைய சரீரத்தில் புண் ஏற்பட்டு அதில் அசுத்த ரக்தமும், க்ருமியும் உண்டானால் அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் எப்படி?

கோமூத்ரம், கோமயம், பால், தயிர், நெய் (பஞ்சகவ்யம்), தர்ப்ப தீர்த்தம் இவைகளால் மூன்றுநாள் ஸ்நானம் செய்வதோடு பானமும் செய்தால் க்ருமி தோஷம் நீங்கிச் சுத்தனாகிறான்.

ஶுநொவஹதஸ்ஸவெஹொஸவஶாஹெத ॥ ௬௭ ॥

ச்வாவினால் தொடப்பட்டவன், ச்வாவைத் தொட்டவன், ஸசேலமாக ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனுவான்.

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௩௮ ॥

அல்லது நாய் ஸ்பர்சம் ஏற்பட்ட இடத்தை அலம்பி, நெருப்பினால் காய்ச்சி, மறுபடி அலம்பி, பாதப்ரக்ஷாளனமும் செய்து, ஆசமனம் பண்ணினால் சுத்தனாகிறான்.

𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌜𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌨𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌶𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௩௯ ॥

ஶ்வாவினால் கடிக்கப்பட்ட விப்ரன் ஸமுத்ரகா நதிக்குச் சென்று ஸ்நானம் செய்து, ப்ராணாயாமம் நூறு செய்தும், க்ருதம் சாப்பிட்டும் சுத்தனாகிறான். மேலும் ஸ்வர்ணத்தினாலோ, வெள்ளியாலோ செய்யப்பட்ட பாத்ரத்தாலும், பசுவின் கொம்பிலிருந்து விழும் தீர்த்தத்தாலோ, அல்லது புதிய மண்கலசங்களாலோ ஸ்நானம் செய்தால் உடனே சுத்தனாகிறான்.

𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பதினோராவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌕𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌸𑍂𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌿𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌡𑍍𑌗𑍋𑌧𑌾 𑌶𑌶 𑌶𑌲𑍍𑌯𑌕 𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌖𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥

𑌤𑌥𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌣 𑌪𑍃𑌷𑌤 𑌮𑌹𑌿𑌷 𑌵𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍁𑌲𑍁𑌙𑍍
𑌗𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌖𑍁𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௬ ॥

𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿 𑌕𑌪𑍋𑌤 𑌕𑌪𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸
𑌮𑌯𑍂𑌰 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌰𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥

மத்ஸ்யா: ஸஹஸ்ரதம்ஷ்ட்ர: சிலிசிமோ வர்மி ப்ருஹச்சிரோ
ரோமஶ ஶகரி ரோஹித ராஜீவா: ॥ ௮ ॥

[மேற்கண்ட ஸூத்ரங்களில் மாம்ஸபக்ஷணத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. கலியுகத்தில் மாம்ஸபக்ஷணம் நிஷித்தம். ஆகையால் ஸூத்ரங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை.]

அநிர்தஶாஹஸந்தினீக்ஷீரமபேயம் ॥ ௯ ॥

கன்று போட்டுப் பத்துநாள் ஆகாத மாட்டுப் பாலும், சினையுள்ள மாட்டுப் பாலும் பானம் செய்யத்தக்கதல்ல.

விவத்ஸாந்யவத்ஸயோஶ்ச ॥ ௧௦ ॥

கன்று இறந்த மாடு, பிற மாட்டின் கன்றால் கறக்கப்படும் மாடு இவைகளின் பாலும் கூடாது.

ஆவிகமௌஷ்ட்ரிகமேகஶபம் ॥ ௧௧ ॥

செம்மறி ஆட்டின் பால், ஒட்டகைப் பால், ஒரு குளம்புள்ளவைகளின் பால் வர்ஜ்யம்.

அபேயபய:பானே க்ருச்ச்ரோऽந்யத்ர கவ்யாத் ॥ ௧௨ ॥

பசுமாடு பால் நீங்கலாக, சாப்பிடத்தகாத பாலைச் சாப்பிட்டால் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

கவ்யே து த்ரிராத்ரமுபவாஸ: ॥ ௧௩ ॥

நிஷேதிக்கப்பட்ட பசும்பாலைச் சாப்பிட்டால் மூன்று நாள் உபவாஸம் (கன்று இல்லாத மாடு முதலியவை நிஷித்தங்கள்.)

பர்யுஷிதம் ஶாகயூஷமாம்ஸஸர்பிர்தானாகுடததிமது
ஸக்துவர்ஜம் ॥ ௧௪ ॥

பர்யுஷிதம், ஒரு நாள் தாண்டிய வஸ்துக்களைச் சாப்பிடக் கூடாது. ஆனால், காய்கறிகள், யூஷம், மாம்ஸம், நெய், பொரி, வெல்லம், தயிர், தேன், மாவு இவைகள் நீங்கலாக. மேற்கண்டவைகளுக்குப் பர்யுஷித தோஷம் கிடையாது.

ஶுக்தானி ॥ ௧௫ ॥

புளித்துப்போனவையும், சாப்பிடத்தகாதவை. தயிர், மோர் நீங்கலாக.

ததிஜாதோ கௌட: ॥ ௧௬ ॥

அதுபோல் புளித்துப்போன வெல்லமும் சாப்பிடத்தக்கதல்ல.

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌷𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯
𑌤𑍈𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌘𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌯𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌯𑍁𑌃 ॥ ௧௭ ॥

ச்ராவணீ பூர்ணிமையிலாவது, ஆஷாடீ பூர்ணிமையிலாவது, உபாகர்மம் செய்து, தைஷீயில் (பூர்ணிமையில்) அல்லது மாகீ பூர்ணிமையில் உத்ஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

முதல் ப்ரச்னத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரச்னம்—ஆருவது அத்யாயம்.

பதின்மூன்ருவது கண்டம்.

𑌶𑍁𑌚𑌿𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ ௧ ॥

இந்த அத்யாயத்தில் யாக விஷயமான சுத்தி முதலியவை சொல்லப் படுகின்றன. "பரிசுத்தமான யாகத்தையே தேவர்கள் பரிக்ரஹிக்கிருர்கள்".

𑌶𑍁𑌚𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌶𑍍𑌚 ॥ ௨ ॥

தேவதைகள் சுத்தியையே விரும்புகிறவர்கள். அவர்களும் சுத்தர்கள்.

𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿— 𑌶𑍁𑌚𑍀𑌵𑍋 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑍀-
𑌨𑌾𑌂 । 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌂 𑌹𑌿𑌨𑍋𑌮𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌋𑌤𑍇𑌨
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌸𑌾𑌪 𑌆𑌯𑌞𑍍 । 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌾
𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

தேவர்கள் சுசிகள் என்பதை இந்த ச்ருதி சொல்லுகிறது. "ஹே! மருத்தேவர்களே! நீங்கள் சுசிகள். உங்களுக்குச் சுசியான ஹவிஸ்ஸைக் கொடுக்கிறேன். சுசியான உங்களுக்குச் சுசியான

இந்த யாகத்தைச் செய்கிறேன். ஆகையால் மருத்துக்களாகிய நீங்கள் யாகத்தை அடைகிறவர்களாயும், யாகத்தால் பரம ச்ரேயஸ்ஸை அடைகிறவர்களாயும் சுசி ஜந்மாக்களாயும் சுசியான அக்நிகளாயும் ஆகிறீர்கள்" என்று.

அஹதம் வாஸஸாம் ஶுசி | தஸ்மாத்³யாவத³ஹதம் ஸ்யாத் ஸர்வம் தத³ஹதேந வாஸஸா குர்வீத ||

வஸ்த்ரங்களுள், உபயோகிக்கப்படாத புதிய வஸ்த்ரம் சுத்தமானது. ஆகையால் யாக ஸம்பந்தமாக எது உண்டோ அதை எல்லாம் அஹதம் என்ற புதிய வஸ்த்ரம் தரித்துச் செய்யவும்.

ப்ரக்ஷாலிதோபவாதாந்யக்லிஷ்டாநி வாஸாம்ஸி பத்நீ யஜமாநாவ்ருத்விஜஶ்ச பரித³தீ⁴ரந் || ௫ ||

அஹதமல்லாத, அதாவது ஏற்கனவே உபயோகித்த, வஸ்த்ரங்களைத் தரித்து யாகம் நேர்ந்தால், அந்த வஸ்த்ரங்களை நன்கு அலம்பி, காற்றுவெய்யிலில் உலர்த்தி உடுத்தவும். அவைகள் கிழிசலற்றவையாயிருக்க வேண்டும். பத்நீ, யஜமானன், ருத்விக் ஆகியவர்கள் இம்மாதிரி வஸ்த்ரம் தரிக்கலாம். (ஏற்கனவே உபயோகித்த வஸ்த்ரத்திற்கே ப்ரக்ஷாளனம் இங்குச் சொல்லப்படுவதால் புதிய வஸ்த்ரத்தை [அஹதம்] நனைக்க வேண்டியதில்லையென்று ஏற்படுகிறது.)

ஏவம் ப்ரக்ரமாதூ³ர்த்⁴வம் || ௬ ||

இம்மாதிரியாக, யாகம் ஆரம்பித்தது முதல் முடிவு வரையில் செய்யவேண்டும். உபயோகித்த வஸ்த்ரங்களை ப்ரதி தினமும் நனைத்து உலர்த்தி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று கருத்து.

தீ³ர்க⁴ஸோமேஷு ஸத்ரேஷு சைவம் || ௭ ||

தீர்க்க ஸோமமென்று சொல்லப்படுகிற உக்த்யம், அதிராத்ரம் முதலிய யாகங்களிலும் இம்மாதிரியே செய்யவும்.

யதா²ஸமாம்நாதம் ச || ௮ ||

பொதுவாகச் சொன்ன மேற்கண்ட விதி தவிர, ஆங்காங்கு விசேஷமாக விதிக்கப் பட்டிருப்பதையும் அனுஸரித்து வஸ்த்ரம் தரிக்கவும்.

யதை²தத³பி⁴சரணீயேஷ்வபி⁴சாரஸோமேஷு லோஹிதோஷ்ணீஷா லோஹிதவாஸஸஶ்ச ருத்விஜ: ப்ரசரேயு: விவ்ருதவாஸஸ: விவ்ருதஸூத்ரா: வ்ராத்யஸ்தோமாவிதி ச || ௯ ||

அதற்கு உதாஹரணமென்னவெனில், அபிசாரார்த்தமாகச் (சத்ருஹிம்ஸைக்காக) செய்யப்படும் இஷ்டி, பசுபந்தம், ஸோமயாகம், வ்ருஷாகபி இவைகளில் ருத்விக்குகள் சிவப்பான சிரோவஸ்த்ரம் தரித்தும், சிவப்பு வஸ்த்ரம் உடுத்தியும், நாநாவித வர்ணமுள்ள வஸ்த்ரங்களை உத்தரீயமாகத் தரித்தும் ப்ரயோகம் செய்யும்படியும் விதிக்கப்படுகிறது.

சுக்லாந்யாதானே க்ஷௌமாணி வாஸாம்ஸி தேஷாமலாபே கா
ர்பாஸிகாந்யௌர்ணாநி வா பவந்தி ॥ ௧௦ ॥

அக்நி ஆதானகர்மாவில் வெண்பட்டாலான வஸ்த்ரம் தரிக்கவும். அது கிடைக்காவிடில் பருத்தியால் செய்த வஸ்த்ரம், அல்லது கம்பளியால் (ஆட்டுரோமம்) செய்யப்பட்டதை உபயோகிக்கலாம்.

மூத்ரபுரீஷலோஹிதரேத꞉ப்ரப்ருத்யுபஹதாநாம்
ம்ருதாத்பிரிதி ப்ரக்ஷாலநம் ॥ ௧௧ ॥

யாகம் செய்கிற காலத்தில் வஸ்த்ரத்தில் மூத்ரம், புரீஷம், ரக்தம், ரேதஸ் போன்ற தோஷங்களால் உபஹதியேற்பட்டால் மண், ஜலம் இவைகளால் அலம்பிச் சுத்தி செய்யவும். (செவிட்டுமண்)

க்ஷௌமவத்தார்ப்யவல்கலாநாம் ॥ ௧௨ ॥

த்ருபா, வ்ருகலம் இந்த மரத்தின் பட்டைகளால் செய்யப்பட்ட வஸ்த்ரங்களுக்கும் முன்போல் சுத்தி.

வல்கலவத்க்ருஷ்ணாஜிநாநாம் ॥ ௧௩ ॥

க்ருஷ்ணாஜிநங்களுக்கு வல்கலங்களுக்குப்போல் சுத்தி. பில்வ அரிசிமாவினால் க்ருஷ்ணாஜிநங்களுக்குச் சுத்தி முன்பே சொல்லப்பட்டது. வல்கலங்களுக்குச் (மரஉரி) சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் க்ருஷ்ணாஜிநங்களுக்குப்போல் வல்கலங்களுக்குச் சுத்தி என்று ஸூத்ரார்த்தம் மாற்றிச் சொல்லப்பட வேண்டுமென்று வ்யாக்யானம் கூறுகிறது.

ந பரிஹிதமதிரூடமப்ரக்ஷாலிதம் ப்ராவரணம் ॥ ௧௪ ॥

மேலே போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய உத்தரீயமானது கௌபீன தேசத்தில் தரிக்கப்படாததாயும் படுக்கையில் மேல் விரிப்பாக உபயோகப்படாததாயுமிருக்கவேண்டும். மேற்கண்ட இரண்டு அசுத்தியுள்ள உத்தரீயத்தை ப்ராக்ஷாளனம் செய்யாமல் உபயோகிக்கக் கூடாது.

நாச்மப்ரஹ்ருதம் அநுபக்ஷ்வஸம்ஹ்ருதம் தேவத்ராயாஜ்ஞ்யாஸு ॥ ௧௫ ॥

கல்லில் வைத்துக் கையால் துவைக்கப்படாத வஸ்த்ரத்தைத் தேவர்களுக்கு உபயோகிக்கக் கூடாது. தேவ கார்யங்களுக்கு என்று கருத்து.

஘நாயாம் பூமேருபகாத உபலேபநம் ॥ ௧௬ ॥

கெட்டியாயுள்ள யாக பூமிக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் கோமயாதிகளால் தேய்த்து மெழுகவும். அதுவே சுத்தி.

ஸுஷிராயாம் கர்ஷணம் ॥ ௧௭ ॥

மணல்சாரியாக ம்ருதுவாகவுள்ள பூமியில் அசுத்தி ஏற்பட்டால், கர்ஷணம் (உழுதல்) சுத்தி.

க்லிந்நாயாம் மேத்யமாஹ்ருத்ய ப்ரச்சாதநம் ॥ ௧௮ ॥

ஈரமான பூமி அசுத்தமாகில் அந்த ஈரத்தில் த்ருணங்கள் மண் இவைகளைப் போட்டு மூடவும். அது சுத்தி.

சதுர்பி: சுத்யதே பூமிர்கோபிராக்ரமணாத் கநநாத் தஹநாதபிவர்ஷணாத் ॥ ௧௯ ॥

பூமியானது அசுத்தமானால் நான்கு முறைகளால் அது சுத்தமாகும். பசுக்களால் ஸஞ்சாரம் நடத்துவது, வெட்டுவது, நெருப்பினால் காய்ச்சுவது, ஜலத்தைக் கொட்டுவது இவை நான்கு.

பஞ்சமாச்சோபலேபநாத் ஷஷ்டாத் காலாத் ॥ ௨௦ ॥

ஐந்தாவதான சுத்தி பூமியைக் கோமயத்தால் மெழுகுவது. ஆறுவது சுத்தி, காலம். அசுத்தியானது காலம் ஆக ஆகத் தானகவே சுத்தமாகிறதென்று கருத்து.

அஸம்ஸ்க்ருதாயாம் பூமௌ ந்யஸ்தாநாம் த்ருணாநாம் ப்ரக்ஷாளநம் ॥ ௨௧ ॥

ப்ரோக்ஷணாதிகள் செய்யப்படாத பூமியில் வைக்கப்பட்ட தர்ப்பாதிகளுக்கு ப்ரக்ஷாளனம் சுத்தி.

பரோக்ஷோபஹதாநாமப்யுக்ஷணம் ॥ ௨௨ ॥

ப்ரத்யக்ஷமில்லாமல் தோஷம் தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதாக ஸந்தேஹம் தோன்றினால் தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷணம் சுத்தி.

ஏவம் க்ஷுத்ரஸமிதாம் ॥ ௨௩ ॥

வெகு சிறிய அளவுள்ள ஸமித்துக்களுக்கும் அப்புக்ஷணம் சுத்தி.

ஊஹதாஂ காஷ்டாநாஂ ஊவவாதெ வுக்ஷாஃஉஹாவஶொஷணஂ ॥

யாகார்த்தமான பெரிய காஷ்டங்களுக்குத் தோஷம் ஏற்பட்டால் ப்ரக்ஷாளனம் செய்து வெயிலில் உலர்த்துவது சுத்தி.

வஹுநாஂ தூ வொக்ஷணஂ ॥ உரு ॥

ஆனால் பெரிய காஷ்டங்கள் குவியலாயிருந்தால் ப்ரோக்ஷணம் சுத்தி.

ஊருமயாநாஂ வாத்ராணா ஊஹிஷ்டஸமாநஹாநா ஊவவெவநஂ ॥ உசு ॥

மரங்களாலான பாத்ரங்கள் யக்ஞார்த்தமானவை உச்சிஷ்டாதி தோஷஸம்பந்தப்பட்டால் உளியால் இழைப்பது சுத்தி.

உஹிஷ்டவெவொவஹதாநாஊவதக்ஷணஂ ॥ உஎ ॥

மேற்கண்ட மரப்பாத்திரங்களுக்கு அசுத்தங்களால் லேபம் (பூச்சு) ஏற்பட்டால் அது உள்ளவிடத்தில் உளியால் செதுக்கிவிடுவது சுத்தி.

ஊஹுவுரீஷ லொஹித ரெதஃஸுஹுதுவஹதாநாஊதுஃ ॥ உஅ ॥

மேற்கண்ட யாக பாத்ரங்களுக்கு மூத்ர புரீஷ ரக்த ரேதஸ் ஸம்பந்த தோஷமேற்பட்டால் த்யாகம்.

தஷெதஷநூ நிஷெஷாஸ ॥ உகூ ॥

மரப் பாத்ரங்களுக்கு அவலேகநாதி சுத்தி சொன்னதானது விசேஷ விதியில்லாத இடத்திலேயே. விசேஷ விதியுள்ளவிடங்களில் அதையே செய்யவும்.

யமெத ஷுஹிஹொதெ வஷெஹிஷெ வ ஷயிவஷெ வ கூணவாயிநாஊபநெ வ உதஹிணாயநெ வ ஷாக்ஷாயணயஜ்ஞெவஸாஷயெ வ வதுஹுகெ வ வுஹஷநெ வெ வ தெஷெ வ ஸவெஷெ ஷஹெஹிஃ வுக்ஷாஃநஂ ॥

அக்நிஹோத்ரத்தில் உச்சிஷ்டம் செய்து, அக்நிஹோத்ர ஹவணியிலுள்ள ஹவிஶ்ஶேஷத்தைச் சாப்பிடும்படி விதியிருக்கிறது. இது விசேஷவிதி. இந்த உச்சிஷ்ட தோஷத்தில் தர்ப்பத்

தால் ஜலத்தைக் கொண்டு அந்த மரப்பாத்ரத்தை அலம்புவதே சுத்தி. இதுபோல் ப்ரவர்க்யத்தில் கர்மோச்சிஷ்டம், ததிகர்மம், குண்டபாயிஅயநம், உத்ஸர்கி அயநம், தாக்ஷாயணயக்ஞம், சௌடாததம், சதுச்சக்ரம், ப்ரம்ஹௌதனம் ஆகிய கர்மாக்களில் சாஸ்த்ரவிதிப்படி உச்சிஷ்டம் செய்து சாப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. அவ்விடங்களில் தர்ப்பத்தால் அலம்புதலே சுத்தி.

ஸவெ-ஷ்வெவ ஸொமெஷூச்சிஷ்டெஷு சுத்திரெவ மார்ஜாலீயெ ப்ரக்ஷாலநம் ॥ ௰௧ ॥

அதுபோல் மரங்களாலான சமஸபாத்ரங்களுக்கு, ஸோமபான ஸமயத்தில் உச்சிஷ்டம் ஏற்பட்ட போதிலும், மார்ஜாலீயமென்கிற தொட்டியில் ஜலத்தால் அலம்புவதே சுத்தி.

மூத்ர வர்ஷ லோஹித ரேதஃப்ரப்ருத்யுபஹதா நாமுத்ஸர்கஃ ॥ ௰௨ ॥

ஆனால் மேற்கண்ட விசேஷ விதியுள்ளவிடங்களிலும் மரப்பாத்ரங்களுக்கு மூத்ராதிகளால் அசுத்தியேற்பட்டால் த்யாகமே.

இதி த்ரயோதஶஃ கண்டஃ ॥

பதின்மூன்ருவது கண்டம் முற்றிற்று.

சதுர்தஶஃ கண்டஃ ॥

பதிநான்காவது கண்டம்.

ம்ருந்மயாநாம் பாத்ராணாமுச்சிஷ்டஸமந்வாரப்தாநாமவகூலநம் ॥ ௧ ॥

யாகத்தில் உபயோகப்படும் மண் பாத்ரங்களுக்கு உச்சிஷ்ட ஸம்பந்தமேற்பட்டால் தர்ப்பாக்னியால் அவைகளைப் பொசுக்குவது சுத்தி.

உச்சிஷ்டலெபொபஹதாநாம் புநர்தஹநம் ॥ ௨ ॥

உச்சிஷ்ட லேபமேற்பட்டால் மறுபடி சூளையில் தஹிப்பது சுத்தி.

மூத்ர வர்ஷலோஹிதரேதஃப்ரப்ருத்யுபஹதாநாமுத்ஸர்கஃ ॥ ௩ ॥

மூத்ராதி தோஷம் மண்பாத்ரங்களுக்கு ஏற்பட்டால் த்யாகம்.

தைஜஸாநாம் பாத்ராணாம் பூர்வவத்பரிம்ருஷ்டாநாம் ப்ரக்ஷாலநம் ॥ ௪ ॥

உலோஹ பாத்ரங்களுக்கு யாகத்தில் அசுத்தியேற்பட்டால் முன் சொல்லியதுபோல் தேய்த்து அலம்புதல் சுத்தி.

பரிமார்ஜநத்ரவ்யாணி கோஶக்ருந்ம்ருத்பஸ்மேதி ॥ ௫ ॥

உலோஹ பாத்ர சுத்திக்காகத் தேய்க்கவேண்டிய த்ரவ்யங்கள், கோமயம், சாம்பல், மண் இவைகள்.

மூத்ர புரீஷ லோஹித ரேதஃப்ரப்ருத்யுபஹதா நாம் புநஃகரணம் ॥ ௬ ॥

யாகத்திலுள்ள உலோஹ பாத்ரங்களுக்கு மூத்ராதி தோஷ உபஹதியேற்பட்டால் மறுபடி செய்யவும். அந்தப் பாத்ரங்களை உருக்கி.

கோமூத்ரே வா ஸப்தராத்ரம் பரிஶாயநம் ॥ ௭ ॥

அல்லது கோமூத்ரத்தில் ஏழு தினங்கள் இந்த லோஹபாத்ரங்களை (முழுக) ஊற வைக்கவும்.

மஹாநத்யாம் வைவம் ॥ ௮ ॥

அல்லது அவைகளை மஹாநதியில் ஏழுநாள் அமுக்கி வைக்கவும். ஸமுத்ர காமினீ நதீ மஹாநதீ.

ஏவமஶ்மமயாநாம் ॥ ௯ ॥

யாகத்தில் உபயோகமாகும் கல்மயமான பாத்ரங்களுக்கும் லோஹபாத்ரங்களுக்குப்போல் சுத்தி.

அலாபுபில்வநாலாநாம் கோவாலைஃ பரிமார்ஜநம் ॥ ௧௦ ॥

அலாபு, பில்வம், மூங்கில் இவைகளாலான யாக பாத்ரங்களுக்கு அசுத்தியேற்பட்டால் பசுமாட்டின் வாலால் துடைப்பது சுத்தி.

நட வேணு ஶர குஶ வ்யூதாநாம் கோமயேநாத்பிஃ ப்ரக்ஷாலநம் ॥ ௧௧ ॥

பிரம்பு, மூங்கில்குழாய், நாணல், தர்ப்பம் இவைகளால் ஸம்பந்தப் பட்டவைகளுக்கும் யாகத்தில் கோமய தீர்த்தத்தால் அலம்புதல் சுத்தி.

வ்ரீஹீணாமுபகாதே ப்ரக்ஷால்ய ஶோஷணம் ॥ ௧௨ ॥

யாகத்தில் நெல்லிற்கு அசுத்தியேற்பட்டால் அவைகளை ப்ரக்ஷாளனம் செய்து வெய்யிலில் உலர்த்துவது சுத்தி.

𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ கங ॥

யாகத்தில் அரிசிகளுக்கு மூத்ராதி தோஷ ஸம்பந்தமேற்பட்டால் த்யாகம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ கச ॥

இதுபோலவே பாகாதிகள் செய்து ஸித்தமாயுள்ள யாக ஹவிஸ்ஸுகளுக்கும் தோஷம் ஏற்பட்டால் த்யாகம்.

𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌵𑌾𑌯𑌸𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 '𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ சரு ॥

பக்வ ஹவிஸ்ஸுகள் பெரியவைகளாயிருந்து (அதிகமாயிருந்து), ச்வா வாயஸம் இத்யாதிகளால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டு, துஷ்டமாகிவிட்டால் அந்த இடத்திலிருந்து புருஷாங்கமாத்ர ஹவிஸ்ஸை எடுத்து விட்டு ஸூத்ரத்தில் சொன்ன மந்த்ரத்தால் அப்யுக்ஷணம் செய்யவும்.

𑌮𑌧𑍂𑌦𑌕𑍇 𑌪𑌯𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌯
𑌨𑍇 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥ கசு ॥

தேன் ஸம்பந்தமான உதகம், பயஸ்ஸின் பரிணாமங்களான ஆமிக்ஷாதிகள், இவைகளுக்குத் தோஷம் நேர்ந்தால், ஒரு பாத்ரத்திலிருந்து மற்றொரு பாத்ரத்தில் சேர்ப்பதால் சுத்தி.

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑍀 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌉𑌦𑌕𑍇𑌽𑌵
𑌧𑌾𑌯𑍋𑌪𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ கஎ ॥

இதுபோல் எண்ணெய், நெய் இவைகளுக்கு உச்சிஷ்ட ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டால் அவைகளை வேறு பாத்ரத்தில் மாற்றி அவைகளின் உரு மாறும்வரையில் ஜலத்தில்வைத்து உபயோகிக்கவும்.

𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌵𑌮𑌾
𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 ॥ சஅ ॥

த்ரேதாக்னியில் (ச்ரௌதாக்னியில்) மூத்ராதி ஸம்பந்த தோஷமுள்ள காஷ்டாதிகளைப் போட்டுவிட்டால், அக்னியை அரணியில் ஸமாரோபணம் செய்து, மறுபடி மதனம் செய்து, அக்னியை எடுத்துப் பிறகு பவமானேஷ்டி செய்யவும். இந்த விதி ஏகாக்னியான ஔபாஸனாதிக்கும் ஏற்றது. அதில் சருஹோமம்.

𑌶𑍌𑌚𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌦𑌰𑍍𑌥𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑌭𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥

சௌசம், தேசம், மந்த்ரம், ப்ரயோகம் (ப்ரயோஜனம்), அர்த்தம், த்ரவ்யம், ஸம்ஸ்காரம், காலம் இவைகளுள் முன் முன் உள்ளது முக்யமானது. ப்ரதானம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

பதினான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னத்தில் ஆறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—ஏழாவது அத்யாயம்.

பதினைந்தாவது கண்டம்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 ॥ ௧ ॥

ச்ரௌதாக்நிகள் குண்டங்களில் வைக்கப்பட்ட ப்ரதேசம் விஹாரம். அந்த விஹாரத்தில் ருத்விக் யஜமானாதிகள் வடக்குப் பக்கமாக ஸஞ்சாரம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ ௨ ॥

ருத்விக் முதலியவர்கள் விஹாரத்திலிருந்து வெளியில் போவதும் வடக்குப்பக்கமாகவே இருக்கவேண்டும். இது தேவ கர்மாவுக்கு.

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥ ௩ ॥

பித்ரு கர்மாக்களில் மாறாக அக்நிகளுக்குத் தெற்குப்பக்கத்தில் ஸஞ்சாராதிகள்.

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌹𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

ப்ரயோக ஸஞ்சார காலத்தில் ருத்விக் முதலியவர்களின் கால் ஸ்பர்சம் ஏற்பட்ட வஸ்துக்களை ஜலத்தால் அலம்பவும்.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌚𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

ருத்விக் முதலானவர்கள் ப்ரயோக காலத்தில் சரீரத்தைத்

தொட்டாலும், வஸ்த்ரத்தைத் தொட்டாலும் தீர்த்த ஸ்பர்சம் செய்யவும். தீர்த்தத்தைத் தொடுவது மாத்ரம். ஆசமனமில்லை.

வனவம ஹெடிந ஹெடிந வநந நிரஸநவிதூ ராக்ஷஸ
நெரிசீதாரளநூாஹிவாரணீயெஷு ॥ ௬ ॥

இதுபோல் யாக ப்ரயோகத்தில், தர்ப்பாதிகளைச் சேதிப்பது, ஸமித் காஷ்டாதிகளைப் பிளப்பது, பூமியைக் கல்லுவது, ஹவிஸ்ஸில் தவிடு முதலானவைகளை நிரஸனம் செய்வது, பித்ருகர்ம, ராக்ஷஸகர்ம, நிர்ருதி, ருத்ரன் முதலியவர்களை உத்தேசித்த கார்யம், அபிசரணீயம் ஆகிய இவைகளைச் செய்தவுடன் தீர்த்த ஸ்பர்சம் செய்யவும்.

ந ஊஜுவதா யஜ்ஞாஜெநாஈ தாநூஉிவஸிஹரெஞ ॥ ௭ ॥

மந்த்ர ஸம்பந்தமுள்ள யஜ்ஞாங்க பாத்ரங்களான ஸ்ருக் ஸ்ருவாதிகளால் ருத்விக் தன்னை நடுவில் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஸ்ருக் ஸ்ருவாதி பாத்ரங்களுக்கும் அக்நிக்கும் மத்தியில் ருத்விக் குறுக்கே மறைவாக இருக்கக்கூடாதென்று கருத்து.

ஸஹூஹாணி யஜ்ஞாஜாநி ॥ ௮ ॥

யஜ்ஞாங்கமான பாத்ராதிகள் அக்நிக்கு நெருங்கியவை.

வாஹ்யா ஊவிஜஃ ॥ ௯ ॥

ருத்விக்குகள் அக்நிக்கும் பாத்ரங்களுக்கும் வெளிப்பட்டிருக்கவேண்டியவர்கள்.

வத்நீயஜஊநாவஹ்ஸவிஜெஹாஈஹாதஊ ॥ ௧௦ ॥

அதுபோல் பத்நியும் யஜமானனும் ருத்விக்குகளைவிட அக்நிக்கு நெருங்கியவர்கள். அக்நிக்கும் பத்நீ யஜமானர்களுக்கும் மத்தியில் ருத்விக் குறுக்காயிருக்கக்கூடாது.

யஜ்ஞாஜெஹ்ஸ ஞஜ்ய ஊஜ்யாஉவிஂஷி ஹவிஹ்ஃ வஶுஃ
வஶொமொஊ ஸொஊஉநயஃ ॥ ௧௧ ॥

மேலும் யாகத்தில் ஸ்ருக்ஸ்ருவாதி யஜ்ஞாங்கங்கள், அவைகளுக்குப் பிறகு ஆஜ்யம், அதற்குப் பிறகு மற்ற ஹவிஸ், ஹவிஸ்ஸுக்குப் பிறகு பசுஹவிஸ், அதற்குப் பிறகு ஸோமஹவிஸ், அதன் பின் அக்நி இந்த வரிசையில் வைக்கவும். அக்நிக்கு அடுத்தபடி ஸோமம், அதிலிருந்து மற்றவை என்று கருத்து.

யயாகூஉஜ்ஸவிஜொ ந விஹாராஉிவயஹாவதெஹாநு ॥ ௧௨ ॥

ஆவச்யகமான கர்மகாலம் தவிர ருத்விக்குகள் விஹாரத்திலிருந்து மாறி நடக்கக்கூடாது. அக்நிக்கு ப்ருஷ்டீகரணமாயிருக்கக்கூடாது.

ப்ராங்முகஸ்ய தக்ஷிணமம்ஸமபிபர்யாவர்தேத ॥ ௧௩ ॥

ருத்விக் கிழக்கு முகமாயிருந்தால் வலது தோள் பக்கமாகத் திரும்பவும்.

ப்ரத்யங்முகஸ்ய ஸவ்யம் ॥ ௧௪ ॥

மேற்கு முகமாயிருந்தால் இடது தோள் பக்கமாகத் திரும்பவும். இப்படிச் செய்தால் அக்நிக்கு ப்ருஷ்டீகரணமில்லாமல் செய்யலாம்.

அந்தரேண சாத்வாலோத்கரௌ யஜ்ஞஸ்ய தீர்த்தம் ॥ ௧௫ ॥

சாத்வாலம் என்கிற ஸ்தலத்திற்கும், உத்கரம் என்கிற இடத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ப்ரதேசத்திற்குத் தீர்த்தம் என்ற பெயர் யஜ்ஞத்தில்.

அசாத்வால ஆஹவநீயோத்கரௌ ॥ ௧௬ ॥

சாத்வாலம் என்ற வேதியில்லாதவைகளான தர்சபூர்ணமாஸாதிகளில் ஆஹவநீயத்திற்கும் உத்கரத்திற்கும் மத்யப்ரதேசம் தீர்த்தமென்று சொல்லப்படுகிறது.

ததः கர்தாரः பத்நீ யஜமாநஶ்ச ப்ரபத்யேரந் ॥ ௧௭ ॥

ருத்விக்குகளும், பத்நீ, யஜமானன் இவர்களும் கீழ்சொன்ன "தீர்த்தம்" என்ற வழியாகப் போகவேண்டும்.

விஸம்ஸ்திதே ॥ ௧௮ ॥

யாக ப்ரயோகம் நடக்கும்போது அது முடியும் வரையில் மேற்கண்ட நியமம்.

ஸம்ஸ்திதே ச ஸஞ்சரோऽபரேணோத்கரம் ॥ ௧௯ ॥

யாகம் முடிந்த பிறகு உத்கர ப்ரதேசத்திற்கு மேற்காக ஸஞ்சாரம்.

நாப்ரோக்ஷிதமக்நௌ காஷ்டம் ஸமிதம் வாऽப்யாதத்யாத் ॥

அக்நியில் ப்ரோக்ஷிக்கப்படாததும், ஈரமானதுமான காஷ்டத்தையோ, ஸமித்தையோ போடக்கூடாது.

அபரேணாஹவநீயம் ப்ரஹ்மயஜமாநௌ ப்ரபத்யேதே ॥ ௨௧ ॥

ப்ரம்ஹாவும், யஜமானனும் தங்கள் ஆஸனத்தில் உட்கார ஆஹவநீயத்திற்குக் கீழ்ப்புறமாகத் தெற்கே போகவும்.

ஜகநேநாஹவநீயமித்யேகே ॥ ௨௨ ॥

ஆஹவநீயத்திற்கு மேல்புறமாக வேதியைத் தாண்டி அவர்கள் போகலாமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

தக்ஷிணேநாஹவநீயம் ப்ரம்ஹாயதநம் அபரேண யஜமாநஸ்ய ॥

ஆஹவநீயத்திற்குத் தெற்காகவும், யஜமான ஸ்தானத்திற்குக் கிழாகவும் ப்ரம்ஹாவுக்கு ஆஸனம் (உட்காருமிடம்).

உத்தராம் ச்ரோணிமுத்தரேண ஹோது: ॥ ௨௪ ॥

வேதியின் மேற்கில் வடக்கு மூலையின் வடக்கில் ஹோதாவுக்கு இடம்.

உத்கர ஆக்நீத்ரஸ்ய ॥ ௨௫ ॥

ஆக்நீத்ரன் என்ற ருத்விக்குக்கு உத்கரமென்கிற ஸ்தலம் நிற்குமிடம்.

ஜகநேந கார்ஹபத்யம் பத்ந்யா: ॥ ௨௬ ॥

கார்ஹபத்ய அக்நிக்கு மேற்குப்புறமாகப் பத்நீ உட்காருமிடம்.

தேஷாம் காலே காலே தர்பாந் ஸம்ஸ்த்ருணாதி ॥ ௨௭ ॥

மேற்சொல்லிய ப்ரம்ஹாதிகளுடைய ஆஸனங்களில் அந்தந் தக்காலத்தில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பவேண்டும்.

ஸர்வேப்ய: ப்ருதகுதகமண்டலவஸ்தத்ஸ்யாசமநார்த்தா: ॥ ௨௮ ॥

யஜமானன் முதலாக எல்லோருக்கும் தனித்தனியாக ஆசமனார்த்தமாக தீர்த்த கமண்டலு இருக்கவேண்டும்.

வ்ரதோபேதோ தீக்ஷிதஸ்ஸ்யாத் ॥ ௨௯ ॥

யாகத்தில் தீக்ஷையடைந்துள்ள யஜமானன் அதற்குரிய வ்ரதங்களுடன் கூடியவனாயிருக்கவேண்டும்.

ந பரபாபம் வதேத் ந க்ருத்யேத் ந ரோதேத் மூத்ரபுரீஷே நாவேக்ஷேத ॥ ௩௰ ॥

தீக்ஷிதன் பிறருடைய தோஷங்களைச் சொல்லக்கூடாது, கோபம் அடையக்கூடாது, அழக்கூடாது, பிறருடைய மூத்ர புரீஷங்களைப் பார்க்கக்கூடாது.

𑌅𑌶𑍁𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌪𑌤𑌿 '𑌅𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌮𑌾 𑌮𑌾 𑌹𑌾𑌸𑍀𑌃'
𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௧ ॥

அசுத்தமான வஸ்துவைப் பார்த்துவிட்டால் அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

பதினைந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னத்தில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—எட்டாவது அத்யாயம்.

பதினாறாவது கண்டம்.

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

ப்ராம்ஹண, க்ஷத்ரிய, வைஶ்ய, சூத்ரரென்கிற நான்கு வர்ணங்கள் உண்டு.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌣 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨ ॥

அந்த நான்கு வர்ணங்களில் வர்ண வரிசையாக ப்ராம்ஹணனுக்கு நான்கு பார்யைகள் ஏற்படலாம். நான்கு ஜாதியிலிருந்தும் ப்ராம்ஹணனுக்குப் பார்யைகள் உண்டு.

𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩ ॥

க்ஷத்ரியனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீ உள்பட மூன்று ஜாதி பார்யைகள்.

𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௪ ॥

வைஶ்யனுக்குத் தன் ஜாதியுள்பட இரண்டு ஜாதி ஸ்த்ரீகள் பார்யைகள்.

𑌏𑌕𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥ ௫ ॥

சூத்ரனுக்குத் தன் ஜாதியில் மட்டும் ஒரு பார்யையே.

𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 ॥ ௬ ॥

மேற்கண்ட பார்யைகளில் ஸவர்ணை, அடுத்தவள் ஆகியவர்களிடம் பிறந்த புத்ரர்கள் ஸவர்ணர்கள். ஸவர்ணையிடம் பிறந்தவன் ஸவர்ணன். மற்றவர்களிடம் பிறந்தவர்கள் ஸவர்ணஸத்ருசர்கள்.

𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌷𑍍𑌠𑍋𑌗𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥

ஒன்றுவிட்ட, இரண்டுவிட்ட ஜாதியில் ப்ராம்ஹணனுக்குப் பிறந்தவர்கள் வரிசையாக அம்பஷ்டன், உக்ரன், நிஷாதன் எனப் படுவார்கள். ப்ராம்ஹணனுக்கு வைச்ய ஸ்த்ரீ ஒன்றுவிட்ட வரிசை. அதில் பிறந்தவன் அம்பஷ்டன். சூத்ரை இரண்டுவிட்ட வரிசை, அவளிடம் நிஷாதன். க்ஷத்ரியனுக்கு, சூத்ரை ஒன்று விட்ட வரிசை அவளிடம் உக்ரன் எனப்படுகிறவன் பிறக்கிறான்.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌗𑌵 𑌮𑌾𑌗𑌧 𑌵𑍈𑌣 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍃 𑌪𑍁
𑌲𑍍𑌕𑌸 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌕 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥

ஆயோகவன், மாகதன், வைணன், க்ஷத்தா, புல்கஸன், குக்குடன், வைதேஹகன், சண்டாளன் ஆகியவர்கள் ப்ரதிலோம ஜாதிகள்.

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌃 ॥ ௯ ॥

அம்பஷ்டனிடமிருந்து ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவன் ச்வபாகன் என்ற ஜாதி.

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌣𑌃 ॥ ௧௦ ॥

உக்ரனிடமிருந்து க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீக்குப் பிறந்தவன் வைணன்.

𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌃 ॥ ௧௧ ॥

நிஷாதனிடமிருந்து வைச்ய ஸ்த்ரீக்குப் பிறந்தவன் புல்கஸன்.

𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌃 ॥ ௧௨ ॥

மேற்சொன்னதில் விபரீதமான சேர்க்கையில் குக்குடன் பிறக்கிறான். அதாவது புல்கஸனிடமிருந்து நிஷாதியிடம்.

𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌪𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 ॥ ௧௩ ॥

நிஷாதனுக்கு நிஷாதியிடம் பிறந்தவன் ஐந்தாவது தலைமுறையில் சூத்ரத்வத்தைப் போக்கிக் கொள்வான்.

𑌤𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௬ ॥

நிஷாதனுக்கு நிஷாதியிடம் பிறந்தவனுக்கு ஐந்து தலை முறைக்குப் பிறகு சூத்ரத்வம் நீங்கி, வைஶ்யத்வம் ஏற்படுவதால் அவனுக்கு உபநயனமும் யாஜனமும் உண்டு. இதில் ஏழாவது தலை முறையிலுள்ளவன் சுத்தமான தன் வர்ணத்தினனாவான்.

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

பதினாறாவது கண்டம் முற்றிற்று.
முதல் ப்ரஶ்னத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—ஒன்பதாவது அத்யாயம்.
பதினேழாவது கண்டம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

மீண்டும் ஜாதி நிஷ்கர்ஷம் சொல்லப்படுகிறது. ஸவர்ண ஸ்த்ரீகளிடம் பிறக்கிறவர்கள் ஸவர்ணர்களே.

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑍍𑌬𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌃 ॥ ௨ ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்திரீயிடம் பிறந்தவன் ப்ராம்ஹணன், வைஶ்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவன் அம்பஷ்டன், சூத்ரையிடம் நிஷாதன்.

𑌪𑌾𑌰𑌶𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 ॥ ௩ ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு சூத்ரையிடம் பிறந்தவன் பாரசவன் என்ற பெயருள்ளவனென்று சிலர்.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌃 ॥ ௪ ॥

க்ஷத்ரியனுக்கு வைஶ்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவன் க்ஷத்ரியன். அவனுக்கே சூத்ரையிடம் பிறந்தவன் உக்ரன்.

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌥𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ ௫ ॥

வைஶ்யனிடமிருந்து ஶூத்ரைக்குப் பிறந்தவன் ரதகாரன்.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃 || ௬ ||

ப்ரதிலோம ஜாதிகள். ஶூத்ரனுக்கு வைஶ்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவன் மாகதன். க்ஷத்ரியையிடம் க்ஷத்தா, ப்ராம்ஹணீயிடம் சண்டாளன் பிறக்கிறான்.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌃 || ௭ ||

க்ஷத்ரியனுக்கு ப்ராம்ஹணீயிடம் பிறந்தவன் ஸூதன்.

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑌵𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌕𑌃 || ௮ ||

வைஶ்யனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயிடம் ஆயோகவன், ப்ராம்ஹணீயிடம் வைதேஹகன்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌷𑍍𑌠𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌃 || ௯ ||

இதில் அம்பஷ்டன், உக்ரன் இவர்களுடைய கலப்பில் அநுலோம ஜாதி பிறக்கிறது.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍃𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌃 || ௧௦ ||

அதிலேயே க்ஷத்தாவுக்கும் வைதேஹகனுக்கும் கலப்பு நேர்ந்தால் ப்ரதிலோம ஜாதி பிறக்கிறது.

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌃 || ௧௧ ||

க்ஷத்தா ஸ்த்ரீயிடம் உக்ரனுக்குப் பிறந்தவன் ஶ்வபாகன்.

𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌕𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌣𑌃 || ௧௨ ||

வைதேஹகனிடமிருந்து அம்பஷ்டையிடம் வைணன்.

𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌃 || ௧௩ ||

நிஷாதனிடமிருந்து ஶூத்ரையிடம் புல்கஸன்.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌃 || ௧௪ ||

ஶூத்ரனுக்கு நிஷாதியிடம் குக்குடஜாதியான் பிறக்கிறான்.

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃 || ௧௫ ||

வர்ணக்கலப்பினுல் உண்டானவர்களை "வ்ராத்யர்கள்" என்று அபிக்ஞர்கள் சொல்லுகிறுர்கள்.

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

பதினேழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் ப்ரஶ்னம்—பத்தாவது அத்யாயம்.

பதினெட்டாவது கண்டம்.

𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

ஆறில் ஒன்ருன பாகத்தை வரிப்பணமாகப் பெற்று ராஜா ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவும்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌦𑌧𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑌯
𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌯𑌜𑌨𑌯𑌾𑌜𑌨𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈 ॥ ௨ ॥

பரப்ரம்ஹமானது தனது மஹிமையை ப்ராம்ஹணர்களிடம் வைத்தது. அத்யயனம், அத்யாபனம், யஜநம், யாஜநம், தானம், ப்ரதிக்ரஹம் என்ற ஆறுகர்மங்களுடன் அதைச் சேர்த்து வைத்தது. வேதங்களின் பாதுகாப்பிற்காக.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌯𑌜𑌨𑌦𑌾𑌨𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌶𑌭𑍂𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 ॥ ௩ ॥

அதுபோல் க்ஷத்ரியனிடம் பலம், அத்யயனம், யஜநம், தானம், ஆயுதம், பொக்கிஷம், ப்ரஜாரக்ஷணம் இவைகளுடன் தன் மஹிமையை வைத்தது. க்ஷத்ர தர்ம வ்ருத்திக்காக.

𑌵𑌿𑌟𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌯𑌜𑌨𑌦𑌾𑌨𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌨
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 ॥ ௪ ॥

வைஶ்ய ஜாதியிடம் அத்யயநம், யஜநம், தானம், க்ருஷி, வ்யாபாரம், பசுரக்ஷணம் இவைகளுடன் கூடிய தன் மஹிமையை வைத்தது. யாகாதி கர்மங்கள் செழிக்க.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 ॥ ௫ ॥

சூத்ரர்களிடம் எல்லோருக்கும் சுச்ரூஷை செய்வதை நியமித்தது.

𑌪𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

ஏனெனில், சூத்ரர்கள் பகவானுடைய பாதத்திலிருந்து ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்களாகையால் பரிசர்யை தர்மமாக விதிக்கப் படுகிறது.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௭ ॥

ஸகல விஷயத்திலும் ஸமர்த்தனை புரோஹிதனை ராஜா வரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 ॥ ௮ ॥

அந்தப் புரோஹிதனுடைய ஆக்ஞையில் நிற்கவேண்டும். கார்யங்களை அவனுடைய ஆலோசனைப்படி செய்யவும்.

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 ॥ ௯ ॥

யுத்தத்தில் சத்ருவிடம் பயந்து திரும்பக்கூடாது. உறுதியுடன் நடத்தவும்.

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௦ ॥

காது வைத்தது போலுள்ள சூலாதி ஆயுதங்களாலும், விஷம் பூசப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் சத்ருக்களை யுத்தத்தில் அடிக்கக் கூடாது.

𑌭𑍀𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌸𑌂𑌨𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌬𑌾𑌲 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௧ ॥

யுத்தத்தில் பயந்தவன், ஸுராபானாதிகளால் மதம் கொண்டவன், ப்ரமம் பிடித்தவன், புத்தியிழந்தவன், யுத்தத்திற்கு ஸன்னாஹமில்லாதவன், அதாவது தயாராக இல்லாதவன், ஸ்த்ரீ, பாலன், வ்ருத்தன், ப்ராம்ஹணன் ஆகியவர்களுடன் யுத்தம் செய்யக் கூடாது. ஆனால் அவர்கள் பிறனைக் கொல்ல யத்னமுள்ளவர்களாயிருந்தால் இந்த விதி கிடையாது.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

இவ்விஷயமாக நீதியை உதாஹரிக்கிருர்கள் சிஷ்டர்கள். அதாவது:—“வேதாத்யயனம் செய்தவனுயும், ப்ராம்ஹணகுலத்தில் பிறந்தவனுயுமிருப்பினும் அவன் பிறரைக் கொல்ல யத்நப்பட்டானுகில் அவனைக் கொல்லலாம். அதனுல் ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷம் ஏற்படுவதில்லை. அவனுடைய அபராதமானது அந்த அபராதத்தைத் தாங்குகிறது” என்று.

𑌸𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑌃 || ௧௩ ||

த்வீபாந்தரங்களிலிருந்து கப்பல் வழியாக ராஜ்யத்திற்குள் இறக்குமதி செய்யப்படும் பண்டங்கள் மீதும், ஸமுத்ரத்திலிருந்து பொறுக்கப்படும் பண்டங்கள் மீதும் ராஜா ஶுல்கம், அதாவது வரி, விதிக்கலாம். இதற்கு ஸமுத்ர ஸம்பந்தமான வரி என்று பெயர்.

𑌵𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌪𑌣𑌂 𑌶𑌤𑌮𑍍 || ௧௪ ||

உயர்ந்த ரத்நாதி ரூபங்களை (த்ரவ்யங்களை) இறக்குமதி செய்த யஜமானனிடம் அல்லது ஸமுத்ரத்திலிருந்து பொறுக்கியவனிடம் கொடுத்துவிட்டு மற்றப் பண்டங்கள் மீது நூற்றுக்குப் பத்துப் பணம் வீதம் ராஜா வரி எடுத்துக்கொள்ளவும்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌨𑍁𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௧௫ ||

ஸமுத்ர ஸம்பந்தமற்ற மற்றப்பண்டங்களுக்கும் கனத்திற்கு ஏற்றபடி ஒதுக்காமல் வரி கல்பிக்கவும்.

𑌅𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿
𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 || ௧௬ ||

பாத்யஸ்தன் எவனென்று தெரியாத அப்ராம்ஹணனின் த்ரவ்யத்தை அரசன் ஒரு வர்ஷம் வரையில் எதிர்பார்த்து ரக்ஷித்துப் பிறகும் பாத்யஸ்தன் ஏற்படாத வரையில் தானே எடுத்துக்கொள்ளவும்.

𑌅𑌵𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍇𑌷𑍁 || ௧௭ ||

ப்ரம்ஹஹத்யாதி ஸகலவிதக் குற்றங்களிலும் ப்ராம்ஹணனுக்கு வதம் கிடையாது.

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌮𑌨𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌭𑌗𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍
𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌲𑌲𑌾𑌟𑍇𑌽𑌙𑍍𑌕𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑌂 ||

ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹஹத்யாதி குற்றம் செய்தால் அவன் நெற்றியில் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பால் சூடுபோட்டு, ராஜ்யத்திலிருந்து ப்ரம்சம். ப்ரம்ஹஹத்திக்கு தலையற்ற சரீர முண்டம் அடையாளம் சூடவும். குருதல்ப தோஷத்திற்கு யோநி சின்னம். ஸ்வர்ண ஸ்தேயத்திற்கு நரி சின்னம். ஸுராபாநத்திற்கு கள்குடம். இந்த விதமாக நெற்றியில் சூடுபோடவும்.

ക്ഷത്രിയാദീനാം ബ്രാഹ്മണവധേ വധഃ സർവസ്വഹരണം ച ॥ ௧௯ ॥

க்ஷத்ரியாதி ஜாதிகள் ப்ராம்ஹண வதக்குற்றம் செய்தால் வதமும், ஸகல ஸொத்துப்பறிமுதலும் தண்டனை.

തേഷാമേവ തുല്യാപകൃഷ്ടവധേ യഥാബലമനുരൂ
പാൻ ദണ്ഡാൻ പ്രകൽപയേത് ॥ ௨௦ ॥

க்ஷத்ரியாதிகள் தங்களுக்கு ஸமமும், தாழ்ந்ததுமான ப்ரஜைகளை வதம் செய்தால் சக்திக்கும் குற்றத்திற்கும் ஏற்றபடி தண்டனைகளை ப்ரயோகிக்கவும்.

ഇത്യഷ്ടാദശഃ ഖണ്ഡഃ ॥

பதினெட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

അഥൈകോനവിംശഃ ഖണ്ഡഃ ॥

பத்தொன்பதாவது கண்டம்.

ക്ഷത്രിയവധേ ഗോസഹസ്രമൃഷഭൈകാധികം രാജ്ഞ
ഉത്സൃജേദ്വൈരനിര്യാതനാർഥം ॥ ௧ ॥

க்ஷத்ரியவதம் செய்தால் ஒரு காளைமாடு அதிகமாயுள்ள ஆயிரம் பசுக்களை ராஜாவிடம் கொடுக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் த்வேஷமும் போகும். இது தண்டனையும், ப்ராயஶ்சித்தமுமாகும்.

ശതം വൈശ്യേ ദശ ശൂദ്ര ഋഷഭശ്ചാത്രാധികഃ ॥ ௨ ॥

அதுபோல் வைஶ்ய வதத்தில் நூறு பசுக்களும், சூத்ரவதத்தில் பத்துப் பசுக்களும் அரசனிடம் கொடுக்கவேண்டும். இங்கும் காளை மாடு ஒன்று அதிகம்.

ശൂദ്രവധേന സ്ത്രീവധോ ഗോവധശ്ച വ്യാഖ്യാതഃ ॥ ௩ ॥

சூத்ரவத ப்ராயச்சித்த விதியால் ஸ்த்ரீவத ப்ராயச்சித்தமும் கோவத ப்ராயச்சித்தமும் சொல்லப்பட்டதாகும். அவைகளுக்கும் அதுபோல் செய்யவும்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

ஆனால் ஸ்த்ரீவதத்தில் ஆத்ரேய கோத்ர ஸ்த்ரீ தவிர மற்றவர்களுக்கே மேற்கண்டவிதி. இதற்கு விதி மேலே சொல்லப்படுகிறது.

𑌧𑍇𑌨𑍍𑌵𑌨𑌡𑍁𑌹𑍋𑌶𑍍𑌚 ॥ ௫ ॥

கோவதத்திலும், தேனு காளைமாடு நீங்கலாக மேற்கண்ட விதி.

𑌵𑌧𑍇 𑌧𑍇𑌨𑍍𑌵𑌨𑌡𑍁𑌹𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

தேனு, காளைமாடு இவைகளின் வதத்தில் ப்ராயச்சித்த முடிவில் சாந்த்ராயண வ்ரதமும் அனுஷ்டிக்கவும்.

𑌆𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌧𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥

ஆத்ரேய கோத்ர ஸ்த்ரீவத ப்ராயச்சித்தமானது க்ஷத்ரிய வத ப்ராயச்சித்தத்தைப்போல் ஆசரிக்கத்தக்கது. ருது ஸ்நானம் செய்த ரஜஸ்வலைக்கு ஆத்ரேயீ என்ற பெயர் என்று சிலர்.

𑌹𑌂𑌸 𑌭𑌾𑌸 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌕 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌾𑌕 𑌕𑌾𑌕𑍋-
𑌲𑍂𑌕 𑌕𑌙𑍍𑌕 𑌡𑌿𑌡𑍍𑌡𑌿𑌕 𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕 𑌡𑍇𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁 𑌨𑌕𑍁𑌲𑌾-
𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌧𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

கீழ்க் கண்ட ப்ராணிவதத்தில் சூத்ரவதத்திற்போல் ப்ராயச்சித்தம். ஹம்ஸம், தண்ணீர்காக்கை, மயில், சக்ரவாகம், ப்ரசலாகம், காக்கை, கோட்டான், கண்டகம், டிட்டிகம் தவளை, டேரிகம், அச்வம், நாய், நரிகள்.

𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

இனி ஸாக்ஷிதர்மம் கூறப்படுகிறது. ந்யாயஸ்தலத்தில் ஸாக்ஷியாக அழைக்கப்பட்டவன் அந்த விஷயத்தைத் தான் பார்த்தபடியும், கேட்டபடியும் மாறாமல் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொல்லுவது லோக ஜன நன்மைக்காக.

𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌸𑌦𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

ராஜா பவத்யனேநாஸ்து முச்யந்தே ச ஸபாஸத: ।
ஏனோ கச்சதி கர்தாரம் யத்ர நிந்த்யோ ஹி நிந்த்யதே ॥

அதர்மம் செய்து நீதி ஸ்தலத்தில் விசாரணைக்கு வந்தால் அந்தக் குற்றத்தின் கால்பாகம் குற்றம் செய்தவனையும், கால்பாகம் ஸாக்ஷியையும், கால் பாகம் ஸபாநாயகர்களையும் (நீதிபதிகள்), கால் பாகம் அரசனையும் சேரும். ஆகையால் உண்மை கண்டுபிடிக்கப்பட வேண்டும். அந்தமாதிரி நீதிபதிகளும், ராஜாவும் செய்தால் அவர்கள் தோஷமற்றவர்களாவார்கள். தோஷம் முழுவதும் குற்றம் செய்தவனிடமே போகும். அந்தக் குற்றவாளியே நிந்திக்கப்படுவான்.

ஸாக்ஷிணம் சைவமுத்திஷ்டம் யத்நாத் ப்ருச்சேத் விசக்ஷண: ॥ ௧௧ ॥

ஸாக்ஷியாக உத்தேசிக்கப்பட்டவனை ஸாமர்த்ய சாலியான ஸபாதிகாரீ பின்வருமாறு நிர்ப்பந்தமாகக் கேட்கவேண்டும்.

யாம் ராத்ரிமஜநிஷ்டாஸ்த்வம் யாம் ச ராத்ரிம் மரிஷ்யஸி ।
ஏதயோரந்தரா யத்தே ஸுக்ருதம் ஸுக்ருதம் பவேத் ।
தத்ஸர்வம் ராஜகாமி ஸ்யாத் அந்ருதம் ப்ருவதஸ்தவ ॥ ௧௨ ॥

ஏ! ஸாக்ஷியே! நீ எந்த ராத்ரியில் (தினத்தில்) ஜனித்தாயோ, எந்த ராத்ரியில் மரிக்கப்போகிறாயோ அதற்கு மத்தியில் உன் வாழ்நாளில் நீ எவ்வளவு நற்கார்யங்களை (புண்யங்களை) நன்கு செய்திருக்கிறாயோ அவை யாவும் ராஜாவிடம் போய்விடும், நீ பொய் சொன்னாயானால், என்று கேட்கவும்.

த்ரீனேவ ச பித்ரூன் ஹந்தி த்ரீனேவ ச பிதாமஹான் ॥ ௧௩ ॥

வ்யவஹாரத்தில் பொய் சொன்னால் மூன்று தலைமுறை பித்ருக்களையும் மூன்று தலைமுறை பிதாமஹர்களையும் கெடுக்கும்.

ஸப்த ஜாதானஜாதாம்ஶ்ச ஸாக்ஷீ ஸாக்ஷ்யம் ம்ருஷா வதன் ॥ ௧௪ ॥

முன்னால் பிறந்த ஏழு தலைமுறைக்காரர்களையும், பின்னால் பிறக்கப்போகிற ஏழு தலைமுறைக்காரர்களையும் பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுகிறவன் கெடுப்பான்.

ஹிரண்யார்தேऽந்ருதே ஹந்தி த்ரீனேவ ச பிதாமஹான் ।
பஞ்ச பஶ்வந்ருதே ஹந்தி தஶ ஹந்தி கவாந்ருதே ॥
ஶதமஶ்வாந்ருதே ஹந்தி ஸஹஸ்ரம் புருஷாந்ருதே ।
ஸர்வம் பூம்யந்ருதே ஹந்தி ஸாக்ஷீ ஸாக்ஷ்யம் ம்ருஷா வதன் ॥

ஹிரண்ய விஷயமாக ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னால் மூன்று தலை முறை பிதாமஹர்களை ஹிம்ஸித்தவனாவான். பசு விஷயமான பொய்யில் ஐந்து, கோவிஷயமானதில் பத்து, குதிரை விஷயத்தில் நூறு, புருஷன் விஷயமாகப் பொய்யில் ஆயிரம், பூமி விஷயமாகப் பொய் சொன்னால் எல்லாவற்றையும் ஹிம்ஸித்தவனாவான்.

சத்வாரோ வர்ணா: புத்ரிண: ஸாக்ஷிண: ஸ்யுரந்யத்ர
ச்ரோத்ரியராஜந்யப்ரவ்ரஜிதமாநுஷ்யஹீநேப்ய: ॥ கசு ॥

நான்கு வர்ணத்தினரும் ஸாக்ஷிகளாக வரிக்கப்படலாம். அவர்கள் புத்ரனுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். ஆனால் ஶ்ரோத்ரியன் (வேதாத்யாயி), ராஜா, ஸன்யாஸீ, பந்துமனிதரில்லாதவன் இவர்கள் நீங்கலாக. இவர்களை ஸாக்ஷியாக வரிக்கக்கூடாது.

ஸ்ம்ருதௌ ப்ராதாநத: ப்ரதிபத்தி: ॥ கஎ ॥

ஸாக்ஷ்ய ஞாபக நிஶ்சயத்தில் தபஸ், வித்யை இவைகளால் சிறந்தவரின் ஸாக்ஷ்யம் முக்யமாகும். அதைக்கொண்டு நிஶ்சயம்.

அதோऽந்யதா கர்தபத்யம் ॥ கஅ ॥

மேற்கண்ட உபாயத்தால் நிஶ்சயிக்காமல் வேறு உபாயம் கொண்டால் கர்த்தபத்ய (நரக) தோஷமுண்டு.

த்வாதசராத்ரம் தப்தம் பய: பிபேத் கூஶ்மாண்டைர்வா
ஜுஹுயாத் ॥ இதி ॥ கசு ॥

அல்லது பன்னிரண்டு நாள் காய்ச்சிய தப்தமான பாலைச் சாப்பிட்டு, கூஶ்மாண்ட மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யாஹுதி செய்யவும்.

இதி ஏகோநவிம்ஶ: கண்ட: ॥

இதி தஶமோऽத்யாய: ॥

பத்தொன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னத்தில் பத்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பதினோராவது அத்யாயம்.
இருபதாவது கண்டம்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

விவாஹங்கள் எட்டு விதங்கள்.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌶𑍀𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌃 ॥ ௨ ॥

ப்ரம்ஹசாரியாயும் (வேதாத்யயனம் செய்பவன்) வலுவில் வந்து அபேக்ஷிக்கிறவனுயுமுள்ள வரனுடைய வித்யை, சீலம் இவைகளை நன்கு அறிந்து கந்யாதானம் செய்வது ப்ராம்ஹ விவாஹம்.

𑌆𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌷𑌾 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃 ॥ ௩ ॥

கன்யைக்கு வஸ்த்ராதிகள் உடுத்தி அலங்கரித்து, வலுவில் வரனுக்குக் கொடுப்பது ப்ராஜாபத்யம். ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தை உச்சரித்துக் கொடுக்கவேண்டும் "இவள் உன்னுடைய பார்யை, இவளுடன் தர்மங்களைச் செய்" என்று அர்த்தம்.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌲𑌾𑌜𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑌃 ॥ ௪ ॥

லாஜ (பொரி) ஆஹுதிகளில் முதலாவதான மந்த்ரத்தால் லாஜஹோமம் செய்து, கந்யாஸ்வாமிக்கு கோமிதுனத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, கந்யையை க்ரஹிப்பது ஆர்ஷம்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌸 𑌦𑍈𑌵𑌃 ॥ ௫ ॥

யாகமத்தியில் தக்ஷிணைகள் கொடுக்கப்படும்போது வேதிமத்தியில் ருத்விக் ஒருவனுக்கு, கந்யகையைக் கொடுப்பது தைவம் என்ற விவாஹம்.

𑌸𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾(𑌂) 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌃 ॥ ௬ ॥

காமமுள்ளவனும் காமமுள்ள ஸ்த்ரீயும் பரஸ்பரம் சேருவது காந்தர்வம்.

𑌧𑌨𑍇𑌨𑍋𑌪𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ ௭ ॥

பணத்தைக்கொடுத்து, கந்யாபிதாவை ஸந்தோஷப்படுத்தி, கன்யகையை க்ரஹித்துவருவது ஆஸுரம்.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 ॥ ௮ ॥

பலாத்காரமாகக் கந்யகையை இழுத்துவருவது ராக்ஷஸ விவாஹம்.

𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍋𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌃 ॥ ௯ ॥

கன்யகை தூங்கும்போதோ, மயக்கமுள்ள ஸமயத்திலோ கவனமில்லாத ஸமயத்திலோ பலாத்காரமாகச் சேர்வது பைசாசம். மேற்கண்ட அவஸர விவாஹங்களில் மறுபடி சாஸ்த்ர விதிப்படி விவாஹம் செய்யவேண்டும்.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௦ ॥

மேற்கண்ட விவாஹங்களில் முதலாவதான நான்குமட்டும் ப்ராம்ஹணனுக்கு. அவைகளிலும் முன் முன் உள்ளது உயர்ந்தது.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௧ ॥

மற்ற வர்ணத்தார்களுக்கு மற்ற விவாஹ முறை. அவைகளில் மேல் மேல் உள்ளவை தோஷகரங்கள், நிந்திதங்கள்.

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰
𑌤𑍍𑌯𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥

அவைகளிலும் ஆறாவது, ஏழாவது விவாஹ முறைகளான ஆஸுர ராக்ஷஸங்கள் க்ஷத்ர தர்மங்களுக்கு ஏற்றவை, க்ஷத்ரிய தர்மமானது அந்த முறையை ப்ரதானமாகக் கொண்டிருப்பதால்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍌 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

ஐந்தாவதான காந்தர்வம் வைஶ்யனுக்கும், எட்டாவதான பைஶாசம் சூத்ரனுக்கும் ஏற்றவை.

𑌅𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

பார்யாநியமங்களை அதிகமாக வற்புறுத்ாதவர்களாயிருப்பார்கள் வைச்யர்களும் சூத்ரர்களும்.

𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥

க்ருஷிவாணிஜ்யாதிகளில் வைஶ்யர்களும், சுச்ரூஷைகளில்

சூத்ரர்களும் அதிகாரம் பெற்றவர்களாகையால் அவர்களுடைய விவாஹ முறை ஸாமான்யமாயிருக்கும். தாழ்ந்ததாயிருக்கும்.

காஸுவ-ஐவெ்யகெ ஓஶஸுஷி ஸவெ-ஷாo ஸெஹா நாஜதகூவாக ॥ சகூ ॥

எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் காந்தர்வம் ப்ரசஸ்தமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிருர்கள். அது ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்டதா யிருப்பதால்.

இதி விஂஶஃ வண்டஃ ॥

இருபதாவது கண்டம முற்றிற்று.

சுமு வகவிஂஶஃ வண்டஃ ॥

இருபத்தோராவது கண்டம்.

யமாயாஜெஹா விவாஹ ஷூயமாயா ஜா வ்ஜா ஹவதீதி விஜாயதெ ॥ க ॥

எவன் எந்த மாதிரியான விவாஹஸம்பந்தம் செய்கிருனே அதற்கேற்றபடியான ப்ரஜை பிறக்குமென்று சாஸ்த்ரத்தால் அறியப்படுகிறது.

சுமாவ்ஷாஹாஷி—

ஸாயவஷ்ரவாஷிஷொஷ-ா உஶ ஜெவா ஊஶ வ்ராஜாவத்யாஸ உஶ வ வெ-ாநு உஶாவ-ராநு ஸூதாநo வ ஷாஹீ வாத்ர இதி விஜாயதெ ॥ உ ॥

ஆர்ஷ விவாஹத்தால் மூன்று தலைமுறைகளில் ஸாதுக்களான புத்ரர்கள் பிறப்பார்கள்; தைவ விவாஹத்தால், பத்து; ப்ராஜா பத்யத்தால் பத்துத் தலைமுறைகள்; ப்ராஹ்ம விவாஹத்தால் பிறந்த பிள்ளை முந்திய தலைமுறையில் பத்து, பிந்திய தலைமுறையில் பத்து, தான் ஆகிய இருபத்தொரு தலைமுறைகளுக்கு ச்ரேயஸ்ஸை உண்டுபண்ணுகிருன்.

வெஜஸ்வீகாரணசக்ருயெ்யவஂவியாநாஜெவ வாத்ராணாo ஹவதீதி ॥ ங ॥

வேதத்தை ஸ்வீகரிக்கும் சக்தியானது மேற்கண்ட ஸாத்விக விவாஹ முறையில் பிறந்த புத்ரர்களுக்கே உண்டாகுமென்றும் தெரிகிறது.

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌾 𑌨 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾 𑌨 𑌦𑍈𑌵𑍇 𑌨 𑌸𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋
𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

த்ரவ்யத்தினுல் விலைக்கு வாங்கப்பட்ட ஸ்த்ரீயானவள் பத்நியாக விதிக்கப்படமாட்டாள். தேவ பித்ரு கார்யங்களுக்கு அவள் தகுதியற்றவள். அவளைத் தாஸீ(வேலைக்காரி)என்றே கஶ்யபர் கூறுகிறார்.

𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌭𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌽𑌽𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌗𑌮𑌨𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌲𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

எவர்கள் தம் பெண்ணைச் சுல்கம் (விலை) பெற்றுக்கொண்டு கொடுக்கிறார்களோ அவர்கள் ஆத்ம விக்ரயம் செய்த பாபிகள். பெரும் பாபத்தைச் செய்கிறவர்கள். அவர்கள் கோரமான நரகத்தில் விழுகிறார்கள். ஏழு தலைமுறைவரையில் குலத்தைக் கெடுக்கிறார்கள். நரக கமனம், மறுபடி திரும்புதல் மறுபடி போகுதல் இவைகளைச் சுல்கம் செய்யும்.

𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪
𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨 𑌦𑍇𑌶𑌪𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌏𑌕𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁
𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥ ௬ ॥

இனி அநத்யயனம் சொல்லப்படுகிறது. பௌர்ணமாஸீ, அஷ்டகை, அமாவாஸ்யை, நெருப்பு, ஆபத்து, பூகம்பம், ச்மசானம், ராஜமரணம், ச்ரோத்ரிய மரணம், ஸஹபாடி மரணம் ஆகிய நிமித்தங்களில் ஒரு நாள் அனத்யயனம். வேதம் சொல்லக்கூடாது.

𑌵𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌤𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑍀𑌤 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍁
𑌦𑌿𑌤 𑌸𑌾𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

துர்வாஸனையுள்ள காற்று வீசும்போதும், பனியிலும், நர்த்தனம், கீதம், வாத்யம், அழுகை, ஸாமவேதம் இவைகளின் சப்தமிருக்கையிலும் அதுவரையில் அனத்யயனம்.

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋
𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

மேக சப்தம், மழை, மின்னல் ஆகியவை ஏற்பட்டுள்ளநாளில் மூன்று நாள் அநத்யயனம். இது வர்ஷாகாலம் தவிர மற்றக் காலத்தில்.

வஷ-ிாகாலெஜzவி வஷ-ிவஜ-ுஉஹொாாதூயொஸ்ூ தக்ஷாலஃ ||

வர்ஷாகாலத்திலும் மழையில்லாமல் இடி, மின்னல் இருந்தால் அஹோராத்ரத்திற்குள் தத்காலம்மட்டும் அநத்யயனம்.

விதூ்வ் வூ திரூ ஹஹொஜநபொஸ்ூ தஜிவஸெஶஷூ || ௧௦ ||

பித்ரு தேவதைக்கான கர்மாக்களில் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தாலும் போஜனம் செய்தாலும் அன்று பாக்கியுள்ள நாளில் அனத்யயனம்.

ஹொஜநெஷ்வாஜரணஃ || ௧௧ ||

ச்ராத்த போஜனுதிகளில் அது ஜீர்ணமாகும் வரை அநத்யயனம்.

வாணிஃஂமுெவா ஹி ஸ்ரூாஹணஃ || ௧௨ ||

ப்ராம்ஹணன் கையையே முகமாகக் கொண்டவன் ஆகையால் கையினுல் ப்ரதிக்ரஹம் செய்தாலும் அது போஜனத்திற்கு ஸமமே. ஆகையால் ஆமஹிரண்யாதி ப்ரதிக்ரஹத்திலும் அநத்யயனமுண்டு என்று கருத்து.

கூயொவ்யூஷாஹரஷீ—

ஹூஃஸதம் வூதிரூஹீதம் வ நிவி-ிஶெஷகிதி ஶ்ருூதிஃ || ௧௩ ||

சாப்பிடுவது, ப்ரதிக்ரஹம் செய்வது இண்டும் ஒன்றுதான் வ்யத்யாஸமில்லையென்று ச்ருதி சொல்லுகிறதாகச் சிஷ்டர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள். இது அனத்யயன விஷயத்தில் மட்டும்.

விதாூூவரெத திராதூஃ || ௧௪ ||

பிதா இறந்தால் மூன்று நாள் அநத்யயனம். பிதா என்பது இங்கு ஆசார்யனைக் குறிக்கிறது. பிதாவின் மரணத்தில் தசராத்ரம் தீட்டு இருப்பதால். அல்லது ஸமாவர்த்தனமாகாமல் குருகுலத்திலிருப்பவன் விஷயமிது.

உயஃஹ வெெ ஸஷ்ருவஸொzநூவாநஸ்ூ ரெதஃ

ஸ்ூாஹணஸ்யாஜ-ிஂநாஹெ ரயஷ்ா ஷநூ்ஸுயஷிஜ-ிஂ நா

ஹெ ஷெஸந ஹெஹதஸ் வூஜாயதெ யஸ் ஸ்ூாஹணாநூவுந

யதி யதஜ்ஞாவபதி யத்யாஜபதி யத்ஸாய^ கரோதி ஸவர்ா
ஷெஷ்யஷா வ்ருஜா ஹவதி । கய யதவாவீநம் நாஹெ:
தெந ஹாவஸ்ளாரவீ வ்ருஜா ஹவதி தஸ்மாஹெ ராதிர்யஉந
வாந உவ்ருஜொவீதி ந வதந்தி ॥ கரு ॥

நன்கு சாஸ்த்ரமறிந்த வேதாத்யாயியான ப்ராம்ஹணனுக்குச் சரீரத்தில் இரண்டுவித ரேதஸ் (இந்த்ரியம், சுக்லம்) இருக்கிறது. ஒன்று நாபிக்கு மேல் உள்ளது. மற்றொன்று நாபிக்குக்கீழ். நாபிக்கு மேற்பட்ட ரேதஸ்ஸால் அவன் ஒருவித ப்ரஜையை உற்பத்தி செய்கிறான். அது ப்ராம்ஹணர்களை உபநயனம் செய்வது, அத்யயனம் செய்துவைப்பது, யாகம் செய்துவைப்பது, நல்லகர்மாக்களைச் செய்யத்தூண்டுவது. இந்த ரீதியில் இவனுக்கு எல்லோரும் ப்ரஜையாகிறார்கள்.

நாபிக்குக் கீழ்பட்டதான ரேதஸ்ஸால் ஔரஸமான ப்ரஜை ஜனிக்கிறது. ஆகையால் ஸாங்க வேதாத்யாயியான ச்ரோத்ரியனை "நீ! பிள்ளையில்லாதவன்" என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஔரஸ புத்ரனில்லாவிட்டாலும் அத்யயனம் செய்யும் புத்ரன் அவனுக்கு நிச்சயமாயிருப்பான். அதாவது வேதாத்யயனம் செய்துவைக்கும் ஆசார்யன் மாணவகனுக்குப் பிதாவாகிறான். அவனிடமிருந்து புதிய ஜன்மாவை அடைகிறான் என்று கருத்து.

தஸ்மாக் ஷிநாமா ஷிமுகொ விஷ்ரா ஷிரேதா ஷிஜந்மா வெதி ॥

ஆகையால் விப்ரன் இரண்டு பெயர் உள்ளவன்; கை, முகம் என்கிற இரண்டு முக முள்ளவன்; சுக்லம், ப்ராம்ஹம் (வேதம்) என்ற இரண்டு ரேதஸ் உள்ளவன்; இரண்டு ஜன்மமுள்ளவன் தாயாரிடமிருந்தும் ஆசார்யனிடமிருந்தும் என்று.

ஶூத்ராபபாத்ரஶ்ரவணஸம்ஶநயொஸ் தாவநும் காலம் ॥

ஶூத்ரன், அபபாத்ரன் (நிக்ருஷ்டன்) இவர்களுடைய தர்சனத்திலும், வார்த்தையின் ச்ரவணத்திலும் (காதில் கேட்கும்போதும்) அதுவரையில் அநத்யயனம்.

நக்தம் ஶிவாவிராவெ நாயீயீத ஸ்வப்நாந்தம் ॥ கஅ ॥

ராத்ரியில் நரியின் சப்தம் கேட்கும்போதும் அத்யயனம் செய்யக்கூடாது, தூக்கம் முடியும் வரையில்.

𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌚 𑌨𑌾𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 ॥ ௧௯ ॥

பகல் ஸந்தி இரவு ஸந்திகளிலும், பர்வகாலங்களிலும் அத்யயணம் செய்யக்கூடாது.

𑌨 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௦ ॥

பர்வ காலங்களில் மாம்ஸ பக்ஷணம் செய்யக்கூடாது. ஸ்த்ரீ ஸம்ஸர்க்கமும் செய்யக்கூடாது.

𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧ ॥

பர்வகாலங்களில் ரக்ஷஸ்ஸுகளும், பிசாசங்களும் பலவிதமாக ஸஞ்சரிக்கின்றனவென்று தெரிகிறது. ஆகையால் அன்று ஸ்த்ரீகமனம் கூடாது. பிசாசாதிகள் பர்வத்தில் ஸ்த்ரீகமன மாம்ஸ பக்ஷணாதிகள் செய்வதுபோல் மனிதனும் செய்யக்கூடாதென்று கருத்து.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௨ ॥

ராஜ்யத்தில் தெய்விக அதிசயங்கள், உத்பாதங்கள் (நக்ஷத்ர பதனம் தூமகேது) முதலியவைகள் தோன்றினால் அஹோராத்ரம் (ஒரு நாள்) அநத்யயனம். ஆனால் மாநஸிக அத்யயனம் தவிர. அது செய்யலாம். இதனால் எல்லா அநத்யயனத்திலும் மாநஸிக அத்யயநமும் நிஷித்தமென்று அறியவும்.

𑌮𑌾𑌨𑌸𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑌯𑍋𑌰𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥ ௨௩ ॥

ஜனன மரண ஆசௌசத்தில் மானஸிகாத்யயனத்திற்கும் அநத்யயன நியமம் உண்டு.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 —

𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥

அஷ்டமியில் அத்யயனம் செய்தால் அது உபாத்யாயனை ஹிம்ஸிக்கும். சதுர்தசி சிஷ்யனையும், அமா-பூர்ணிமைகள் வித்யை

யையும் ஹிம்ஸிக்கும். ஆகையால் மேற்கண்ட பர்வங்களை அத்யயனம் செய்ய விலக்கவும் என்று பெரியோர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள்.

இதி ஏகவிம்ஶ: க2ண்ட3: ||

இதி ஏகாத3ஶோ(அ)த்4யாய: ||

ப்ரத2ம: ப்ரஶ்ந: ஸமாப்த: ||

இருபத்தோராவது கண்டம் முற்றிற்று.

பதினோராவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

அத2 த்3விதீய: ப்ரஶ்ந: ||

அத2 ப்ரத2மோ(அ)த்4யாய: ||

அத2 ப்ரத2ம: க2ண்ட3: ||

இரண்டாவது ப்ரச்னம்—முதல் அத்யாயம்.

முதலாவது கண்டம்.

அதா2த: ப்ராயஶ்சித்தானி || க ||

இனி அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரணாதி தோஷங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் சொல்லுவோம்.

ப்4ரூணஹா த்3வாத3ஶ ஸமா: || உ ||

ப்ரூணஹநநம் செய்தவன் பன்னிரண்டு வர்ஷம் வரையில் ப்ராயஶ்சித்தவ்ரத மனுஷ்டிக்கவும். ப்ரூணஹத்தி யென்பதும் ப்ராஹ்மணஹத்தியே.

கபாலீ க2ட்வாங்கீ3 க3ர்த3ப4சர்மவாஸா: அரண்யநிகேதன:
ஶ்மஶானே த்4வஜம் ஶவஶிர: க்ருத்வா குடீம் காரயேத், தாமா
வஸேத் ஸப்தாகா3ராணி பை4க்ஷம் சரேத் ஸ்வகர்மாசக்ஷா
ண: தேன ப்ராணான் தா4ரயேத் அலப்3த்4வோபவாஸ: || ௩ ||

மண்டையோடு, கட்டில்கால் இவைகளைத் தரித்தும், கழுதைத் தோலை உடுத்தியும், காட்டில் ச்மசானத்தில் குடிசையில் சவ சிரஸ்ஸை த்வஜமாகக்கொண்டு வஸிக்கவும். ஏழு வீடுகளில் பிக்ஷையெடுத்து அதனால் ப்ராணதாரணம் செய்யவும். தனது

தோஷத்தைச் சொல்லி, பிக்ஷை கேட்கவும். பிக்ஷை கிடைக்காவிட்டால் உபவாஸம். இம்மாதிரி பன்னிரண்டு வர்ஷம்.

அஶ்வமேதேந கோஸவேநாக்நிஷ்டுதா வாயஜேத ॥ ௪॥

அல்லது அதற்குப்பதிலாக அச்வமேதம், அல்லது கோஸவம், அக்நிஷ்டுத் என்ற யாகங்களிலொன்றால் யஜிக்கவும். இவை க்ஷத்ரியனை தோஷிவிஷயங்கள்.

அஶ்வமேதாவப்ருதே வாऽऽத்மாநம் பாவயேத் ॥ ௫ ॥

அல்லது அச்வமேதயாகம் நடக்குமிடம்போய் அவப்ருதத்தில் ஸ்நாநம் செய்து தன்னைச் சுத்தனாக்கவும். இது பொதுவாக எல்லோருக்கும்.

அபாப்யுதாஹரந்தி—

அமத்யா ப்ராஹ்மணம் ஹத்வா துஷ்டோ பவதி தர்மதः ।
ருஷயோ நிஷ்க்ருதிம் தஸ்ய வதந்த்யமதிபூர்வகே ॥
மதிபூர்வம் க்நதஸ்தஸ்ய நிஷ்க்ருதிர்நோபலப்யதே ॥ ௬ ॥

அபுத்திபூர்வகமாக ஒருவன் ப்ராம்ஹணவதம் செய்துவிட்டால் அவன் தோஷியாகிறான். அது புத்திபூர்வகமாகயில்லாமலிருந்தால் ப்ராயஸ்சித்தம். புத்திபூர்வகமாக வதம் செய்தவனுக்கு ப்ராயஸ்சித்தம் கிடைக்கவில்லை என்று சிஷ்டர்களான ருஷிகள் உதாஹரிக்கிறார்கள்.

அபகூர்ய சரேத் க்ருச்ச்ரம் அதிக்ருச்ச்ரம் நிபாதநே ।
க்ருச்ச்ரம் சாந்த்ராயணம் சைவ லோஹிதஸ்ய ப்ரவர்தநே ॥
தஸ்மாந்நைவாபகுரேத ந ச குர்வீத ஶோணிதமிதி ॥

ப்ராம்ஹணனை ஹிம்ஸிப்பதாகச் சொன்னால் அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் க்ருச்ரம். அடித்தால் அதிக்ருச்ரம், ரக்தம் ஏற்படச் செய்தால் சாந்த்ராயணமும் க்ருச்ரமும். ஆகையால் மேற்கண்ட பாபங்களைச் செய்யலாகாது.

நவ ஸமா ராஜந்யஸ்ய ॥ ௭ ॥

க்ஷத்ரிய வதத்தில் மேற்கண்ட த்வாதச வார்ஷிக வ்ரதத்தை ஒன்பது வர்ஷம் அனுஷ்டிக்கவும்.

திஸ்ரோ வைஶ்யஸ்ய ॥ ௮ ॥

வைஸ்யனுடைய வதத்தில் மூன்று வர்ஷம்.

ஸம்வத்ஸரம் ஶூத்ரஸ்ய ஸ்த்ரியாஶ்ச ॥ க௦ ॥

சூத்ரனையும், ஸ்த்ரீயையும் வதம் செய்தால் ஒரு வர்ஷம் ப்ராயச்சித்த வ்ரதம்.

ப்ராஹ்மணவதாத்ரேய்யா: ॥ கக ॥

ஆத்ரேயீவதத்தில் ப்ராம்ஹண வதத்திற்குப்போல் ப்ராயச்சித்தம். கர்ப்பமுள்ள ப்ராம்ஹணஸ்த்ரீ ஆத்ரேயீ, ஆத்ரேயகோத்ர ஸ்த்ரீயும்.

குருதல்பக: தப்தே லோஹஶயநே ஶயீத ॥ க௨ ॥

குரு என்பது ஆசார்யன், பிதா. இவர்களுடைய பார்யையிடம் ப்ரவேசிப்பது தல்பகமனம். இந்தப் பாபம் செய்தவன் பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்புப் படுக்கையில் படுக்கவும்.

ஸூர்மீம் ஜ்வலந்தீம் வா ஶ்லிஷ்யேத் ॥ கங ॥

அல்லது இரும்பினால் செய்த பொம்மையை ஜ்வலிக்கச்செய்து அதைக் கட்டிக்கொள்ளவும்.

லிங்கம் வா ஸவ்ருஷணம் பரிவாஸ்யாஞ்ஜலாவாதாய தக்ஷிணாப்ரதீச்யோர்திஶோரந்தரேண கச்சேதாநிபதநாத் ॥ கச ॥

அல்லது வ்ருஷணத்துடன் தனது லிங்கத்தைச் சேதித்து இரு கையில் வைத்துத் தென்மேற்கு இடையில் நடந்துபோகவும். சரீரம் கீழே விழும் வரையில்.

ஸ்தேந: ப்ரகீர்ய கேஶாந் ஸைத்ரகம் முஸலமாதாய ஸ்கந்தேந ராஜாநம் கச்சேதநேந மாம் ஜஹீதி தேநைநம் ஹந்யாத் வதே மோக்ஷோ பவதி ॥ கரு ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் தலை கேசங்களை விரித்துக் கொண்டு உலக்கையைத் தோளில் தாங்கி, ராஜாவிடம் சென்று இந்த உலக்கையால் என்னைக் கொல் என்று கேட்கவும். ராஜா அதனால் அவனைக் கொல்லவும், இதன்பிறகு பாபமுக்தனாகிறான்.

அப்யுதாஹரந்தி—

ஸ்கந்தேநாதாய முஸலம் ஸ்தேநோ ராஜாநமந்வியாத் ।
அநேந ஶாதி மாம் ராஜந் க்ஷத்ரதர்மமநுஸ்மரந் ॥

ஶாஸநே வா விஸர்கே³ வா ஸ்தேநோ முச்யேத கில்பி³ஷாத் ।
அஶாஸநாத்து தத்³ராஜா ஸ்தேநாதா³ப்நோதி கில்பி³ஷம் ॥ இதி ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன் தோளில் முஸலத்தை எடுத்துக் கொண்டு ராஜாவிடம் போகவும். இந்த உலக்கையால் திருடனை என்னைத் தண்டிக்கவும் ராஜதர்மத்தை நினைத்து இப்படிச் செய்யவும், என்று ராஜாவிடம் சொல்லவும். அரசன் அவனைத் தண்டித்தாலும், விடுதலை செய்தாலும் திருடன் தோஷத்தினின்று விடுபடுகிறான். ஆனால் உண்மையான திருடனை ராஜா சிக்ஷிக்காமல் விட்டுவிட்டால் அந்தத் தோஷத்தைத் திருடனிடமிருந்து தான் அடைகிறான்.

ஸுராம் பீத்வா உஷ்ணயா காயம் த³ஹேத் ॥ ௧௭ ॥

ஸுராபானபாபம் செய்தவன் ஸுரையைக் கொதிக்கவைத்து உஷ்ணமாகக் குடித்துச் சரீரத்தைப் பொசுக்கிக்கொள்ளவும்.

அமத்யா பாநே க்ருச்ச்²ராப்³த³பாத³ம் சரேத் புநருபநயநம் ச ॥

அபுத்திபூர்வகமாக ஸுரையைக் குடித்துவிட்டால் அப்தக்ருச்ரத்தில் கால்பங்கு க்ருச்ரத்தையும் செய்து புனருபநயனமும் செய்துகொள்ளவும்.

வபநவ்ரதநியமலோபஶ்ச பூர்வாநுஷ்டி²தத்வாத் ॥ ௧௮ ॥

புனருபநயனத்தில் வபனம் கிடையாது. வ்ரதமும், பிக்ஷாசரணதிகியமும் கிடையாது. முன்பு முக்ய உபநயனத்தில் ஆகிவிட்டபடியால்.

அதா²ப்யுதா³ஹரந்தி—

அமத்யா வாருணீம் பீத்வா ப்ராஶ்ய மூத்ரபுரீஷயோ: ।
ப்³ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வைஶ்ய: புந:ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி ॥

புத்திபூர்வகமில்லாமல் ஸுரையைக் குடித்துவிட்டாலும், மூத்ரபுரீஷங்களைச் சாப்பிட்டாலும் ப்ராம்ஹணாதிகள் புநருபநயந ஸம்ஸ்காரம் செய்துகொள்ளத் தக்கவர்கள்.

ஸுராயாஸ்து யோ பா⁴ண்டே³ அப: பர்யுஷிதா: பிபே³த் ।
ஶங்க²புஷ்பீவிபக்வேந ஷட³ஹம் க்ஷீரேண வர்தயேத் ॥ ௨௧ ॥

ஸுராபானம் செய்வதற்காக உபயோகிக்கப்படும் பாத்ரத்

திலுள்ள ஜலத்தைப்பானம் செய்தால் சங்கபுஷ்பீ என்ற கொடியால் பக்வம்செய்யப்பட்ட க்ஷீரத்தைச் சாப்பிட்டு ஆறு நாள் கடத்தவும்.

ஆசார்யப்ரேஷிதே ப்ரேத ஆசார்யஸ்த்ரீந் க்ருச்ச்ராம்ஶ்சரேத் ॥ ௨௨ ॥

ஆசார்யனால் ஏவப்பட்ட கார்யநிமித்தமாகச் சிஷ்யன் மரணமடைந்தால் அதற்காக ஆசார்யன் மூன்று க்ருச்ரம் ப்ராயச்சித்தம் அனுஷ்டிக்கவும்.

ஏதேநைவாऽஸம்ஸ்க்ருதே ॥ ௨௩ ॥

சிஷ்யன் நன்றாக ஆசார்யனால் திருத்தப்படாமலிருந்தாலும் இதுவே ப்ராயச்சித்தம். சௌசாசாராதி தர்மங்களை நன்றாகப் போதிக்காவிட்டால் என்று கருத்து.

ப்ரஹ்மசாரிண꞉ ஶவகர்மணா வ்ரதாவ்ருத்திரந்யத்ர மாதாபித்ரோராசார்யாச்ச ॥ ௨௪ ॥

ப்ரம்ஹசாரியானவன் சவஸம்பந்தப்பட்ட கார்யங்களைச் செய்தால் புநருபநயனம் செய்யவேண்டும். மாதா பிதா ஆசார்யசவங்கள் தவிர.

ஸ சேத் வ்யாதீயீத காமம் குரோருச்சிஷ்டம் பைஷஜ்யார்தே ஸர்வம் ப்ராஶ்நீயாத் ॥ ௨௫ ॥

ப்ரம்ஹசாரீ வ்யாதியால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தால், நிஷித்தமான எல்லாவற்றையும் மருந்தாய்ச் சாப்பிடலாம். அல்லது அதுபோல் வ்யாதி நிவ்ருத்திக்காக ஆசார்யோச்சிஷ்டத்தையும் நிஷித்தமானதைச் சாப்பிடலாம்.

யேநேச்சேத் தேந சிகித்ஸேத் ॥ ௨௬ ॥

சிகித்ஸை செய்வதில் எது இஷ்டமோ அதனால் சிகித்ஸை செய்துகொள்ளலாம். நிஷித்தமென்று பார்க்க வேண்டியதில்லை. 'ஆத்மரக்ஷணம் எவ்வழியிலும் செய்யப்படவேண்டும்' என்கிறது ஶ்ருதி.

ஸ யதா கதீ ஸ்யாத் ததுத்தாயாऽऽதித்யமுபதிஷ்டேத 'ஹம்ஸ꞉ ஶுசிஷத்' இத்யேதயா ॥ ௨௭ ॥

ப்ரம்ஹசாரீ வ்யாதியால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருந்தால், ஸந்த்

யாதிகள் செய்யமுடியாவிட்டால், எழுந்து 'ஹம்ஸ:' என்கிற மந்த்ரத்தால் ருக்கால் ஸூர்யோபஸ்தானம் செய்யவும்.

𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌪𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌬𑍇𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௮ ॥

தன் பார்யையிடம் பகலில் ப்ரவேசித்து இந்த்ரியஸேசனம் செய்தால், ரேதஸ்யா மந்த்ரங்களால் மூன்று தடவை தீர்த்த ப்ராசனம் செய்யவேண்டும். ஹ்ருதயம் வரையில் தீர்த்தம் செல்லும்படி சாப்பிடவும். 'புநர்மாமைத்விந்த்ரியம்' இத்யாதி மந்த்ரங்கள்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀 ॥ ௨௯ ॥

ப்ரம்ஹசாரீ ஸ்த்ரீஸங்கமம் செய்தால் அவகீர்ணீ என்ற பாபீ.

𑌸 𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌮𑌾𑌲𑌭𑍇𑌤 ॥ ௩௦ ॥

அவன் ப்ராயஸ்சித்தார்த்தமாகக் கர்த்தபப்(கழுதை) பசுவைக் கொன்று யாகம் செய்யவும்.

𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌡𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾 ॥ ௩௧ ॥

அந்தப் பசுவுக்குத் தேவதை நிர்ருதி. பசு புரோடாசத்திற்கு ரக்ஷஸ் அல்லது யமன் தேவதை.

𑌶𑌿𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌸𑍂 𑌅𑌵𑌦𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥

ஹ்ருதயாதி ஹவிஸ்ஸுக்களுக்கு ஜலத்தில் ஹோமம். பசுவின் சிச்நத்திலிருந்து ப்ராசித்ர அவதாநம். மற்றது அக்நியில் ஹோமம் என்று அறியப்படுகிறது.

𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑍋𑌮𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 '𑌕𑌾𑌮𑌾𑌽𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾, 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥

மேற்கண்ட கர்த்தப யாகத்திற்குப் பதிலாகக் கீழ்க்கண்டபடியாவது ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யவும். அமாவாஸ்யை ராத்ரியில் நிசியில் அக்நியை ஜ்வலிக்கச் செய்து, தர்விஹோமவிதிப்படி ப்ரயோகம் செய்து, இரண்டு ஆஜ்யாஹுதிகளை ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய இரண்டு மந்த்ரங்களால் செய்யவும்.

ஹுத்வா ஹுதாஜுஹீ: கவாதிய-ஜீசுஹி்ஈவதிஷெ்த ‘ஸம்ஶாலிஷுஹ ஶூதஸுத்ரூஸம்வ்யஹஸுதி:। ஸம் ஶாழயஶீஷிஷுக்வாயஷொ வ வமெந வாஜ்ஜயஷஹம் கூஷொத ஶா’ ஐதி ॥ ௯௪ ॥

மேற்கண்டபடி ஆஜ்யஹோமம் செய்து இரு கைகளேயும் கூப்பிக்கொண்டு ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் அக்னிக்கு நேராய் இல்லாமல் கொஞ்சம் திரும்பியவனுய் அக்நியை உபஸ்தானம் செய்யவும்.

சுழ யஸ்ய ஜூாதய: வரிஷஷ்வாதும் நிநயெய: சுஸாவஹஜிஷம்ஹூத ஐதி। வரிக்வாZவ: வயொ வ்ரதம் ஃயஜ்வணஜிதாரஞ்வஷம் ஷூாஹணா வூவு: வரிதம் கவயா ஐதி ॥ ௯௫ ॥

பதிதனுக்கு ஜ்ஞாதிகள் பரிஷத்தில் கடப்ரஹார மென்கிற உதகதான கர்மாவைச் செய்ய ஆரம்பித்தால், அப்போது அந்தப் பதிதன், நான் இத்தகையவன், இன்ன பாபம் செய்தேன், என்று சொல்லிப் பிறகு பதித ப்ராயஶ்சித்த வ்ரதம் செய்து, ஜலம், பால், நெய், தேன், உப்பு இவைகளே ஸ்பர்சிக்கவும். அவ்வாறு ஸ்பர்சித்தவனே ப்ராம்ஹணர்கள் “நீ ஸரியாக வ்ரதம் செய்தாயா” என்று சொல்லி அவனைக் கேட்கவும்.

ஒமிதீதரஃ: ப்ரதூாஹ ॥ ௯௬ ॥

அவனும் ப்ராம்ஹண வாக்யத்தைக்கேட்டு, ஓம் (அப்படியே) செய்தேன், என்று பதில் கூறவும்.

வரிதநிவெஶஂ ஸவநீயம் கூபயு:। ௯௭ ॥

அந்தப் பதிதன் சாஸ்த்ரோக்தமான ப்ராயஶ்சித்த வ்ரதத்தை அநுஷ்டித்து விட்டால், அவனே யாகாதி கர்மயோக்யனுகச் செய்யலாம். அங்கீகரிக்கவும்.

ஸமொத்ராம் வெஷத்யா உவயமெஸ ஶாதாவஷெநாம் விஹ்யாக:। ஷ்ஜாதா வெஸ கூ்ரஹு்ாஷவாஷம் வரிக்வா யதூ குதநொ ஶீதாZஹஸ வநாஷுஷ்கூஷாஷாஸ ஐதெ்ய தாஹ்யாம் ஜஹாயாக ॥ ௯௮ ॥

ஒருவன் ஸகோத்ர ஸ்த்ரீயை அறியாமல் விவாகம் செய்து கொண்டு விட்டால், தெரிந்தபின் அவளே மாதாவைப்போல்

ரக்ஷித்து வரவும். ப்ரஜை உண்டாகி விட்டால், க்ருச்ராப்தபாதம் க்ருச்ரம் செய்து, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய இரண்டு மந்த்ரங்களால் ப்ராயஶ்சித்த ஹோமமும் செய்யவும்.

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌯𑌾𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌯𑌾𑌜𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌃 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌜𑌕𑌃 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

தமையன் விவாஹயாகாதிகள் செய்யாமலிருக்கையில் தம்பி அவைகளைச் செய்தால் தோஷம். செய்தவன் பரிவேத்தா. மற்றொருவன் (தமயன்) பரிவித்தன். அவனை விவஹித்த ஸ்த்ரீ, தாதா, விவாஹம் செய்து வைத்தவன் ஆகிய யாவரும் நரகத்தை அடைவார்கள். அவர்கள் க்ருச்ர த்வாதசராத்ர வ்ரத ப்ராயஶ்சித்தமனுஷ்டிக்கவும். அந்த ஸ்த்ரீயும் மூன்று நாள் க்ருச்ரத்தால் சுத்தையாவாள்.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

முதல் கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

இரண்டாவது கண்டம்.

𑌅𑌥 𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 ॥ ௧ ॥

இனி, பதிதனாகக் கூடிய பாபங்கள் சொல்லப் படுகின்றன. எவைகளைச் செய்தால் பதிதனாவானோ அவை பதநீயங்கள்.

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑌂, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌂, 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌣𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌣𑌂, 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌵𑌨𑌂, 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌜𑌨𑌨𑌂, 𑌤𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚, 𑌏𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌵𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌵𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑌹(𑌨𑍍)𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

கப்பல் மூலமாக ஸமுத்ரம் தாண்டி த்வீபாந்தரம்போவது ஸமுத்ரயானம். ப்ராம்ஹண ஸ்வத்தை அபஹரிப்பது, ந்யாஸமாக வைத்த த்ரவ்யத்தை அபஹரிப்பது, பூமி விஷயமாக ஸாக்ஷ்யாதிகள் பொய் சொல்லுவது, நிஷித்தமான பண்டங்களால் வ்யாபாரம்

செய்வது, சூத்ரனிடம் தாஸனுயிருப்பது, அவனுல் ஏவப்படுதல், சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் ப்ரஜோத்பத்தி செய்வது, அவனுக்குப் பிள்ளையாயிருப்பது இவைகளில் ஒன்றுசெய்தால் பதிதனுகிறுன். அந்தப் பதிதர்கள், (இரண்டு காலங்களில் உபவாஸமிருந்து) நான்காவது காலத்தில் மிதமாகப் போஜனம், மூன்று காலத்திலும் ஸ்நானம் செய்வது, இரவில் உட்காருவது, பகலில் நிற்பது, ஆகிய நியமங்களை மூன்றுவர்ஷம் அநுஷ்டித்தால் அந்தப் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வார்கள்.

யதேகராத்ரேண கரோதி பாபம் க்ருஷ்ணம் வர்ணம்
ப்ராஹ்மணஸ்ஸேவமாந:। சதுர்த்தகால உதகாப்யவாயீ த்ரிபி
வர்ஷைஸ் ததபஹந்தி பாபம் ॥ இதி ॥ ௩ ॥

க்ருஷ்ண வர்ணமென்கிற சண்டாள ஸத்ரீயிடம் ஒரு இரவு ப்ராம்ஹணன் ஸம்ஸர்க்கித்தாலும் அவன் செய்த பாபத்திற்கு மூன்று வர்ஷ காலம், நான்காவது காலத்தில் போஜனமும், த்ரிஷவண ஸ்நானமும் செய்தால் அதன்பிறகு அந்தப் பாபத்தை நீக்கிக் கொள்ளுகிறுன்.

அதோபபாதகாநி ॥ ௪ ॥

இனிமேல் உபபாதக தோஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

அகம்யாகமநம் குர்வீஸகீம் குருஸகீமபபாத்ராம்
பதிதாம் ச கத்வா பேஷஜகரணம் க்ராமயாஜநம் ரங்கோப
ஜீவநம் நாட்யாசார்யதா கோமஹிஷீரக்ஷணம் யச்சாந்யத
ப்யேவம் யுக்தம் கந்யாதூஷணமிதி ॥ ௫ ॥

சாஸ்த்ர நிஷித்த ஸ்த்ரீகமனம், ஆசார்யாதிபத்நீஸகீ, ஆசார்யஸகீ, தாஸீ, பதிதை இவர்களிடம் ப்ரவேசம், ஜீவனுர்த்தமாக வைத்யம் செய்தல், க்ராம (ஸமூஹ) யாஜநம், நாடகத்தால் ஜீவனம், நாட்டியத்திற்கு உபதேசம் செய்து வைத்தல், பசுமாடு எருமை இவைகளை ஜீவனுர்த்தமாக ரக்ஷிப்பது, கந்யாதூஷணம் (கெடுப்பது), இத்யாதி இன்னும் சாஸ்த்ரங்களில் உபபாதகங்களாகச் சொல்லப்பட்டவையும் உபபாதகங்கள்.

தேஷாம் து நிர்வேஶ: பதிதவ்ருத்திர் த்வௌ ஸம்வத்ஸரௌ ॥ ௬ ॥

மேற்கண்ட தோஷிகளுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பதிதனுக்குச் சொன்னபடி இரண்டு வர்ஷங்கள்.

அதாஶுசிகராணி ॥ ௭ ॥

இனி அசுசிகரங்களான தோஷங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍁𑌞𑍍𑌛𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃
𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌸
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥

சூதாட்டம், அபிசார கர்மாக்கள் (பிறரை ஹிம்ஸிக்க), ஆஹிதாக்நியாயில்லாதவன் உஞ்சவ்ருத்தி செய்வது, க்ருஹஸ்தன் பிக்ஷாசரணம் செய்வது, க்ருஹஸ்தனை பிறகு மறுபடி நாலு மாதத்திற்குப் பிறகு குருகுலவாஸம் செய்வது, அவனுக்கு அத்யயநம் செய்துவைப்பது, ஜ்யோதிஷம் சொல்லுவது இவைகள் அசுசிகரங்கள். நக்ஷத்ரங்களைக் குறிப்பிட்டு அவைகளின் பலாபலன்களைச் சொல்லுவது, அதாவது ஜ்யோதிஷமாகும்.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾
𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌷𑌡𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌷𑌡𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾
𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥ ௯ ॥

மேற் சொல்லிய அசுசிகரங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாவது, பன்னிரண்டு மாதம், பன்னிரண்டு அர்த்த மாஸம் (பக்ஷம்), பன்னிரண்டு பன்னிரண்டு நாள், பன்னிரண்டு ஆறுநாள், பன்னிரண்டு மூன்றுநாள், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர வ்ரதம் செய்யவும். அல்லது பன்னிரண்டுநாள், ஆறுநாள், மூன்றுநாள், ஒருநாள், ஒருபகல் என்று உபவாஸமிருக்கவும். தோஷ பலாபலங்களுக்கும் அப்யாஸத்திற்கும் ஏற்றபடி குரு லகு வ்யவஸ்தை செய்துகொள்ளவும்.

𑌅𑌥 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌸𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌯𑌾
𑌜𑌕𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌵
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃
𑌪𑌤𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌜𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥

பதிதர்களாயிருந்து ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்ட பிறகும் ஸம்ஸர்க்க அனர்ஹர்களாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட தோஷிகள் பற்பல விதமாயிருப்பவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தங்களுக்குள் தர்மங்களை

அனுஷ்டிக்கலாம். அவர்களுள் பரஸ்பரம் விவாஹம் செய்து கொண்டும், யாஜனம், அத்யாபனம் செய்துகொண்டும் கலந்து கொள்ளலாம். பிள்ளைகளை உத்பத்தி செய்த பிறகு அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். "பிள்ளைகளே! நீங்கள், பதிதர்களான எங்களை விட்டுப் பிரிந்து போய்விடுங்கள். இப்படிப் பிரிந்தால் நீங்கள் ஆர்யர்களுடன் கலந்துகொள்வீர்கள்" என்று. பதித புத்ரர்கள் பிரிந்து போய்விட்டால் சுத்தர்களாக நினைக்கப்படுவார்கள். ஆனால் பதிதன் பிள்ளையும் பதிதனல்லவா, என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூறப் படுகிறது. ஒருவன் பதிதனானாலும் அவன் இந்த்ரியத்துடன் (சுக்லம்) பதிதனாகிறதில்லை. ஆகையால் அவனுடைய சுக்லம் சுத்தம். அதில் பிறந்தவனும் சுத்தன். ஆனால் ஸம்ஸர்க்கமில்லாமல் விலகிவிடவேண்டும். சுக்லம் தோஷமாகிறதில்லை என்பதற்கு உதாஹரணம் — ஒருவன் அங்கஹீனனாயிருந்தாலும் அவனுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளை பூர்ண அங்கமுள்ளவனாயிருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆதலால் சுக்லம் தோஷமாகிறதில்லை, என்று தெரிகிறது.

𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃 । 𑌦𑌧𑌿𑌧𑌾𑌨𑍀𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿
𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑌧𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌂 𑌪𑌯 𑌆𑌤𑌚𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌚𑍍
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍂𑌪𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஆனால் மேற்சொன்னது விருத்தமென்று ஹாரீதஆசார்யர் நினைக்கிறார். ஏனெனில், ஸ்த்ரீகள் தயிர்கடையும் பாத்திரத்திற்கு ஸமமாவார்கள். அந்தத் தயிர்ச்சட்டியில் அசுத்தமான பாலைத் தோய்த்துக் கடைந்தால் அந்தத் தயிரைச் சிஷ்டர்கள் தர்மகார்யங்களுக்கு உபயோகிக்கமாட்டார்கள். இவ்வாறு அசுத்தமான சுக்லம் தரித்த ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவனும் அசுத்தனே. அவனுடன் கலப்புக் கிடையாது.

𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑌤𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 ॥ ௧௨ ॥

மேற்கண்டபடி அசுத்த சுக்லத்திலிருந்து பிறந்தவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் அவர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் உண்டு. பதநீயதோஷங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தில் மூன்றிலொரு பாகம் செய்யவும். ஸ்த்ரீயாயிருந்தால் அதில் மூன்றில் ஒரு பாகம்.

𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌲𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

எள் ஸம்பந்தமான விதி சொல்லப்படுகிறது. போஜனம், அப்யங்கம், தானம் ஆகிய மூன்று கார்யங்களுக்கு மட்டுமே எள்ளை உபயோகிக்கலாம். இம்மூன்று தவிர மற்றக் கார்யங்களுக்கு க்ரய விக்ரயாதிகளுக்கு அதை உபயோகித்தால் ச்வ விஷ்டையில் க்ரிமியாகப் பிறந்து பித்ருக்களுடன் மூழ்கிப்போவான்.

வித்ரூநு வா ஷை விக்ரீணீதெ யஸ்திலாநு விக்ரீணீதெ ।
ப்ராணாநு வா ஷை விக்ரீணீதெ யஸ்தண்டுலாநு விக்ரீணீதெ ॥

எவன் எள்ளை விற்கிறானோ அவன் பித்ருக்களை விற்பவனாகிறான். எவன் தண்டுலங்களை (அரிசி) விற்கிறானோ அவன் தனது ப்ராணனை விற்பவனாகிறான்.

ஸுக்ருதாம்ஸ்தாநு வா ஷை விக்ரீணீதெ யஃ பணமானோ துஹிதரம் ததாதி ॥ ௧௫ ॥

எவன் விலை கூறித் தன் பெண்ணை மற்றொருவனுக்குக் கொடுக்கிறானோ அவன் தனது புண்யாம்சங்களையே விற்பவனாகிறான்.

த்ருணம் காஷ்டமவிக்ருதம் விக்ரேயம் ॥ ௧௬ ॥

புல், காஷ்டம் இவைகளை விற்கலாம். ஆனால் அவைகளால் செய்த வஸ்துவை விற்கக் கூடாது.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

பசவ ஏகதொதந்தாஃ அச்மா ச லவணோத்ருதஃ ।
ஏதத் ப்ராஹ்மண தெ பண்யம் தந்துச்சாரஜநீக்ருதஃ ॥ இதி ॥

ப்ரம்ஹா ப்ராம்ஹணனிடம் சொல்லுகிறார். ப்ராம்ஹணரே! உமக்கு, கொம்புள்ளம்ருகம், ஒருபக்கம் பல் உள்ள ம்ருகம், உப்பு நீங்கலாக கல்லுகள், சாயம் ஏற்றப்படாத நூல் இவைகள் விற்கத் தக்கவையென்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள், என்று.

பாதகாபண்யம் வா விக்ரீய லோஹிதம் லோமசம் ஸுவர்ணவர்ணம் வா பசும் ஸர்பிஷாऽக்தம் க்ருஷ்ணதிலைரவகீர்ய ப்ராஹ்மணாய தத்யாத் ॥ ௧௭ ॥

விற்கக்கூடாத வஸ்துவை விற்றால், சிவப்பு, அல்லது பொன் நிறமுள்ள ரோமம் அடர்ந்ததான பசுவை நெய்யால் பூசி, க்ருஷ்ண திலங்களால் இரைத்து, வேதாத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹண

னுக்குக் கொடுக்கவும். இது பாதக தோஷமில்லாத ஸாதாரண தோஷங்களில்.

கூமிஸ்ூாணெ்ணுவ-ா ாஉஶாஹு ॥ கக ॥

அல்லது கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் ஹோமம் பன்னிரண்டு நாள் செய்யவும்.

யஉவ-ாவீ நஜெஜெநா ஹ ஙணஹத்யாயாஸுஸூாநூவ்வுத ஜதி ॥

ப்ரூணஹத்தி வரையில் உள்ள எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் கூச்மாண்டஹோமம் செய்தவன் விடுபடுகிறான் என்று ச்ருதி.

வாதகாஹிஶஂஸநெ க்ருவு: ॥ உக ॥

ஒருவனைப் பாதகியென்று ஜனங்கள் அபவாதமாகக் கூறினாலும், (உண்மையாகப் பாதகியில்லாவிட்டாலும்) அபவாததோஷத்திற்காக ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம் செய்யவும்.

தஉவெொZஹிஶஂஹி தா: ॥ உஉ ॥

பாதகியல்லாதவனைப் பாதகியாக அபவாதம் செய்தவன் அந்த க்ருச்ரம் ஒரு வர்ஷம் செய்யவும். அபவாதம் சொன்ன தோஷத்திற்காக.

ஸஂவகஸுரெண வதகி வதிகெந ஸஹாவராு ।
யாஜநாஜ்யாவநாஉ்ளநாகூ நதா யாநாஸநாஶநாஉிதி ॥

பாநம், ஆஸநம், போஜநம் இவைகளைப் பதிதனுடன் செய்தால் ஒரு வர்ஷத்தில் பதிதனாகிறான். யாஜநம், அத்யாபனம், யௌநம் இவைகளைச் செய்தால் உடனேயே பதிதனாகிறான். (பெண்ணைக் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் யௌநம்.)

கூமெஜ்யப்ராஶநெ வூாயஸ்ிதஂ நெஷுரீஷவு । தகூ
ஸவுராஹெ்ணாவாவுதெ । கூவ: வயொ வுதஂ வராகூ
ஜதி வூதிக்ருஹூஷாநி ஸ தவக்ருவு: ॥ உச ॥

அமேத்யத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டால் அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தம் வயிற்றில் புரீஷமில்லாமல் செய்துகொள்வது. அந்த நிலைமை ஏழு தினங்களில் ஏற்படும்.

தப்தக்ருச்ரமாவது:--ஜலம், பால், க்ருதம் இவைகளை மட்டும் உஷ்ணமாகத் தனித்தனியாக மூன்று மூன்றுநாள் சாப்பிடுவது.

மறு மூன்று நாள்களில் உபவாஸம். இவ்வாறு பன்னிரண்டு நாள் வ்ரதமிருப்பது தப்தக்ருச்ரமாகும்.

த்ர்யஹம் ப்ராதஸ்தயா ஸாயம் த்ர்யஹமந்யதயாசிதம் ।
த்ர்யஹம் பரம் து நாஶ்நீயாத் பராக இதி க்ருச்ச்ர: ॥ ௨௫ ॥

பராக க்ருச்ரமாவது:— மூன்று நாள் பகல் மட்டும், மூன்று நாள் ராத்ரிமட்டும் போஜனம். மறு மூன்று நாள் தானாகக் கிடைத்ததைச் சாப்பிடவும். அதன்பின் மறு மூன்று நாள் ஒன்றும் சாப்பிடாமல் உபவாஸம். இவ்வாறு பன்னிரண்டு நாள் வ்ரதம் பராக க்ருச்ரம்.

ப்ராதஸ்ஸாயமயாசிதம் பராக இதி த்ரயஶ்சதுரா த்ரா:
ஸ வத்ஸ ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தாநாம் க்ருச்ச்ர: ॥ ௨௬ ॥

பகல் ஒரு நாள் போஜனம், இரவு ஒரு நாள். மூன்றுவது நாள் தானாகக்கிடைத்தது. நான்காவது நாள் உபவாஸம். ஆக நான்கு தினங்களில் செய்யப்படும் க்ருச்ரம் ஸ்த்ரீ, பாலர், வ்ருத்தர் இவர்களுக்கு.

யாவத்ஸக்ருதாததீத தாவதஶ்நீயாத் பூர்வவத் ஸோऽதிக்ருச்ச்ர: ॥

முன் சொன்னபடியே த்வாதசாஹ வ்ரதத்தில், போஜநம் செய்யும்போது ஒரே தடவையில் எவ்வளவு அந்நம் கையில் எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவை மாத்ரம் சாப்பிடுவது அதிக்ருச்ரமெனப்படும்.

அப்பக்ஷஸ்த்ருதீய: ஸ க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ர: ॥ ௨௮ ॥

மேற்சொன்ன த்வாதசாத்ர க்ருச்ரத்தையே பன்னிரண்டு நாளும் ஜலபானம் மட்டும் செய்து அநுஷ்டிப்பது க்ருச்ராதிக்ருச்ரமாகும். இது மூன்றுவது விதமான த்வாதசாத்ர விதி.

க்ருச்ச்ரே த்ரிஷவணமுதகோபஸ்பர்ஶநம் ॥ ௨௯ ॥

மேற்கண்ட க்ருச்ரங்களையோ வேறு விதங்களையோ அநுஷ்டித்து வ்ரதமிருக்கையில் மூன்று வேளை ஸ்நானம் செய்யவேண்டியது பொதுவான விதி.

அதஶ்ஶயநம் ॥ ௩0 ॥

பூமியில் படுத்துக்கொள்ளுவதும் பொதுவான விதி.

𑌏𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌮𑌨𑌖𑌵𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥

ப்ராயஸ்சித்த வ்ரதமனுஷ்டிக்கையில் ஒரு வஸ்த்ரம்தான் தரிக்கலாம், உத்தரீயமில்லை. மேலும், கேசம், ச்மச்ரு, லோமம், நகம் இவைகளை வபநம் செய்துகொள்ளவும். இதுவும் பொதுவான விதி.

𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌪𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌪𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍 ॥

மேற்கண்ட ப்ராயஸ்சித்த வ்ரதமானது யாவத்தும் ஸ்த்ரீகளுக்கும் பொதுவானது. ஆனால் கேச வபநாதிகள் நீங்கலாக.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

முதலாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

இரண்டாவது ப்ரஸ்னம்—இரண்டாவது அத்யாயம் மூன்றாவது கண்டம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀 𑌵𑍃𑌷
𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑍀 । 𑌋𑌤𑍌 𑌚 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮
𑌣𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

நித்யம் ஸ்நானம் செய்கிறவனும், அல்லது நித்யமாகக் கமண்டலம் தரிப்பவனும், எப்போதும் யஜ்ஞோபவீதியாயிருப்பவனும், நித்யமாக வேதாத்யயனம் செய்பவனும், சூத்ரான்ன வர்ஜனம் செய்பவனும், ஸ்வபார்யையிடம் ருதுகாலத்தில் ப்ரவேசிப்பவனும், ப்ரதிதினமும் ஹோமம் செய்பவனுமான ப்ராம்ஹணன் ப்ரம்ஹ லோகத்திலிருந்து நழுவமாட்டான்; ப்ரம்ஹலோகம், ப்ராப்ஹைறக்யம் எல்லாம் பெறுவான். குறைந்த பக்ஷமாக இவ்வளவு தர்மங்களைச் செய்தாலும் முக்தியென்று கருத்து.

𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥

இனி தாயவிபாகம் (ஸ்வத்துப் பிரிவினை) சொல்லப்படுகிறது. ச்ருதியில் "மனுவானவர் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தாயவிபாகம் செய்துகொடுத்தார்" என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் அது தர்மம்.

𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑌾 𑌵𑌾𑌽𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

ஆகையால் ஒருவனுக்கு எவ்வளவு பிள்ளைகளிருந்தாலும் எல்லோருக்கும் ஸமமாக விபாகம் உண்டு. பிள்ளைகளில் வ்யத்யாஸமில்லாமையால் வேதம் பொதுவாக விசேஷிக்காமல் சொல்லுவதால்.

𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥ ௪ ॥

அல்லது ஜ்யேஷ்டன் மட்டும் உயர்ந்த த்ரவ்யத்தைப் பாகமாக அடையலாம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌸𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

மேற்கண்டவாறு செய்ய ச்ருதிப்ரமாணம் காணப்படுகிறது. ஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக்குத் தனத்தை ஓதுக்கவேண்டுமென்று ச்ருதி கூறுவதால் ஏகதேசம் தனியாக ஒதுக்கலாம்.

𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌕𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 ॥ ௬ ॥

பத்தில் ஒரு பாகத்தை ஜ்யேஷ்டன் தனிப்படுத்தி அடையலாம். இந்த அதிகப்படி சலுகை ஸத்புத்ர விஷயம்.

𑌸𑌮𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌰𑌨𑍍 ॥ ௭ ॥

பாக்கியுள்ளதை மற்றப் புத்ரர்கள் ஸமமாக விபாகம் செய்து கொள்ளவும்.

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 ॥ ௮ ॥

பிதா உயிருடனிருந்தால் அவனிஷ்டப்படி தாயவிபாகம் செய்துகொள்ளுவது தர்மம். அவனிஷ்டத்தை மீறக்கூடாது.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌵𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌃 ॥ ௯ ॥

பசு, அச்வம், ஆடு முதலியவையிருந்தால் அவைகள் ஜ்யேஷ்டாம்சமாகக் கொடுபடவேண்டும். இது நான்கு வர்ணத்துக்கும் பொது விதி.

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌰𑌨𑍍 ॥

ஒருவனுக்குப் பல வர்ணங்களில் பிறந்த புத்ரர்கள் இருந்தால், ஸ்வத்தைப் பத்துப் பங்காகப் பிரித்து, அதில் நான்கு பாகத்தை ப்ராம்ஹணனுக்கும், பாக்கியுள்ள ஆறு பாகத்தில் க்ஷத்ரியா புத்ரனுக்கு மூன்று பாகம், பாக்கி மூன்றில் வைஸ்யனுக்கு இரண்டு, சூத்ரனுக்கு ஒன்று என்று விபாகம் செய்யவும்.

𑌔𑌰𑌸𑍇 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌹𑌰𑌾𑌃 ॥ கக ॥

ஔரஸ ஸவர்ணபுத்ரன் பிறந்தால் அஸவர்ணர்கள் மூன்றில் ஒரு பாகம் பெறத்தக்கவர்கள். முன் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியபடி.

𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰
𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ கஉ ॥

ஸவர்ண புத்ரன், அடுத்த க்ஷத்ரிய ஜாதி ஸ்த்ரீக்குப் பிறந்த அனந்தராபுத்ரன் இவர்களில் அநந்தராபுத்ரன் குணவானாக இருந்தால் அவன் ஜ்யேஷ்டாம்சத்தையும் பெறலாம். வித்யா சீலாதிகள் குணங்கள்.

𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ கங ॥

குணமுள்ளவனல்லவோ மற்றவர்களைப் பரிக்கக்கூடியவன். ஆகையால் அவன் ஜ்யேஷ்டாம்சம் பெற அர்ஹதையுள்ளவன்.

𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍌𑌰𑌸𑌂
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ கச ॥

விவாஹ ஸம்ஸ்காராதிகளால் ஏற்பட்ட ஸவர்ண ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்தவனையே ஔரஸபுத்ரன் என்று அறியவும். க்ஷேத்ரஜன் முதலியவன் ஔரஸனாகமாட்டான்.

𑌅𑌭𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌂
𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ கரு ॥

பெண்ணைக் கொடுக்கும்போது இவளிடம் பிறப்பவன் எனக்கும் புத்ரன், என்று சொல்லி அங்கீகரித்துப் பிறந்தவன் புத்ரிகாபுத்ரன் எனப்படுகிறான். அந்த ஸங்கேதமின்றி, பெண்ணுக்கு ஸாதாரணமாகப் பிறந்தவன் தௌஹித்ரன்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—
𑌆𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥𑌇𑌤𑌿॥

புத்ரிகாபுத்ரன் பிண்டதானம் செய்யும் முறையைப் பற்றிச் சிஷ்டர்கள் கூறுவதாவது:— புத்ரிகாபுத்ரன் முதல் பிண்டத்தில் மாதாவையும், இரண்டாவதில் அவளுடைய பிதாவையும், மூன்றாவதில் பிதாமஹனையும் உத்தேசித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று.

𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁
𑌮𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ கஎ ॥

விவாஹத்தினால் க்ரஹிக்கப்பட்ட பார்யையிடம், பர்த்தா இறந்த காரணமாகவோ, அல்லது நபும்ஸகத்வம், வ்யாதி இவை காரணமாகவோ அவன் அநுமதி பெற்று அந்யனால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டவனுக்கு க்ஷேத்ரஜன் என்று பெயர்.

𑌸 𑌏𑌷 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌭𑌾𑌗𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥

அந்த க்ஷேத்ரஜ புத்ரன் இரண்டு பிதாவுள்ளவன். இரண்டு கோத்ரமுள்ளவன். இரண்டு பிதாவுக்கும் ச்ராத்தாதிகள் செய்கிறவனும், இரண்டிடத்திலும் தாயபாகம் பெற அர்ஹனுமாகிறான்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚 𑌨𑌾𑌮𑌨𑍀 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥

இரண்டு பிதா உள்ள க்ஷேத்ரஜன் பிண்டதானம் செய்கையில் ஒவ்வொரு பிண்டத்திலும் க்ஷேத்ரியான பிதா, உற்பத்தி செய்த பிதா இருவர் பெயர்களையும் சொல்லவும். அம்மாதிரி செய்வதால் ஆறு பேர்களுக்கும் மூன்று பிண்டங்களைப் போடவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் தவறு ஏற்படாதென்று சொல்லுகிறார்கள்.

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௦ ॥

மாதா பிதாக்களாலாவது, அல்லது அவ்விருவரில் ஒருவராலாவது கொடுக்கப்பட்டு, புத்ரனாகப் பரிக்ரஹிக்கப்படுகிறவன் "தத்தன்" என்பவன்.

𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌃 ॥ ௨௧ ॥

ஜாதி முதலியவைகளில் ஸமானமானவனும், பிள்ளையாக வர விருப்பமுள்ளவனுமான ஒருவனை, தானாகவே ஒருவன் பிள்ளையாக்கிக்கொண்டால் அவன் "க்ருத்ரிம" புத்ரன்.

𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌗𑍂𑌢𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌗𑍂𑌢𑌜𑌃 ॥ ௨௨ ॥

க்ருஹத்தில் ரஹஸ்ய ஸம்ஸர்க்கத்தால் ஒரு ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்து, பிறகு அது வெளிப்பட்டு அறியப்பட்டவன் "கூடஜன்" (ரஹஸ்யத்தில் பிறந்தவன்).

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 ॥ ௨௩ ॥

Q1:44 N52

மாதா பிதாக்களால் அல்லது அவர்களில் ஒருவரால் பரித்யாகம் செய்யப்பட்டுத் தள்ளப்பட்டவனை ஒருவன் தனக்குப் பிள்ளையாகப் பரிக்ரஹித்தால் அவன் "அபவித்த" புத்ரனுவான்.

சுஸம்ஸ்க்ருதாஉநதிஸ்ருஷ்டாம் யாஉபயச்சேத தஸ்யாம்
யொ ஜாதஃ ஸ காநீநஃ ॥ ௨௪ ॥

விவாஹ ஸம்ஸ்காரமாகாதவளும், பெரியோர்களால் அநுமதிக்கப்படாதவளுமான ஸ்த்ரீயைப் பரிக்ரஹித்து அதில் பிறந்தவன் "காநீநன்" என்ற புத்ரன்.

யா கர்பிணீ ஸம்ஸ்க்ரியதெ விஜ்ஞாதா வாவிஜ்ஞாதா வா
தஸ்யாம் யொ ஜாதஃ ஸ ஸஹொடஃ ॥ ௨௫ ॥

கர்ப்பிணி என்று வெளிப்படாத நிலைமையில் ஒருத்தியை விவாஹம் செய்துகொண்டால், தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவளிடம் உண்டானவன் "ஸஹோடன்" என்ற புத்ரன்.

மாதாபித்ரோர்ஹஸ்தாத் க்ரீதொऽந்யதரேண வா யொ
ऽபத்யார்தெ பரிக்ருஹ்யதெ ஸ க்ரீதஃ ॥ ௨௬ ॥

தாயார் தகப்பனார், அல்லது இருவரில் ஒருவரால் கையால் விற்கப்பட்டு, புத்ரார்த்தமாக விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன் 'க்ரீதன்'.

க்லீபம் த்யக்த்வா பதிதம் வா யா அந்யம் பதிம் விந்தெத
தஸ்யாம் புநர்பவாம் யொ ஜாதஃ ஸ பௌநர்பவஃ ॥ ௨௭ ॥

நபும்ஸகன் அல்லது பதிதனை பார்த்தாவை விட்டு விட்டு வேறு ஒரு பார்த்தாவை ஒருத்தி அடைந்தால், அவளிடம் உண்டானவன் "பௌநர்பவன்".

மாதாபித்ருவிஹீநொ யஃ ஸ்வயமாத்மாநம் தத்யாத் ஸ ஸ்வயந்தத்தஃ ॥

தாய் தகப்பனில்லாத ஒருவன் தன்னைத் தானுகவே பிறருக்குக் கொடுத்தால் அவன் "ஸ்வயம்தத்தன்".

த்விஜாதிப்ரவராச் சூத்ராயாம் ஜாதொ நிஷாதஃ ॥ ௨௯ ॥

த்விஜாதியிடமிருந்து சூத்ர ஸ்த்ரீக்குப் பிறந்தவன் "நிஷாதன்".

காமாச் ச பாரசவ இதி புத்ராஃ ॥ ௩௦ ॥

சூத்ரையிடம் கேவல காமத்தினுல் த்விஜாதிக்குப் பிறந்தவன் "பாரசவன்". இவ்வாருகப் புத்ரப் பிரிவுகள் சொல்லப்பட்டது.

தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்

अथाप्युदाहरन्ति —

औरसं पुत्रिकापुत्रं क्षेत्रजं दत्तकृत्रिमौ ।
गूढजं चापविद्धं च रिक्थभाजः प्रचक्षते ॥ ३१ ॥
कानीनं च सहोढं च क्रीतं पौनर्भवं तथा ।
स्वयंदत्तं निषादं च गोत्रभाजः प्रचक्षते ॥ ३२ ॥

மேலே சொல்லிய புத்ரர்களுள் ஔரஸன், புத்ரிகாபுத்ரன், க்ஷேத்ரஜன், தத்தன், க்ருத்ரிமன், கூடஜன், அபவித்தன் ஆகியவர்கள் கோத்ர பாகிகளாயும், தாய பாகிகளாயும் ஆவார்கள். காநீநன், ஸஹோடன், க்ரீதன், பௌனர்பவன், ஸ்வயம்தத்தன், நிஷாதன் ஆகியவர்கள் கேவலம் கோத்ரபாகிகள் மட்டுமே. தாயபாகிகளல்லர் என்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

तेषां प्रथम एवेत्याहौपजङ्घनिः ॥ ३३ ॥

ஔபஜங்கநி என்ற ஆசார்யர், மேற்கண்ட புத்ரர்களில் ஔரஸன் ஒருவன் மட்டுமே புத்ரனாவான், மற்றவர்கள் புத்ரர்களாகார்கள், என்று சொல்லுகிறார்.

इदानीमहमीर्ष्यामि स्त्रीणां जनक नो पुरा ।
यदा यमस्य सदने जनयितुः पुत्रमब्रुवन् ॥ ३४ ॥

பிறஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த ப்ரஜையானது உற்பத்தி செய்தவனைச் சேர்ந்ததா, அல்லது க்ஷேத்ரியைச் சேர்ந்ததா என்று யமலோகத்தில் சர்ச்சை நடந்ததில், உற்பத்தி செய்தவனையே ப்ரஜை சேர்ந்ததென்று சொன்னார்கள். அன்று முதல் நான் பிறஸ்த்ரீகளைக் கண்டு (க்ஷேத்ரத்தை) அஸூயைப்படுகிறேன். ஓ ஜநக! அதற்கு முன் அப்படியில்லை.

रेतोधाः पुत्रं नयति परेत्य यमसादने ।
तस्माद्भार्यां रक्षन्ति बिभ्यन्तः पररेतसः ॥ ३५ ॥

இறந்த பின் யமலோகத்தில் (ப்ரேதகர்மாவில்) அந்தப் புத்ரனை ரேதஸ்ஸேகம் செய்தவனே தன் பிள்ளையென்று கொண்டுபோய் விடுகிறான். ஆகையால் க்ஷேத்ரிகளாகிய புருஷர்கள் பிறருடைய ரேதஸ் ஸம்பந்தம் ஏற்படாதவாறு தமது பார்யைகளைப் பாதுகாக்கிறார்கள்.

अप्रमत्ता रक्षथ तन्तुमेतं मा वः क्षेत्रे पर
बीजानि वाप्सुः । जनयितुः पुत्रो भवति साम्प
राये मोघं वेत्ता कुरुते तन्तुमेतमिति ॥ ३६ ॥

ஆகையால் சிஷ்யர்களே! உங்களுடைய ப்ரஜா ஸந்ததியைத் தவறு ஏற்படாமல் ஜாக்ரதையாகப் பாதுகாப்பீராக. உங்களுடைய க்ஷேத்ரத்தில் (பார்யை) பிறருடைய பீஜங்கள் விதைக்கப்பட வேண்டாம். ஏனெனில் பரலோகத்தில் அந்தப்பிள்ளை உற்பத்தி செய்தவனுடைய பிள்ளையாகி விடுகிறான். க்ஷேத்ரத்தை ஆளுகிறவன் இந்தத் தந்துவை(ஸந்ததியை)வீணாக்குகிறான், இழக்கிறான்.

தேஷாமப்ராப்தவ்யவஹாராணாமம்ஶாந் ஸோபசயாந்
ஸுநிகுப்தாந் நிதத்யுராவ்யவஹாரப்ராபணாத் ॥ ௧௭ ॥

புத்ரர்கள் பாலர்களாயும், லோக வ்யவஹாரங்களில் கலக்க அர்ஹதையில்லாத வயதுள்ளவர்களாயுமிருந்தால், அவர்கள் வ்யவஹாரார்ஹ சக்தி பெறும் வரையில் (யௌவநம்) அவர்களுடைய பாகத்தை வட்டியுடன் ஜாக்ரதையாக ரக்ஷித்து வரவேண்டும்.

அதீதவ்யவஹாராந் க்ராஸாச்சாதநைர் பிப்ருயு: । ௧௮ ।
அந்தஜடக்லீபவ்யஸநிவ்யாதிதாதீம்ஶ்ச ॥ ௧௯ ॥
அகர்மிண: ॥ ௨௦ ॥　　பதிததஜ்ஜாதவர்ஜம் ॥ ௨௧ ॥

வயது வந்தும் குடும்ப வ்யவஹாரங்களைக் கவனிக்காதவர்களை ஆஹாரம் வஸ்த்ரம் மட்டும் கொடுத்து ரக்ஷிக்கவும். அம்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டாம்.

அதுபோல் கண் இல்லாதவன், ஜடன், நபும்ஸகன், சூதாட்டம் செய்கிறவன், தீராத வ்யாதியுள்ளவன், கார்ய ச்ரத்தையில்லாமல் வீணாகத் திரிகிறவன் இவர்களுடைய தாயபாகத்தையும் கொடுக்காமல் ரக்ஷித்து வரவும். அவர்களுக்கு ஆஹார வஸ்த்ராதிகள் மட்டும் கொடுக்கவும். பதிதன், அவன் பிள்ளை நீங்கலாக.

ந பதிதை: ஸம்வ்யவஹாரோ வித்யதே ॥ ௨௨ ॥

பதிதர்களான புத்ராதிகளுடன் கலப்பு செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு ஆஹாராதிகள் மட்டும் கொடுக்க வேண்டும்.

பதிதாமபி து மாதரம் பிப்ருயாதநபிபாஷமாண: ॥ ௨௩ ॥

தாயார் பதிதையாகிவிட்டாலும் அவளைப் பரிக்கவேண்டும். அவளுடன் ஸல்லாபம் செய்யாமலே.

மாதுரலங்காரம் துஹிதர: ஸாம்ப்ரதாயிகம் லபேரந்நந்யத்வா ॥ ௨௪ ॥

மாதாவுக்குப் பரம்பரையாகக் கிடைத்த அலங்காரங்களை (ஆபரணாதிகள்) பெண்கள் அடையவேண்டும். தாயாருடைய வேறு வஸ்துக்களையும்.

ந ஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யம் விந்ததே । ௪௫ ॥

தாயக்ரமமாகக் கிடைத்த பாகத்தை விநியோகிக்க ஸ்த்ரீக்கு ஸ்வாதந்த்ரியமில்லை. தன்னுடைய அலங்காராதிகளில் மட்டுமுண்டு.

அதாப்யுதாஹரந்தி —

பிதா ரக்ஷதி கௌமாரே பர்த்தா ரக்ஷதி யௌவனே ।
புத்ரஸ்து ஸ்தாவிரே பாவே ந ஸ்த்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யமர்ஹதீதி ॥ ௪௬ ॥

கந்யாவஸ்தையில் பிதாவும், யௌவனத்தில் பர்த்தாவும், வயது சென்ற காலத்தில் புத்ரனும் ஸ்த்ரீகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ரியம் அர்ஹமில்லையென்று சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நிரிந்த்ரியா ஹ்யதாயாஶ்ச ஸ்த்ரியோ மதா இதி ஶ்ருதி: ॥ ௪௭ ॥

ஸ்த்ரீகள் ஸ்வாதந்த்ரியமில்லாதவர்கள், தாயம் என்கிற குடும்ப பாகமுமில்லாதவர்கள் என்று ச்ருதி கூறுகிறது.

பர்த்ருஹிதே யதமானா: ஸ்வர்கம் லோகம் ஜயேரன் ॥ ௪௮ ॥

ஸ்த்ரீகள் பர்த்தாவின் ஹிதங்களிலேயே முயற்சியுள்ளவர்களாயிருந்தால் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிப்பார்கள். வேறு ஸ்வாதந்த்ரியம் வேண்டியதில்லை.

வ்யதிக்ரமே து க்ருச்ச்ர: ॥ ௪௯ ॥

எந்த வகையிலும் பர்த்தாவை ஸ்த்ரீ அதிக்ரமித்து நடந்தால் அந்தத் தோஷத்திற்காக க்ருச்ரம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஶூத்ரே சாந்த்ராயணம் சரேத் ॥ ௫௦ ॥

ஸ்த்ரீயானவள் சூத்ரனிடத்தில் கலப்புகள் செய்தால் அதற்காகச் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

வைஶ்யாதிஷு ப்ரதிலோமம் க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ராதீன் சரேத் ॥ ௫௧ ॥

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீகள் வைஶ்யாதிகளான ஜாதிகளிடம் ப்ரதிலோமமாக (விபரீத வரிசை) ஸம்பந்தம் செய்தால் க்ருச்ர அதிக்ருச்ராதி ப்ராயஶ்சித்தங்களைச் செய்யவும்.

பும்ஸாம் ப்ராஹ்மணாதீனாம் ஸம்வத்ஸரம் ப்ரஹ்மசர்யம் ॥ ௫௨ ॥

ப்ராம்ஹணாதிஜாதி புமான்கள் ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரியாதி ஸ்த்ரீகளிடம் ப்ரவேசித்தால் ஒரு வர்ஷம் வரையில் ப்ராம்ஹசர்ய வ்ரதமும் ப்ராயஶ்சித்தம்.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌟𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௩ ॥

ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரிய வைஶ்யாதி மேல்ஜாதி ஸ்த்ரீஸம்பந்தம் செய்த ஶூத்ரனுக்குக் கோரைப்புல் அக்நியால் சுடுவது ப்ராயஶ்சித்தம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

மூன்ருவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

நான்காவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 —

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

க்ஷத்ரிய வைச்யாதிகளுக்கு ப்ராம்ஹணுதி உத்க்ருஷ்ட ஜாதி ஸ்த்ரீப்ரவேசாதிதோஷங்களில் சரீரதண்டனையே ப்ராயஶ்சித்தமென்று சொல்லுகிருர்கள்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

எல்லா வர்ணத்தார்களும் தங்கள் பார்யைகளைப் பணத்தை விடப் பாதுகாக்கவும்.

𑌨 𑌤𑍁 𑌚𑌾𑌰𑌣𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌵𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌧𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ ௩ ॥

சாரணதாரர்கள் = தேவதாஸிகள், ரங்காவதாரர்கள் = நாட்டியாதிகளில் ஸம்பந்தப்பட்ட விலைமாதர்கள், இவர்களுடன் ஸம்ஸர்கிப்பதில் சரீரதண்டனையான ப்ராயஶ்சித்தம் கிடையாது. ஏனெனில் அந்த வேஶ்யைகள் பண ஆசையால் கலக்கச்செய்கிருர்கள் கோப்யமாயிருப்பவர்களான புருஷர்களையும். பணமில்லாவிடில் விட்டுவிடுவார்கள். ஆகையால் புருஷர்கள்மீது தண்டனை கிடையாது. ப்ராயஶ்சித்த சுத்தி உண்டு.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌨𑍈𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌰𑌜𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

ஸ்த்ரீகள் நிகரற்ற பரிசுத்த வஸ்துக்கள். அவர்கள் ஒருகாலும் தோஷமுள்ளவர்களாகிறதில்லை. ஏனெனில் ஒவ்வொரு மாதமும் வெளியாகும் ரஜஸ்ஸானது இவர்களுடைய தோஷங்களையும் இழுத்து வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆகையால் ஸ்த்ரீகளை த்யஜிக்க வேண்டியதில்லை.

ஸோமஶ்ஶௌசம் ததத்தாஸாம் கந்தர்வஶ்ஶிக்ஷிதாம் கிரம் ।
அக்நிஶ்ச ஸர்வபக்ஷத்வம் தஸ்மாந்நிஷ்கல்மஷா꞉ ஸ்த்ரிய꞉ ॥ ௫ ॥

ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸோம தேவன் சுத்தியென்கிறதைக் கொடுத்தார். கந்தர்வன் நல்ல குரலைக்கொடுத்தார். அக்நி எல்லோருக்கும் உபபோகார்ஹதையைக் கொடுத்தார். இவ்வாறு தேவதா ப்ரஸாதம் பெற்றவர்களாதலால் அவர்களுக்குத் தோஷமேற்படாது.

அப்ரஜாம் தஶமே வர்ஷே ஸ்த்ரீப்ரஜாம் த்வாதஶே த்யஜேத் ।
ம்ருதப்ரஜாம் பஞ்சதஶே ஸத்யஸ்த்வப்ரியவாதிநீம் ॥ ௬ ॥

ப்ரஜா ஸந்ததி ஏற்படாத பார்யையைப் பத்து வர்ஷம்வரையில் எதிர்பார்த்துப் பிறகு த்யஜிக்கவும். அதிகமாக ஸ்த்ரீபிரஜை பெறுகிறவளைப் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கழித்தும், ம்ருத ப்ரஜையானவளை (மறுபடி ஸந்ததி உண்டாகாதவரையில்) பதினைந்தாவது வர்ஷத்திலும் த்யஜிக்கவும். அப்ரியம் பேசுகிற பார்யையை (அதனால் அனர்த்தம் ஏற்பட்டால்) உடனேயே த்யஜிக்கவும்.

ஸம்வத்ஸரம் ப்ரேதபத்நீ மதுமாம்ஸமத்யலவணாநி வர்ஜயேத் அதஶ்ஶயீத ॥ ௭ ॥

இறந்தவனுடைய பத்நியானவள் ஒருவர்ஷம் வரையில் மது, மாம்ஸம், மத்யம், லவணம் இவைகளை வர்ஜிக்கவும். தரையில் படுக்கவும்.

ஷண்மாஸாநிதி மௌத்கல்ய꞉ ॥ ௮ ॥

ஆறு மாதம் வரையில், என்று மௌத்கல்ய ருஷி கூறுகிறார்.

அத ஊர்த்வம் குருபிரநுமதா தேவராஜ்ஜநயேத் புத்ரமபுத்ரா ॥ ௯ ॥

இந்த ஆறு மாத வ்ரதத்திற்குப் பிறகு குருக்களின் அனுமதி பெற்று, தேவரனிடமிருந்து ஒரே ஒரு பிள்ளையைப் பெறலாம், புத்ரனில்லாதவளானால்.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

வஶா சோத்பந்நபுத்ரா ச நீரஜஸ்கா கதப்ரஜா ।
நாகாமா ஸந்நியோஜ்யா ஸ்யாத் பலம் யஸ்யாம் ந வித்யத இதி ॥

கீழ்க்கண்டவர்கள் நியோகம் செய்யத் தக்கவர்களல்ல. வசையாயிருப்பவள். ஏற்கனவே பிள்ளையுள்ளவள். ரஜஸ் நிவ்ருத்தியா

னவள். பிள்ளை பிறந்து இறந்துபோன நிலையுள்ளவள். காமம் (இச்சை) இல்லாதவள். எவளுக்கு நியோகத்தால் பலன் எற்படாதோ அவள், அதாவது மலடியாயிருப்பவள்.

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑍀 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀 𑌸𑌖𑌿𑌵𑌧𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥

மாதுல ஸ்வஸா, பித்ரு ஷ்வஸா, ஸஹோதரீ, அவள் பெண், ஸ்நுஷை, மாதுல பத்நீ, மித்ரனின் பார்யை, இவர்கள் வர்ஜிக்கத் தக்கவர்கள்.

𑌅𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍌 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௨ ॥

மேற்சொன்ன அகம்யைகளிடம் ஸங்கம் செய்தால் (ப்ரவேசித்தால்) க்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் இவைகள் ப்ராயஸ்சித்தங்கள்.

𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥ ௧௩ ॥

சண்டாள ஸ்த்ரீகமந ப்ராயஸ்சித்தமும் இதனுல் சொல்லப்பட்டது.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

ப்ராம்ஹணன் சண்டாளஸ்த்ரீயிடம் ப்ரவேசித்தாலும், அவள் தொட்டதைச் சாப்பிட்டாலும், அவளிடம் த்ரவ்யம் பெற்றுலும் பதிதனுவான். இது அபுத்தி பூர்வகமாயிருந்தால். புத்தி பூர்வகமாகச் செய்தால் சண்டாளிக்கு ஸமதையை அடைகிருன்.

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

பிதா, குரு, இந்த ஸ்தானத்திலுள்ளவர்களுடையவும், ராஜாவினுடையவும், பார்யையைத் தவறுதல் காரணமாக ப்ரவேசித்துவிட்டால், அதனுல் குருதல்பகமன தோஷம் ஏற்படும். அவனுக்குக் கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய க்ருச்ராதிகள் ப்ராயஸ்சித்தங்கள் என்று நிச்சயம்.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌯𑌾𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு ஜீவனார்த்தமாக விதிக்கப்பட்ட அத்யாபனம், யாஜனம், ப்ரதிக்ரஹம் என்ற மூன்று வ்ருத்தியால் ஜீவிக்கச் சக்தியில்லாவிட்டால், அவன் க்ஷத்ரிய தர்மங்களைச் செய்து ஜீவிக்கலாம். அடுத்தவையாயிருப்பதால்.

நெதிமளதமொzத்யுெமு௱ ஹி க்ஷத்ரியகெ-மா ஸ்ராஹ்மணஸ்ய ॥

ஆனல் கௌதமர் இது கூடாதென்கிறார். ப்ராம்ஹணனுக்கு க்ஷத்ரியதர்மம் மிக உக்ரமானதல்லவா?

கூயாவ்யூஹாஹரதி—

மவாயெ-ஸ்ராஹ்மணாயெ-வா வணெ-ாநாம் வாzவி ஸங்கரெ ।
மூஹ்ணீயாதாம் விஷுவிஸுள மஸ்த்ரம் யஉ-வ்யவெக்ஷயா ॥ கஅ ॥

ப்ராம்ஹணனும், வைஶ்யனும் ஆயுதம் தரிக்கக் கூடாதென்று நிஷேதமிருந்தாலும், கோ, ப்ராம்ஹணன், இவைகளின் ரக்ஷணார்த்தமாயும், வர்ண ஸங்கரம் ஏற்படும்போது அதைத் தடுக்கவும் தர்மகாரணமாக அவர்கள் சஸ்த்ரம் எடுக்கலாம்.

வெஸ்யவ்ருத்திரநுஷ்டேயா வ்ரதயநஹாரகவாக ॥ கக ॥

ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஜீவனார்த்தமாக வைஶ்ய வ்ருத்தியான க்ருஷி வாணிஜ்யாதிகளும் செய்யத்தக்கவை. அடுத்தவையாயிருப்பதால்.

ஹுாகஃஷுாதராஸாக கஷீ-ஸ்யாக ॥ உ0 ॥

க்ருஷி செய்ய நேரிட்டால், ப்ரதிதினமும் பகல் போஜனத்திற்கு முன்பு க்ருஷி செய்கிறவனாயிருக்க வேண்டும்.

கஸ்யுிதநாவஸிகாஹ்யாம் ஸஉஷ்காஹ்யாஉதஙுஞாரயா
உஹுஉ-ஹுரஹ்யுஹுநுயநு ॥ உக ॥

க்ருஷிக்கு உபயோகிக்கப்படும் இருகாளைகளும் மூக்குத்துவாரம் செய்யப்படாதவையாயும், அண்டங்களுடன் கூடியவைகளாயுமிருக்கவேண்டும். ஆரா என்ற ஆயுதத்தால் குத்தாமலும், அடிக்கடி ஆச்வாஸனம் செய்தும், மண் முதலியவைகளை நீக்கியும் உழவேண்டும். ஆரா — நுனியில் இரும்பு ஊசி உள்ள கழி.

ஹாய-ாதிரஹிஷஸிநு கஉ-காரணம் ஹுாமஹ்யாயெயாக ॥ உஉ ॥

பார்யை ஏற்பட்டது முதல் அக்நியுண்டு. அந்த அக்நியில் அக்நி ஆதானத்திற்குப் பூர்வங்களான க்ருஹ்ய கர்மாக்களைச் செய்யவும்.

அக்ந்யாதேயப்ரப்ருதி அதைதாநி கர்மாணி பவந்தி, யதைதத் அக்ந்யாதேயம் அக்நிஹோத்ரம் தர்சபூர்ணமாஸௌ ஆக்ரயணம் உதகயநதக்ஷிணாயநயோ: பசு: சாதுர்மாஸ்யாநி ருதுமுகே ஷட்டோதா வஸந்தே ஜ்யோதிஷ்டோம இத்யேவம் க்ஷேமப்ராபணம் ॥ ௨௩ ॥

அக்ந்யாதானம் செய்தது முதல் கீழ்க்கண்ட கர்மாக்கள் செய்யவேண்டியவை, நித்யமாகச் செய்யவேண்டியவைகள். அக்ந்யாதேயம், அக்நிஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸங்கள் (இஷ்டிகள்), ஆக்ரயணம் உத்தர-தக்ஷிணாயனங்களில், பசுபந்தம், சாதுர்மாஸ்யங்கள், ருது ஆரம்பத்தில் ஷட்டோத்ருயாகம், வஸந்த ருதுவில் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகம், இவைகளைச் செய்தால் மோக்ஷமாகிற க்ஷேம ப்ராப்தியுண்டு.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

ந திவா ஸ்வப்நசீலேந ந ச ஸர்வாந்நபோஜிநா ।
காமம் சக்யம் நபோ கந்தும் ஆரூடபதிதேந வா ॥ ௨௪ ॥

நித்ய கர்மாக்களைக் கவனியாமல் பகலில் தூங்கும் வழக்கமுள்ளவனாலும், கண்டதையெல்லாம் (ஸர்வாந்நம்) தின்கிறவனாலும், ஸந்யாஸாதி உயர் ஆச்ரமம் சென்று அதிலிருந்து நழுவிப் பதிதனாகியவனாலும் ஸ்வர்க்கமானது ஒருகாலும் அடையத் தக்கதன்று.

தைந்யம் சாட்யம் ஜைஹ்ம்யம் ச வர்ஜயேத் ॥ ௨௫ ॥

தனது துர்தசையைக் காட்டி யாசனம் கேட்பது தைன்யம். சக்தியிருந்தும் பிறருக்கு உபகாரம் செய்யாமை சாட்யம். குடிலமாக நடந்து கொள்ளுவது ஜைம்ஹ்யம். மேற்கண்ட மூன்று துர்க்குணங்களையும் தள்ளவேண்டும்.

அதாப்யுசநஸச்ச வ்ருஷபர்வணச்ச துஹித்ரோ: ஸம்வாதே காதாமுதாஹரந்தி ॥ ௨௬ ॥

தைன்ய விஷயமாக உசநஸ், வ்ருஷபர்வா என்கிற இருவர்களின் பெண்கள் பேசியதில் ஒரு ச்லோகத்தைப் பெரியோர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள்.

ஸ்துவதோ துஹிதா த்வம் வை யாசத: ப்ரதிக்ருஹ்ணத: ।
அதாஹம் ஸ்தூயமாநஸ்ய தததோ(அ)ப்ரதிக்ருஹ்ணத: இதி ॥ ௨௭ ॥

உஶநஸ்ஸின்புத்ரியான தேவயாநியைப் பார்த்து வ்ருஷபர்வ புத்ரியான சர்மிஷ்டை பெருமை சொல்லுவதாவது:-தேவயாநியே! நீ எப்போதும் தீனஸ்வபாவத்தால் பிறரை ஸ்துதி செய்து யாசனம் செய்து தானம் வாங்குகிறவருடைய பெண்.

நானோ (சர்மிஷ்டை) வென்றால் எப்போதும் பிறரால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப் படுகிறவரும், தானம் கொடுப்பவரும், தானம் வாங்காதவருமாகியவரின் பெண், என்று.

இதி சதுர்த்த: கண்ட: ॥

இதி த்விதீயோऽத்யாய: ॥

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

அத பஞ்சம: கண்ட: ॥

இரண்டாவது ப்ரச்னம்—மூன்றாவது அத்யாயம்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

தபஸ்யம் (தீர்த்த) அவகாஹனம் ॥ 1 ॥

தீர்த்தத்தில் அவகாஹனம் = ஸ்நானம் செய்வது தபஸ்ஸுக்கு ஸாதகமாகும்.

தேவதாஸ்தர்ப்பயித்வா பித்ருதர்ப்பணம் ॥ 2 ॥

ஸ்நானத்திற்குப் பிறகு தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்து பிறகு பித்ருதர்ப்பணம் செய்யவும்.

அநுதீர்த்தமப உத்ஸிஞ்சேத் ஊர்ஜம் வஹந்தீரிதி ॥ 3 ॥

பித்ரு தர்ப்பணத்திற்குப்பிறகு ஜலக்கரையில் தீர்த்தத்தை ஊர்ஜம்வஹந்தீ: என்கிற மந்த்ரத்தால் ஸேசநம் செய்யவும்.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

ஸ்ரவந்தீஷ்வநிருத்தாஸு த்ரயோ வர்ணா த்விஜாதய: ।

ப்ராதருத்தாய குர்வீரந் தேவர்ஷிபித்ருதர்ப்பணம் ॥ 4 ॥

இவ்விஷயமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஓடுகிறவைகளும் அடைக்கப்பட்டுத் தேங்காமலிருப்பவையுமான ஜலங்களில் மூன்று வர்ணத்தினரும் காலையில் எழுந்து ஸ்நானம்செய்து தேவ, ருஷி, பித்ரு தர்ப்பணங்களைச் செய்யவும்.

நிரானாஸ ந கூவீரநு ஸஂஸஹாகதஷுஷெதாகூரஸ ॥ ரு ॥

அணைபோட்டுத் தடுக்கித் தேங்கியுள்ள ஜலங்களில் (நதிகளில்) தர்ப்பணாதிகளைச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் அந்த அணைகட்டியவனை அந்தப்பலனை அடைவான்.

தஸ்ாஸ வரகூதாநு ஷெதவிநு கூவொஂஷு வநிவஜயெஷிதி॥

ஆகையால் பிறரால் கட்டப்பட்ட அணை ஜலத்தையும், பிறர் கிணற்று ஜலத்தையும், தர்ப்பணாதிகளுக்கு வர்ஜிக்கவும்.

ஸயாவஹாஹாரதி—

உஸூதூ வாஃவி தீநு விணாநு கூபீா ரவஷுநொ ஷா ।

நிரானாஸ த ஷுதிணாநு கூவாஸ தீ நவடாஂஹூயா ஊதி ॥

இவ்விஷயமாகப் பெரியோர்கள் கூறுவதாவது:— குட்டை குளம் முதலிய பிறர் ஜலத்தில் தர்ப்பணாதிகள் செய்ய நேர்ந்தால் மூன்று மண் உருண்டைகளை அவைகளிலிருந்து எடுத்து வெளியில் எறிந்துவிட்டு உபயோகிக்கலாம். அதுபோல் அணைபோட்டுத் தடுக்கப்பட்ட ஜல விஷயத்திலும் மூன்று ம்ருத் பிண்டங்களை எடுத்து எறியவும். பிறர் தோண்டிய கிணற்றில் செய்ய நேர்ந்தாலும் கிணற்றிலிருந்து மூன்று குடங்கள் ஜலத்தை எடுத்துக் கீழே கொட்டிவிட்டுப் பிறகு உபயோகிக்கவும். மேற்கண்ட விதியானது வேறு ஜலம் கிடைக்காத ஆபத்காலத்தில் மட்டும். எப்போதுமல்ல.

வஹ ஹுதி஗ூாஹுஸு ஹுதி஗ூஹூாவு தி஗ூாஹு ஸு வா ஸயாஜுஂ வா யாஜயிகூா ஊநாஸுாஹஸு வாஃஹஸி கூா தரஷுநீயஂ ஜவெஷிதி ॥ அ ॥

ப்ரதிக்ரஹார்ஹனிடமிருந்து ஏராளமாக ப்ரதிக்ரஹித்தாலும், ப்ரதிக்ரஹாநர்ஹனென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டவனிடம் ப்ரதிக்ரஹித்தாலும், பதிதாதி அயாஜ்பர்களுக்கு யாகம் செய்துவைத்தாலும், சாப்பிடத்தகாத அந்நமுடையவனென்று தள்ளப்பட்டவனுடைய அந்நத்தைச் சாப்பிட்டாலும் "தரத்ஸமந்தீயம்" என்ற நான்கு ருக்குகளை ஜலத்தில் நின்று ஜபிக்கவும். இது ரஹஸ்ய தோஷ விஷயம்.

ஸயாவஹாஹாரதி—

஗ாரவஜிணஶ்ரெவ ஶிஷுவஜிணஶு யெ ।

ஞஹாரஞுஸக்ஷீணாஃ தீவஂ தஶ உவாஸதெ ஊதி ॥

குரு ஸங்கரம், சிஷ்ய ஸங்கரம், ஆஹார, மந்த்ரக் கலப்பு இவை களைச் செய்கிறவர்கள் நீண்ட இருளை அடைவார்கள், என்று பெரியோர் கூற்று.

அதாத: ஸ்நாதகவ்ரதாநி ॥ ௧௦ ॥

மறுபடி ஸ்நாதக வ்ரதங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஸ்நாதகன் ஸமாவ்ருத்த க்ருஹஸ்தன்.

ஸாயம் ப்ராதர்யதஶநீயம் ஸ்யாத்தேநாந்நேந வைஶ்வ
தேவம் பலிம் ஹ்ருத்வா ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரா
நப்யாகதாந் யதாஶக்தி பூஜயேத் ॥ ௧௧ ॥

க்ருஹஸ்தன் ப்ரதிதினமும் ஸாயம் ப்ராத: காலங்களில் (இரவு பகல்) ஆஹாரார்த்தமாக எது ஏற்படுகிறதோ அந்த அந்நத்தால் வைஶ்வ தேவம், பலிஹரணம் இவைகளைச் செய்துவிட்டு, ப்ராம்ஹண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ரர்களில் யார் வந்தாலும் வந்தவர்களை யதாசக்தி பூஜிக்கவும் (போஜனம்). இது அப்யாகத பூஜை. அதிதிபூஜையல்ல.

யதி பஹூநாம் ந ஶக்நுயாதேகஸ்மை குணவதே தேயம் ஸ்யாத் ॥

அப்யாகதர்கள் எல்லோரையும் பூஜிக்கமுடியாத அசக்தனாயிருந்தால் அவர்களில் குணவானான ஒருவனுக்குமட்டுமாவது செய்யவும்.

யோ வா ப்ரதமமப்யாகத: ஸ்யாத் ॥ ௧௩ ॥

அல்லது எவன் முதலாவதாக வந்தானோ அவனுக்குமட்டும் பூஜையைச் செய்க.

ஶூத்ரஶ்சேதப்யாகதஸ்தம் கர்மணி நியுஞ்ஜ்யாத் ॥ ௧௪ ॥

அப்யாகதன் சூத்ரனாயிருந்தால் அவனுக்குப் பூஜைசெய்யுமுன் அவனைச் சுச்ரூஷாதி கார்யங்களில் ஏவ வேண்டும். பிறகு போஜனம் கொடுக்கவும்.

ஶ்ரோத்ரியாய வாக்ரம் தேயம் ஸ்யாத் ॥ ௧௫ ॥

அநேகர்களுக்குக் கொடுக்க சக்தியில்லாவிடில், ஒரு ச்ரோத்ரியனுக்காவது, அக்ரப்ரமாணமுள்ள அந்நத்தைக் கொடுக்கவும். (அக்ரம் = 64 கபளங்கள்.)

யே நித்யா பாக்திகாஸ்தேஷாமநுபரோதேந ஸம்
விபாகோ விஹித: ॥ ௧௬ ॥

க்ருஹத்தில் நித்யமும் அந்நத்திற்குப் பாகம் பெறப் பாத்யப் பட்டவர்களுக்கு உபரோதம் (ச்ரமம்) ஏற்படாதபடி வந்தவர்களுக்கு அந்நம் பிரித்துக் கொடுபடவேண்டும்.

ந சைவ ஸுதாவிதாஸுவா ஹாஜீத ॥ ௧௭ ॥

எப்படியிருந்தாலும் பிறருக்குக் கொடுக்காமல் ஒருகாலும் சாப்பிடலாகாது.

ஊயாவுரூ ஊஜமீ தள் ஸ்லோகாவாஹாஹரந்தி—

யொ ஊஊகுவா விதுசுவதாஹெு ஹூதூாதிஸீநாம் வ ஸாஹுஜநஸு। ஸம்வளஊஸ்னு விஷஊதி ஜொஹாஸ தஊ ஊுஹம் தஸு வ ஊுதூாவஸி॥ ஹாதாநிஹொதுஃ கூத வெவஸுஷவஃ வஜூாதியீநு ஹூதுஜநாவஸிஷுடி। தாஷுஸூவிஸு ஊயஊதி யொ ஊம் தஸுாஊதம் ஸுாம் ஸவ ஊம் ஹாநக்தி ॥ ௧௮ ॥

இந்த அன்னதான விஷயமாக அன்னம் பாடிய இருச்லோகங்களைப் பெரியோர்கள் உதாஹரிக்கிறார்கள்:—

அன்னம் சொல்லுவதாவது:— எவன் என்னை (அன்னத்தை) பித்ருக்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், ப்ருத்யன், அதிதி, ஸாஹ்ருஜ்ஜனங்கள் ஆகியவர்களுக்கும் கொடுக்காமலே மோஹத்தால் தான் ஒருவன்மட்டும் ஸம்ருத்தமாகச் சாப்பிடுகிறானோ அவன் விஷத்தையே சாப்பிடுகிறான். நான் அவனை விழுங்குகிறேன். அவனுக்கு ம்ருத்யுவாகிறேன். ஆகையால் எவன் அக்நிஹோத்ர ஹோமமும், வைச்வதேவமும் அதிதிபூஜையும் செய்து ப்ருத்யர்களுக்குக் கொடுத்த அந்நசேஷத்தை ஸந்தோஷத்துடனும், ச்ரத்தையுடனும் என்னை சுசியாகச் சாப்பிடுகிறானோ அவனுக்கு நான் (அன்னம்) அம்ருதமாக இருப்பேன். அம்ருதமான என்னை அவன் சாப்பிடுகிறான் என்று.

ஸாவுராஹணஸ்ரோத்ரியவெதவாரமெஹ்யா ஹாவயெ நிவெஶஷயாயெ வுதிகூஷிண மூஷ்யஊணாஜுயநாஜஸம் யொஹமெவஸுஜிதெஷா ஊவுஸம்விஹாமெ யஸாஶக்தி காயெ வஹிவெஜி ஹிஷஊணெஷா ॥ ௧௯ ॥

ஸத் ப்ராம்ஹணன், ச்ரோத்ரியன், வேதத்தைக் கரைகண்டவன் இவர்களுக்கும், ஆசார்யதக்ஷிணை, விவாஹம், மருந்து, இவை

களை உத்தேசித்து வந்தவர்களுக்கும், ஜீவனமற்றவன், யாகம் செய்யப்போகிறவன், அத்யயநம் செய்கிறவன், வழி நடப்பவன், விஶ்வஜித்யாகம் செய்து தனமற்றவன் ஆகியவர்களுக்கும் யாசிப்பவர்களுக்கு யதாசக்தி த்ரவ்ய விபாகம் செய்து கொடுக்கவும். யாகத்திற்கு வெளியில் இது என்று அறியவும்.

கூதாஞுஜிதஜெஷு ॥ உ௦ ॥

யாகமத்தியிலில்லாமல் வேறு காலத்தில் யாசனம் செய்யும் மற்றவர்களுக்கு (அதாவது கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியவர்கள் தவிர இதரர்களுக்கு)ப் பக்வாந்நம் கொடுக்கவும். முன் சொன்ன வர்களுக்குப் பக்வாந்நமோ வேறு த்ரவ்யமோ இரண்டும் கொடுக்கலாம்.

ஸூஷூக்ஷாலிதவாஉவாணி ராவாஜஃ ஶூவஉ ஸஂவூ
தெ ஜெஶெஉஜ ஓவஹூத ஓவஸஜூஹ்ய காஒகொராய
ஜொஹ மொஹ ஜொஹா நவெஹத்ய ஸவாஹிரஜூஜொஹிஃ
ஶவஓகூவாந்து ஹாஶீயாக ॥ உக ॥

கை, கால்களை நன்கு அலம்பிக்கொண்டு, ஆசமனம் செய்து, சுத்தமாயும் மறைவுள்ளதாயுமுள்ள இடத்தில் கொண்டுவந்த அந்நத்தை ப்ரீதி பூர்வமாக க்ரஹித்து, காம க்ரோத த்ரோஹ லோப மோஹங்களை விலக்கி, எல்லா விரல்களும் வாய்க்குள் போகும்படி அந்த கபளத்தைப்போட்டு, ஶப்தமின்றிச் சாப்பிடவும். (ஓசை ஏற்படாமல்). இது க்ருஹஸ்த போஜன விதி.

உதி வஞுமஃ வஜஃ

ஐந்தாவது கண்டம் பூர்ணம்.

கூ ஷஷ்ஃ வஜஃ ॥

ஆருவது கண்டம்.

ந விஜஶெஷஂ வாதூ்ாஓதூஜெக ॥ க ॥

ஒரு கபளத்தின் பாதியைச் சாப்பிட்டு, அதன் பாதியை (வாயில் பட்டதை) இலையில் போடக்கூடாது. ஒரு கபளத்தில் எவ்வளவு விழுங்கமுடியுமோ அவ்வளவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌲𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇𑌽𑌪 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

அந்நத்தில் மாம்ஸம், மத்ஸ்யம், திலம் ஆகியவை கலந்திருக்கும் நிலையில் அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டால் ஜலத்தைத்தொட்டு, சுத்திசெய்துகொண்டு அக்நியையும் ஸ்பர்சிக்கவும்.

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

ஸூர்யாஸ்தமனத்திற்குப் பிறகு ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது.

𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌧𑌾𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

பலாச (புரசு) வ்ருக்ஷத்தால் செய்யப்பட்ட ஆஸனம், பாதுகை, பல் தேய்க்கும் குச்சி இவைகளை வர்ஜிக்கவும்.

𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

மடியில்வைத்துக்கொண்டு அந்நத்தைச் சாப்பிடலாகாது.

𑌆𑌸𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 ॥ ௬ ॥

உயரமான மஞ்சங்களில் அன்னத்தை வைத்துக்கொண்டு புஜிக்கலாகாது.

𑌵𑍈𑌣𑌵𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌚 ॥ ௭ ॥

மூங்கிலால் செய்த தண்டத்தைத் தரிக்கவும். ஸ்வர்ண குண்டலங்களையும் தரிக்கவும்.

𑌪𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௮ ॥

காலால் காலைத் தேய்த்து அலம்புதலும், கால்மேல் கால் வைப்பதும் கூடாது.

𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

வெளிப்படையாகப் புஷ்பம் தரிக்கக்கூடாது.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑍇 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 ॥ ௧௦ ॥

உதயத்திலும் அஸ்தமய காலத்திலும் ஸூர்யனைப் பார்க்கக் கூடாது.

𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௧ ॥

ஆகாசத்தில் வானவில் தெரிந்தால் அதை "இந்த்ர தனுஸ்" என்று சொல்லிப் பிறனுக்குக் காட்டக்கூடாது.

𑌯𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌣𑌿𑌧𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥

பிறருக்குச் சொல்ல நேர்ந்தால் "மணிதனுஸ்" என்றே சொல்லவும்.

வாரஆரீ ரு சீவெஸிவாவஹரேண நாதீயாக ॥ ௧௩ ॥

நகரத்தின் வாசலில் நாட்டப்பட்ட வ்ருக்ஷத்திற்கும், அகழிக்கும் குறுக்காகத் தாண்டக்கூடாது.

ஞெஹ்யோரஹரேண ந ஶவேயாக ॥ ௧௪ ॥

ஊஞ்சலுக்காக நிறுத்தப்பட்டுள்ள இரண்டு கம்பங்களுக்கு மத்தியில் குறுக்காகப் போகக்கூடாது.

வதஸதஹ்ஶீம் வ நோவஸி ஶவேயாக ॥ ௧௫ ॥

கன்றுக்குட்டி கட்ட ஏற்பட்ட கயிற்றை மிதிக்கவோ தாண்டவோ கூடாது. பசுமாடு விஷயத்திலும் இது.

ஹஸாஸ்திரோஃ துஷ்கூவாயாவஸ்நாநாநி நாயிதிஷ்டேக ॥ ௧௬ ॥

சாம்பல், எலும்பு, ரோமம், உமி, மண்டையோடு, ஸ்நானம் பண்ணும்போது வழிந்தோடிய ஜலம் இவைகளை மிதிக்கக்கூடாது.

ஶாம் யயஹ்ஶீம் ந வரவேஷ ஶுஶ்ருயாக ॥ ௧௭ ॥

அகாலத்தில் பசுவானது கன்றுக்குப் பால் ஊட்டுவிப்பதைப் பார்த்துப் பிறரிடம் அதைச் சொல்லக்கூடாது. கன்று பால் ஊட்டும்போது பிறருக்குச் சொல்லக்கூடாது.

நாஃயெநுஃயெநுரிதி ஶ்ருயாக ॥ ௧௮ ॥

பால் கறக்காத மாடு அதேனு. அதை அதேனு என்று சொல்லக்கூடாது.

யதி ஶ்ருயாக யெநுஹவ்யேத்யவ ஶ்ருயாக ॥ ௧௯ ॥

சொல்ல நேர்ந்தால் "தேனுபவ்யா" என்றே சொல்லவும்.

ஶுஷ்கா ருக்ஷாஃ வருஷா வாவோ ந ஶ்ருயாக ॥ ௨௦ ॥

துக்கம் கொடுக்கக்கூடியவையும், இல்லாத தோஷத்தை க்யாபனம் செய்கிறவையும், கடுமையாயுமுள்ள வார்த்தைகளைப் பேசக்கூடாது.

நைகொஃத்வாநம் வ்ரஜேக ॥ ௨௧ ॥

வெகு தூரமுள்ள மார்க்கத்தில் ஒருவனாகத் தனியாகப் போகக்கூடாது.

ந வதிதைந ஸ்த்ரியா நஶூத்ரேண ॥ ௨௨ ॥

நீண்ட வழி நடப்பில் பதிதர்களுடனே, ஸ்த்ரீயுடனே, சூத்ரனுடனே போகக்கூடாது. உதவியாக அழைத்துப் போகலாகாது.

𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௩ ॥

ஸாயங்கால வேளையை எதிரிட்டுக்கொண்டு நீண்ட வழி போகலாது.

𑌨 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥

வஸ்த்ரமில்லாமல் நக்நனக ஸ்நாநம் செய்யக்கூடாது.

𑌨 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௫ ॥

மஹா நிசையில் ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது.

𑌨 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௬ ॥

நதியைக் கைகளால் நீந்தித் தாண்டக்கூடாது.

𑌨 𑌕𑍂𑌪𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 ॥ ௨௭ ॥

கிணற்றில் தன் உருவத்தைப் (ஜலத்தில்) பார்க்கக்கூடாது.

𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌤𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 ௨௮ ॥

பெரிய ஆழமுள்ள பள்ளங்களேயும் பார்க்கக்கூடாது. ஜலமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்.

𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௯ ॥

பிறன் ஒருவன் வந்து இவனை எழுந்திருக்கும்படி செய்யக்கூடிய ஓர் இடத்தில் உட்காரக்கூடாது. ராஜ ஸபாதிகளில் உட்கார்ந்தவனைக் கிளப்பி வேறு இடத்திற்குத் துரத்துவார்களாகையால் அத்தகைய இடங்களில் உட்காராமலிருப்பதே நல்லது.

அல்லது பிறர் ஸஹாயத்தினுல் இறங்கவேண்டிய நிலைமையுள்ள உயரமான இடங்களில் உட்காரக்கூடாது.

𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌯 𑌗𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇 ।
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌯 𑌚 ॥ ௩௦ ॥

வழி நெருக்கடியேற்படும்போது முதலில் ப்ராம்ஹணனுக்கு வழிவிடவேண்டும். அதுபோல் பசு, ராஜா, கண்ணில்லாதவன், வ்ருத்தன், பாரத்தால் தவிப்பவன், கர்ப்பிணீ, துர்ப்பலன் ஆகியவர்களுக்கு முதலில் வழிவிடவும்.

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍈𑌧𑍋𑌦𑌕 𑌯𑌵𑌸 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰

ண மாட்யஜநாகுலமநலஸஸம்ருத்தமார்யஜநபூயிஷ்டமத-
ஸ்யுப்ரவேஶ்யம் க்ராமமாவஸிதும் யதேத தார்மிகஃ ॥

நிறைந்த காஷ்டம், தீர்த்தம், புல், ஸமித்து, தர்ப்பம், புஷ்பம், வெளி ஸஞ்சாரபூமி, பணக்காரர்கள் இவைகளால் நிறைந்ததும், சோம்பேறிகளற்றதும், ஆர்யர்கள் நிறைந்ததும், திருடர்கள் நுழையமுடியாததுமான க்ராமத்தை வஸிப்பதற்காகத் தார்மிகன் ஏற்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கவும்.

உதபாநோதகே க்ராமே ப்ராஹ்மணோ வ்ருஷலீபதிஃ ।
உஷித்வா த்வாதஶ ஸமாஃ ஶூத்ரஸாதர்ம்யம்ருச்சதி ॥ ௩௨ ॥

மிக அல்பமான ஜலமுள்ள குட்டை, கிணறு உள்ள க்ராமத்தில் பன்னிரண்டு வர்ஷம் வஸித்துவந்த ப்ராம்ஹணன் வ்ருஷளீபதியாகி, சூத்ரனுக்கு ஸமான தர்மமுள்ளவனாகிறான்.

புரரேணுகுண்டிதஶரீரஸ் தத்பரிபூர்ணநேத்ரவதநஶ்ச ।
நகரே வஸந் ஸுநியதாத்மா ஸித்திமவாப்ஸ்யதீதி ந ததஸ்தி ॥

பட்டணங்களில் ரஸ்தாக்களில் கிளம்பும் புழுதி தூசியால் வ்யாபித்த சரீரமுள்ளவனும், அந்தப் புழுதியால் நிறைந்த கண், முகமுடையவனுமான ஒருவன் எவ்வளவு நல்ல நியமத்துடன் கூடிய அநுஷ்டானமுள்ளவனாகிலும் அவன் ஸித்தியை அடைவான் என்பதில்லை.

ரதாஶ்வகஜதாந்யாநாம் கவாம் சைவ ரஜஃ ஶுபம் ।
அப்ரஶஸ்தம் ஸமூஹந்யாஃ ஶ்வாஜாவிகரவாஸஸாம் ॥ ௩௪ ॥

ரதம், குதிரை, யானை, தான்யங்கள், பசுமாடு இவைகளின் ரஜஸ் (தூசி) நல்லது. துடைப்பம், நாய், ஆடு, செம்மறியாடு, கழுதை, மனிதன் உடுத்திய வஸ்த்ரம் இவைகளின் ரஜஸ் (தூசி) கெட்டது.

பூஜ்யாந் பூஜயேச்ச ॥ ௩௫ ॥

பூஜிக்கத்தக்க பெரியவர்களைத் தவறாமல் பூஜிக்கவேண்டும்.

ருஷிவித்வந்ந்ருபவராமாதுலஶ்வஶுரர்த்விஜஃ ।
ஏதேऽர்க்யாஃ ஶாஸ்த்ரவிஹிதாஃ ஸ்ம்ருதாஃ காலவிபாகஶஃ ॥ ௩௬ ॥

ருஷி (மந்த்ரத்ரஷ்டா), வித்வான், ராஜா, மாப்பிள்ளை மாமன், மாமனார், ருத்விக் இவர்கள் காலநியமத்தை யனுஸரித்து மதுபர்க்கத்தால் பூஜிக்கத்தக்கவர்களாகச் சாஸ்த்ரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளார்கள்.

ऋषिर्विद्वान्नृपो वापि प्रवासात् क्रियारम्भे वरर्त्विजौ ।
मातुलश्श्वशुरश्चैव पूज्यास्संवत्सरागता इति ॥ ௧௭ ॥

காலநியமமாவது:—ருஷி, வித்வான், ராஜா இவர்கள் ப்ரவாஸத்திலிருந்து வந்தவுடனும், வரன், ருத்விக் இவர்கள் எந்தச் சுப கர்மாவின் ஆரம்பத்திலும் பூஜ்யர்கள். மாதுலன், ச்வசுரன் இருவர்களும் ஒரு வர்ஷம் தேசாந்த்ரம் போய் வந்தவுடன் பூஜ்யர்கள்.

अग्न्यागारे गवां मध्ये ब्राह्मणानां च सन्निधौ ।
स्वाध्याये भोजने चैव दक्षिणं बाहुमुद्धरेत् ॥ ௧௮ ॥

அக்நிசாலை, பசுக்கள் மத்தி, ப்ராம்ஹணர் ஸந்நிதி, அத்யயன காலம், போஜன ஸமயம் இவைகளில் வலது கையைத் தூக்க வேண்டும். பூஜா மர்யாதைக்காக நமஸ்கார ரூபமாயிருக்கவேண்டும்.

उत्तरं वासः कर्तव्यं पञ्चस्वेतेषु कर्मसु ।
स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमनयोस्तथा ॥ ௧௯ ॥

அத்யயனம், மூத்ரபுரீஷ உத்ஸர்க்கம், தானம், போஜநம், ஆசமனம் இந்த ஐந்து கார்யங்களிலும் மேல் உத்தரீயம் தரிக்க வேண்டும்.

हवनं भोजनं दानमुपहारः प्रतिग्रहः ।
बहिर्जानु न कार्याणि तद्वदाचमनं स्मृतम् ॥ ௨௦ ॥

ஹோமம், போஜநம், தானம், தேவகுருபூஜை, ப்ரதிக்ரஹம் ஆகிய கார்யங்களை முழங்கால்களுக்கு வெளியில் செய்யக்கூடாது. இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் மத்தியில் ஹஸ்தம் இருக்கும்படி செய்யவும்.

अन्ने श्रितानि भूतानि अन्नं प्राणमिति श्रुतिः ।
तस्मादन्नं प्रदातव्यमन्नं हि परमं हविः ॥ ௨௧ ॥

ஸ்தாவர ஜங்கம ப்ராணிகள் அந்நத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. அந்நமானது ப்ராணன் என்று ச்ருதி சொல்லுகிறது. ஆகையால் ப்ராணிகளுக்கு அந்நம் போடவேண்டியது ஆவச்யகம். அந்நம் உயர்ந்த ஹவிஸ்.

हुतेन शाम्यते पापं हुतमन्नेन शाम्यति ।
अन्नं दक्षिणया शान्तिमुपयातीति नः श्रुतिः ॥ इति ॥

ஹோமத்தால் பாபம் ஶமனமடைகிறது. ஹோமத்தில்

ந்யூனதை ஏற்பட்டால் அது ஹோமாங்கமாக அந்நதானம் செய்வதால் நீங்கும். அந்ந தானத்தில் குறைவு ஏற்பட்டால் அது போஜனாங்கமான தக்ஷிணாதானத்தால் நீங்கும். ஆகையால் ஹோமம், அந்நதானம், தக்ஷிணாதானம் மூன்றும் சேர்ந்தால் ச்ரேயஸ் என்று ச்ருதி நமக்குச் சொல்லுகிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஆறுவது கண்டம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

இரண்டாவது ப்ரஶ்னம்—நான்காவது அத்யாயம்.

ஏழாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ க ॥

இனி ஸந்த்யோபாஸந அநுஷ்டான க்ரமத்தை விபரிப்போம்.

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌽𑌨𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌪 𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌬𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

க்ராமத்திற்கு வெளியிலுள்ள தீர்த்தத்திற்குச் சென்று, அசுத்தனாயிருந்தால் ஸ்நானம் செய்து, அல்லது சுத்தனாயிருந்தால் ஸ்நானம் செய்யாமல் பாதபாணிகளை நன்கு அலம்பிக்கொண்டு, ஆசமனம் செய்து, ஸுரபிமதீ (ததிக்ராவ்ண:), அப்லிங்கா: (ஆபோஹிஷ்டா:), வாருணீ (யச்சித்திதே), ஹிரண்யவர்ணா:, பாவமாநிகள் (பவமாந: ஸுவ:) வ்யாஹ்ருதிகள் இவைகளாலும் மற்றப் பவித்ர மந்த்ரங்களாலும் சரீரத்தை ப்ரோக்ஷித்துக் கொண்டு பரிசுத்தனாகிறான்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 —

𑌅𑌪𑍋𑌽𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஜலத்தில் அவகாஹனம் செய்து ஸ்நானம்பண்ணுவது எல்லா வர்ணத்தார்களுக்கும் ஸமமானது. த்விஜாதிகளுக்கு மந்த்ரங்களால் ப்ரோக்ஷணமும் அதிகமான அம்சமாகும், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஸர்வகர்மணாம் சைவாரம்பேஷு ப்ராக் ஸந்த்யோ
பாஸநகாலாச்ச ஏதைரேவ பவித்ரைராத்மா
நம் ப்ரோக்ஷ்ய பூதோ பவதி ॥ ௪ ॥

எல்லாக் கர்மாக்களின் ஆரம்பத்திலும், ஸந்த்யாவந்தன ஆரம்பத்திலும் கீழ்ச்சொன்ன பவித்ர மந்த்ர ஸமூஹத்தால் சரீரத்தை ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டால் பரிசுத்தனாகிறான்.

அதாப்யுதாஹரந்தி—
தர்பேஷ்வாஸீநோ தர்பாந் தாரயமாண: ஸோதகேந
பாணிநா ப்ரத்யங்முக: ஸாவித்ரீம் ஸஹஸ்ரக்ருத்வ: ஆவ
ர்தயேத் ॥ ௫ ॥

தர்ப்பங்களை ஆஸனமாகப் போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்தும், கையிலும் தர்ப்பங்களைத் தரித்துக்கொண்டும் (நனைந்த கையில்), மேற்கு முகமாக (இது ஸாயங்கால விஷயம்) (காலையில் கிழக்கு முகமாக) இருந்து ஸாவித்ரீ என்கிற காயத்ரியை ஆயிரம் தடவை ஆவ்ருத்திசெய்து ஜபிக்கவும்.

ப்ராணாயாமஶோ வா ஶதக்ருத்வ: ॥ ௬ ॥

அல்லது, மூச்சை அடக்கிக்கொண்ட நிலைமையில் காயத்ரியை நூறுதடவை ஜபிக்கலாம். ஒரு தடவை மூச்சுஅடைத்து அதற்குள் எவ்வளவு காயத்ரியை ஜபிக்கமுடியுமோ அவ்வளவு ஜபித்து, மறுபடியும் அதேமாதிரி தொடர்ந்து நூறு தடவை முடிக்கவும். சிலர் காயத்ரியின் ஐந்து வாக்யங்களை மூச்சடக்கிச் சொல்லலாமென்றும் கூறுகிறார்கள். இதில் நாஸிகாஸ்பர்ச ரேசகாதிகள் கிடையாது.

உபயத: ப்ரணவாம் ஸஸப்தவ்யாஹ்ருதிகாம் மநஸா வா
தஶக்ருத்வ: ॥ ௭ ॥

காயத்ரியின் ஆரம்ப, முடிவுகளில் ப்ரணவத்துடனும், ஸப்த வ்யாஹ்ருதிகளுடனும் சேர்த்து மானஸிகமாகப் பத்துக் தடவை யாவது ஜபிக்கலாம். இதிலும் மூச்சடக்கும் நியமமுண்டு.

த்ரிபிஶ்ச ப்ராணாயாமை: ஶ்ராந்தோ ப்ரஹ்மஹ்ருதயேந ॥ ௮ ॥

அல்லது ப்ரம்ஹஹ்ருதயம் எனப்படுகிற (ஓம்-பூ: ஓம்புவ: ஓம்ஸுவ:) முதலிய இவைகளை மூன்று தடவை ப்ராணாயாமமாக உச்சரித்து, இதனால் க்லாந்தி ஏற்பட்டபின் காயத்ரியை ஸாதாரண மான ரீதியில் ஜபிக்கலாம்.

வாருணீப்யாம் ராத்ரிமுபதிஷ்டதே இமம் மே வருண தத்வாயாமி இதி த்வாப்யாம் ॥ ௯ ॥

ராத்ரியில், அதாவது ஸாயங்காலத்தில், இமம்மேவருண, தத் வாயாமி என்கிற இருண்டு வருண தேவதா மந்த்ரங்களால் உபஸ் தானம் செய்யவும், ஸூர்ய தேவதையை உத்தேசித்து.

ஏவமேவ ப்ராத: ப்ராங்முகஸ்திஷ்டந் ॥ ௧௦ ॥

கீழ்ச் சொல்லியபடி யாவற்றையும் காலையிலும்செய்யவும். காலையில் கிழக்கு முகமாயும் நின்றுகொண்டும் ஜபம் செய்யவும்.

மைத்ரீப்யாமஹருபதிஷ்டதே மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருத:, மித்ரோ ஜநாந்யாதயதி இதி த்வாப்யாம் ॥ ௧௧ ॥

காலையில் "மித்ரஸ்ய", "மித்ரோஜநாந்" என்ற மித்ரதேவதா ஸம்பந்தமுள்ள இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஸூர்யனை உபஸ்தானம் செய்யவும்.

ஸபூர்வாம் ஸந்த்யாம் உதித ஆதித்யே ஸமாபயேத் ॥ ௧௨ ॥

உதயத்திற்கு முன்னதாகவே பூர்வ ஸந்த்யையை உபக்ரமித்து ஸூர்யன் உதித்தவுடன் முடிக்கவும்.

அநஸ்தமித உபக்ரம்ய ஸந்த்யாமஸ்தமிதே ஸமாபயேத் ॥ ௧௩ ॥

ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்யன் அஸ்தமயம் அடையும் முன்பா கவே ஸந்த்யையை ஆரம்பித்து ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்குப் பிறகு முடிக்கவும்.

ஸந்த்யயோஶ்ச ஸம்பாதநாதஹோராத்ரயோஶ்ச ஸந்ததி: ॥ ௧௪ ॥

ஸந்த்யோபாஸனம் செய்கிறவனுக்கு இரு ஸந்த்யாவந்தனங் களும் ஸம்பந்நங்களானால் (நன்றாகச் செய்யப்பட்டால்) அஹோராத் ரத்தில் ஆயுஸ்ஸின் பூர்த்தி ஏற்படும்.

சுவி வா து வூஜாவ தீமீதள ஶ்லோகௌ ஹவதஃ—

சுநாமதாம் தூ யெ வூவ-ா உநதீதாம் தூ வஶ்சிமா ।
ஸஂயாம் நொவாஸதெ விவூாஃ கயம் தெ ஹ்ராஹணாஃ ஸ்மூதாஃ॥
ஸாயம் வூாதஸ்ஸ்ஷா ஸஂயாம் யெ விவூா நொ உவாஸதெ ।
காமம் தாநு யாமிஃகொ ராஜா ஶூத்ரகமஸு யொஜயெதிதி ॥ கஅ ॥

ஸந்த்யோபாஸந விஷயமாக ப்ராஜாபதி சொல்லிய இரண்டு ச்லோகங்கள் இருக்கின்றன. அவையாவன:— பூர்வஸந்த்யை அதாவது காலே ஸந்த்யை வருவதற்கு முன்பும், ஸாயம் ஸந்த்யை தாண்டுவதற்கு முன்பும் எந்த விப்ரர்கள் ஸந்த்யையை உபாஸநம் செய்யவில்லையோ அவர்கள் எங்ஙனம் ப்ராம்ஹணராவர்? ஆகையால் எவர்கள் ஸாயம் ப்ராதக்காலங்களில் விதிப்படி ஸந்த்யையை உபாஸிக்கவில்லையோ அவர்களைத் தார்மிகராஜா ஹீநகர்மங்களில் ஏவவேண்டும்.

தத்ர ஸாயமதிக்ரமே ராத்ர்யுவவாஸஃ வூாதரதிக்ரமெ ஹஉறுவவாஸஃ ॥ கசு ॥

ஸந்த்யோபாஸனம் ஸ்வகாலத்தில் செய்யப்படாமல் தாண்டிவிட்டால் ஸாயம் ஸந்த்யைக்கு ராத்ரியில் உபவாஸம். பகல் ஸந்த்யையைத் தாண்டினால் பகலில் உபவாஸம்.

ஸ்தாநாஸநஃபலமவாப்நோதி ॥ கஎ ॥

மேற்கண்டவாறு உபவாஸ ப்ராயஸ்சித்தம் செய்தால் ஸ்தான ஆஸன பலனை அடைகிறான். (அனுஷ்டான பலன்).

அயாப்யுதாஹரந்தி —

யஉுவஸ்த்ருதம் வாவம் வஃூாம் வாயத்க்ருதம் ஹவெத் ।
வாஹுஹ்யாம் மநஸா வாசா வாவா வாயத்க்ருதம் ஹவெத் ॥
ஸாயம் ஸஂயாமுவஸ்தாய தெந தஸ்மாத் வூமுவ்யதெ ॥

ஸ்த்ரீ ஸம்ஸர்க்க நிமித்தமாகச் (ஸ்வபார்யையிடம்) செய்த பாபமும், கால், கை, மனஸ், வாக்கு இவைகளால் செய்யப்பட்ட பாபங்களும் எவையோ, ஸாயம்ஸந்த்யையை அநுஷ்டித்தால், அதனால் அந்தப் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான் என்று சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ராத்ர்யா வாவி ஸஂயதெ ॥ ககூ ॥

இப்படி ஸாயம் ஸந்த்யையைச் செய்கிறவன் ராத்ரி தேவதையுடனும் சேர்ந்து க்ஷேமமடைகிறான்.

𑌨𑍈𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥

இம்மாதிரி ஸாயம் ஸந்த்யோபாஸனம் செய்கிறவனை வருணன் ஆக்ரமிக்கமாட்டான். (ஜல பயமில்லை).

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௧ ॥

இவ்வாறு ஸாயங்காலத்திற்போல் காலையிலும் ஸந்த்யோபாஸநம் செய்தால் ராத்ரியில் செய்த பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

𑌅𑌹𑍍𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௨ ॥

பகல் ஸந்த்யோபாஸ்தியால் பகல் தேவதையுடன் சேர்ந்து க்ஷேமமடைகிறான்.

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌏𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌏𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌲𑍋
𑌕𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥

பகல் தேவதையான மித்ரன் (ஸூர்யன்) இவனைப்பாதுகாக்கிறான். ஆதித்யனென்கிற குணமுள்ள அவன் இவனை ஸ்வர்க்க லோகத்திற்கு உயர்த்துகிறான்.

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌰𑌹𑌰𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌿
𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍂𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰
𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌭𑌿𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௪ ॥

இந்தமாதிரி ஸாயம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யைகளை அனுஷ்டிக்குமவன் ஒவ்வொரு நாளும் அஹோராத்ரங்களில் அவைகளைச் செய்து ப்ரம்ஹமென்கிற காயத்ரியால் பரிசுத்தனாகியும் ப்ரம்ஹமென்கிற ப்ரணவ ரூபியாகியும் அந்த ப்ராம்ஹணன் சாஸ்த்ராநுஸாரியாகி ப்ரம்ஹ லோகத்தை அடைகிறானென்று வேதங்களால் அறியப்படுகிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஏழாவது கண்டம் பூர்ணம்.
நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

अथ पञ्चमोऽध्यायः ॥

अथ अष्टमः खण्डः ॥

இரண்டாவது ப்ரச்னம்—ஐந்தாவது அத்யாயம்.
எட்டாவது கண்டம்.

अथ हस्तौ प्रक्षाल्य कमण्डलुं मृत्पिण्डं च संगृह्य तीर्थं गत्वा त्रिः पादौ प्रक्षालयते त्रिरात्मानम् ॥

இனி மாத்யாஹ்நிக ஸ்நானம் சொல்லப்படுகிறது. தீர்த்த தேசத்திற்குச் சென்று இரண்டு கைகளையும் அலம்பிக்கொண்டு கமண்டலு, மண் உருண்டையும் கொண்டுபோய் அவைகளால் கால்களையும், சரீரத்தையும் மூன்று தடவை அலம்பவும்.

अथ हैके ब्रुवते—

श्मशानमापो देवगृहं गोष्ठं यत्र च ब्राह्मणाः अप्रक्षाल्य पादौ तन्न प्रवेष्टव्यमिति ॥ ௨ ॥

சிலர் சொல்லுகிறார்கள்—ஶ்மஶானம், தீர்த்தஸ்தலம், தேவக்ருஹம், பசுமாட்டுக் கொட்டில், ப்ராம்ஹணர்கள் இருக்குமிடம் இவ்விடங்களுக்குப் பாத ப்ரக்ஷாளனம் செய்யாமல் போகக்கூடாது என்று.

अथाभिप्रपद्यते— हिरण्यशृङ्गं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः । यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः । यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम् । तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनन्तु पुनः पुनरिति ॥ ௩ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களை உச்சரித்து, தீர்த்தத்தில் இறங்கவும்.

अथाञ्जलिनाप उपहन्ति सुमित्रा न आप इति ॥ ௪ ॥

ஜலத்தில் இறங்கிய பின் அஞ்ஜலியால் ஆற்று ஜலத்தை எடுக்கவும். ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால்.

तां दिशं निरुक्षति यस्यास्य दिशि द्वेष्यो भवति दुर्मित्रियाः ÷ द्विषः इति ॥ ௫ ॥

அந்த அஞ்ஜலி தீர்த்தத்தை, இவனுடைய சத்ரு எந்தத் திக்கில் இருக்கிறானோ அந்தத் திக்குப் பக்கமாக விடவும். ஸூத்ர மந்த்ரத்தைச் சொல்லி.

சுயாவ உவஸூஜு திஃ ஹூஷ்க்ஷிணாயஷகூாவதயதி
யஷவாம் கூரம் + ஹூதாஜிதி ॥ ௬ ॥

பிறகு ஹஸ்தங்களை அலம்பிக்கொண்டு நதீ தீர்த்தத்தை ப்ரதக்ஷிணமாகக் கலக்கிவிடவும். அசைத்துவிடவும் ஸூத்ர மந்த்ரத்தால்.

சுவஷ நிஜெஜூாநஜவு ॥ ௭ ॥

பிறகு தீர்த்தத்தில் மூழ்கி எழுந்திருக்கவும்.

நாவஷ ஸதஃ ஹூயஊணம் விஷுதெ ந வாஸஃவ ஜூ
நம் நொவஸ-நஜ ॥ ௮ ॥

ஜலத்தில் இருக்கும்பொழுது சுத்தி நிமித்தமான ஆசமனத்தைச் செய்யக்கூடாது. வேஷ்டியை கைகளால் தட்டிக் கசக்கக்கூடாது. மலமூத்ர சௌசங்களையும் ஜலமத்தியில் செய்யக்கூடாது.

யஷுவாஷாஸூஃ வதெநொவதிஷ்ெத நஷொஜ
யெஜவஷஜெத + ஷுஃ ஜதி ॥ ௯ ॥

ஜலம் ஓடாமல் அடைக்கப்பட்டுத் தேங்கியிருந்தால் ஸூத்ர மந்த்ரத்தால் உபஸ்தானம் செய்யவும்.

உதீயஜவஷுாவாஹஃ வநராவாஜெ ॥ ௧௦ ॥

தீர்த்தத்திலிருந்து கரையேறி ஆசமனம் செய்து, மறுபடி ஆசமனம் செய்து, பிறகு மந்த்ராசமனம் செய்யவும், கீழ்க்கண்ட மந்த்ரத்தால்.

ஹுவஃ வநஷ வுயிவீம் + ஸாஹெதி ॥ ௧௧ ॥

இது மந்த்ராசமனம்.

வவிதுர கூகூாஜூஜயதி । ஹுவொ ஹிஷ்ாயொ
ஹவ ஜதி திஸூஹிஃ ஹிரண்யவணா ஜதி, வதஸூஹிஃ
உவஊநஸவஜந ஜதெதநாநவாகெந ஊஜயிகூா
7 நஜஜஷியதாஜவஷெநநதீநு ஹூாணாயாஊநுயார
யிகூாதீய வாஸஃவீஜயிகூா ஹூக்ஷாஷிதாவவாதாநு
கிஷ்ா நிவாஸாம்ஷி வஷியாயாஜவ ஹுவஷு ஷஹெஷாவீ

𑌨𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌶𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

இரண்டு தர்ப்பங்களால் பவித்ரம் செய்து அதனல் சரீரத்தை ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளவும். ஆபோஹிஷ்டா மூன்று மந்த்ரம், ஹிரண்யவர்ணா: என்கிற நான்கு ருக், பவமாந: ஸுவர்ஜந: என்ற அநுவாகம் இவைகளால் ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, ஜலமத்தியில் இருந்தபடி அகமர்ஷணமந்த்ரங்களால் மூன்று ப்ராணாயாமங்களைத் தரித்து ஜபித்து, கரையேறி ஈர வஸ்த்ரத்தைப் பிழிந்து, அலம்பி, உலர்த்திய கிழிசலில்லாத வேறு வஸ்த்ரங்களை உடுத்தி, ஆசமனம் செய்து, தர்ப்பத்தில் உட்கார்ந்து, தர்ப்பத்தைத் தரித்து, கிழக்கு முகமாயிருந்து, காயத்ரியை ஆயிரம் தடவை ஜபிக்கவும், அல்லது நூறு தடவை ஆவ்ருத்தி செய்யவும். அதற்கு அதிகமாகவோ, அல்லது பத்துத்தடவையாவது ஜபிக்கவும்.

𑌅𑌥𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 । 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌸𑍍𑌪𑌰𑌿, 𑌉𑌦𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂, 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌯 𑌉𑌦𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥

பிறகு ஸூர்யனை உபஸ்தானம் செய்யவும், ஸூத்ரத்தில் குறிப்பிட்ட மந்த்ரங்களால்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌰𑌹𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

ப்ரணவம், வ்யாஹ்ருதிகள், காயத்ரீ, இவைகள் ஐந்து ப்ரம்ஹயஜ்ஞங்கள். ப்ரதிதினமும் ப்ராம்ஹணனைப் பாபத்திலிருந்து விடுவித்துப் பரிசுத்தமாக்குகின்றன என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

𑌪𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 ॥

மேற்கண்ட ப்ரணவாதி ஐந்து ப்ரம்ஹயஜ்ஞங்களால் பரிசுத்தனாகிய பிறகு தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணம் செய்யவும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஒன்பதாவது கண்டம்.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿॥ 𑌓𑌂 𑌵𑌸𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 + 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌿𑌤𑌰 𑌆𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 + 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௩ ॥

𑌵𑌸𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋𑌽𑌜 𑌏𑌕𑌪𑌾𑌦𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌯𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑌗𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌿 + 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௪ ॥

𑌓𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ! 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ! 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥

𑌓𑌂 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌶𑍂𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌏𑌕𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌲𑌮𑍍𑌬𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌗𑌣𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௭ ॥

𑌓𑌂 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௮ ॥

𑌓𑌂 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌬𑍁𑌧𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௯ ॥

𑌓𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ।

பத்மநாபம் தர்பயாமி। தாமோதரம் தர்பயாமி। ஶ்ரியம் தேவீம் தர்பயாமி। ஸரஸ்வதீம் தேவீம் தர்பயாமி। புஷ்டிம் தேவீம் தர்பயாமி। துஷ்டிம் தேவீம் தர்பயாமி। வைநதேயம் தர்பயாமி। விஷ்ணுபார்ஷதாம்ஸ்தர்பயாமி। விஷ்ணுபார்ஷதீஶ்ச தர்பயாமி ॥ ௧௦ ॥

ஓம் யமம் தர்பயாமி। யமராஜம் தர்பயாமி। தர்மம் தர்பயாமி। தர்மராஜம் தர்பயாமி। காலம் தர்பயாமி। நீலம் தர்பயாமி। ம்ருத்யும் தர்பயாமி। அந்தகம் தர்பயாமி। சித்ரம் தர்பயாமி। சித்ரகுப்தம் தர்பயாமி। ஔதும்பரம் தர்பயாமி। வைவஸ்வதம் தர்பயாமி। வைவஸ்வதபார்ஷதாம்ஸ்தர்பயாமி। வைவஸ்வதபார்ஷதீஶ்ச தர்பயாமி ॥ ௧௧ ॥

பரத்வாஜம் தர்பயாமி। கௌதமம் தர்பயாமி। அத்ரிம் தர்பயாமி। ஆங்கீரஸம் தர்பயாமி। வித்யாம் தர்பயாமி। துர்காம் தர்பயாமி। ஜ்யேஷ்டாம் தர்பயாமி। தந்வந்தரிம் தர்பயாமி। தந்வந்தரிபார்ஷதாம் ஸ்தர்பயாமி। தந்வந்தரிபார்ஷதீஶ்ச தர்பயாமி ॥ ௧௨ ॥

அத நிவீதீ— ஓம் ருஷீம்ஸ்தர்பயாமி। பரமர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। மஹர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। ப்ரஹ்மர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। தேவர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। ராஜர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। ஶ்ருதர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। ஜநர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। தபர்ஷீம் ஸ்தர்பயாமி। ஸத்யர்ஷீம் ஸ்தர்பயாமி। ஸப்தர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। காண்டர்ஷீம்ஸ்தர்பயாமி। ருஷிகாம்ஸ்தர்பயாமி। ருஷிபத்நீஸ்தர்பயாமி। ருஷிபுத்ராம்ஸ்தர்பயாமி। ருஷிபௌத்ராம்ஸ்தர்பயாமி। காண்வம் போதாயநம் தர்பயாமி। ஆபஸ்தம்பம் ஸூத்ரகாரம் தர்பயாமி। ஸத்யாஷாடம் ஹிரண்யகேஶிநம் தர்பயாமி। வாஜஸநேயிநம் யாஜ்ஞவல்க்யம் தர்பயாமி। ஆஶ்வலாயநம் ஶௌநகம் தர்பயாமி। வ்யாஸம் தர்பயாமி। வஸிஷ்டம் தர்பயாமி। ப்ரணவம் தர்பயாமி। வ்யாஹ்ருதீஸ்தர்பயாமி। ஸாவித்ரீம் தர்பயாமி। காயத்ரீம் தர்ப-

𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௧௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பத்தாவது கண்டம்.

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌾𑌵𑍀𑌤𑍀— 𑍐 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍄𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௧ ॥

𑍐 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌖𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌖𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௨ ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤— 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌲𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌸𑍍𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤 𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 ॥ 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

மேற்கண்டவாறு தர்ப்பணங்கள் செய்து, கடைசியாக ஊர்ஜம் வஹந்தீ: என்ற மந்த்ரத்தால் தீர்த்தத்தில் ஜலத்தை ஹஸ்தங்களால் விடவும்.

நைகவஸ்த்ரோ நார்த்ரவாஸா: தைவாநி கர்மாண்யநு
ஸஞ்சரேத் । பித்ருஸம்யுக்தாநி சேத்யேகேஷாம் ॥ ௪ ॥

ஒரு வஸ்த்ரத்துடனும், ஈர வஸ்த்ரத்துடனும் தேவகார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. பித்ருகார்யங்களையும் செய்யக்கூடாதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

இதி தஶம: கண்ட: ॥

இதி பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

பத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத ஷஷ்டோऽத்யாய: ॥

அத ஏகாதஶ: கண்ட: ॥

ஆறுவது அத்யாயம்.

பதினோராவது கண்டம்.

அதேமே பஞ்ச மஹாயஜ்ஞா: தாந்யேவ மஹாஸத்த்ராணி ।
தேவயஜ்ஞ: பித்ருயஜ்ஞோ பூதயஜ்ஞோ மநுஷ்யயஜ்ஞோ
ப்ரஹ்மயஜ்ஞ இதி ॥ ௧ ॥

இனி, பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளே மஹா ஸத்ரங்கள் என்றும் கொண்டாடப்படுகின்றன. அந்தப் பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்களாவன:- தேவயஜ்ஞம், பித்ருயஜ்ஞம், பூதயஜ்ஞம், மனுஷ்ய யஜ்ஞம், ப்ரம்ஹ யஜ்ஞம் என்று ஐந்து.

அஹரஹ: ஸ்வாஹாகுர்யாதா காஷ்டாத் ததைதம் தேவ
யஜ்ஞம் ஸமாப்நோதி ॥ ௨ ॥

ப்ரதிதினமும் அன்னம் முதலாக காஷ்டம் வரையில் எந்த த்ரவ்யம் கிடைக்கிறதோ அதனால் ஸ்வாஹாகார ஹோமம் செய்யவும். அது தேவ யஜ்ஞமாகிறது. தேவ யஜ்ஞம் செய்துமுடித்தவனாவான்.

அஹரஹ: ஸ்வதா குர்யாதோதபாத்ராத் ததைதம்
பித்ருயஜ்ஞம் ஸமாப்நோதி ॥ ௩ ॥

ப்ரதி தினமும் அன்னம் முதலாகத் தீர்த்தம் வரையில் பித்ருக்களை யுத்தேசித்து ஸ்வதாகாரம் செய்துகொடுக்கவும். அது செய்தால் பித்ரு யஜ்ஞம் செய்து முடிக்கிறான்.

சுஹரஹ நடீஷேஹ்யடிாசு ரூவாஷெஹ்யூ: தயெஜதம் ஹூதயஜ்ஞம் ஸஹாஷ்ஹாதி ॥ ௪ ॥

ப்ரதிதினம் அன்னம் முதல் புஷ்பம் வரையில் நமஃசப்தத்துடன் பூதங்களுக்குப் போடவும். அது பூதயஜ்ஞம் செய்ததாகும்.

சுஹரஹஷ்ஷாஹூணெஹ்யோஜஸஃதஹ்யா தாகஹ்ஹஷஹஷா கெஹ்யூஷெஜதம் உநஷ்யயஜ்ஞம் ஸஹாஷ்ஹாதி ॥ ரு ॥

ப்ரதிதினமும் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அந்நம் போடவும். அல்லது கிழங்கு, பழம், ஶாகம் இவைகள் வரையில் எதையாவது கொடுக்கவும். அது மநுஷ்ய யஜ்ஞம் செய்ததாகும்.

சுஹரஹ: ஸ்வாஷ்யாயம் கூஷீ ஷாஹூணவா ததெஜதம் ஹுஹயஜ்ஞம் ஸஹாஷ்ஹாதி ॥ சூ ॥

ஒவ்வொருநாளும் வேதாத்யயனம் செய்யவும், ப்ரணவம் வரையிலாவது. அது ப்ரம்ஹ யஜ்ஞாநுஷ்டானம் செய்ததாகிறது. வேதம் தெரியாவிட்டால் புருஷஸூக்தம். அதுவுமில்லாவிட்டால் காயத்ரீ. அதுவுமில்லாவிட்டால் ப்ரணவத்தையாவது ப்ரம்ஹயஜ்ஞத்தில் உச்சரிக்கவும்.

ஸ்வாஷ்யாயொ ஷெவ ஹுஹயஜ்ஞ: ॥ எ ॥

ப்ரம்ஹ யஜ்ஞமென்பது ஸ்வாத்யாயமாகும். ஸ்வாத்யாயம் அதாவது வேதாத்யயனத்தைப் ப்ரதிதினம் செய்வது ப்ரம்ஹ யஜ்ஞமாகும்.

தஸ்ய ஹவா வதஸ்ய ஹுஹயஜ்ஞஸ்ய வாமெவ ஜுஹூ: உந உவஹுஜ் வக்ஷுஷூவா ஜெயா ஹுவ: ஸத்யெவ ஹூய: ஸ்வமெஹா ஜொகஉஷயநம் யாவஷம் ஹவா ஜஹாம் வித்தஸ்ய வூணெஹாம் ஷஷசு ஸ்வமஹம் ஜொகம் ஜயதி தாவஷம் ஜொகம் ஜயதி ஹூபாமஸம் வாக்ஷய்யம் வாஜவவுநஹஜ்ய த்யும் ஜயதிய வவம் விஜாநு ஸ்வாஷ்யாயஹீதெ ॥ அ ॥

இந்த ப்ரம்ஹ யஜ்ஞமென்கிற யாகத்திற்கு, வாக்குத்தான் ஜுஹூ என்கிற ஹோம பாத்ரம். மனதுதான் மற்றொரு உப

பாத்ரமான உபப்ருத். கண் த்ருவா என்ற நெய்வைக்கும் பாத்ரம். மேதையானது ஸ்ருவம் என்ற கரண்டிபோன்ற பாத்ரம். ஸத்யமே அவப்ருதம். ஸ்வர்க்கலோகம் உன்னத கதி. பணம் நிறைந்த பூமியைத் தானம் செய்தால் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிப்பதுபோல் ப்ரம்ஹ யஜ்ஞத்தாலும் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிப்பான். அதிகமாயும், அக்ஷயமாயுமுள்ள பலன் உண்டாகும். அபம்ருத்யு என்கிற அகால மரணத்தையும் ஜயிப்பான், இந்த ப்ரம்ஹ யஜ்ஞத்தை இவ்வாறு அறிந்து அத்யயனம் செய்தவன்.

தஸ்மாத் ஸ்வாத்யாயோऽத்யேதவ்ய இதி ஹி ப்ராஹ்மணம் ॥ ௯ ॥

ப்ராம்ஹணமானது, அதாவது ச்ருதி வாக்யமானது, "ஆதலால் ஸ்வாத்யாயம் கட்டாயமாக அத்யயனம் செய்யத்தக்கது" என்று சொல்லுகிறதல்லவா?

அபிசாத்ர ப்ராஹ்மணம்—

ஸ்வப்யக்தஸ்ஸுஹிதஸ்ஸுகே சயனே சயானோ யம் யம் க்ரதுமதீதே தேன தேனாஸ்யேஷ்டம் பவதீதி ॥ ௧௦ ॥

தைலாதி அப்யங்கம் செய்துகொண்டிருந்தாலும், த்ருப்தியாகப் போஜனம் செய்திருந்தாலும், ஸுகமான படுக்கையில் படுத்திருந்தாலும்கூட ஸ்வாத்யாய அத்யயனம் செய்யவும். "வேதத்திலுள்ள எந்தெந்த யாக ப்ரகரணத்தை அத்யயனம் செய்தாலும் அந்தந்த யாகம் செய்தவனாக ஆகிறான்" என்று ச்ருதி கூறுகிறது.

தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்ய தர்மஸ்ய சதுர்தா பேதமேக ஆஹு: அத்ருஷ்டத்வாத் ச வக்ஷ்யாம இதி கர்மவாத: ॥ ௧௧ ॥

ச்ருதி ஸ்ம்ருதி விஹிதமான இந்தத் தர்ம ஸமூஹத்திற்கு நான்குவித பேதம் பிரிவினை இருப்பதாகச் சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான்கு ஆச்ரம பேதப்படி தர்ம பேதம். ஆனால் நான்கு என்பது ச்ருதியில்காணப்படவில்லை. "யேசத்வார:" என்கிற ச்ருதியில் "நான்கு தேவ மார்க்கம்" என்று கூறுவது நான்குவித கர்மாக்களைச் சொல்லுகிறதேயல்லாது நான்கு ஆச்ரமங்களைச் சொல்லவில்லை.

ஐஷ்டிக பாசுக ஸௌமிக தார்விஹோமாணாம் ॥ ௧௨ ॥

இஷ்டிகள், பசுபந்தம், ஸோமயாகங்கள், தர்வி ஹோமங்கள் என்கிற பாக யஜ்ஞங்கள் ஆகிய நான்கு கர்மாக்களையே அந்த ச்ருதி குறிப்பிடுகிறது.

𑌤𑌦𑍇𑌷𑌾𑌽𑌭𑌿𑌵𑌦𑌤𑌿— 𑌯𑍇 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌾
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌅𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿
𑌮𑌜𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥

கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய நான்குவித கர்மாக்களைப்பற்றி இந்த ருக் சொல்லுகிறது. "எந்த இஷ்டி முதலிய நான்கு கர்மங்களான வழிகள் சொல்லப்பட்டனவோ அவை தேவலோகப்ராப்தி ஹேதுக்கள். அந்தக் கர்மாக்கள், தேவலோக-மநுஷ்ய லோகங்களின் இடையில் வ்யாபித்து நிற்கின்றன. அந்தக் கர்மாக்களின் நல்ல குணத்தையும், குறைவற்ற நிலைமையையும் அறிந்து எவன் அநுஷ்டிக்கிருனே அவனுக்கு எல்லாத் தேவர்களும் க்ஷேமத்தைக் கொடுங்கள்" என்று,

இந்த ச்ருதி கர்மானுஷ்டான விதி மூலமாக க்ருஹஸ்த ஆச்ரமத்தைமட்டும் பேசியுள்ளது.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

நான்கு ஆச்ரமங்களாவன:- ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன், வானப்ரஸ்தன், ஸன்யாஸீ என்று.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍀 𑌆𑌶𑌰𑍀𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥

ஜீவித காலம் வரையில் குருசுச்ரூஷை செய்து வருகிறவன் ப்ரம்ஹசாரீ. இது நைஷ்டிகனைக் கூறும்.

𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥ ௧௬ ॥

வாநப்ரஸ்தன், வநத்தில் வஸித்து வைகாநஸ சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியபடி தர்மானுஷ்டானம் செய்கிறவன்.

𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑍋 𑌵𑌨𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌾𑌶𑍀 𑌤𑌪𑌃𑌶𑍀𑌲𑌃 𑌸𑌵
𑌨𑍇𑌷𑍂𑌦𑌕𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑌕𑍇𑌨𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯𑌾𑌽𑌗𑍍𑌰𑌾
𑌮𑍍𑌯𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑍂𑌜𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽
𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌨 𑌫𑌾𑌲
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌜𑌟𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑍀𑌰𑌾
𑌜𑌿𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑌾𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 ॥ ௧௭ ॥

வாநப்ரஸ்தன் வைகாநஸ சாஸ்த்ராநுஸாரியாய் வனத்தில் கிழங்கு பழங்கள் இவைகளைச் சாப்பிட்டு, தபஸ்சீலனுகி, மூன்று வேளைகளிலும் தீர்த்த ஸ்நானம் செய்துகொண்டும், வைகாநஸத்தில்

சொல்லிய "ச்ராமணக" விதியை அநுஸரித்து, அக்நி ஆதானம் செய்து, க்ராம்யமான அந்நத்தை (அரிசி முதலியவை) விலக்கினவனாக, தேவ, பித்ரு பூத மநுஷ்ய, ருஷி பூஜகனுயும், எல்லோரையும் அதிதியாகக் கொண்டும், தடுக்கப்படாத பைக்ஷத்தை உபயோகிக்கலாம். கலப்பையால் உழப்பட்ட பூமியை மிதிக்கக்கூடாது. க்ராமத்திற்குப் போகக்கூடாது. ஜடை தரிப்பவனுயும், மாவுரி க்ருஷ்ணஜிநங்களை வஸ்த்ரமாக உடுத்தவும். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேற்பட்ட தான்யங்களைப் புஜிக்கலாகாது.

பரிவ்ராஜக: பரித்யஜ்ய பந்தூநபரிக்ரஹ: ப்ர
வ்ரஜேத்யதாவிதி ॥ ௧௮ ॥

பரிவ்ராஜகன் (ஸன்யாஸீ) பந்துக்களை, புத்ரதாராதிகளை பரித்யாகம் செய்து ஒன்றையும் பரிக்ரஹிக்காதவனாக, சாஸ்த்ர விதிப்படி க்ருஹத்திலிருந்து வெளியேறவேண்டும்.

அரண்யம் கத்வா ॥ ௧௯ ॥

காட்டில் சென்று வஸிக்கவும்.

ஶிகாமுண்ட: ॥ ௨௦ ॥

சிகை நீங்கலாக, சிரஸ்ஸை முண்டனம் செய்துகொள்ளவும்.

கௌபீநாச்சாதந: ॥ ௨௧ ॥

ஸன்யாஸிகள் கௌபீனத்தைமட்டும் வஸ்த்ரமாக உபயோகிக்கவும். கௌபீந தேசத்தை மறைப்பதற்கும் வஸ்த்ரம் தரிக்கவும் என்றும் அர்த்தம்.

வர்ஷாஸ்வேகஸ்த: ॥ ௨௨ ॥

வர்ஷ ருதுவில், மழைக்காலத்தில், ஒரே இடத்தில் வஸிக்க வேண்டும்.

காஷாயவாஸா: ॥ ௨௩ ॥

சிவப்பு வர்ணமுள்ள வஸ்த்ரத்தைத் தரிக்கவும்.

ஸந்நமுஸலே வ்யங்காரே நிவ்ருத்தஶராவஸம்பாதே பிக்ஷேத ॥

நெல் குற்றி உலக்கையை வைத்தபிறகும், சமையல் செய்த அடுப்பு நெருப்பு அணைந்தபிறகும், வீட்டிலுள்ளவர்கள் போஜனம் செய்து போஜன சராவமானது (பாத்திரம்) சுத்தி செய்யப்பட்ட பிறகும், க்ருஹத்திற்குப் போய் பிக்ஷை செய்யவும்.

𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍀 ॥ ௨௫ ॥

வாக்கு, மனஸ், காயம் ஆகிய அபராதங்களால் ப்ராணிகளுக்கு த்ரோஹம் செய்யாதவனாயிருக்கவும்.

𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

சுத்திக்காக எப்போதும் தர்ப்ப பவித்ரம் தரிக்கவும். அல்லது வஸ்த்ரத்தாலான ஜலபவித்ரம்.

𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 ॥ ௨௭ ॥

சௌசாதி கார்யங்களைச் செய்ய, எடுத்து வைக்கப்பட்ட சுத்த ஜலத்தை உபயோகிக்கவும். அதனால் அக்கார்யங்களைச் செய்யவும்.

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌤𑌃𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯
𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௮ ॥

ஸன்யாஸிகள், தாங்கள் அக்னிஹோத்ராதி வைதிக தர்மங்களை விட்டுவிட்டும், ப்ரஜோத்பாதனாதி ஐஹிக தர்மங்களையும் விட்டு விட்டும், இஹ-பரம் இரண்டிலுமிருந்து நழுவிவிட்டோம், ஆகையால் உயர்ந்த ஆத்ம லாபத்தை அடையவிரும்புகிறோம் என்று நினைத்துக்கொள்ளுகிறவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

𑌐𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥

ஆனால் பூர்விகர்களான ஆசார்யர்கள், ஒரே ஒரு ஆஶ்ரமம் தான் உண்டு, மற்றது கிடையாது, அதுவும் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமம் தான், ஏனெனில் மற்ற மூன்று ஆச்ரமங்களும் ப்ராஜா ஸந்ததிக்கு உபயோகப்படாதவையாயிருப்பதால், என்று நிச்சயிக்கிறார்கள். ப்ராஜா ஸந்ததியை ச்ருதி விதிக்கிறது என்ற காரணத்தாலும், மற்ற மூன்றும் ச்ருதியிலில்லாததாலும்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿— 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹 𑌵𑍈 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰 𑌆𑌸 । 𑌸 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃
𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 ॥ ௩௦ ॥

இந்த விஷயமாக இதிஹாஸத்தை உதாஹரிக்கிறார்கள். ப்ரஹ்லாத புத்ரனான கபிலனென்கிற அஸுரனிருந்தான். அவன் தேவர்களுடன் சண்டையிட்டுக்கொண்டு ஆச்ரம பேதங்களை உண்டாக்கினான். ஆகையால் விவேகிகள் இந்த ஆச்ரம பேதத்தை ஆதரிக்கக் கூடாது.

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌃 । 𑌐𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕
𑌪𑌾𑌶𑍁𑌕𑌸𑍌𑌮𑌿𑌕𑌦𑌾𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑍋𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥

ஏனெனில், ஆச்ரமபேதம் வேதத்தில் காணப்படாததால். 'யேசத்வார:' என்கிற ச்ருதி இஷ்டி முதலிய நான்கு கர்மாக்களைக் குறிப்பிடுகிறது. ஆச்ரமங்களையல்ல.

> ததேஷாப்யநூக்தா — ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்ராஹ்மணஸ்ய। ந கர்மணா வர்த்ததே நோ கநீயாந்। தஸ்யைவ ஸ்யாத்பதவித்தம் விதித்வா। ந கர்மணா லிப்யதே பாபகேநேதி ॥ ௩௨ ॥

இந்த ச்ருதி சொல்லுவதாவது:- நித்யமாயும் எங்கும் வ்யாபித்துள்ளதுமான ஆத்மா அக்னிஹோத்ராதிகர்மாக்களால் பெரியதாக ஆகிறதில்லை. பாப கர்மங்களால் ஸம்பந்தப்படுகிறதுமில்லை. என்று இது சொல்லுவதால் கர்மா இல்லாமல் கேவலஞானத்தினால் முக்தி என்று வாதம் சொல்லமுடியும்.

> ஸ ப்ரூயாதபாஞ்ஜ:— யேந ஸூர்யஸ்தபதி தேஜஸேத்த:। பிதா புத்ரேண பித்ருமாந் யோநியோநௌ। நாவேதவிந்மநுதே தம் ப்ருஹந்தம்। ஸர்வாநுபுமாத்மாநம் ஸம்பராயே இதி ॥ ௩௩ ॥

ஆனால் மேற்கண்ட ச்ருதிக்குப் பரிஹாரமாக இந்த ச்ருதியைச் சொல்லவும். ஸம்பராயமென்கிற மோக்ஷத்தில், ஸர்வ வ்யாபியும், ஸூர்யாதி தேஜஸ்ஸுக்கும் தேஜஸ்ஸை வ்ருத்தி செய்கிறதுமான பரமாத்மாவான ப்ரம்ஹத்தை, வேதம் அறியாதவனும், வைதிக கர்மானுஷ்டானஞ் செய்யாதவனும் அறியமுடியாது என்று. ஆகையால் கேவல ஞானம் போதாது.

> இமே யே நார்வாங்ந பரஶ்சரந்தி ந ப்ராஹ்மணாஸோ ந ஸுதே கராஸ:। த ஏதே வாசமபிபத்ய பாபயா ஸிரீஸ்தந்த்ரம் தந்வதே அப்ரஜஜ்ஞய இதி ॥ ௩௪ ॥

இந்த ஜநங்கள் வாக்கு என்கிற வேதத்தை அடைந்தும் பாபமான செய்கையால் வேத விப்லவாதிகளால் சரீரத்தை வளர்க்கிறார்கள். கர்மாக்களின், அதாவது வேதார்த்தங்களின், அறியாமையால் இவர்கள் உயர்ந்தவர்களாகவோ இந்த லோக வாழ்க்கையுள்ளவர்களாகவோ ஆகாமல் உபய ப்ரஷ்டர்களாகிறார்கள். இவர்கள் ப்ராம்ஹணர்களல்ல. ஸோமயாகாதி கர்மாக்களைச் செய்கிறவர்களுமல்ல. ப்ரஜா ஸந்ததியை ஸத்ஸந்ததியைச் செய்கிறவர்களுமல்ல. ஆகையால் வேதாத்யயனம் செய்து வேதத்தைக் கர்மானுஷ்டானங்

களுக்கு உபயோகிக்காமல் வேத விப்லவம் செய்கிறவர்கள் ப்ராம்ஹணர்களல்ல, என்று ச்ருதி சொல்லுகிறது.

> 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌋𑌣𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑍃𑌣𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௩௫ ॥

மேலும், ஒரு ச்ருதி "ஏ! அக்நியே! நான் ப்ராஜைகளால் அம்ருதத்வத்தை மோக்ஷத்தை அடைகிறேன்" என்கிறது. மேலும் ப்ராம்ஹணன் மூன்று கடன்களுடன் பிறக்கிறான். ப்ரம்ஹசர்யத்தால் ருஷிகளுக்கும், யாகத்தால் தேவர்களுக்கும், ப்ரஜா ஸந்ததியால் பித்ருக்களுக்கும் கடனைத்தீர்க்கவும் என்று வேதம் சொல்லுகிறது. இம்மாதிரி ருணஸம்பந்தம் சொல்லும் ச்ருதிகள் கணக்கற்றவையாய் இருக்கின்றன.

> 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌹 𑌸𑍍𑌮𑍋 𑌰𑌜𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥

"எவர்கள் மூன்று வேத வித்யையையும், ப்ரம்ஹ சர்யத்தையும் ப்ரஜா ஸந்ததியையும், ச்ரத்தை, தபஸ், யாகம், தானம் இவைகளையும் செய்கிறார்களோ, அவர்களோடுதான் நாம் சேர்ந்து வாழ்வோம். மேற்கண்ட தர்மங்களை விட்டு வேறுவழியை ப்ரசம்ஸித்து அநுஷ்டிப்பவன் தூசிக்கு ஸமமாக த்வம்ஸத்தை அடைவான்" என்றும் ச்ருதி கூறுகிறது. ஆகையால் வேத கர்மானுஷ்டானம் ப்ரஜாஸந்ததி இந்தத் தர்மங்கள் க்ருஹஸ்தனால் ஆகவேண்டியவைகள். அதனால் ஒரே ஆச்ரமம்தான் வேதத்திற்கு இஷ்டம். மற்ற மூன்றும் வைதிகமில்லை என்று சர்ச்சையை முடிக்கிறார்.

மற்ற ஆச்ரமங்கள் வேதத்தில் காணப்படவில்லையென்று சொல்லுவதுதான் போதாயனரின் நோக்கம். ஸ்ம்ருதிகளில் மற்ற மூன்று ஆச்ரமங்கள் சொல்லப்படுவதை இவர் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை.

𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

பதினோராவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஆறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஏழாவது அத்யாயம்.
பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

𑌅𑌥 𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀-
𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

இனி, சாலீநன் யாயாவரன் ஆகிய க்ருஹஸ்த குடும்பிகளான ஆத்மயாஜிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய ப்ராணாஹுதி விஷயத்தை விவரிப்போம். க்ருஹத்தில் நெல் முதலியவைகளைச் சேமித்து வைத்துக்கொண்டு ஜீவிப்பவன் சாலீநன். யாத்ரையிலிருப்பவன் யாயாவரன். ஆத்மயாஜீ = ஆத்மாவை யஜிப்பவன் ப்ராணஹோமத்தால்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇-
𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍-
𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

ஆவஶ்யக கர்மாக்கள் யாவும் முடிந்த பிறகு, பெருக்கி மெழுகிச் சுத்தி செய்யப்பட்ட இடத்தில் கிழக்குமுகமாக உட்கார்ந்து, பக்வமான அந்த அன்னத்தை இலையில்போடக் கொண்டு வரும்போது, பூர்புவஸ்ஸுவ: என்கிற மந்த்ரத்தால் உபஸ்தானம் (நமஸ்காரம்) செய்து பிறகு வாக்நியமம் செய்யவும், மௌனமாக இருக்கவும்.

𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿-
𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌽𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌮-
𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌪𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀-
𑌰𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌮𑌿
𑌶𑌿𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩ ॥

இலையில் வைக்கப்பட்ட அந்த அந்நத்தை மஹாவ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களால் ப்ரதக்ஷிணமாகத் தீர்த்தத்தைப் பரிஷேசனம் செய்து, இடது கையினல் இலையை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டு அம்ருதோபஸ்தரணமஸி' என்ற மந்த்ரத்தால் தீர்த்தத்தை ப்ராசநம் செய்துவிட்டு, அந்நத்தைக்கொண்டு ஐந்து ப்ராணாஹுதி ஹோமங்களைச் செய்யவும், ஸூத்ரத்தில் சொல்லியுள்ள மந்த்ரங்களால்.

வஞ்சாளெந ஹ்ராணாஹுதீஹுஹ்வா தமிஷீம் ஸம்

பொவ்தயெக ஹ்ஜாவதிம் மநஸா ஸ்யாயந் ॥ ௪ ॥

மேற்கண்டவாறு அன்னத்தால் ஐந்து ப்ராணாஹுதிகளைச் செய்துவிட்டு, பிறகு மந்த்ரமில்லாமல், ப்ரஜாபதி தேவதையை மனஸால் த்யானித்துக் கொண்டு பாக்கி அந்நாதிகளைச் சாப்பிடவும்.

நாஸுரா வாவம் விஸ்ருஜெக யஸுரா வாவம் விஸ்ருஜெக

ஸம்ஹுவஸ்ரொரிதி ஜவிஹ்வா வநரெவ ஸஞ்ஜீத ॥

போஜனமத்தியில் பேசக்கூடாது. பேசநேர்ந்தால் பூர்புவஸ் ஸுவரோம் என்று ஜபித்துவிட்டு மறுபடி புஜிக்கவும்.

கெஸநவகீடாவவஷீஷாணி ஷ்ஷ்டா த ஜெஸ

விண்ட ஸ்ருத்யாஜி ஸஹ்க்ஷ் ஹஸாவகீய வநஜீ:

ஷெராக்ஷ் வாவா வ ஷ்ஸஸூவயஞ்ஜீத ॥ ௫ ॥

அன்னத்தில் ப்ராணியின் தோல், கேசம், நகம், புழு, எலியின் புரீஷம் இவைகளைக்கண்டால் அந்த இடத்தில் உள்ள அன்னத்தைப் பிண்டமாக எடுத்து எறிந்துவிட்டு, தீர்த்தத்தால் நனைத்து, விபூதியைத்தூவி, மறுபடி ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷித்து, சுத்தமாகிவிட்டது என்று பிறர் வாக்கினால் சொல்லப்பட்டதும் அதைப் புஜிக்கவும்.

ஐயாவ்ஹாஹரஷி—

ரூவீ ந: ஷ்ராஜ்வொரஸீயாக வாமதொரணக்ஷுபந் ।

சுஸ்ஷயம்ஷ்ஷநாஷ் ஸக்ஷா வாரஸீஷவஷ்ரெஸ ॥ இதி ॥

போஜன நியம விஷயமாகப் பெரியோர் கூறுவதாவது:—கிழக்கு முகமாயும் உட்கார்ந்தும் மௌனத்துடன் சாப்பிடவும். அந்நத்தை நிந்திக்கக்கூடாது. இலையில் இறைக்கக்கூடாது. அன்னத்தையே த்யானித்துக் கொண்டிருக்கவும். புஜித்த பிறகு ஆசமனம் செய்து அக்நியையும் ஸ்பர்சிக்கவும், என்று.

ஸவஹக்ஷ்ாவமிவகஜஸமெஷயமாம்ஸாநீநி ஷஜெ

நாவ்ஜெக ॥ அ ॥

அபூபம் முதலிய எல்லாவித பக்ஷ்யங்களையும் கிழங்கு, காய், பழம், மாம்ஸம் ஆகியவைகளையும் தந்தங்களால் கடித்துத் துண்டித்துச் சாப்பிடக்கூடாது. ஒரு தடவை கடித்ததின் சேஷத்தை மறுபடி சாப்பிடக்கூடாதென்று கருத்து.

𑌨𑌾𑌤𑌿𑌸𑍁𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௯ ॥

அதிகம் த்ருப்தியேற்படும் வரையில் சாப்பிடக்கூடாது. அதி போஜனம் கூடாதென்று கருத்து.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌪𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌪𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌦𑍇𑌶𑌮𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾
𑌽𑌽𑌵𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥

‘அம்ருதாபிதானமஸி’ என்கிற மந்த்ரத்தால் கடைசியில் ஜலத்தைப் பானம்செய்துவிட்டு, கை அலம்பி ஆசமனம் செய்துவிட்டு, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால் ஹ்ருதய தேசத்தை ஸ்பர்சிக்கவும்.

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍀 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌰𑌾
𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿
𑌤𑌃। 𑌈𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵
𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥

மறுபடி ஆசமனம்செய்து, இரண்டு கைகளாலும் வலதுகால் கட்டைவிரலின்மேல் தீர்த்தத்தைத் தாரையாகவிடவும், ஸூத்ரத்திலுள்ள மந்த்ரத்தால்.

𑌹𑍁𑌤𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾
𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾
𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 ॥ ௧௨ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரம் முதலான ஐந்து மந்த்ரங்களால் ப்ராணாஹூதிக்கு அங்கமான அநுமந்த்ரணம், உதரத்தைத் தொட்டு ஜபிக்கவும். தொடும்போது கை உயர்முகமாக இருக்க வேண்டும்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

கடைசியாக இந்த மந்த்ரத்தால் ஆத்மா என்ற மார்பைத் தொடவும். அல்லது முன் ஐந்து மந்த்ரங்களை ஜபித்துவிட்டு இந்தக் கடைசி மந்த்ரத்தால் மட்டும் சரீரத்தில் மார்பைத் தொடவும்.

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪ ॥

ப்ரணவத்துடன் ஆத்மாவைச் சேர்த்து த்யானிக்கவும்.

ஸவ-ேகு ந்த ஈயாஜிநாஊாதுயாஜீ விஶிஷ்யதெ ॥ கரு ॥

இம்மாதிரி ப்ராணாஹுதி முதலியவைகளை யதாவத்தாகச் செய்யும் ஆத்மயாஜியானவன் ஸகல யாகங்களையும் அநுஷ்டித்தவனை யும்விட விசேஷமுள்ளவனாகிறான்.

ஊதி ஊாஷஶ: வணு:॥

பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஈய ருயொஷஶ: வணு:॥

பதின்மூன்றாவது கண்டம்.

ஈயாவ்யாஷாஹரதி—

யயா ஹி தூலமைஷீகமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதீப்யதெ।

தத்ஸ ஸவ-ாணி பாபாநி ஒஹ்யநெ ஹ்யாதுயாஜிநஃ॥

உலர்ந்த குச்சிகளின் ஸமூஹமானது அக்நியில் போடப்பட்டதும் எப்படி எரிந்து போகிறதோ, அதுபோல் மேற்கண்ட ப்ராணாஹுதியால் ஆத்மயாகம் செய்கிறவனுடைய எல்லாப் பாபங்களும் தஹிக்கப்படுகின்றன என்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கெவலாவெொ ஹவதி கெவலாதீ। மொஷமைஷ்ம் விநுதஊதி॥

மேற்கண்டவாறு ஆத்மயாகம் செய்யாமலும், அதிதி அப்யாகதர்களுக்கு அந்நம்போடாமலும், தான்மட்டும் சாப்பிடுகிறவன் கேவலாதீ அவன் கேவலபாபியாகிறான், அந்த அஜ்ஞன் வீணாக அந்நத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் இத்யாதியாக ச்ருதியும் சொல்லுகிறது.

ஸ ஊவமெவாஹரஹஸாயம் ப்ராதஜ-ாஹாயாஸ ॥ ந ॥

அந்த ஆத்மயாஜீ மேற்கண்டவாறு ப்ரதிதினமும் ஸாயம்ப்ராதக்காலங்களில் (பகல்-ராத்திரி) ப்ராணாஹுதியைச் செய்யவும்.

ஈஹிவ-ா ஊாயழ ॥ ச ॥

இரவில் போஜனத்திற்கு அந்நமில்லாவிட்டால் தீர்த்தத்தால் மேற்கண்ட ப்ராணாஹுதியைச் செய்யவும்.

ஈயாவ்யாஷாஹரதி—

ஈஹெ ஹொஜயெடிதியீ நஷவ-தீா நஷாழ।

ஊாஜவ்ருஸாஂஷயா தீநாது வ்யாயிதாஂஶு விஶெஷதஃ॥ ரு ॥

போஜனத்தில் முதலில் அதிதிகளையும் பிறகு கர்ப்பிணிகளையும் பாலன், வ்ருத்தன், பசித்தவன், வ்யாதிஸ்தன் இவர்களையும் முக்யமாக முன்னே சாப்பிடச் செய்யவும்.

𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌯 𑌏𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌸 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

மேற்கண்டவர்களுக்கு விதிப்படி போஜனம் கொடாமல் எவன் தானே முன்னே சாப்பிடுகின்றானோ அவன், பாபத்தால் தான் சாப்பிடப்படுவதை அறியவில்லை. உண்மையில் அவன் சாப்பிடவில்லை. சாப்பிடப்படுகிறவனே.

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌘𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

பித்ருக்கள், தேவதைகள், ப்ருத்யர்கள், மாதா பிதாக்கள், குரு இவர்களுக்கு அன்னமிட்ட பிறகு மௌனமாகச் சேஷ போஜனம் செய்யவேண்டுமென்பது தர்மமாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்று.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௮ ॥

ஸன்யாஸிக்கு எட்டுக் கபளம் ஆஹாரம். வானப்ரஸ்தனுக்குப் பதினாறு. க்ருஹஸ்தனுக்கு முப்பத்திரண்டு. ப்ரம்ஹசாரிக்குக் கணக்கில்லை, வேண்டியபடி.

𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑌡𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌚 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨𑌶𑍍𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

அக்னிஹோத்ரீ, காளைமாடு, ப்ரம்ஹசாரீ ஆகிய மூன்று பேர்களும் போஜனம் செய்வதால்தான் ஸித்தியடைவார்கள். உபவாஸாதிகளால் போஜனம் செய்யாமலிருந்தால் ஸித்தியில்லை, என்று சொல்லுகிறார்கள்.

𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌨𑌶𑍍𑌨𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

க்ருஹஸ்தனோ, ப்ரம்ஹசாரியோ அவிஹிதமான உபவாஸ வ்ரதாதிகளைக் கைக்கொண்டு தபஸ் செய்தால் ப்ராணாக்னிஹோத்ர லோபம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் அவகீர்ணீயென்கிற தோஷமுள்ளவர்களாவார்கள்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥

மேற்கண்ட விஷயமானது விஹிதமான ப்ராயஸ்சித்த விஷயம் தவிர. ப்ராயஸ்சித்தத்தில் அந்த விதியே முக்யம்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿—

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌮𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।

𑌸𑌦𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌨 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

இரவு பகல் இருவேளை போஜனத்திற்கு மத்தியில் எவன் சாப்பிடுவதில்லையோ, இரண்டு வேளை நியமத்துடனிருக்கிறானோ அவன் ஸதா உபவாஸியே.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑌪𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

போஜனம் செய்யமுடியாத, செய்யக்கூடாத, ஸமயங்களில் ப்ராணாக்நி ஹோத்ர மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவேண்டும். த்ரவ்யங் கிடைக்காத காலத்தில் ச்ரௌதாக்நிஹோத்ர மந்த்ரத்தை ஜபிக்க விதியிருப்பது போல்.

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥

மேற்சொன்னபடி அநுஷ்டிப்பவன் ப்ரம்ஹஸாம்யத்தை அடைகிறான்.

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

பதின்மூன்ருவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃

எட்டாவது அத்யாயம்.

பதினான்காவது கண்டம்.

𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ॥ ௧ ॥

பித்ருகர்மாவாகிய ச்ராத்தமென்பது ஆயுர்ஹிதம், ஸ்வர்க்க ஸாதனம், தேவர்களால் கொண்டாடப்பட்டது, ஸகலவித புஷ்டியையும் கொடுக்க வல்லது. ஆதலால் அது அவச்யாநுஷ்டேயம். அது சொல்லப்படுகிறது.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌚𑌿𑌕𑍇𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃
𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑌾𑌮𑌿𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥

'மதுவாதா:' என்ற மூன்று மந்த்ரமறிந்தவன், த்ரிணாசிகேதம் என்ற வ்ரதமறிந்தவன், அல்லது நாசிதகேத சயநத்தை மூன்று தடவை செய்தவன், த்ரிஸுபர்ண மந்த்ரஜ்ஞன், ஐந்து அக்னிகளை உபாஸிப்பவன், ஆறு அங்கங்களையறிந்தவன், சிரோ வ்ரதம் தெரிந்தவன், ஜ்யேஷ்டஸாமம் தெரிந்தவன், இவ்வளவில் ஏதாவது தெரிந்த ஸ்நாதகன் பங்க்திபாவனன். ச்ராத்த போஜனார்ஹன்.

𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

மேற்கண்ட குணமுள்ளவர் கிடைக்காவிட்டால் ஆரண்யக ரஹஸ்யங்கள் தெரிந்தவன் விசிஷ்டன். ப்ரம்ஹஜ்ஞனென்று அர்த்தம்.

𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

ருக் யஜுஸ் ஸாம ஆகிய மூன்றும் ச்ராத்தத்திற்கு ஸம்பத்தாகும். அதை அறிந்தவர்கள் பங்க்திபாவனர்கள். ஆதலால் அவைகளை அறிந்தவன் ஸபிண்டனாயிருந்தாலும் அவனை ச்ராத்தத்தில் போஜனம் செய்விக்கலாம். மூன்று வேதஜ்ஞர்களின் மஹிமை சொல்லப்பட்டது. ஸபிண்டர்களைச் சேர்க்கலாமென்பது நோக்கமல்ல. அதை விதிக்க வரவில்லை.

𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌚 ।
𑌮𑌧𑍍𑌵𑍃𑌚𑍋𑌽𑌥 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑌾𑌶𑌯𑌞𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 ॥ ௫ ॥

ப்ராம்ஹண போஜன காலத்தில் கர்த்தா, ராக்ஷோக்ந ஸாமங்கள், ஸ்வதா சப்தமுள்ள யஜுஸ்ஸுகள், மது சப்தமுள்ள ருக்குகள், பவமாந: முதலிய மந்த்ரங்கள் இவைகளை அவர்கள் கேட்கும்படி படிக்கவேண்டும் (சொல்லவேண்டும்). ப்ராம்ஹணர்களை அவஸரமின்றி, மெள்ளச் சாப்பிடப்பண்ணவும், என்றும் இதில் விதிக்கப்படுகிறது.

𑌚𑌰𑌣𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍂𑌚𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌨𑌯𑍁𑌜𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃

[illegible] ॥ ௬ ॥

ஸதாசாரமுள்ளவர்களும், வேதாங்காத்யாயிகளும், யோநி கோத்ர மந்த்ர ஸம்பந்தம் பரஸ்பரமில்லாதவர்களும், சுத்தர்களும், மந்த்ர ஸித்தியுள்ளவர்களும், மூன்று பேருக்குக் குறையாதவர்களுமான ப்ராம்ஹணர்களை இரட்டைப் படையின்றி, முதல் நாளே, அல்லது அன்று காலையிலாவது, நிமந்த்ரணம் செய்து தர்ப்பத்துடன் ஸித்தமாக வைக்கப்பட்ட ஆஸனங்களில் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகமாக உட்கார வைக்கவும்.

[illegible] ॥ ௭ ॥

பிறகு அந்த ப்ராம்ஹணர்களின் கைகளில் திலம் கலந்த தீர்த்தம் கொடுத்து சந்தனம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்காரம் செய்து, "அக்நௌ கரிஷ்யாமி" என்று அநுஜ்ஞை கேட்டு அனுக்ஞையைப் பெற்று, அக்நியை ஜ்வலிக்கச்செய்து வைத்து, தர்ப்பங்களால் பரிஸ்தரணம் போட்டு "அக்நிமுகம்" வரையில் செய்து, ஆஜ்யத்தால் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மூன்று மந்த்ரங்களைக்கொண்டு மூன்று ஹோமங்களைச் செய்யவும்.

[illegible] ॥ ௮ ॥

பிறகு, அந்த ஹோம சேஷ ஆஜ்யத்தால் ஹோமார்த்தமான அந்நத்தை அபிகாரம் செய்து, அந்த அந்நத்தைக் கொண்டே முன் சொன்ன மந்த்ரங்களால் மூன்று ஹோமங்களைச் செய்யவும்.

[illegible] ॥ ௯ ॥

வாயஸங்களுக்கு (காக்கை)ப்பிண்டத்தைப் போடவும், பிண்ட ப்ரதானம் செய்த பிறகு.

[illegible] ॥ ௧௦ ॥

பித்ருக்கள், காக்கைகளின் ரூபமாக ஸஞ்சரிக்கிறார்களென்று வேதத்தால் அறியப்படுகிறது.

ஶேஷமந்நஸ்ய ஸாங்குஷ்டேந பாணிநாऽபிம்ருஶதி ॥ ௧௧ ॥

பாக்கியுள்ள அந்நத்தை ஹோமசேஷத்தைக் கட்டை விரலுடன் கையால் ஸ்பர்ஶிக்கவும்.

அல்லது போஜனம் செய்கிற ப்ராம்ஹணனுடைய கைக் கட்டை விரலால் ஸ்பர்சிக்கும்படி செய்யவும், நகப்படாமல்.

ப்ருதிவீஸமம் தஸ்ய தேऽக்நிருபத்ரஷ்டர்சஸ்தே மஹிமா தத்தஸ்யாப்ரமாதாய ப்ருதிவீ தே பாத்ரம் த்யௌரபிதாநம் ப்ராஹ்மணஸ்ய த்வா முகே ஜுஹோமி ப்ராஹ்மணாநாம் த்வா வித்யாவதாம் ப்ராணாபாநயோர்ஜுஹோம்யக்ஷிதமஸி மா பித்ரூணாம் க்ஷேஷ்டா அமுத்ராமுஷ்மிந் லோக இதி । அந்தரிக்ஷஸமம் தஸ்ய தே வாயுருபஶ்ரோதா யஜூம்ஷி தே மஹிமா தத்தஸ்யாப்ரமாதாய ப்ருதிவீ தே பாத்ரம் த்யௌரபிதாநம் ப்ராஹ்மணஸ்ய த்வா முகே ஜுஹோமி ப்ராஹ்மணாநாம் த்வா வித்யாவதாம் ப்ராணாபாநயோர்ஜுஹோமி அக்ஷிதமஸி மா பிதாமஹாநாம் க்ஷேஷ்டா அமுத்ராமுஷ்மிந் லோக இதி । த்யௌஸ்ஸமம் தஸ்ய த ஆதித்ய உபத்ரஷ்டா ஸாமாநி தே மஹிமா தத்தஸ்யாப்ரமாதாய ப்ருதிவீ தே பாத்ரம் த்யௌரபிதாநம் ப்ராஹ்மணஸ்ய த்வா முகே ஜுஹோமி ப்ராஹ்மணாநாம் த்வா வித்யாவதாம் ப்ராணாபாநயோர்ஜுஹோம்யக்ஷிதமஸி மா ப்ரபிதாமஹாநாம் க்ஷேஷ்டா அமுத்ராமுஷ்மிந் லோக இதி ॥ ௧௨ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் அந்நத்தை ஸ்பர்சனம் செய்யவும்.

இதி சதுர்தஶ: கண்ட: ॥

பதினான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ।

பதினைந்தாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍌𑌕𑌰𑌣𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌭𑌿𑌘𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 ॥ ௨ ॥

அக்நியில் ஹோமம் செய்த ஆஜ்யத்தால் அந்த அந்நத்தை அபிகாரணம் செய்யவும். அன்ன அபிமந்த்ரணம் செய்து தத்தம் செய்கையில் அங்குஷ்டம் ஸம்பந்தப்படாமலிருந்தால் அது பித்ருக்களை த்ருப்திசெய்து வைக்காது, என்று விதியிருக்கிறது.

𑌉𑌭𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑌾𑌖𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌵𑍈 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ ௩ ॥

போஜனம் செய்கையில், பித்ருக்களுக்கு நிவேதிதமான அந்த அன்னபாத்ரமானது இரண்டு கையின் ஸம்பந்தமற்றதாயிருந்தால் அந்த இடையில் துஷ்டர்களான அஸுரர்கள் புகுந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆதலால் இடது கையினாலும் பாத்ரத்தை (இலையை) ஸ்பர்சித்துக்கொண்டே புஜிக்கவும்.

𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌃 ।
𑌤𑌿𑌲𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥

போஜனஸ்தானத்திலும் ஆஸநாதிகளிலும் திலம் போடாமற்போனால் ராக்ஷஸர், பிசாசங்கள் ஆகிய போஜனார்ஹமான பூதங்கள் அந்த ஹவிஸ்ஸை அபஹரிக்கின்றனர். அதுபோல் ச்ராத்த காலத்தில் கோபவசனாகக் கர்த்தா இருந்தாலும் அஸுரர்கள் ஹவிஸ்ஸை அபஹரிப்பார்கள். ஆகையால் கோபம் கூடாது.

𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌕𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌃 ॥ ௫ ॥

கர்த்தா ச்ராத்த காலத்திலும், தேவ கார்யங்களிலும், ஜப ஹோம ப்ரதிக்ரஹாதிகளிலும் சிவந்த வஸ்த்ரம் தரித்துக்கொண்டு செய்தால் அந்த ஹவ்யகவ்யங்களிலுள்ள ஹவிஸ்ஸானது பித்ரு தேவர்களிடம் போய்ச்சேருவதில்லை.

𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌆𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌨 𑌸 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍃𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

அங்குஷ்ட (கட்டை விரல்) ஸ்பர்சமில்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட அந்நமும், கட்டைவிரல் ஸம்பந்தமில்லாமல் ப்ரதிக்ரஹித்த அந்நமும் கர்த்தாவுக்கு ஸம்ருத்தியைக் கொடுக்காது. நின்று கொண்டே ஆசமனம் செய்தாலும் அது நிஷ்பலமாகிறது.

ஸூஷ்ஹுபொரவாം வுஷாநം ஸவ-த்ர ॥ எ ॥

எல்லாவித தானங்களிலும், ஆதியிலும், முடிவிலும் ஜலம் கொடுக்கவேண்டும். வாங்குகிறவனின் ஹஸ்தத்தில் தீர்த்தம் சேர்க்க வேண்டும்.

ஜயவுஹூதி யயாவியாநழ ॥ அ ॥

இவ்வாறு ஹோமம், தானம், ஆகியபின் பாக்கியுள்ள ஹோம கார்யங்களை ஜயாதி ஹோமம் முதலாக யதாவிதி செய்யவும்.

ஶெஷஊக்ஷுஊஷ காஹொஶெ ॥ கூ ॥

ச்ராத்த ஸம்பந்தமான மற்றப் பாக்கி விஷயம் அஷ்டகா ஹோம ப்ரகாணத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

உள ஜைவெ விதாகாபெ- தீநு வஸெகெஊமஹபத்ர வா ।
ஹொஜயெகூ ஸஊஸஹூஶொZவி ந வுஸஜெத விஷூஶிர ॥ கо ॥

வைச்வதேவார்த்தமாக இரண்டு ப்ராம்ஹணர்களையும், பித்ரு வரணத்தில் மூன்று பேரையும் வரிக்கவும். அல்லது வைச்வ தேவார்த்தம் ஒருவர், பித்ருக்களுக்காக ஒருவர், இவ்வளவே போதும். தன ஸௌகர்யமுள்ள தனிகனாயிருந்த போதிலும் இதற்குமேல் விஸ்தாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கவேண்டாம்.

ஸத்ரியாം ஜெஶகாஊ வ ஶளவं ஸ்ராஹணஸംவஷழ ।
வஜெஷுதாநு விஷூரொ ஹஷி தஷாதं வஶிவஜ-யெகூ ॥ கக ॥

ப்ராம்ஹணர்களை அதிகமாக வரித்து விஸ்தாரப்படுத்தினல் அதனல் உபசாரங்கள், சுத்தி, ப்ராம்ஹணர்களின் அர்ஹதை, தேசம், காலம் ஆகிய இவை கெடும். ஆகையால் விஸ்தாரத்தைச் செய்யக்கூடாது.

உரஷூஃ விதரஷூஸ்ஹு வாஊதஷு விதாஊஹாஃ ।
ஷக்ஷிணதஃ வுவிதாஊஹாஃ வுஷ்டதஃ விஷூதகூ-காஃ ॥ ஐதி ॥

நிமந்த்ரித ப்ராம்ஹணனுடைய மார்பு பக்கமாயிருந்து பித்ருக்கள் ஹவிஸ்ஸைப் புஜிக்கிறார்கள். இடது பக்கத்தில் பிதாமஹர்களும், வலது பக்கத்தில் ப்ரபிதாமஹர்களுமிருந்து புஜிக்கிறார்கள். பிண்டத்தையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் மாதாமஹாதிகள் பின்பக்கத்திலிருந்தும் புஜிக்கிறார்கள்.

इति पञ्चदशः खण्डः ॥

इति अष्टमोऽध्यायः ॥

பதினைந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

अथ नवमोऽध्यायः ॥

अथ षोडशः खण्डः ॥

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

பதினாறுவது கண்டம்.

प्रजाकामस्योपदेशः ॥ १ ॥

நல்ல ப்ராஜையை விரும்புகிறவனுக்குச் சில உபதேசங்கள் செய்யப் படுகின்றன.

प्रजननिमित्ता समाख्येत्यश्विनाववदताम् ॥ २ ॥

ப்ராஜை என்கிற பெயரானது பிறப்பு நிமித்தமாக ஏற்பட்டதென்று அஸ்வினீதேவர்கள் சொல்லியுள்ளார்கள். பிறப்பால் உண்டானவன் புத்ரன், ஸ்வீகாராதிகளால் அல்ல. ஸ்வீக்ருதனைப் புத்ரனென்பது உபசரித்துக் கூறுவதே.

आयुषा तपसा युक्तः स्वाध्यायेज्यापरायणः ।
प्रजामुत्पादयेद्युक्तः स्वे स्वे वंशे जितेन्द्रियः ॥ ३ ॥

ஆயுர் வ்ருத்திகரமான ஸந்த்யா கர்மாவுடனும், தபஸ்ஸுடனும் கூடியவனும், அத்யயனம், யஜ்ஞம் இவைகளைச் செய்கிறவனுமாயிருந்துகொண்டு தன் தன் வம்சத்தில் ப்ரஜையை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். ஆனல் ஜிதேந்த்ரியனும், நியமத்துடன் கூடியவனுமிருக்க வேண்டும்.

ब्राह्मणस्यर्णसंयोगस्त्रिभिर्भवति जन्मतः ।
तानि मुच्यात्मवान्भवति विमुक्तो धर्मसंशयात् ॥ ४ ॥

ப்ராம்ஹணனுக்குப் பிறவியில் மூன்றுவிதக் கடன்களுடன் ஸம்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அவைகளை விடுவித்துத்தான் ஆத்ம லாபமுள்ளவனாக ஆகலாம். கடன் தீருமா என்ற தர்ம ஸம்சயத்தி லிருந்து நீங்கி ருணத்தைப் போக்குகிறான்.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌋𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌂𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍃𑌣𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

அந்தக் கடன்களை நீக்கும் வழியாவது:—அத்யயனம் செய்வ தால் ருஷிகளைப் பூஜித்தும், ஸோமயாகம் செய்வதால் இந்த்ரனைத் திருப்திசெய்து வைத்தும், ப்ரஜா ஸந்ததியால் பித்ருக்களான முன் னோர்களைப் பூஜித்தும், ருணமற்றவனாக ஸ்வர்க்கத்தில் ஆனந் திக்கிறான்.

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ।
𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌕𑌮𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌰𑍋𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

பிள்ளை பிறந்தால் அந்த ஸுக்ருதத்தால் எல்லா லோகங்களை யும் ஜயிக்கிறான். பௌத்ரனின் பிறப்பால் அம்ருதத்வத்தை அடைகிறான். புத்ரனுடைய பௌத்ரனால், அதாவது ப்ரபௌத்ர னால், மோக்ஷத்தையே அடைகிறான், என்று சொல்லப்படுகிறது.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌚 — 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌋𑌣𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌮𑍃𑌣𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥

கீழே சொல்லப்பட்ட ருணதோஷமானது வேதத்திலும் அறியப்படுகிறது. "ப்ராம்ஹணன் பிறக்கையில் முன்று கடன் களுடன் பிறக்கிறான். ப்ருஹ்மசர்யத்தால் ருஷிருணத்தையும், யாகத்தால் தேவர் ருணத்தையும், ப்ராஜையால் பித்ரு ருணத்தையும் போக்கிக் கொள்ளுகிறான். இவ்வாறு வேதம் ருண ஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது.

𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥

ஸத்புத்ரனை உற்பத்தி செய்தால் அதனால் ஆத்மாவைக் கடைத்தேறச் செய்துகொள்ளுகிறான்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌷𑌡𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥

ஸத்புத்ரனை அடைந்தவன் ஏழு தலைமுறை முந்தியவர்களையும் ஏழு தலைமுறை பிந்தியவர்களையும் பாபத்தின் பயத்திலிருந்து கரையேற்றுகிறான். அப்படியின்றி, ஸாதாரண புத்ரனை அடைந்தால் மூன்று தலை முறை முன்பும், பின்பும், தான் ஆக ஏழு தலைமுறைகளையே காப்பான்.

தஸ்மாச் ப்ரஜாஸந்தாநமுத்பாத்ய பலம் ப்ராப்நோதி ॥ ௧0 ॥

ஆகையால், எப்படியும் ப்ரஜாஸந்தானத்தை உற்பத்தி செய்தால் நல்ல பலனை அடைகிறான்.

தஸ்மாத்யத்நவாந் ப்ரஜாமுத்பாதயேச் ॥ ௧௧ ॥

ஆகையால், முயற்சிசெய்து ப்ரஜோத்பாதனம் செய்யவும். ப்ரஜோத்பாதனத்தில் முயற்சியுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும்.

ஔஷதமந்த்ரஸம்யோகேந ॥ ௧௨ ॥

சுக்லத்தைக் கெடுக்கும் க்ருமிகளைக் கொல்லக்கூடிய ஔஷதங்கள், புத்ரஉத்பாதன சக்தியுள்ள மந்த்ரங்கள், இஷ்டிகள் இவைகளின் உதவியால் முயலவும்.

தஸ்யோபதேசஃ ச்ருதிஸாமாந்யேநோபதிச்யதே ॥ ௧௩ ॥

அந்த ஔஷத ப்ரயோக மந்த்ர ப்ரயோகாதிகளுக்கான உபதேசங்கள் பொதுவாக வேதங்களால் உபதேசிக்கப்படுகின்றன.

ஸர்வவர்ணேப்யஃ பலவத்தாதிதி பலவத்தாதிதி ॥ ௧௪ ॥

ப்ரஜா ஸந்ததிரூப பலன் ருணபரிஹாரம் இருப்பதால் மேற்கண்ட ஔஷத, மந்த்ர ப்ரயோகாதிகள் எல்லா வர்ணங்களிலும் உண்டு. யதாதிகாரம் எல்லா வர்ணத்தாரும் ஆசரித்து ப்ரஜா ஸந்ததியைப் பெறவும்.

இதி ஷோடசஃ கண்டஃ ॥

இதி நவமோऽத்யாயஃ ॥

பதினாறுவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

பத்தாவது அத்யாயம்.

பதினேழாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

இனி ஸன்யாஸாச்ரமம் செய்து கொள்ளும் முறையை விவரிப்போம்.

𑌸𑍋𑌽𑌤 𑌏𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

கர்ப்பாதானுதி ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று வேதாத்யயநாதிகளைச் செய்து க்ருஹஸ்தாச்ரமம் புக ஸித்தனுக இருக்கும் ப்ராம்ஹணன் வைராக்ய காரணமாக ப்ரம்ஹசாரியாகவே ஸன்யாஸத்திற்குப் போகலாமென்று சிலரின் கருத்து.

𑌅𑌥 𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

க்ருஹஸ்தர்களில், சாலீனன், யாயாவரன், என்றவர்கள் புத்ர ஸந்ததி யற்றவர்களாகில் ஸங்யாஸத்திற்குப் போகலாம்.

𑌵𑌿𑌧𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌾 ॥ ௪ ॥

பார்யையில்லாதவனும் போகலாம், த்விதீயாதி விவாஹாசக்தனுயிருந்தால்.

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌾 ॥ ௫ ॥

விதுராதிகளைத்தவிர்த்த எந்த க்ருஹஸ்தனும் விரக்தியால் போகலாம். தனது பிள்ளைகளை அக்கிஹோத்ராதி ஸ்வதர்மத்தில் ஸ்திரப்படுத்தி வைத்துவிட்டு.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥

எழுபது வயதிற்குமேல் ஸங்யாஸம் புகவேண்டுமென்று ஆக்ஞையிடுகிறுர்கள்.

𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 (𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌰𑌤𑍌 ॥ ௭ ॥

வானப்ரஸ்தாச்ரமத்தில் இருப்பவனும் ஸன்யாஸத்திற்குப் போகலாம், வாநப்ரஸ்த தர்மங்களை அநுஷ்டிக்க முடியாமல் ஓய்வு செய்துகொள்ள நேர்ந்தால்.

வஊஷ நிதெ்யா ஊஹிஸா ஸ்ராவஹணஸ்ய ந கூ-ணா வஊ-
தெ நொ கநீயாநு । தஸ்யெவாத்மா வஉவித்தம் விஉிகூா ந
கூ-ணா லிவ்யதெ வாவகெந ஐதி ॥ அ ॥

மேற்சொன்ன லக்ஷணமுள்ளவர்களும் ஆத்மஜ்ஞானமற்றவ ராகில் ஸந்யாஸத்திற்கு அர்ஹரில்லையென்று இந்த ருக்கினுல் காட்டுகிருர். இதன் அர்த்தம் நான்கு ஆச்ரமங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சுவ நஹ-வம் நயதீதி நித்யஃ ॥ கூ ॥

மேற்கண்ட ச்ருதியில் ப்ராம்ஹண மஹிமை "நித்யம்" என்று இருக்கிறது. நித்யம் என்றால் புனர்ஜன்ம மின்றிச் செய்வது என்று அர்த்தமாகும்.

ஊஹஂ நம் ஶயதீதி ஊஹிஸா ॥ கo ॥

ஆத்மஜ்ஞானியை மஹத் என்கிற ப்ரம்ஹத்தினிடம் சேர்ப்பிப்பதாக அதற்கு மஹிமா என்ற பதம் சொல்லுகிறது ச்ருதியில்.

கெஶஸ்ஶ்ரூரொஊநவாநி வாவயிகூா உவகரூயதெ ॥ கக ॥

கேசம்(சிரஸிலுள்ளது) ச்மச்ரு(தாடி, மீசை) லோம (குஹ்ய ப்ரதேசாதிகளில் உள்ளது), நகம் இவைகளை வபநம் செய்து கொண்டபின் ஸன்யாஸத்திற்கு வேண்டிய மற்ற த்ரவ்யங்களையும் ஸம்பாதித்து ஸித்தப்படுத்தவும்.

யஷ்டயஶ்ஶிக்யம் ஜலவவித்ரம் கமண்டலும் வாத்ரமிதி ॥ கஉ ॥

அந்தப் பதார்த்தங்கள்:—தண்டத்திற்காகக் கழிகள், பிக்ஷா ஸாதனமான பை, தண்டத்தின் நுனியில் காணப்படும் ஜல பவித்ர மென்கிற வஸ்த்ரத்துண்டு, கமண்டலு, பிக்ஷாபாத்ரம் ஆகியவை.

வஊதகூ ஹஸாஉாய ஸ்ராஸாஂதெ ஸ்ராஸீஸாந்தெஉஸ்நிமாநெ
வா ஆஜ்யம் வயொ உயீதி திரவகூ ஹாஸ்ய உவவஸெ
உவொ வா ॥ கங ॥

மேற்கண்ட பதார்த்தங்களை எடுத்துக்கொண்டு க்ராமத்தின் கடைசியில், அல்லது க்ராம எல்லையின் கடைசியிலோ, அல்லது அக்நி சாலையிலோ போய் ஆஜ்யம், பால், தயிர் இந்த மூன்றையும் கலந்து சாப்பிட்டுவிட்டு (மூன்று தடவை), உபவாஸமிருக்கவும், அல்லது தீர்த்தத்தைச் சாப்பிடவும்.

ஓம் பூஸ்ஸாவித்ரீம் ப்ரவிசாமி தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் ।
ஓம் புவஸ்ஸாவித்ரீம் ப்ரவிசாமி பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி ।
ஓம் ஸுவஸ்ஸாவித்ரீம் ப்ரவிசாமி தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ।
இதி பச்சோர்தர்ச்சச: ஸமஸ்தயா ச வ்யஸ்தயா ச ॥ ௧௫ ॥

அவைகளைச் சாப்பிடும் மந்த்ரங்கள் இதில் சொல்லப்படுகின்றன. காயத்ரியை பாதமாகவும், அர்த்தருக் (பாதிருக்)காகவும், ஸமஸ்தமாயும், பிரித்தும் சொல்லவும்.

ஆச்ரமாதாச்ரமமுபநீய ப்ரஹ்மபூதோ பவதீதி விஜ்ஞாயதே ॥

ஒரு ஆச்ரமத்திலிருந்து மற்றொரு ஆச்ரமத்தை அடைந்து ப்ரம்ஹத்தினால் பரிசுத்தனாகிறான் என்று அறியப்படுகிறது.

அதாப்யுதாஹரந்தி —
ஆச்ரமாச்ரமம் கத்வா ஹுதஹோமோ ஜிதேந்த்ரிய: ।
பிக்ஷாபலிபரிச்ராந்த: பச்சாத்பவதி பிக்ஷுக இதி ॥ ௧௬ ॥

ஸந்யாஸம் பூர்த்தியாவதற்கு முன் ஆச்ரமத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு மற்றொரு ஆச்ரமத்தை அடைந்து, ஸந்யாஸத்திற்கு முன் செய்யவேண்டிய ஹோமங்களைச் செய்தும், ஜிதேந்த்ரியனாகியும், பிக்ஷா பலி இவைகளால் ச்ராந்தியை அடைந்து, பிறகு பூர்ண பிக்ஷுகனாக (ஸந்யாஸியாக) ஆகிறான், என்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ ஏஷ பிக்ஷுராநந்த்யாய ॥ ௧௭ ॥

மேற்கண்டவாறு நியமங்களையும், ப்ரயோகங்களையும் அநுஷ்டித்துப் பிக்ஷுவாக ஆனவனே அனந்தமான ச்ரேயஸ்ஸைப் பெறுவான்.

ஸ புரா ஸூர்யஸ்யாஸ்தமயாத்கார்ஹபத்யமுபஸமாதாய தக்ஷிணாக்நிமாஹ்ருத்ய ஜ்வலந்தமாஹவநீயமுத்த்ருத்ய கார்ஹபத்யே ஆஜ்யம் விலாப்ய உத்பூய ஸ்ருவி சதுர்க்ருஹீதம் க்ருஹீத்வா ஸமிதுத்யாஹவநீயே பூர்ணாஹுதிம் ஜுஹோதி ஓம் ஸ்வாஹேதி ॥ ௧௮ ॥

மறுபடி ஸந்யாஸப்ரயோகம் சொல்லப்படுகிறது:— ஸூர்யாஸ்தமயத்திற்கு முன்பு கார்ஹபத்ய அக்நியை ஜ்வலிக்கச்செய்து, தக்ஷிணாக்நியை ஆயதநத்தில் வைத்து, பிறகு ஜ்வலிக்கிற ஆஹவநீயத்தையும் எடுத்துவைத்து, கார்ஹபத்ய அக்நியில் ஆஜ்ய ஸம்

ஸ்காரம்செய்து, ஜுஹூவில் நான்குதடவை ஆஜ்யத்தை க்ரஹித்து, "ஸப்ததே அக்நே" என்ற ஸமித்பதமுள்ள ருக்கினுல் ஆஹவநீயத்தில் பூர்ணாஹுதியைச் செய்யவும். "ஓம் ஸ்வாஹா" என்றும் ஹோமம் செய்யவும்.

एतस्य ब्रह्मौदनायान्वाहितिरिति विज्ञायते ॥ १९ ॥

இது தர்சபூர்ணமாஸ அந்வாதனம்போல் ப்ரம்ஹாந்வாதான மென்று அறியப்படுகிறது. ப்ரம்ஹப்ரவேச ஸமயத்தில் செய்யப் படுவதால்.

अथ सायं हुतेऽग्निहोत्रे उत्तरेण गार्हपत्यं तृणानि संस्तीर्य तेषु द्वन्द्वं न्यञ्चि पात्राणि सादयित्वा दक्षिणेनाहवनीयं ब्रह्मायतने दर्भान् संस्तीर्य तेषु कृष्णाजिनं चान्तर्लोमास्तीर्य तस्यां रात्रिं जागर्ति ॥ २० ॥

பிறகு ஸாயம் அக்நிஹோத்ர ஹோமமானவுடன், கார்ஹபத்யாக்நிக்கு வடக்கில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி, அதில் பாத்ரங்களை இரட்டையாகச் சேர்த்துக் கவிழ்த்து வைத்துவிட்டு, ஆஹவநீயத்திற்குத் தெற்கில் ப்ராம்ஹஸ்தானத்தில் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி, அவைகளில் க்ருஷ்ணாஜிநத்தைப் போட்டு மறைத்து அதில் உட்கார்ந்து, அன்று ராத்ரி முழுவதும் ஜாகரணம் செய்யவும். இது ப்ரம்ஹராத்ரி.

य एवं विद्वान् ब्रह्मरात्रिमुपोष्याग्नीन् समारोप्य प्रमीयते सर्वं पाप्मानं तरति तरति ब्रह्महत्याम् ॥ २१ ॥

மேற்கண்டவாறு எந்த வித்வான் ப்ரம்ஹராத்ரியில் உபவாஸமிருந்து அக்நிகளை ஆத்மஸமாரோபணம் செய்துகொண்டு, இந்த நிலைமையில் இறக்கின்றானே அவன் ஸகல பாபங்களையும் தாண்டுகிறான். ப்ரம்ஹஹத்யாஸமமான தோஷங்களையும் போக்கிக்கொள்ளுகிறான். ஸந்யாஸம் செய்துகொண்ட பலன் ஏற்படும்.

अथ ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय काल एव प्रातरग्निहोत्रं जुहोति ॥ २२ ॥

பிறகு, பின்மாலையில் ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் உஷ:காலத்தில் எழுந்து, ஸ்வ காலத்தில், ப்ராத:கால அக்நிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்யவும்.

அத வ்ருஷ்ட்யாம்ஸ்தீர்ணாம் ஹத்வா ப்ரணீய வைஶ்வாநரம் த்வாதஶகபாலம் நிர்வபதி, ஸா ப்ரஸித்தேஷ்டிஸ்ஸந்திஷ்டதே॥

பிறகு தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அப் ப்ரணயநம் செய்து, வைச்வாநரதேவதா உத்தேச்யமாக த்வாதச கபாலமுள்ள ஹவிஸ்ஸுடன் இஷ்டி செய்யவும். அந்த இஷ்டி ப்ரஸித்தமானது. பிறகு அது முடிந்ததும்.

ஆஹவநீயே஽க்நிஹோத்ரபாத்ராணி ப்ரக்ஷிபேத், அம்ருந்மயாநி அநாயஸாநி ॥ ௨௪ ॥

ஆஹவநீயாக்நியில் அக்நிஹோத்ர பாத்ரங்களைப் போடவும், மண் பாத்ரம், இரும்புப் பாத்ரம் தவிர.

கார்ஹபத்யே அரணீ ஹவதம் நஃ ஸம்நஸ இதி ॥ ௨௫॥

அரணிகளைக் கார்ஹபத்ய அக்நியில் போடவும், ஸூத்ரத்திலுள்ள மந்த்ரத்தால்.

அதாத்மந்யக்நீந் ஸமாரோபயதே யா தே அக்நே யஜ்ஞியா தநூரிதி த்ரிஸ்த்ரிரேகைகம் ஸமாஜிக்ரதி ॥ ௨௬ ॥

பிறகு, 'யாதே அக்நே' என்கிற மந்த்ரத்தால் அக்நிகளை ஆத்மஸமாரோபணம் செய்யவும், ஒவ்வொரு அக்னியையும் மூன்று மூன்று தடவை மோந்து.

அதாந்தர்வேதி திஷ்டந் ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவஸ்ஸந்ந்யஸ்தம் மயா ஸந்ந்யஸ்தம் மயா ஸந்ந்யஸ்தம் மயா இதி த்ரிருபாம்ஶு உக்த்வா த்ருருச்சைஃ ॥ ௨௭ ॥

பிறகு வேதியின் உள் நின்று, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால் மூன்று தடவை மெதுவாயும், மூன்று தடவை இரைந்தும் சொல்லவேண்டும்.

த்ரிஷத்யா ஹி தேவா இதி விஜ்ஞாயதே ॥ ௨௮ ॥

தேவர்கள் மூன்று தடவை சொல்லுவதை ஸத்யமாகக் கொள்ளுவார்கள், என்று அறியப்படுகிறது. ஆகையால் மூன்று தடவை சொல்லவும்.

அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ மத்தஃ ஸ்வாஹா இதி அபாம் அஞ்ஜலிம் நிநயதி ॥ ௨௯ ॥

"என்னிடமிருந்து ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் அபயம்" என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி அஞ்ஜலி நிறையத் தீர்த்தத்தைக் கீழே விடவும்.

𑌅𑌥 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 —

𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் அபயம் செய்து எந்த ஸந்யாஸீ ஸஞ்சரிக்கிறானோ, அவனுக்கு எல்லா ப்ராணிகளிடமிருந்தும் எவ்விதமான பயமும் ஏற்படாதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

𑌸 𑌵𑌾𑌚𑌂𑌯𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥

இவ்வாறு ஸந்யாஸம் பெற்ற அவன் அது முதல் மௌனியாக இருக்கவும். அவச்ய ஸந்தர்ப்பம் தவிர. அல்லது ஸந்யாஸமான உடன் மட்டும் இந்த விதி. நீடித்தில்லை.

𑌸𑌖𑌾 𑌮𑍇 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌰𑌜𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌦𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 ॥ ௧௨ ॥

தண்டம், சிக்யம், ஜலபவித்ரம், கமண்டலு ஆகியவைகளை வரிசையாக அதததற்குச் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிக்ஷாபாத்ரத்தை ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகளால் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌲𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌽𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪 𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌽𑌬𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑌗𑌤𑍋𑌽𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌪 𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥

தண்டங்கள், சிக்யம், ஜலபவித்ரம், கமண்டலு பாத்ரமிவை

களை எடுத்துக்கொண்டு, தீர்த்தக்கரைசென்று, ஸ்நானம்செய்து, ஆசமனம்செய்து, ததிக்ராவ்ண்ண:, ஆபோஹிஷ்டா, தக்வாயாமி, ஹிரண்யவர்ண:, பாவமாநிகள் இவைகளால் சரீரத்தை மார்ஜனம் செய்து, ஜலத்திற்குள் இருந்தபடியே அகமர்ஷணத்தை ப்ராணாயாமமாகப் பதினாறு தடவை செய்து, கரையேறி வஸ்த்ரநிஷ்பீடனம் செய்து, வேறுவஸ்த்ரம் தரித்து, ஆசமனம்செய்து, ஸூத்ரத்தில்சொல்லியபடி ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகளால்தர்ப்பணம்செய்யவும்.

விதூஹ்யொzணுஶி ஃவாஷாய ஒ௦ ஹ௦ஃவ்ஸயொழ | ஒ௦ஹ௦ வஃவ்ஸயொ௦ ஸ௦வஃவ்ஸயொ௦ ஹ௦ஹ௦ஃவஸ௦வஷ௦ஹநஃஶ
ஊதி : ௩௪ ||

அஞ்ஜலி நிறைய தீர்த்தமெடுத்து, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் பித்ருக்களை உத்தேசித்துத் தர்ப்பணம் செய்யவும்.

சுய உஷ௦தூ௦ விதூஶிதி ஆஹூா ஶாஷிதூஶ௦வ திஷ்தெ || ௩௫ ||

பிறகு உதுத்யம், சித்ரம் தேவாநாம் என்ற இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஸூர்யனை உபஸ்தானம் செய்யவும்.

ஒஶிதி ஬ஹ ஬ஹ வா வஷ ஜெ்யாதிஃ ய வஷ ஜெ்யாதிஃ ய வஷ தவதெ்ஷ வெஷொ ய வவ தவஃயதி வெஷ்ஶெ வெதக ய வஷ தவஃயதி வவ ஶெவெஷ கூதூ௦ தவஃ யதி கூதெ நஃஸொதூா தா ஬ஹா தாஜெ்யாதிஃ || ௩௬ ||

ப்ரணவம் ப்ரம்ஹஸ்வரூபம், இந்த ஜ்யோதிஸ்ஸே ப்ரம்ஹம், வேதமும் வேத்யமும் அதுதான். தர்ப்பணம் செய்வது ஆத்மாவையே, நமஸ்காரமும் ஆத்மாவே, ப்ரம்ஹமானது அத்யாத்மாவாயிருக்கிறது, அதுவே ஜ்யோதிஸ்வரூபமான ஆத்மா, என்று ப்ரணவாதி ப்ரசம்ஸை.

ஸாவித்ரீ௦ ஸஹஸ்ரகூ கூவதஃயெ ஶதகூெவாzவ
மிஶிதகூெவா வா || ௩௭ ||

பிறகு காயத்ரியை ஆயிரம் தடவை ஆவ்ருத்தி செய்து ஜபிக்கவும். அல்லது நூறு தடவை. அல்லது கணக்கில்லாமல்.

ஒ௦ ஹ௦ஹ௦ஃவஸ௦வஶிதி வவிதூஶாஷாயாzவொ ஗ூஹாதி ||

ஸூத்ர மந்த்ரத்தால் ஜலபவித்ரத்தை எடுத்து ஜலத்தை க்ரஹிக்கவும். ஜலபவித்ரத்தை அலம்பிச் சுத்திசெய்யவும்.

ந வாத ஊர்த்வ - முத்ருதாபிரல்பாபிரபவித்ராபிரபவித்ராபிராசாமேத் ॥ ௧௯ ॥

இதற்குப் பிறகு, எடுத்து வைக்கப்படாத தீர்த்தத்தாலும், அதிகமில்லாததும், ஜலபவித்ரத்தால் சுத்தமாகாததுமான தீர்த்தத்தாலும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

ந வாத ஊர்த்வம் சுக்லம் வாஸோ தாரயேத் ॥ ௨௦ ॥

இதற்குப்பிறகு வெள்ளை வஸ்த்ரத்தைத் தரிக்கக்கூடாது.

இதி ஸப்தத³ஶ: க²ண்ட³: ॥

பதினேழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

அத² அஷ்டாத³ஶ: க²ண்ட³: ॥

பதினெட்டாவது கண்டம்.

ஏகத³ண்டீ³ த்ரித³ண்டீ³ வா ॥ ௧ ॥

ஒரு தண்டம் தரிக்கலாம். அல்லது மூன்று தண்டம் தரிக்கலாம்.

அதே²மானி வ்ரதானி ப⁴வந்தி — அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தைன்யம் மைது²னஸ்ய வர்ஜனம் த்யாக³ இத்யேவ ॥ ௨ ॥

இனி அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திருடாமை, மைதுனவிலக்கு, பற்றுதலை விடுதல் ஆகிய வ்ரதங்கள் ஸங்யாஸிக்கு இருக்க வேண்டும்.

பஞ்சைவோபவ்ரதானி ப⁴வந்தி — அக்ரோதோ⁴ கு³ருசுஶ்ரூஷா அப்ரமாதஶ்ஶௌசமாஹாரஶுத்³தி⁴ஶ்சேதி ॥ ௩ ॥

ஐந்துவித உபவ்ரதங்களும் இருக்கவேண்டியவை:- கோபமின்மை, குரு சுச்ரூஷை, தர்மாதி கார்யங்களில் தவறுமை, வெளி உள் இந்த்ரிய சுத்தி, ஆஹார நியமம் இவை.

அத² பை⁴க்ஷசர்யா — ப்³ராஹ்மணானாம் ஶாலீனயாயாவராணாமபவ்ருத்தே வைஶ்வதே³வே பி⁴க்ஷாம் லிப்ஸேத ॥ ௪ ॥

இனி பிக்ஷாசரண நியமம் சொல்லப்படுகிறது. ஶாலீனர், யாயாவரர் முதலிய ப்ராம்ஹணர்களின் க்ருஹங்களில் வைஶ்வதேவகர்மா முடிந்தபிறகு பிக்ஷையை அடைய முயற்சி செய்யவும்.

ப⁴வத்பூர்வாம் ப்ரசோத³யேத் ॥ ௫ ॥

பவதி என்கிற பவத் பதத்தை முன்னால் வைத்துச்சொல்லி பிக்ஷை போடக்கேட்கவும்.

ஶொஷொஹநொத்ரகாஜெக்ஷ ॥ ௬ ॥

மந்த்ரம் சொன்னபிறகு பசுகறக்கும் கால அளவுக்குச் சிறிது நாழிகைவரை பிக்ஷை கிடைப்பதை எதிர்பார்த்து நிற்கவும்.

அயெ வெக்ஷயபாஉவாவு்தஃ ஶுவள ஷெஶெ நூஸு ஹஸ்வாஉாநு ஶுக்ஷாஷு கூஉிதுஸூாஹ௦ நிவெஉயெக உஉதூ௦ விதுஜிதி । ஶுஹணெ நிவெஉயதெ ஶுஹஜஜூா நஜிதி ॥ ௭ ॥

பிறகு கிடைத்த பிக்ஷையைப்பெற்றுத் திரும்பி, சுத்தமான இடத்தில் வைத்து, கால்கைகளை அலம்பிக்கொண்டு, பிக்ஷாந்நத்தை முதலில் ஆதித்யனுக்கு (ஸூர்யன்) நிவேதனம் செய்யவும். உதுத்யம், சித்ரம் என்று. பிறகு ப்ரம்ஹத்திற்கு நிவேதனம் 'ப்ரம்ஹஜஜ்ஞானம்' என்று.

விஜ்ஞாயதெ— கூயாநவுஹுதி யஜஜாந ஊவாநயொ ஸவதி, தவு ஶுாணொ மாஹவெதுஃ, அவாநொஜனா ஹாயவெவநொ வுாந கூஹநீய உஉாநஸமாநள ஸஹுாவ ஸஶுள ॥ அ ॥

அக்னி ஆதானம் முதல் யஜமானனே அக்னிகளாகி விடுகிறான், அவனுடைய ப்ராணன் கார்ஹபத்யாக்னி, அபானன் தக்ஷிணாக்னி, வ்யானன் ஆஹவனீயம், உதானஸமானங்கள் ஸப்யாக்னியும் ஆவஸத்யாக்னியும்.

வஞு வா ஊதெஜநய கூதஸூாஃ ॥ ௯ ॥

மேற்சொன்ன இந்த ஐந்தும் சரீரத்திலிருக்கும் அக்னிகள். அவை சரீரத்திலேயே உள்ளவை.

கூதநெுவ ஜஹொதி ॥ ௧௦ ॥

ஆகையால் ஸந்யாஸீ புஜிப்பதானது ஆத்மாவில் ஐந்து அக்னிகளில் ஹோமம் செய்வதாகவே ஆகும்.

ஸ ஊஷ கூதயஜூஃ கூதநிஷ்டஃ கூதவுதிஷ்டஃ கூதாந௦ க்ஷெஜ௦ நயதீதி விஜ்ஞாயதெ ॥ ௧௧ ॥

இம்மாதிரி ஆத்மயக்ஞனும், ஆத்மநிஷ்டனும், ஆத்மப்ரதிஷ்டையுள்ளவனுமான ஸந்யாஸீ, ஆத்மாவை க்ஷேமம் அடையும்படி செய்கிறான், என்று அறியப்படுகிறது.

ഭൂതേഭ്യോ ദയാപൂർവം സംവിഭജ്യ ശേഷമദ്ഭിഃ സം
സൃജ്യൗഷധവത് പ്രാശ്നീയാത് ॥ ௧௨ ॥

எறும்பு முதலிய ப்ராணிகளுக்குத் தயாபூர்வமாக பிக்ஷான்னத்தைச் சிறிது போட்டுவிட்டு, பாக்கியை ஜலத்தால் கலந்து ஔஷதம்போல் (ருசியற்று) சாப்பிடவும்.

പ്രാശ്യാപ ആചമ്യ വാങ്മ ആസൻ പ്രാണ ഇതി
ജപിത്വാ ജ്യോതിഷ്മത്യാഽഽദിത്യമുപതിഷ്ഠേത ഉദ്വയം തമ
സസ്പരീതി ॥ ௧௩ ॥

அந்நத்தைச்சாப்பிட்டு, ஆசமனம் செய்து, "வாங்ம ஆஸந்" என்ற மந்த்ரத்தை ஜபித்து, "உத்வயம் தமஸஸ்பரி" என்ற ஜ்யோதிஷ்மதீ ருக்கினுல் ஸூர்யனை உபஸ்தானம் செய்யவும்.

അയാചിതമസംകൢപ്തമുപപന്നം യദൃച്ഛയാ ।
ആഹാരമാത്രം ഭുഞ്ജീത കേവലം പ്രാണയാത്രികമിതി ॥ ௧௪ ॥

யாசிக்கப்படாததும், முன்னுல் ஸங்கேதம் செய்யப்படாததும், யத்ருச்சையாகக் கிடைத்ததுமான அந்நத்தை மாத்திரம் ஸூப வ்யஞ்ஜநாதிகளில்லாமல் ப்ராணயாத்ரைக்கு மட்டும் வேண்டிய அளவு சாப்பிடவும்.

അഥാപ്യുദാഹരന്തി—

അഷ്ടൗ ഗ്രാസാ മുനേർഭക്ഷ്യാഃ ഷോഡശാരണ്യവാസിനഃ ।
ദ്വാത്രിംശതം ഗൃഹസ്ഥസ്യാപരിമിതം ബ്രഹ്മചാരിണഃ ॥ ௧௫ ॥

ஸந்யாஸிக்கு எட்டு க்ராஸம் (கவளம்) பக்ஷிக்கத் தகுந்தது, வானப்ரஸ்தனுக்குப் பதினுறு, க்ருஹஸ்தனுக்கு முப்பத்திரண்டு, ப்ரம்ஹசாரிக்கு அளவு இல்லாமல் வேண்டிய அளவு சாப்பிடத் தகுந்தது என்று சொல்லுகிருர்கள்.

ഭൈക്ഷം വാ സർവവർണേഭ്യഃ ഏകാന്നം വാ ദ്വിജാതിഷു ।
അപി വാ സർവവർണേഭ്യോ ന ചൈകാന്നം ദ്വിജാതിഷ്വിതി ॥

எல்லா வர்ணத்தாரிடமும் பிக்ஷை செய்யலாம். அல்லது த்விஜாதிகளிடம் ஏகாந்நம் பிக்ஷையில்லாமல் பெறலாம். ஆனுல் ஏகாந்நம் பெறுவதைவிட எல்லாவர்ணத்திலும் பிக்ஷை பெறுவது நல்லது. ச்ரேயஸ்கரம்.

അഥ യത്രോപനിഷദമാചാര്യാ ബ്രുവതേ തത്രോദാ

[illegible] ॥ கஎ ॥

ஸங்யாஸியின் நியமம் பற்றி ஆசார்யர்கள் உபநிஷத் சொல்லுமிடங்களில் கூறுவதாவது:- ஸன்யாஸிக்கு நிற்பது, மௌனம், இரவு முழுவதும் வீராஸனம் (அசையாமல் உட்காருவது), மூன்றுகால ஸ்நானம், நான்கு, ஆறு, எட்டாவது காலங்களில் வ்ரதமிருப்பது இவை முக்யங்கள். ஒருநாள் தாண்டி போஜனம், இரண்டுநாள் தாண்டி போஜனம், நான்கு நாள் தாண்டி போஜனம், மற்ற ஸமயம் உபவாஸ வ்ரதம்.

[illegible] ॥ கஅ ॥

அரிசிநொய், பிண்ணுக்கு, யவத்தால் செய்த கஞ்சி, தயிர், பால் இவைகளை வ்ரதமாகக்கொள்ளுவதையும் செய்யலாம்.

[illegible] ॥ ககூ ॥

அதில் ஸங்யாஸீ மௌனயுக்தனுயிருந்தும், எல்லா ஆச்ரமிகளிலும் வேதாத்யயன ஸம்பந்நர்களும், ஆசார்யர்களும், ஸன்யாஸிகளும், பஹுச்ருதர்களுமான சிஷ்டர்களுடன் மட்டும் ஆவச்யகமான அளவுக்கு ஸம்பாஷணம் செய்யலாம். பற்களால் பற்களை நெருக்கி, அதாவது வாய்திறக்காமலே உள்முகமாக (சப்தமில்லாமல்), பேசவேண்டும். மௌன நியமத்திற்கு எப்படி லோபம் நேராதோ அவ்விதம் பேசலாமென்று அறியப்படுகிறது. மேற் சொன்னபடி பேசினுல் மௌனநியம லோபம் ஏற்படாது.

[illegible] ॥ உ० ॥

கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்தானம், மௌனம், வீராஸனம், இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றைச் செய்தால் போதும். மூன்றையும் சேர்த்துச் செய்யவேண்டியதில்லை.

[illegible] ॥ உக ॥

எங்காவது போனவிடத்தில் ஆபத்ஸமயத்தில் எதைப் பூர்ணமாக அநுவ்ரதம் செய்ய நேர்ந்ததோ அதைச் செய்யலாம். எதில்

நியமலோபம் ஸம்பவிக்காதோ அதைச் சாப்பிடலாம். பிக்ஷைக்கும் மேலாகச் சாப்பிடலாம்.

ஷூாநு ஊநு வீராஸநு ஸவநொவஷ ரூலிநு வத ுயலி ஷஷ்ாஷ கூாஷவ தய ூக்ஷுவஸ்ர | கூஷி ள தாநுவ தவாநி கூவொ உூஷம் வர தம் வப: ! ஹவிவூலிாஹணகாஞ்ா வ ம ூரொவ லிவநஊஷயதிி ॥ உஉ ॥

மேலே சொல்லிய ஸ்தான, ஆஸந, மௌனதி நியமமுள்ளவனுக்கு வ்ரதக்நமில்லாத வஸ்துக்களாவன:—தீர்த்தம், கிழங்கு, நெய், பால், ஹவிஸ், ப்ராம்ஹணனுடைய இஷ்டபூர்த்தி, ஆசார்ய நியமனம், மருந்து ஆகிய எட்டும் ஆபத்காலத்தில் வ்ரதக்நமில்லாதவை.

ஸாயம் வூாதரஜிஹொத்ரஊூாநு ஜவெகு ॥ உங ॥

ஆஹிதாக்நியாயிருந்து ஸந்யாஸத்திற்குப் போனவன் ப்ரதிதினமும் ஸாயம் ப்ராத: காலங்களில் அக்நிஹோத்ர மந்த்ரங்களை ஜபிக்கவும்.

வாரு ூணீஹிஸாயம் ஸஷ்ராஉ ூவ திஷெ்த மைத்ரீஹி: வூாத: ॥

ப்ரதிதினமும் வருண தேவதாக மந்த்ரங்களால் ஸாயங்கால உபஸ்தானமும், மித்ர தேவதாக மந்த்ரங்களால் காலைவேளை உபஸ்தானமும் செய்யவும்.

கூநஜிர நிகெதஸ்ராஷரஉலிாஃரணொ உ ூநிீ: ॥ உரு ॥

முனி, ஸன்யாஸீ, அக்நியற்றவன், வீடு இல்லாதவன், சர்ம என்ற பதத்துடன் பெயர் கிடையாது. ரக்ஷகனற்றவன். தனுதிகளால் காப்பாற்றப் பாத்யப்பட்டவன் இல்லை.

மைஹக்ஷாயீலி ஜாஉஊநிவெஹு ॥ உகூ ॥

பிக்ஷை காரணமாகவே க்ராமத்திற்குள் போக நினைக்கலாம்.

ஸாஷ்ரயெ வாவஉ ூஜ்ஸரஜெத் ிதி ॥ உஎ ॥

ப்ரணவ உச்சாரண காலத்தில் மட்டும் வாக்விஸர்க்கம் செய்யலாம். அல்லது வேதங்களினுச்சாரணத்திலும்.

விஜ்ஞாயதெவ— வஸிதாவா ஊவ: வஸிதாநி ஸாஉாநி வஸிதாநி யஜூஷி கூமெதவெஷ்ரவாஷொ நாவஸி யகு ஷ்ரஹ்ம தகு வூதிமூணத கூவக்ஷீத ஸ வூதிஊர ஐதி ॥ உஅ ॥

ருக்குகள் சிறியவை. ஸாமங்களும், யஜுஸ்களும் சிறியவை. ஆனல் இந்த ப்ரணவத்திற்கு எல்லையில்லை. இது அபரிமிதம். இந்த

ப்ரணவ ப்ரம்ஹத்தைச் சொல்லுகிறவர்களுக்கு அதுவே ப்ரதிகார மென்ற பதில் சொல்லும் மந்த்ரமாயுமிருக்கிறது, என்று தெரிகிறது. இது ப்ரணவ ப்ரசம்ஸை.

ஸஎவஜேவேஷ கூமரீரவிஜோகூணாசு வ்ருகூஷிமூலிகோ

வேஜஸங்ந்யாஸிகூ: ॥ உகூ ॥

இந்த ஸந்யாஸீ இம்மாதிரி சரீர மோக்ஷபர்யந்தம் வ்ருக்ஷ மூலிக வ்ரதமுள்ளவனும், வேத ஸந்யாஸிகனும், அதாவது வேதோக்த சில கர்மாக்களை விட்டவனும் இருப்பான்.

வெஜோ வ்ருகூஷ: தஸ்ய மூலம் ப்ரணவ: ॥ ஙo ॥

வ்ருக்ஷ மூலிகனென்பதின் விவரணம்:—வேதமே வ்ருக்ஷம். அதன் மூலமென்பது ப்ரணவம். ஆகையால் வ்ருக்ஷ மூலிக என்பது ப்ரணவநிஷ்டன், என்று கருத்து.

ப்ரணவாத்மகோ வேஜ: ॥ ஙக ॥

வேதமானது ப்ரணவத்தை ஆத்மாவாகக் கொண்டது.

ப்ரணவோ ப்ரஹ்ம ப்ரணவம் ய்யாயெசு ॥ ஙஉ ॥

மேலும் ப்ரணவமானது ப்ரம்ஹம். ஆகையால் ப்ரணவத்தை த்யானம் செய்யவும்.

ப்ரணவோ ப்ரஹ்ம(ஸவம வ்ருத:)ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யாய கல்பதே

ஜதி ஹோவாவ ப்ரஜாபதி: ॥ ஙங ॥

ஆகையால் ப்ரணவத்யானமானது ப்ரம்ஹத்வத்தை அடைவிக்கச் சக்திவாய்ந்ததென்று ப்ரஜாபதி சொல்லுகிறார்.

ஸப்தவ்யாஹ்ருதிஹி: ப்ரஹ்மாஜநம ப்ரக்ஷாஉயெதி

ப்ரக்ஷாஉயெதி ॥ ஙச ॥

பூராதி ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ரம்ஹபாத்ர மென்கிற தன் சரீரத்தை ப்ரக்ஷாளனம் (சுத்தி) செய்து கொள்ளவும். அல்லது பிக்ஷாபாத்ரத்தை என்றும் அர்த்தம்.

ஜதி கூஷ்டாஜஶ: வண்ட: ॥

பதினெட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஜதி ஜஶஜொZஸ்யாய: ॥

பத்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

ஷிதீய: ப்ரஶ்நஸமாப்த: ॥

இரண்டாவது ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 ॥
𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥
𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

மூன்றுவது ப்ரச்னம்—முதல் அத்யாயம்
முதல் கண்டம்.

𑌅𑌥 𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌚𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ ௧ ॥

இனி ஜீவனோபாயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. சாலீனன், யாயாவரன், சக்ரசரன் ஆகிய தர்மகாங்க்ஷிகளான பிரிவினர்கள் ஒன்பதுவித வ்ருத்திகளால் ஜீவிப்பவர்கள்.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

மேற்கண்ட சாலீநாதிகள் ஜீவனோபாயங்களாகக் கொண்ட கார்யத்தை வ்ருத்தி யென்று சொல்லப்படுகிறது.

𑌶𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌚𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

பெரிய க்ருஹமாகிற சாலையைக் கொண்டவன் சாலீனன். வ்ருத்திகளுள் சிறந்ததைச் செய்கிறவன் யாயாவரன். ப்ராம் ஹணுதிகளின் க்ருஹங்களில் முந்தியதில்லாவிட்டால் மற்றொன்றில் வரிசை க்ரமப்படி சரிப்பவன் சக்ரசரன்.

𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௪ ॥

அந்த வ்ருத்திகளை விவரித்துச் சொல்லுவோம்.

𑌷𑌣𑍍𑌣𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀 𑌕𑍌𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑍀 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍀 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾
𑌪𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 𑌶𑌿𑌲𑍋𑌞𑍍𑌛𑌾 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑍈𑌤𑌾𑌃 ॥

ஷண்ணிவர்த்தநீ, கௌத்தாலீ, த்ருவா, ஸம்ப்ரக்ஷாளநீ, ஸமூஹா, பாலிநீ, ஸிலோஞ்சா, காபோதா, ஸித்தேச்சா என்று ஒன்பது விதங்கள் அவை. இவைகளின் லக்ஷணம் அடுத்த அத்யாயத்தில்.

𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌮𑍀 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

இந்த ஒன்பது வ்ருத்திகளைவிடப் பத்தாவது ஒன்று 'வாந்யா' என்ற வ்ருத்தியும் உண்டு.

அத² நவவ்ருத்தே: ॥ ௭ ॥

இனி முதலில் சொல்லிய ஒன்பது வ்ருத்தியுள்ளவர்களின் தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

கேஶஶ்மஶ்ருலோமநகா²நி வாபயித்வோபகல்பயதே க்ருஷ்ணாஜிநம் கமண்ட³லும் யஷ்டிம் வீவத⁴ம் குத²ஹாரீமிதி ।

கேசம், ச்மச்ரு, லோமம், நகம் இவைகளை வபநம் செய்து கொண்டு, க்ருஷ்ணாஜிநம், கமண்டலு, யஷ்டி, காவடிபோன்று கழுத்தால் தூக்கக்கூடிய மூங்கில், கத்தி போன்ற மரஸாமான் இவைகளைச் சேகரித்துக்கொள்ளவும்.

த்ரைதா⁴தவீயேநேஷ்ட்வா வைஶ்வாநர்யா வா ॥ ௯ ॥

த்ரைதாதவீ, அல்லது வைச்வாநரீ என்ற இஷ்டியைச் செய்து, வீட்டிலிருந்து வெளிப் புறப்படவும்.

ப்ராதருதி³தே ஸூர்யே யதா²ஸூத்ரமக்³நீந் ப்ரஜ்வால்ய கா³ர்ஹபத்ய ஆஜ்யம் விலாப்யோத்பூய ஸ்ருக்ஸ்ருவம் நிஷ்டப்ய ஸம்ம்ருஜ்ய ஸ்ருசி சதுர்க்³ருஹீதம் க்³ருஹீத்வா ஆஹவநீயே வாஸ்தோஷ்பதீயம் ஜுஹோதி ॥ ௧௦ ॥

காலையில் ஸூர்யோதயத்திற்குப் பிறகு ஸூத்ர விதிப்படி அக்நிகளை அந்தந்த ஸ்தானங்களில் ஜ்வலிக்கச்செய்து, கார்ஹபத்யத்தில் ஆஜ்யத்தை ஸம்ஸ்காரம் செய்து, ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களையும் அக்நியில் காய்ச்சி, கையால் துடைத்து, ஜுஹூவில் நான்கு தடவை ஆஜ்யத்தை க்ரஹித்து, ஆஹவநீயாக்நியில் வாஸ்தோஷ்பதீயம் என்கிற ஹோமத்தைச் செய்யவும்.

வாஸ்தோஷ்பதே ப்ரதிஜாநீஹ்யஸ்மாநிதி புரோநுவாக்யாமநூச்ய வாஸ்தோஷ்பதே ஶக்³மயா ஸம்ஸதா³ த இதி யாஜ்யயா ஜுஹோதி ॥ ௧௧ ॥

ஸூத்ரத்தில் காட்டிய முதல் மந்த்ரத்தை (புரோனுவாக்யையாக) முதலில் உச்சரித்துவிட்டு, இரண்டாவது மந்த்ரத்தால் (யாஜ்யை) ஹோமம் செய்யவும்.

ஸர்வேஷாமாஹிதாக்³நீநாமித்யேகே ॥ ௧௨ ॥

எல்லா ஆஹிதாக்நிகளும் மேற்கண்ட ஹோமாதி கார்யங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

யாயாவர இத்யேகே ॥ ௧௩ ॥

ஆனால் யாயாவரனான (யாத்ரா சீலனான) ஆஹிதாக்நி மட்டும், என்று வேறு சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

நிர்க³த்ய க்³ராமாந்தே க்³ராமஸீமாந்தே வாऽவதிஷ்ட²தே
தத்ர குடீம் மட²ம் வா கரோதி க்ருதம் வா ப்ரவிஶதி ॥

க்ருஹத்திலிருந்து வெளிப் புறப்பட்டு, க்ராமத்திலோ, க்ராம எல்லையிலோ வஸிக்கவும். அங்கு குடிசை, அல்லது நல்ல வீடு (மடம்) கட்டிக்கொள்ளவும். அல்லது முன்பே உள்ள கட்டிடமானாலும் அதில் ப்ரவேசிக்கவும்.

க்ருஷ்ணாஜிநாதீ³நாமுபகரணாநாம் யதா²ர்த²ம் யதா²ர்த²மே-
யேந யேந யஸ்ய ப்ரயோஜநம் தேந தேந தத்கார்யம் ஸாத⁴யேத் ।
அக்³நிஹோத்ரம் பரிசரணம் । அக்³நிம் த³ர்ஶபூர்ணமா-
ஸாப்⁴யாம் யஜேத । அக்³நிம் பஞ்சாநாம் மஹாயஜ்ஞா-
நாமநுப்ரயோக³: । உத்³ப⁴வாநாமோஷதீ⁴நாம் நிர்வபணம்
த்³ருஷ்டம் ப⁴வதி ॥ ௧௫ ॥

க்ருஷ்ணாஜிநாதி பதார்த்தங்கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டவைகளுக்கு எங்தெந்தக் கார்யங்களில் என்னென்ன ப்ரயோஜனமோ அதை அப்படியே செய்யவும். அக்நிஹோத்ர பரிசர்யை, தர்ச பூர்ணமாஸ இஷ்டிகள், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள், ஓஷதிகள் உண்டான போது ஆக்ரயணகர்ம ஆகிய எல்லாம் வழக்கப்படி ப்ரஸித்தமாயுள்ளபடி அநுஷ்டிக்கவும். இப்படியே காணப்படுகிறது.

விஶ்வேப்⁴யோ தே³வேப்⁴யோ ஜுஷ்டம் நிர்வபாமீதி வா
தூஷ்ணீம் வா தா: ஸம்ஸ்க்ருத்ய ஸாத⁴யதி ॥ ௧௬ ॥

புதிதாக உண்டான ஓஷதிகளையும், வ்ரீஹி, யவாதிகளையும் 'விச்வேப்யோ தேவேப்யோஜுஷ்டம் நிர்வபாமி' என்றமந்த்ரத்தாலாவது, அல்லது தூஷ்ணீமாகவாவது, பக்வம் செய்து, அக்னியில் ஹோமம் செய்து, சேஷத்தைப் புஜிக்கவும்.

தஸ்யாத்⁴யாபநயாஜநப்ரதிக்³ரஹா நிவர்தந்தே ॥ ௧௭ ॥

இந்த அதிகாரிக்கு வேறு ஜீவனோபாயம் சொல்லப்பட்டுள்ளதால் அத்யாபநம், யாஜநம், ப்ரதிக்ரஹம் என்ற மூன்று சாஸ்த்ரீய வ்ருத்திகளும் இல்லை, நிவர்த்திக்கப்படுகின்றன.

அந்யே ச யஜ்ஞக்ரதவ இதி ॥ ௧௮ ॥

தர்சபூர்ணமாஸம் நீங்கலாக மற்ற யக்ஞங்களையாவது க்ரதுக்களையாவது இவன் செய்யவேண்டியதில்லை.

ஹவிஷ்யம் ச வ்ரதோபாயநீயம் த்ருஷ்டம் பவதி ॥ ௧௯ ॥

வ்ரதயோக்யமான ஹவிஸ்ஸும் இவனுக்கு, போஜ்யமாகக் காணப்படுகிறது.

ஸர்பிர்மிச்ரம் ததிமிச்ரம் அக்ஷாரலவணம் அபிசிதம் அபர்யுஷிதம் ॥ ௨௰ ॥

நெய் கலந்தது, தயிர் கலந்தது, காரம் உப்பு இல்லாதது, மாம்ஸ ஸம்பந்தமற்றது, காலாதீதமாக ஆகாதது, இவைகள் வ்ரதயோக்ய ஹவிஸ்ஸாகும்.

ப்ரஹ்மசர்யம் ருதௌ வா கச்சதி ॥ ௨௧ ॥

ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கமில்லாமை, ப்ரம்ஹசர்யம், இதுவும் இவனுக்கு வ்ரதமாகும். ருதுகாலத்திலாவது பார்யாஸம்ஸர்க்கம் செய்யலாம்.

பர்வணி பர்வணி கேசச்மச்ருலோமநகவாபநம் சௌசவிதிச்ச ॥ ௨௨ ॥

ஒவ்வொரு பர்வாவிலும், கேசச்மச்ருலோம நகங்களை வபநம் செய்து கொள்ளவேண்டும். சௌசாத்யாயத்தில் சொல்லிய சௌசவிதியும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கது.

அதாப்யுதாஹரந்தி—

த்விவிதம் சௌசம் யச்சிஷ்டைஃ பர்யுபாஸிதம் ।
பாஹ்யம் நிர்லேபநிர்கந்தமந்தச்சௌசமஹிம்ஸநம் ॥ ௨௩ ॥

சிஷ்டர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட இரண்டுவித சௌசம் சாஸ்த்ரத்தில் அறியப்படுகிறது. அதில் வெளிப்படை சௌசமென்பது சரீரத்தில் அழுக்குலேபமில்லாமையும், துர்க்கந்தமில்லாமையும் ஆகும். உள்சௌசமென்பது ஒரு ப்ராணியையும் ஹிம்ஸிக்காமலிருப்பதாம்.

அத்பிஃ சுத்யந்தி காத்ராணி புத்திர்ஜ்ஞாநேந சுத்யதி ।
அஹிம்ஸயா ச பூதாத்மா மநஃ ஸத்யேந சுத்யதி ॥ ௨௪ ॥

வெளி இந்த்ரியங்களான சரீராவயவங்கள் ஜலத்தால் சுத்தியை யடைகின்றன. புத்தியானது தத்வஞானத்தால் சுத்தமாகிறது. ஆத்மாவானது அஹிம்ஸையால் சுத்தமாகிறது. மனஸ் ஸத்யத்தால் சுத்தியை யடைகிறது.

இதி ப்ரதமஃ கண்டஃ ॥ இதி ப்ரதமோऽத்யாயஃ ॥

முதல் கண்டம் முற்றிற்று. முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

இரண்டாவது அத்யாயம்.

இரண்டாவது கண்டம்.

𑌯𑌥𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

கீழே சொல்லிய ஷண்ணிவர்த்தனீ என்ற பிரிவு இனி விவரிக்கப்படுகிறது.

𑌷𑌡𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌹𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑍁𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌭𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍 । 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀 ॥ ௨ ॥

க்ருஷிஜீவனம் சொல்லப்படுகிறது. ஆறு தடவை திரும்பத் திரும்ப உழுவது ஷண்ணிவர்த்தனீ என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆறு நிவர்த்தனங்களைப் பழுதில்லாமல் செய்யவும். க்ஷேத்ரம் பலன் தந்த பிறகு க்ஷேத்ரஸ்வாமியின் பாகத்தைக் கொடுத்து விட்டு, தன் பாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளவும். அல்லது குத்தகை யாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதை எடுத்துக்கொள்ளவும்.

உழவு செய்யும் விதமாவது:—காலையில் போஜனத்திற்கு முன்பாக க்ருஷி செய்யவும். மூக்குக் குத்தப்படாததும், விதைகளுடன் கூடியவைகளுமான காளைகளை இரும்பு ஊசியால் குத்தாமலும், அடிக்கடி நிறுத்தி, புல், ஜலம் கொடுத்துத் தட்டிக்கொடுத்து, ஆச்வாஸம் செய்தும் உழவும். இந்த விதிப்படி ஆறு தடவை திரும்புவதால் ஷட் நிவர்த்தனமாகின்றது.

𑌕𑍌𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑍀𑌤𑌿 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌫𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌖𑌨𑌤𑌿 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌪𑌤𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌶𑌾𑌕𑍌𑌷𑌧𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌦𑍍𑌦𑌾𑌲𑍀 ॥ ௩ ॥

மண்வெட்டி போன்ற ஆயுதம் குத்தாலம், இதை உபயோகித்து க்ஷேத்ரத்தைச் சீர்செய்து, பலனை உற்பத்திசெய்து ஜீவிப்

பவன் குத்தாலீ. ஜல ஸமீபமான ப்ரதேசத்தில் குத்தால ஆயுதத்தால், அல்லது பாலம் என்ற ஸாதனத்தால், அல்லது கூருள்ள காஷ்டத்தால், மண்ணைக்கல்லி, அதில் விதைகளைப்போட்டு, கிழங்கு, காய், பழம், கறிகள், ஓஷதிகள் இவைகளை உற்பத்தி செய்து ஜீவிக்கலாம். கந்த மென்பது பக்வம் செய்யாமலே புஜிக்கக் கூடியது. மூலமென்பது பக்வம் செய்து சாப்பிடக்கூடியது.

𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

மூன்றுவதான "த்ருவா" என்ற வ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. இந்த வ்ருத்தியிலிருப்பவன் செய்யவேண்டிய வைதிக கார்யமாவது:— வெளுப்பு வஸ்த்ரத்தால் ஸூத்ரோக்த மந்த்ரத்தால் சிரஸ்ஸைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொள்ளவும்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌬𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌬𑌲𑌮𑌸𑌿 𑌬𑌲𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

பிறகு க்ருஷ்ணாஜிநத்தை எடுத்துக்கொள்ளவும். 'ப்ரம்ஹ வர்ச்சஸமஸி' என்ற மந்த்ரத்தால். ஆபோஹிஷ்டாதிகளில் ஒன்றினல் பவித்ரத்தையும், 'பலமஸி' என்கிறதால் கமண்டலுவையும் எடுத்துக்கொள்ளவும்.

𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌵𑌧𑌮𑍍 । 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌰𑍍𑌜𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌿 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ ௬ ॥

பிறகு "தான்யமஸி" என்கிறதால் காவடியை எடுத்துக் கொள்ளவும். "ஸகாமே" என்பதால் கழியை எடுத்துக்கொண்டு, பிறகு வீட்டிலிருந்து வெளிப்புறப்பட்டு, வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களை ஜபித்து, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய "ப்ருதிவீசாந்தரிக்ஷம்" என்பதால் திக்குகளைப் பார்த்து ஜபிக்கவும். பிறகு "மானஸ்தோகிய" மந்த்ரத்தை ஜபித்து ஒவ்வொரு க்ருஹத்வாரத்திலும் தன்னையும்,

காவடியையும் வீட்டுக்காரர் பார்க்கும்படியான இடத்தில் நிற்கவும். இதனுல் இதற்கு ஸந்தர்சினீ என்ற பெயர் உண்டு. இது பிக்ஷாடன ரூபமான வ்ருத்தி.

வ்ருத்தேவ்ருத்தேர்வாதனியாம் தயைவ தஸ்யா த்ரு
வ இவ தந்நாஸ த்ருவேதி வர்த்திதா ॥ எ ॥

அந்தந்த வ்ருத்தியால் ஜீவனம் கிடைத்தாலும் கிடைக்கா விட்டாலும் இந்தப் பிக்ஷாடன வ்ருத்தியிலேயே உறுதியாயிருப்ப தால் இதற்கு "த்ருவா" என்று வ்யவஹாரம்.

ஸம்ப்ரக்ஷாளனீதி । உத்வனானா ஓஷதீனாம் ப்ரக்ஷே
பணோ நிக்ஷேபணம் நாஸ்தி நிவபோ வா ஹாஜநாநி ஸம்ப்ர
க்ஷால்ய ந்யுப்ஜதீதி ஸம்ப்ரக்ஷாளனீ ॥ அ ॥

உத்பத்தியான விதை முதலியவைகளை மீண்டும் விதைப் பதோ, சேர்த்து வைப்பதோ, இல்லாமல் பாத்ரங்களை ப்ரக்ஷாள னம் செய்து கவிழ்ப்பதால் இதற்கு "ஸப்ப்ரக்ஷாளனீ" என்ற பெயர். பக்வமாகவோ, அபக்வமாகவோ சேர்த்து வைக்கக்கூடா தென்று கருத்து.

ஸமூஹேதி । அவாரிதஸ்தானேஷு வயிஷு வா க்ஷே
த்ரேஷு வா அப்ரதிஹதாவகாசேஷு வா யத்ர யத்ரௌஷ
தயோ வித்யந்தே தத்ர தத்ர ஸமூஹன்யா ஸமூஹ்ய
தாபிவர்த்தயதீதி ஸமூஹா ॥ கூ ॥

வேலிகட்டி மறைக்கப்படாத ப்ரதேசங்களிலோ, வழிகளிலோ, அல்லது வயல்களிலோ, தடுக்கப்படாத வேறு இடங்களிலோ, எங்கு விதைகள் இறைந்து கிடக்கின்றனவோ அங்கே துடைப்பத் தால் அந்தத் தான்யங்களைக் கூட்டி. வாரியெடுத்துக்கொண்டு அவை களால் ஜீவிப்பது "ஸமூஹா" என்பது.

பாலநீத்யஹிம்ஸிகேத்யேவேதமுக்தம் பவதி । துஷ
விஹீநாந் தண்டுலாந் இச்சதி ஸஜ்ஜநேப்யோ பீஜாநி வா
பாலயதீதி பாலநீ ॥ கO ॥

"பாலனீ" என்பது ஹிம்ஸையற்றது. உமியற்றதான அரிசியை அல்லது நெல்லை ஸஜ்ஜனர்களிடமிருந்து பெற்று ஜீவிப்பது.

ஶிலோஞ்சேதி । அவாரிதஸ்தானேஷு பதிஷு வா க்ஷேத்ரேஷு வா(அ)ப்ரதிஹதாவகாஶேஷு வா யத்ர யத்ரௌஷதயோ வித்யந்தே தத்ர தத்ரைகைகம் கணிஶோஞ்சயித்வா காலே காலே ஶிலைர்வர்தயதீதி ஶிலோஞ்சா ॥ ௧௧ ॥

வேலியால் தடுக்கப்படாத இடங்களிலோ, வழிகளிலோ, நிலங்களிலோ, எங்கு எங்கு ஓஷதிகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளிலிருந்து ஒவ்வொரு கணமாக, கதிராகப் பொறுக்கி, அவைகளால் அந்தந்தக் காலங்களில் ஜீவிப்பது "ஸிலோஞ்சா" எனப் படும்.

காபோதேதி । அவாரிதஸ்தானேஷு பதிஷு வா க்ஷேத்ரேஷு வா(அ)ப்ரதிஹதாவகாஶேஷு வா யத்ர யத்ரௌஷதயோ வித்யந்தே தத்ர தத்ராங்குலிப்யாமேகைகாமோஷதிமுஞ்சயித்வா ஸந்தம்ஶேநாத கபோதவதிதி காபோதா ॥

முன் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியுள்ள ப்ரதேசங்களிலேயே எங்கெங்கு ஓஷதிகள் இருக்கின்றனவோ அவைகளில் ஒவ்வொன்றை இரண்டு விரல்களால் எடுத்துப் பார்த்துச் சாப்பிடுவதால் இது "காபோதீ" (புறா) வ்ருத்தியாகும்.

ஸித்தேச்சேதி । வ்ருத்திபிஃ ஶ்ராந்தோ வ்ருத்தத்வாத் தாதுக்ஷயாத்வா ஸஜ்ஜநேப்யஸ்ஸித்தமிச்சதீதி ஸித்தேச்சா ॥ ௧௩ ॥

ஜீவனார்த்த வ்ருத்திகளால் க்லேசப்பட்டும், வயது ஆகிவிட்டதாலோ, தாது க்ஷயத்தாலோ ஜீவிக்கச் சக்தியற்று, ஸஜ்ஜனங்களிடமிருந்து ஸித்தான்னத்தை, அதாவது பக்வான்னத்தைப் பெற்று ஜீவிப்பது "ஸித்தேச்சா".

தஸ்யாத்மஸமாரோபணம் வித்யதே ஸந்ந்யாஸிவச்ச வ்ருத்தஃ பவித்ரகாஷாயவர்ஜம் ॥ ௧௪ ॥

அந்த "ஸித்தேச்சன்" என்கிறவன் ஸந்யாஸியைப் போல் அக்னிகளை ஆத்ம ஸமாரோபணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். நியமமும் ஸந்யாஸிபோல். ஆனால் ஜல பவித்ரம், காஷாய வஸ்த்ரம் கிடையாது.

வந்யேதி । வ்ருக்ஷலதாவல்ல்யோஷதீநாம் ச த்ருணௌஷதீநாம் ச ஶ்யாமாகஜர்திலாதீநாம் வந்யாபிர்வர்தயதீதி வந்யா ॥

“வாந்யா” என்பது வ்ருக்ஷம், லதை, வல்லீ இவைகளில் உண்டானவையும், த்ருணங்களில் உண்டானவையுமான ஓஷதிகளாலும், ச்யாமை, ஜர்த்திலம் போன்றவையாலும் ஜீவிப்பதாம். வனத்தில் உண்டானவைகளால் என்பதால் “வாந்ய”மென்று பெயர்.

அதாவ்யுதாஹரதி—

ம்ருகைஸ்ஸஹ பரிஸ்பந்த: ஸம்வாஸஸ்தைரேவ ச ।

தைரேவ ஸத்ருசீ வ்ருத்தி: ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வர்க்கலக்ஷணமிதி ॥

ம்ருகங்களுக்கு ஸமமாக நடவடிக்கையும் (ஆஹாரத்தில்), அவைகளுடன் சேர்க்கையும், அவைகளுக்கு ஸமமான வ்ருத்தியும் இருந்தால் அது ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வர்க்கத்திற்குத் துல்யமாகும் என்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

இதி த்விதீய: கண்ட: ॥

இதி த்விதீயோऽத்யாய: ॥

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று

இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத த்ருதீயோऽத்யாய: ॥

அத ப்ரதம: கண்ட: ॥

மூன்ருவது அத்யாயம்.

முதல் கண்டம்.

அத வாநப்ரஸ்தஸ்ய வ்ருத்தி: ॥ ௧ ॥

இனி வாநப்ரஸ்தனின் வ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. வானப்ரஸ்தர்களுக்குள் இரு பிரிவு உண்டு.

பசமாநகாஸ்ஸ்வபசமாநகாஸ்சேதி ॥ ௨ ॥

அக்நியில் பக்வம் செய்ததைச் சாப்பிடுகிறவர்கள், பக்வம் செய்யாமலே ஆமமாகச் சாப்பிடுகிறவர்கள் என்று.

தத்ர பசமாநகா: பஞ்சவிதா: । ஸர்வாரண்யகா: வைதுஷிகா: கந்தமூலபக்ஷா: பலபக்ஷா: சாகபக்ஷாஸ்சேதி ॥

இதில் பசமானகர்கள் என்பவர்கள் ஐந்து விதம்.— ஸர்வாரண்யகர்கள், வைதுஷிகர்கள், கந்தமூல பக்ஷகர்கள், பலபக்ஷகர்கள், சாகபக்ஷகர்கள் என்று.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

அதிலும் ஸர்வாரண்யகர்கள் என்பவர்கள் இரு வகையர்கள். இரண்டு விதமான அரண்ய ஆஹாரத்தை ஆச்ரயித்தவர்கள் இந்த்ராவஸிக்தர்கள், ரேதோவஸிக்தர்கள் என்று.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 । 𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌲𑌤𑌾𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾
𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥𑍇𑌤𑌰𑌶𑍇𑌷𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥ ௫ ॥

அதில் இந்த்ராவஸிக்தரென்பவராவது:-காட்டிலிருந்து கொடி, புதர், லதை, வ்ருக்ஷம் இவைகளுடைய பழங்களைக் கொண்டு வந்து, அக்னியில் பக்வம் செய்து, ஸாயம்-ப்ராதரக்னிஹோத்ரத்தை அதனுல் செய்து, யதி, அதிதி, ப்ரம்ஹசாரி போன்றவர்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டு, அதன் சேஷத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள்.

𑌰𑍇𑌤𑍋𑌽𑌵𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮—𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌵𑍃𑌕𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾
𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌾 𑌹𑌤𑌮𑌾𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌽𑌥𑍇𑌤𑌰𑌶𑍇𑌷𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥ ௬ ॥

ரேதோவஸிக்தர் என்பவர்:—மாம்ஸார்த்தம், புலி, செந்நாய், கழுகு இவைகளில் ஒன்ருல் கொல்லப்பட்ட ப்ராணி (மான்)யின் மாம்ஸத்தைக் கொண்டுவந்து, பக்வம் செய்து, அக்னிஹோத்ரம் செய்து, யதி முதலியவர்களுக்கும் கொடுத்து, பாக்கியைச் சாப்பிடு கிறவர்கள்.

𑌵𑍈𑌤𑍁𑌷𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌤𑍁𑌷𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑌿
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌽𑌥𑍇𑌤𑌰𑌶𑍇𑌷𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥

வைதுஷிகர் என்பவர் உமியுள்ள தான்யம் நீங்கலாக, அரிசிகளைக் கொண்டுவந்து பக்வம் செய்து, அக்னிஹோத்ரம் செய்து, யதி முதலியவர்களுக்கும் கொடுத்து, சேஷபோஜனம் செய்கிற வர்கள்.

𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑌶𑌾𑌕𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 ॥ ௮ ॥

மற்றப் பிரிவினராகிய கந்தமூல பலசாக பக்ஷிகளுக்கும் மேற் கண்டபடியே நியமம்.

வந்யவாஸ்யபசமாநகா:— உந்மஜ்ஜகா: ப்ரவ்ருத்தாசிந: முகேநாதாயிந: தோயாஹாரா: வாயுபக்ஷாச்சேதி ॥

அபசமானகர் என்பவர் ஐந்து பிரிவினர். உந்மஜ்ஜகர், ப்ரவ்ருத்தாசிகள், முகத்தால் எடுத்துச் சாப்பிடுகிறவர்கள், ஜலாஹாரிகள், வாயுபக்ஷர்கள் என்று.

தத்ரோந்மஜ்ஜகா நாயஸாச்மக்ருதவர்ஜம் ॥ க௦ ॥

இதில் உந்மஜ்ஜகர் என்பவர்கள் இரும்புகளாலோ, கற்களாலோ செய்யப்பட்ட கரண்டி முதலிய பாத்ரங்களை விட்டவர்கள். மரத்தால் அவைகளை உபயோகிப்பவர்கள்.

ஹஸ்தேநாதாய ப்ரவ்ருத்தாசிந: ॥ கக ॥

தர்வீகளேயில்லாமல் கையினாலேயே எடுத்துச் சாப்பிடுகிறவர்கள் ப்ரவ்ருத்தாசிகள்.

முகேநாதாயிநோ முகேநாதத்தே ॥ கஉ ॥

கை கரண்டி உதவியின்றி முகத்தாலேயே எடுத்துச் சாப்பிடுகிறவர்கள் முகாதாயிகள்.

தோயாஹாரா: கேவலம் தோயாஹாரா: ॥ கங ॥

ஜலத்தை மட்டும் சாப்பிடுகிறவர்கள் தோயாஹாரர்கள்.

வாயுபக்ஷா நிராஹாராச்ச ॥ கச ॥

எந்தவிதமான ஆஹாரத்தையும் விட்டவர்கள் வாயுபக்ஷர் என்ற பிரிவினர்.

வைகாநஸாநாம் விஹிதா: தசதீக்ஷா: ॥ கரு ॥

வைகானஸர்களென்கிற வானப்ரஸ்தர்களுக்குப் பத்துத் தீக்ஷைகள் (நியமங்கள்) விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை மேலே சொல்லப்பட்டன.

யச்சாஸ்த்ரமப்யுபேத்ய தண்டம் ச மௌநம் சாப்ரமாதம் ச ॥ கசு ॥

சாஸ்த்ர நியமத்தை அங்கீகரித்து, தண்டம், மௌனம், தவறில்லாமை இவைகளையும் வானப்ரஸ்தன் அநுஸரிக்கவும்.

வைகாநஸாச்சாப்யுதி நிராஹாராச்சேதி ॥ கஎ ॥

மேலும், வைகானஸர்கள் நிராஹாரர்களாகி, சுத்தர்களாகிறார்களென்பதும் சொல்லப்பட்டது.

ஶாஸ்த்ரபரிக்³ரஹ: ஸர்வேஷாம் ப்³ராஹ்மணம் வைகா²நஸாநாம் ॥ ௧௮ ॥

ப்ராம்ஹண வைகாநஸர்களுக்கு மேலும் சில சாஸ்த்ர பரிக்ரஹ நியமம் சொல்லப்படுகிறது.

ந த்³ருஹ்யேத்³ த³ம்ஶமஶகாந் ஹிமவாந் தாபஸோ ப⁴வேத் ।
வநப்ரதிஷ்ட²: ஸந்துஷ்ட: சீரவல்கலஜிநப்ரிய: ॥ ௧௯ ॥

பூச்சிகள், கொசுக்கள் இவைகளுக்கும் த்ரோஹம் செய்யக் கூடாது. ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது. பனி அல்லது குளிர் ஸஹிப்பவனாய் இருக்கவேண்டும். தபஸ் உள்ளவனாயிருக்கவும். வனத்திலேயே இருந்து ஸந்துஷ்டனாயும் மரவுரி, க்ருஷ்ணாஜிநம், தீர்த்தஸ்நாநாதிகள் இவைகளில் ஆஸக்தி யுள்ளவனாயு மிருக்கவேண்டும்.

அதிதீந் பூஜயேத் ப்ராப்தாந் காலே(அ)ப்⁴யாக³தாந் ।
தே³வவிப்ராக்³நிஹோத்ரே ச யுக்தஸ்தபஸி தாபஸ: ॥ ௨௦ ॥

ஆச்ரமத்திற்கு வந்த அதிதிகளை ஸரியான காலத்தில் முன்னதாகப் போஜநம் செய்து வைக்கவும். தேவப்ராம்ஹணபூஜை, அக்நிஹோத்ரம் இவைகளில் யுக்தனாயிருக்கவும். அல்லது ப்ராம்ஹண போஜனமாகிற அக்நிஹோத்ரத்தில் யுக்தன். தபஸ்ஸில் யுக்தனாகி, தாபஸனாயுமிருக்கவும்.

க்ருச்ச்²ராம் வ்ருத்திமஸம்ஹார்யாம் ஸாமாந்யாம் ம்ருக³பக்ஷிபி⁴: ।
தத³ஹர்ஜநஸம்ஹாராம் காஷாயகடுகாஶ்ரயாம் ॥ ௨௧ ॥
பரிக்³ருஹ்ய ஶுபா⁴ம் வ்ருத்திமேதாம் து³ர்ஜநவர்ஜிதாம் ।
வநவாஸமுபாஶ்ரித்ய ப்³ராஹ்மணோ நாவஸீத³தி ॥ ௨௨ ॥

வனத்தில், ச்ரமகரமாயும், வஹிக்கமுடியாததாயும், ம்ருகபக்ஷிகளுடைய வ்ருத்திகளுக்குத் துல்யமாயும், வாநப்ரஸ்தர்களிடமிருந்தே அன்றாடம் ஆர்ஜனம்செய்து ஜீவிக்கிறதாயும், மனோதோஷம், வாக்தோஷம் இவையற்றதும், துஷ்டர்களால் தள்ளப்பட்டதுமான சுபமான வ்ருத்தியைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டு வனவாஸத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கும் ப்ராம்ஹணன் தாழ்வை அடையமாட்டான், உயர்ந்த நிலைமையிலேயே இருப்பான்.

रूपेणैष वसिष्ठः संवासमेधिरेव च ।
तेनैव सहवासी व्यक्तिः प्रत्यक्षं यदिलक्षणम् ॥
प्रत्यक्षं यदिलक्षणमिति ॥ २३ ॥

இரண்டாவது அத்யாயக் கடைசியில் இதன் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

इति तृतीयः खण्डः ॥　　इति तृतीयोऽध्यायः ॥

மூன்ருவது கண்டம் முற்றிற்று.　　மூன்ருவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

अथ चतुर्थोऽध्यायः ॥　　अथ चतुर्थः खण्डः ॥

நான்காவது அத்யாயம்.　நான்காவது கண்டம்.

अथ यदि ब्रह्मचार्यव्रत्यमिव चरेत् ॥ १ ॥

ப்ரம்ஹசாரீ நிஷித்தமான கார்யங்களைச்செய்து அவ்ரத்யாசாரமுள்ளவனுகிவிட்டால் அவனுக்கு ப்ராயச்சித்தி சொல்லப்படுகிறது. ப்ரம்ஹசர்ய நியமமுள்ள க்ருஹஸ்தனுக்கும் இது உண்டு.

मांसं वाश्नीयात् स्त्रियं वोपेयात् सर्वास्वार्तिषु ॥ २ ॥

மாம்ஸபக்ஷணம் செய்வது, ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கம் செய்வது போன்ற எல்லாவித தோஷங்களிலும் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது.

अन्तरागारेऽग्निमुपसमाधाय संपरिस्तीर्याग्निमुखात्कृत्वाऽऽज्याहुतीरुपजुहोति ॥ ३ ॥

வீட்டிற்குள் அக்நியை விதிப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்து பரிஸ்தரணம்போட்டு, அக்நிமுகாந்த கார்யத்தைச் செய்து, வ்யாஹ்ருதிகளாலும் காயத்ரியாலும் ப்ரதானஹோமம் செய்து அநந்தரம் ஆஜ்யாஹுதிகளைச் செய்யவும்.

कामेन कृतं कामः करोति कामायैवेदं सर्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । मनसा कृतं मनः करोति मनस एवेदं सर्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । रजसा कृतं रजः करोति रजस एवेदं सर्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । तमसा कृतं तमः करोति तमस एवेदं सर्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा ।

वायुना कृतं वायुः करोति वायवे नमोऽस्तु यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । इन्द्रेण कृतमिन्द्रः करोतीन्द्राय नमोऽस्तु यो मा कारयति तस्मै स्वाहा इति ॥ ௪ ॥

ஸூத்ரோக்த மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமங்களைச் செய்யவும்.

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ௫ ॥

ஜயாதிஹோமம் முதலிய பாக்கிக் கர்மாக்களைத் தேனுவர தானம் வரையில் செய்யவும்.

अपरेणाग्निं कृष्णाजिनेन प्राचीनग्रीवेणोत्तरलोम्ना प्रावृत्य वसति ॥ ௬ ॥

ராத்ரியில் அக்நிக்கு மேல்புறமாக க்ருஷ்ணாஜிநத்தால் மூடிக் கொண்டு வஸிக்கவும். க்ருஷ்ணாஜிநத்தில் கொம்பு கிழக்குப் பக்கமாயும் ரோமம் மேலே தெரியும்படியும்.

अथ प्रभातायां शर्वर्यां नाभेरधस्तात् शौचं कृत्वा तीर्थं गत्वा प्रसिद्धं स्नात्वाऽन्तर्जलगतोऽघमर्षणेन षोडश प्राणायामान् धारयित्वा प्रसिद्धादित्योपस्थानादि कृत्वाऽऽचार्यस्य गृहानेति ॥ ௭ ॥

பிறகு பொழுது விடிந்ததும் நாபிக்குக் கீழ்ப்பட்ட தனது சரீரத்தைச் சுத்தி செய்து, தீர்த்ததேசம் சென்று, ப்ரஸித்தமான ஸ்நான விதிப்படி ஸ்நாநம்செய்து, ஜலத்திற்குள்ளிருந்தபடியே அகமர்ஷணத்தால் பதினறு ப்ராணயாமம்செய்து, ஸூர்யோபஸ்தாநாதி ப்ரஸித்த கார்யங்களைச் செய்து ஆசார்யனின் க்ருஹத்திற்கு வரவும். க்ருஹஸ்தனயிருந்தால் தன் வீட்டிற்கு.

यथाऽश्वमेधावभृथ एवमेतद्विजानीयात् ॥ इति ॥ ௮ ॥

இம்மாதிரி வ்ரதம் ப்ராயச்சித்தரூபமாகச் செய்வது அச்வமேத அவப்ருதத்திற்கு ஸமமென்று அறியவும்.

इति चतुर्थः खण्डः ॥

इति चतुर्थोऽध्यायः ॥

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஐந்தாவது அத்யாயம்.
ஐந்தாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

இனி புருஷஸூக்தாதி பரிசுத்த மந்த்ரங்களைக் காட்டிலும் அதிக பரிசுத்தமான அகமர்ஷண மந்த்ர ஜப விதியை விவரிக்கிறோம்.

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌉𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯(𑌾)𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 ॥ ௨ ॥

தீர்த்தக்கரை சென்று ஸ்நானம் செய்து, சுத்தமான வஸ்த்ரம் தரித்து, ஜல ஸமீபத்தில் பூமியில் ஸூர்யமண்டல ரூபமாக மேடையை ஏற்படுத்தி, ஒரு (பல) தடவை நனைத்த வஸ்த்ரத்தால், ஒரு தடவையில் கையினால் ஜலம் எடுத்து, பூர்ணமான ஜலத்தை க்ரஹித்துக்கொண்டு, ஸூர்யாபிமுகமாக நின்று அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை அத்யயனம் செய்யவும். ஸ்தண்டிலத்திற்கு மேற்கில் கிழக்கு முகமாக நிற்கவும். ஜபம் முடியும்வரையில் கையில் தீர்த்தம் இருக்கவேண்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 ॥

மேற்கண்டபடி காலையில் நூறு தடவை, மத்யாஹ்நத்தில் நூறு, ஸாயங்காலத்தில் நூறு, அல்லது கணக்கில்லாமல் ஜபிக்கவும்.

𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

பிறகு நக்ஷத்ரஉதயம் ஆனபிறகு உள்ளங்கை அளவுள்ள யவத்தால் கஞ்சி செய்து சாப்பிடவும்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇-
𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

புத்திபூர்வமாகவோ புத்திபூர்வமின்றித் தவறுதலாலோ செய்யப்பட்ட எல்லா உபபாதகங்களிலிருந்தும் ஏழு தினங்களில் விடுபடுகிறான். ஏழு தினம் செய்யவேண்டும்.

த்வாதசராத்ராத்ஸ ஹ ப்ரூணஹநநம் குருதல்பகமநம்
ஸுவர்ணஸ்தேயம் ஸுராபாநமிதி ச வ்யபோஹதி ॥

பன்னிரண்டு நாள் அகமர்ஷணம் ஜபித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா, குருதல்பகமந, ஸ்வர்ணஸ்தேய, ஸுராபாநங்களென்கிற மஹாபாதகங்கள் நீங்கலாக மற்ற எல்லாவித பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

ஏகவிம்ஶதிராத்ராத் தாந்ஸ்தரதி தாந்ஜயதி ॥ எ ॥

இருபத்தொரு நாள் இந்த அகமர்ஷண ஜபம் செய்தால் அந்த மஹாபாதகங்களையும் தாண்டுவான். அவைகளையும் வெல்லுவான். புண்ய பலன்களுக்கும் யோக்யனாகிறான்.

ஸர்வம் தரதி ஸர்வம் ஜயதி ஸர்வக்ரதுபலமவாப்நோதி ஸர்வேஷு தீர்த்தேஷு ஸ்நாதோ பவதி ஸர்வேஷு வேதேஷு சீர்ணவ்ரதோ பவதி ஸர்வைர்தேவைர்ஜ்ஞாதோ பவதி ஆசக்ஷுஷ: பங்க்திம் புநாதி கர்மாணி சாஸ்ய ஸித்யந்தீதி போதாயந: ॥ அ ॥

மேலும், அகமர்ண மந்த்ர ஜபம் செய்கிறவன், எல்லாத் தோஷங்களையும் தாண்டுகிறான். எல்லாவற்றையும் ஜயிப்பான், ஸகல யாகம் செய்த பலன்களையும் அடைகிறான். ஸகல புண்ய தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்தவனாகிறான். எல்லா வேதங்களையும் அத்யயனம் செய்து வேத வ்ரதம் முடித்தவனாகிறான். ஸர்வ தேவதைகளாலும் அறியப்படுகிறான். கண்ணுக்கு எட்டியவரையில் பங்க்தியைப் பரிசுத்தமாக்குகிறான். இவன் செய்யும் ஸகல புண்ய கர்மங்களும் குறைவின்றி ஸித்தியையடைகின்றன, என்று போதாயனர் சொல்லுகிறார்.

இதி பஞ்சம: கண்ட: ॥

இதி பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

சுய ஷஷொzஸ்யாயஃ ॥

சுய ஷஷ்ஃ வண்ஃ ॥

ஆருவது அத்யாயம்.

ஆருவது கண்டம்.

சுய கூ-டிஹி ரராதகூரூெதெமஅ-ரா ஶிவாzzதாநம
ஊநெ்யத கூதாயெ-ஃ வூஸரதயாவகஂ ஶ்ரூவயெ
ஊஷிதெஷா நக்ஷ்ெத்ரூஷா ॥ க ॥

தான் கெட்ட கார்யங்களைச் செய்ததால் தன்னைப் பாபபார முள்ளவனைப்போல் நினைத்தால் ப்ராயச்சித்தார்த்தமாகத் தனக்கு ப்ரஸ்ருத யவதான்யக் கஞ்சியைக் காய்ச்சவேண்டும். நக்ஷத்ரோதயமானபிறகு. உள்ளங்கையளவுக்கு ப்ரஸ்ருதம் என்று பெயர். அந்த அளவு யவதான்யத்தால் செய்யப்படுவதற்கு பரஸ்ருத யாவகம் என்று பெயர்.

ந தமெதாzனு ஜுஹுயாகஂ ந வாத்ரு வலிகூ-டி ॥ உ ॥

யாவகம் செய்தபின் அதை அக்நியில் ஹோமம் செய்யக் கூடாது. அதனால் பலிகர்மாவும் செய்யக்கூடாது. அதனால் வைச்வ தேவமில்லை என்று கருத்து.

சுஶ்ருதம் ஶ்ரூவ்யமாணஂ ஶ்ருதம் வாஹிஜூ யெத ॥ ந ॥

அந்த யாவகம் பக்வமாகாத ஸந்தர்ப்பத்திலும், பக்வமாகிக் கொண்டிருக்கையிலும், பக்வமாகியபிறகும் கீழே சொல்லப் போகும் மந்த்ரங்களால் வரிசையாக அபிமந்த்ரணம் செய்யவும்.

யவொzஸி யாநராஜொzஸி வாருணொ ஊயஸஂயுதஃ ।
நிணெ-ாநுஸவ-டிவாவாநாம வஷிதூஷிஹிஃஸூதழ ॥ ச ॥

இது முதல் மந்த்ரம்:— இதனால் யவத்தை அபிமந்த்ரணம் செய்யவும். யவமான நீ தான்யங்களின் ராஜா, வருண தேவ தாகன். மதுவுடன் கூடியவன். ஸர்வ பாபங்களையும் போக்கு கின்றவன். பரிசுத்த வஸ்துவென்று ருஷிகளால் ஒப்பப்பட்டவன். அது எனது பாபத்தை நீக்கட்டும் என்று அர்த்தம்.

வுதம் யவா ஊயு யவா கூவொ யவா சுதம் யவாஃ ।
ஸவ-ஂ வுநய மெ வாவஂ யநுபா ஊஷ்டதம் கூதழ ॥ ரு ॥

இரண்டாவது மந்த்ரம்:— நெய்யும் யவமே, தேனும், தீர்த்த மும், அம்ருதமும் யவங்களே. நான் செய்த பாபத்தை விலக்கிப் பரிசுத்தமாக்குக.

வாவா கூதம் கூஊகூதம் உநஸா ஓவிபிஷிதழ் ।
சூகூகூம் காஊராதிரம் வ ஸவம் வாநயு ஒஊயவா: ॥ கூ ॥

மூன்றுவது மந்த்ரம்:—வாக்கினுலும், க்ரியையாலும் செய்யப்பட்டதையும், மனதால் செய்த கெட்ட ஆலோசனையையும், அலக்ஷ்மியையும், காளராத்ரியையும் போக்கிச் சுத்தியாக்குக. காளராத்ரி—பிசாசு.

ஶவஸூராவயதம் யகூ காகொஹிஷ்டாவஹதம் வ யகூ ।
உாதாவிக்ரொாபுரூஷாம் ஸவம் வாநயு ஒஊயவா: ॥ எ ॥

நான்காவது மந்த்ரம்:— நாய், பன்றிகளால் அசுத்தமான ஆஹார தோஷத்தையும், காக்கையின் உச்சிஷ்டத்தால் துஷ்டமானதுமான ஆஹார தோஷத்தையும், மாதா, பிதாக்களுக்குச் சுச்ரூஷை செய்யாத எனது பாபத்தையும் விலக்குக.

உஹாவாதகூஸயஸுதம் ஓாரணம் ராஜகிஷிஷழ் ।
பாலவ்ருதயஉம் வ ஸவம் வாநயு ஒஊயவா: ॥ அ ॥

ஐந்தாவது மந்த்ரம்:— மஹாபாதக தோஷமுள்ள பயங்கர பாபத்தையும், ராஜ ஸேவையால் ஏற்பட்ட தோஷத்தையும், சிறு பிள்ளைத் தனமாகச் செய்த அதர்மத்தையும் எல்லாவற்றையும் விலக்குக.

ஸவணஷெஹூநவேவாதய யாஜ்வஸ்வ வ யாஜநழ் ।
ஸ்ராஹ்மணாநாம் வரிவாஉம் ஸவம் வாநயு ஒஊயவா: ॥ கூ ॥

ஆருவது மந்த்ரம்:— ஸ்வர்ணஸ்தேயம், நியமலோபம், தகாதவனுக்கு யாகம் செய்துவைத்தது, ப்ராம்ஹணர்களை நிந்தையாகப் பேசியது ஆகிய பாபங்களையும் விலக்கவும்.

ஹணாஷம் ஹணிகாஷம் வ ஸூஊராஷம் ஶ்ராஊஸூதகூழ் ।
வொரஸ்யாஷம் நவஶ்ராஊம் ஸவம் வாநயு ஒஊயவா: ॥ஐ தி॥

ஏழாவது மந்த்ரம்:— ஒரு கூட்டத்தின் அந்நம், வேசியின் அந்நம், சூத்ராந்நம், ச்ராத்தாந்நம், தீட்டு அந்நம், திருடனின் அந்நம், நவச்ராத்த அந்நம் ஆகியவைகளைப் புஜித்ததால் ஏற்பட்ட ஸகல தோஷங்களையும், யவங்களே! பரிசுத்தி செய்யுங்கள்.

ஶ்ரவ்யோணெ ரக்ஷாம் கூயஊாகூ ॥ கக ॥

பாகத்திற்கு முன்னல் செய்யவேண்டிய மந்த்ர ஜபம் இது வரையில் சொல்லப்பட்டது. இப்போது பாகமாகும் காலத்தில்

செய்யவேண்டியதைச் சொல்லுகிறது. பாகம் ஆகும் காலத்தில் ரக்ஷை செய்யவும், கீழ்ச்சொல்லும் மந்த்ரங்களால்.

நமோ ருத்ராய பூதாதிபதயே த்யௌஶ்ஶாந்தா ॥ கஉ ॥

இது ஒரு மந்த்ரம். இதை ஜபித்து ரக்ஷை செய்க.

க்ருணாஷ்வாஜ: ஸதேவ்ஏதநாநாவாக்நே। பேஷ்வா: வா ரஸஷோzதீநேத்ராரக்ஷாஹண: ஸதி வஹுஸி: வயயாம்பே:। ரநவேஷாகே ப்ரஹ்ஹாஷ்வாநாஜிதி ஸாஹ்யாமி ॥ கரு ॥

இந்த ஸூத்ரோக்த மந்த்ரங்களையும் ஜபிக்கவும். இரண்டாவது மந்த்ரம் ஐந்து பர்யாயமும், மாநஸ்தோகே, ப்ரம்ஹா தேவாநாம் இரண்டும்.

ஶ்ருதம் ச ஸ்வஸ்தியாக் வ்யதஃ பாத்ரே நியாய ॥ கச ॥

அந்த யவாகு பக்வமான பிறகு எடுத்து, பாத்ரத்தில் வைத்துப் பரிசுத்தனாக லகுவாகச் (கொஞ்சமாக) சாப்பிடவும்.

பேஷ்வா ஜநாஜாதா ஜநாயஜஸஷ்க்ஷா ஷக்ஷவிதா ரஷேந: வாஜ தேநாzவஜ தேஹ்யா நஜஷ்வஹ்ய: ஸ்வாஹா ஸதி ஸூத்ரநி ஜஹாயாக ॥ கரு ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட மந்த்ரத்தால் ஆத்மாவில் அந்த யவாகுவை ஹோமம் செய்யவும். ப்ராணாஹூதி செய்யவும்.

த்ராத்ரம் மேதாயீ ॥ கசு ॥

நல்ல மேதையை, ஞானத்தை, இச்சித்தவன் இந்த யவாகு வ்ரதத்தை மூன்று நாட்கள் செய்யவும்.

ஷட்ராத்ரம் பீத்வா பாபக்ருத் பூதோ பவதி ॥ கஎ ॥

ஆறு தினம் இந்த யவாகுவை வ்ரதத்துடன் சாப்பிட்டால் ஸாதாரண பாபம் செய்தவனும் சுத்தனாவான்.

ஸப்தராத்ரம் பீத்வா ப்ரூணஹநநம் குருதல்பகமநம் ஸுவர்ணஸ்தேயம் ஸுராபாநமிதி புநாதி ॥ கஅ ॥

ஏழு தினங்கள் யவாகு வ்ரதமிருந்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா, குருதல்பகமநம், ஸ்வர்ணஸ்தேயம், ஸுராபானமிவை நிவ்ருத்தியாகிச் சுத்தனாகிறான்.

ஏகாதஶராத்ரம் பீத்வா பூர்வபுருஷக்ருதமபி பாபம் நிர்ணுததி ॥ ககூ ॥

பதினொரு நாள் இந்த வ்ரதம் இருந்தால் பித்ருபிதாமஹாதி முன்னோர்கள் செய்த பாபங்களையும் போக்குகிறான்.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌗𑌣𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃 ॥ ௨௦ ॥

அல்லது பசுமாடு சாப்பிட்டுச் சாணியுடன் வெளியாக்கிய யவங்களால் மேற்படி யவாகுவ்ரதத்தைச் செய்து, இருபத்தொரு நாள் சாப்பிட்டால் ருத்ரகணங்கள், கணாதிபதி, வித்யை, வித்யாதிபதி ஆகியவர்களையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பான் என்று பகவான் போதாயனர் கூறுகிறார்.

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஆறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.
ஆறுவது கண்டம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஏழாவது அத்யாயம்.
ஏழாவது கண்டம்.

𑌅𑌥 𑌕𑍂𑌶𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍂𑌤 𑌇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 ॥

கூஶ்மாண்டஹோமம் சொல்லப்படுகிறது. தோஷத்திற்காக ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டபிறகும் கூட ஒருவன் த்ருப்திப் படாமல் தன்னை அபரிசுத்தனாக நினைத்தால் அவன் கூஶ்மாண்டமென்கிற மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்யவும். (இது ச்ருதிவாக்யம்)

𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑍈𑌵𑌮𑍇𑌷 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌯𑍋𑌨𑍌 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ॥ ௨ ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன், ப்ரம்ஹஹத்தி செய்தவன் எப்படியோ இதைப்போல் அயோனியில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்தவனும். அவர்கள் கூஶ்மாண்ட ஹோமத்தால் சுத்தர்களாவார்கள். (இந்த ஸூத்ரமும் ச்ருதிவாக்யம்)

யஃவ-ராவீ நஜெனோ ஹ ஷ்ணஹத்யாயாஜ்ஸ்ஞா நுவ்யத ஜதி ॥ ௩ ॥

ப்ரூணஹத்தி தோஷத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டதான எல்லாத் தோஷங்களிலிருந்தும் கூஷ்மாண்ட ஹோமம் செய்தவன் விடுபடுகிறான், என்று ச்ருதி கூறுகிறது.

அயோநௌ ரெதஸ்ஸிக்தா ஹஜுஹுயாத் ॥ ௪ ॥

அயோநியில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்தால் கூஷ்மாண்டஹோமம் ப்ராயச்சித்தம். ஆனால் ஸ்வப்னகாலம் தவிர, புத்திபூர்வகமாக.

அபெரவா வா பவித்துகாமோ வா ॥ ௫ ॥

பாபமற்றவனாக இருக்க விரும்பியவனும், சுத்தியை விரும்பியவனும், செய்யலாம்.

அமாவாஸ்யாயாம் பௌர்ணமாஸ்யாம் வா கேஶஶ்மஶ்ருலோம நகாநி வாபயித்வா ப்ரஹ்மசாரிகல்பேந வ்ரதமுபைதி ॥

கூஷ்மாண்ட ஹோமம் செய்யுமுன் அமாவாஸ்யை, அல்லது பூர்ணிமையில் கேச ச்மச்ரு லோமநகவபநம் செய்துகொண்டு மது மைதுனாதி வர்ஜநமாகிற ப்ரம்ஹசாரி வ்ரதப்படி நியமத்தை (வ்ரதத்தைக் கைக்கொள்ளவும்).

ஸம்வத்ஸரம் மாஸம் சதுர்விம்ஶத்யஹோ த்வாதஶராத்ரீ: ஷட் த்ர்யஹோ வா ॥ ௭ ॥

அந்தப் பூர்வ வ்ரதத்தை ஒரு வர்ஷம், அல்லது ஒருமாஸம், இருபத்துநான்கு நாட்கள், பன்னிரண்டு, ஆறு, மூன்றுநாட்கள் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றின்படி இருந்து அநுஷ்டிக்கவும், சக்திக்கேற்றபடி.

ந மாம்ஸமஶ்நீயாத் ந ஸ்த்ரியமுபேயாத் நோபர்யாஸீத ஜுகுப்ஸேதாந்ருதாத் ॥ ௮ ॥

இந்த வ்ரதத்திற்கு அங்கமாக மாம்ஸவர்ஜனம், மைதுனவர்ஜனம் செய்யவும். உயரமான மஞ்சாதிகளில் உட்காரக்கூடாது. பொய்பேசுவதில் ஜுகுப்ஸையையடையவும்.

பயோபக்ஷ இதி ப்ரதம: கல்ப: ॥ ௯ ॥

அந்த வ்ரதகாலத்தில் ஆஹாரம் க்ஷீரமே. இது முக்யகல்பம்.

யாவகம் வோபயுஞ்ஜாந: க்ருச்ச்ரம் த்வாதஶராத்ரம் சரேத்

பிக்ஷேத வா தத்விதேஷு யவாகூம் ராஜந்யோ வைஶ்ய ஆமிக்ஷாம் ॥ ௧௦ ॥

அல்லது யவாகுவை உபயோகிக்கலாம். கீழே சொல்லிய க்ருச்ர த்வாதச ராத்ர வ்ரதப்படி சாப்பிடலாம். அல்லது அத்தகைய பெரியோர்களிடம் பிக்ஷாசரணம் செய்து சாப்பிடலாம். க்ஷத்ரியனுக்கு யவாகு, வைஶ்யனுக்கு ஆமிக்ஷை. (பால்கட்டி)

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌕𑌯𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌡𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌦𑍀𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌧𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍃𑌚𑌮𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌉𑌤 𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌦𑌾𑌕𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑍀𑌰𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍂𑌰𑍍𑌜𑌾 𑌸𑌹 𑌰𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍀𑌰𑍍𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌰𑍍𑌚𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯, 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌨𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾(𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾)𑌨𑍍𑌮𑍇𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌧𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌰𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥

வ்ரதம் முடிந்ததும் பூர்வாஹ்ணத்தில் பாகயக்ஞ விதிப்படி அக்நிப்ரதிஷ்டாதிகள் செய்து, பரிஸ்தரணம் போட்டு, அக்நிமுகாந்த பூர்வகார்யங்களைச் செய்து, யத்தேவா:, யததீவ்யந், ஆயுஷ்டே என்கிற மூன்று அநுவாகங்களால் ஒவ்வொரு ருக்குகளாலும் ஆஜ்யாஹுதி செய்து, பிறகு ஸிம்ஹேவ்யாக்ரே என்கிற மந்த்ரங்களால் நான்கு ஸ்ருவாஹுதிகளைச் செய்யவும். பிறகு அக்நேப்யாவர்த்திந், அக்நே அங்கிர:, புநரூர்ஜா, ஸஹ ரய்யா என்கிற நான்கு அப்யாவர்த்திநீ ஹோமங்களையும் செய்துவிட்டு, ஸமித்தை கையில்கொண்டு யஜமான ஸ்தானத்தில் நின்றுகொண்டு, வைஶ்வாநராய ப்ரதி வேதயாம: என்ற பன்னிரண்டு ருக்குக்களான ஸூக்தத்தால் அக்நியை உபஸ்தானம் செய்து, யந்மே மனஸா என்று ஸூக்தத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால் ஸமித்தை அக்நியில் சேர்த்துவிட்டுப்பிறகு வரனைக் (தக்ஷிணை) கொடுக்கவும். ப்ராம்ஹணனுக்கு.

𑌜𑌯𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌧𑍇𑌨𑍁𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥

ஜயாதி ஹோமம் முதல் பாக்கி கார்யங்களை தேனுவரப்ரதானம் வரையில் வழக்கம்போல் செய்யவும்.

ஸ்வயம் ஸர்வாணி பரிகுர்யாத் ॥ ௧௩ ॥

அக்நிகார்யங்களில் யஜமானன் தான் ஒருவனுகவே செய்யவும். பிறனே ருத்விக்கோ செய்யக்கூடாது.

அக்ந்யாதேயே யத்தேவா தேவஹேடநம் । யத்தீவ்யந்ந்ருணமஹம் பபூவ । ஆயுஷே விஶ்வதோ ததிதி பூர்ணாஹுதிம் ॥ ௧௪ ॥

அக்நி ஆதேயமென்கிற ஆதானகர்மாவில் கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களான ஸூக்தோக்த மந்த்ரங்களால் பூர்ணஹுதி ஹோமம் செய்யவும்.

ஹுத்வாக்நிஹோத்ரமாரபேத தஶஹோதாரம் ஹுத்வா தர்ஶபூர்ணமாஸாவாரபேத சதுர்ஹோதாரம் ஹுத்வா சாதுர்மாஸ்யாந்யாரபேத பஞ்சஹோதாரம் ஹுத்வா பஶுபந்தம் ஷட்஢ோதாரம் ஸோமம் ஸப்தஹோதாரம் ॥ ௧௫ ॥

அக்நிஹோத்ராரம்பத்திற்குமுன் தசஹோத்ரு மந்த்ரத்தாலும் (சித்தி: ஸ்ருக்) தர்சபூர்ணமாஸத்தில் சதுர்ஹோதாவினுலும் (ப்ருதிவீஹோதா) சாதுர்மாஸ்யத்தில் பஞ்சஹோதாவினுலும் (அக்நிர்ஹோதா) பசுபந்தத்தில் ஷட்டோதாவினுலும் (ஸூர்யம்தே சக்ஷு:) ஸோமயாகத்தில் ஸப்தஹோதாவினுலும் (மஹாஹவிர்ஹோதா) ஆரம்பத்தில் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

விஜ்ஞாயதே கர்மாதிஷ்வேதைர்ஜுஹுயாத் பூதோ தேவலோகாந் ஸமஶ்நுத இதி ஹி ப்ராஹ்மணம் ॥ ௧௬ ॥

அந்தந்தக் கர்மாக்களின் ஆரப்பத்தில் இந்த மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்தால் பரிசுத்தனுகி, தேவலோகங்களை அனுபவிக்கிருன் என்று ப்ராம்ஹணம் (வேதம்) சொல்லுகிறதாக அறியப்படுகிறது.

இதி ஸப்தம: கண்ட: ॥

இதி ஸப்தமோऽத்யாய: ॥

ஏழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

எட்டாவது அத்யாயம்.

எட்டாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

இனி, சாந்த்ராயணம் என்ற வ்ரதத்தின் ப்ரயோகத்தை விவரிப்போம்.

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌮𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑍋𑌮𑌨𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 ॥

கேசம், ச்மச்ரு, லோமம், நகம் இவைகளை வபநம் செய்து முன் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியபடி உபவாஸமிருக்கவும். ச்மச்ரு மாத்திரம் வபநமென்று ஒருபக்ஷம்.

𑌅𑌹𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌸𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍
𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

புதிதான (துவைக்கப்படாத) வஸ்த்ரத்தை உடுத்திக்கொண்டு ஸத்யநிஷ்டனாக ஹோமஸ்தானத்திற்கு வரவும்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌥𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 ॥

அந்த அக்நிசாலையில் சாந்த்ராயணஹோமத்திற்காக அக்நியை ஸ்தாபிக்கவும். அந்த அக்நி ஒரு கடவையில் வைக்கப்படவேண்டும். அந்த அக்நியே வ்ரதம் முடியும் வரையில் ஸ்திரமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அரணியில் ஏற்றிவைக்கலாம். அதில் கடைந்து எடுக்கும்படி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌯𑍋𑌗𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

ப்ரஹ்மசர்ய நியமமுள்ளவனும், நல்ல ஹ்ருதயமுள்ளவனுமிருக்கவேண்டும். தான் சொன்னதைக் கேட்கக்கூடிய ஸஹாய மனிதனை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂 ॥ ௭ ॥

வ்ரதத்திற்கு ஏற்றதான ஹவிஷ்யம் புஜிக்கத்தக்கது. க்ஷார லவணாதிகளில்லாமல்.

அக்நிமுபஸமாதாய ஸம்பரிஸ்தீர்யாக்நிமுகாந்தம்
க்ருத்வா பக்வாஜ்ஜுஹோதி ॥ ௮ ॥

பிறகு அக்நியை ப்ரதிஷ்டைசெய்து, ஜ்வலிக்கச்செய்து பரிஸ்தரணம்போட்டு, அக்நிமுகாந்தமான கார்யங்களைச் செய்து விட்டு, பக்வாந்நத்திலிருந்து ஆஹுதிகளைச்செய்யவும்.

அக்நயே திதயே நக்ஷத்ராய ஸதேவதாய அத்ராஹ கோரமந்வதேதி வா சந்த்ரமஸே பஞ்சமீம் த்யாவாப்ருதிவீப்யாம் ஷஷ்டீம் அஹோராத்ராப்யாம் ஸப்தமீம் ருத்ராயாஷ்டமீம் ஸூர்யாய நவமீம் வருணாய தசமீம் இந்த்ராயைகாதசீம் விச்வேப்யோ தேவேப்யோ த்வாதசீமிதி ॥

முதலில் அக்நிக்கு ஹோமம், பிறகு அன்றுள்ள திதிக்கு, பிறகு நக்ஷத்ரத்திற்கு, பிறகு தேவதைக்கு, பிறகு "அத்ராஹ" என்பதால் சந்த்ரனுக்கு ஐந்தாவது, த்யாவாப்ருதிவிக்கு ஆறாவது, அஹோராத்ரங்களுக்கு ஏழாவது ஹோமம், ருத்ரனுக்கு எட்டாவது, ஸூர்யனுக்கு ஒன்பதாவது, வருணனுக்குப் பத்தாவது, இந்த்ரனுக்குப் பதினொன்றாவது, விச்வேதேவர்களுக்குப் பன்னிரண்டாவது ஹோமம். இவ்விதம் செய்யவும்.

அபரா ஸமாமநந்தி, திக்ப்யஸ் ஸதேவதாப்ய உரோரந்தரிக்ஷாய ஸதேவதாய நவோ நவோ பவதி ஜாயமாந இதி ॥

மேலும் சில ஹோமங்களைச் சிலர் விதிக்கிறார்கள். தேவதைகளுடன்கூடிய திக்குகளுக்கும், விஸ்தாரமாயுள்ள அந்தரிக்ஷத்திற்கும் தேவதைக்கும் "நவோ நவ:" என்பதாலும் ஹோமம்.

ஸ்விஷ்டக்ருதம் ஹுத்வா அக்நேஸ்ஸ ஹவிருச்சிஷ்டம்
கம்ஸே வா சமஸே வா வ்யஞ்ஜநைர்ஹவிஷ்யைர்வ்யஞ்ஜநைர்
உபஸிச்ய பஞ்சதச பிண்டாந் யதோபபாதம் ப்ராஶ்நாதி ॥

ஸ்விஷ்டக்ருத் ஹோமத்தையும்செய்து ஹவிச்சேஷத்தைப் பாத்ரத்தில் எடுத்து, வ்யஞ்ஜநாதிகளால் மிச்ரணம்செய்து பதினைந்து கபளங்களை யதாவஸ்திதமாகச் சாப்பிடவும்.

ப்ராணாய ஸ்வாஹேதி ப்ரதமம் । அபாநாய ஸ்வாஹேதி த்விதீயம் ।
வ்யாநாய ஸ்வாஹேதி த்ருதீயம் । உதாநாய ஸ்வாஹேதி சதுர்த்தம் ।
ஸமாநாய ஸ்வாஹேதி பஞ்சமம் ॥ ௧௦ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய ப்ராணாபாநாதி மந்த்ரங்கள் ஐந்தினாலும் சாப்பிடவும்.

யதா² சதஸ்ரோ த்³வாப்⁴யாம் ப்ரத²மம் ॥ ௧௩ ॥

நான்கு கபளங்கள் சாப்பிட்டால் முதல் க்ராஸத்தை இரண்டு மந்த்ரங்களால் சாப்பிடவும்.

யதா² த்ரயோ த்³வாப்⁴யாம் த்³வாப்⁴யாம் ப்ரத²மௌ ॥ ௧௪ ॥

மூன்று க்ராஸமாகக் குறைத்துச் சாப்பிட்டால் அப்போது முதல் இரண்டு க்ராஸங்களை இரண்டு இரண்டு மந்த்ரங்களால் சாப்பிடவும்.

யதா² த்³வௌ த்³வாப்⁴யாம் ப்ரத²மம் த்ரிபி⁴ருத்தரம் ॥ ௧௫ ॥

இரண்டு கபளங்களானால் முதல் க்ராஸத்தை இரண்டு மந்த்ரங்களாலும், கடைசி கபளத்தை மூன்று மந்த்ரங்களாலும் சாப்பிடவும்.

ஏகம் ஸர்வை: ॥ ௧௬ ॥

ஒரே கபளமானால் எல்லா மந்த்ரங்களையும் சேர்த்துச் சொல்லிச் சாப்பிடவும்.

நிக்³ராப்⁴யாஸ்த்²வித்ருஷ: பீத்வா ஆஜ்யாஹுதீருப ஜுஹோதி ॥ ௧௭ ॥

பிறகு 'நிக்ராப்யாஸ்த+வித்ருஷன்' என்ற மந்த்ரத்தால் தீர்த்தத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, ஆஜ்யாஹுதிகளை உபஹோமம் செய்யவும்

ப்ராணாபாநவ்யாநோதா³நஸமாநா மே ஶுத்⁴யந்தாம் ஜ்யோதிரஹம் விரஜா விபாப்மா பூ⁴யாஸம் ஸ்வாஹா! வாங்மந: ஶிர:பாணி த்வக்சர்ம ஶப்³த³ஸ்பர்ஶ ப்ருதி²வீ அந்நமய ப்ராணமய இத்யேதை: ஸஹோத்தரைரநுவாகை: ॥ ௧௮ ॥

ஹோம மந்த்ரங்கள் இதில் சொல்லப்படுகின்றன. ஏழு அநுவாகங்களும் தைத்திரீய உபநிஷத்தில் காணப்படும்.

ஜயப்ரப்⁴ருதி ஸித்³த⁴மாதே⁴நுவரப்ரதா³நாத் ॥ ௧௯ ॥

ஜயாதி முதலாக தேனுவரதானம் வரையில், பாக்கி மேல் கர்மாக்கள் வழக்கப்படி.

ஸௌரீபி⁴ராதி³த்யமுபதிஷ்ட²தே சாந்த்³ரீபி⁴ஶ்சந்த்³ரமஸம் ॥ ௨௦ ॥

உத்வயம் தமஸஸ்பரி, முதலான ஸூர்யதேவதாக ருக்குகளால் ஸூர்யனையும் 'நவோ நவோ' முதலிய சந்த்ர தேவதாக ருக்குகளால் சந்த்ரனையும் உபஸ்தானம் செய்யவும்.

சுஜெ கூ்வஂ ஸ¬ஜாமஹ்ரஹி ஐதி ஸஂவிஶநு ஜவதி ।
கூ்ஜெ வ்ருதவா சுஸீதி வ்ருஜ¬ஜஃ ॥ உக ॥

படுக்கும்போது முதல் மந்த்ரத்தையும், விழித்துக்கொள்ளும் போது ஆசமநம்செய்து இரண்டாவது மந்த்ரத்தையும் ஜபிக்கவும்.

ஷ்ரீஶ¬ஷெஜெஷ்ரு ந-ாஹிஹாஷெத ஊ்த்ருவ¬ஸீஷெ நாவெக்ஷெத॥

ஸ்த்ரீகளுடனும், சூத்ரர்களுடனும் வலுவில் பேசக்கூடாது. மூத்ரபுரீஷங்களைப் பார்க்கக்கூடாது.

சுஶெஸ்யஂ ஜ்ருஷ்ட்ரா ஜவதி சுவஜஂ ஊநொ ஞிஜ்ரஂ வக்ஷ¬ஃ
ஸஷ்யெ-ா ஜெ்யாதிஷாஂ ஶ்ரேஷ்ஃ தீக்ஷெ ஊா ஊா ஹாஸீஃ ஐதி ।
சுய யஜெ்யாநஊஹிவஷெ-ுஐ உநு தீவ-ுஂ யதெதி ॥ உங ॥

மூத்ரபுரீஷாதி அமேத்யங்களைப் பார்த்துவிட்டால் ஸூக்த் ரோக்த மந்த்ரத்தை ஜபிக்கவும். இந்த வ்ரதஸ்தன்மீது மழைஜலம் விழுந்தால்“உந்ததீர்பலம்தத்த”என்ற மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்யவும்.

வ்ருயஊாயாஊவரவக்ஷஸ்ய வத¬ஷ-ுஶஹ்ராஸாநு ॥ உச ॥

க்ருஷ்ணபக்ஷ ப்ரதமையில் பதினுன்கு க்ராஸங்களைச் சாப் பிடவும்.

வஷவஜெகாவவயெநாzzஊாவாஸ்யாயாஃ ॥ உரு ॥

இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாள் ஒரு கபளமாகக் குறைத்துக் கொண்டு அமாவாஸ்யை வரையில் சாப்பிடவும்.

சுஊாவாஸ்யாயாஂ ஹ்ராஸொ ந விஜ்யதெ ॥ உகூ ॥

அமாவாஸ்யை தினத்தில் ஒரு கபளமும் இல்லை. உபவாஸம்.
வ்ருயஊாயாஂ வஷவ-ுவக்ஷஜெஸ்யசுஃ॥உஎ॥ ஊள ஷிதீயாயாழ॥உஅ॥

மறுபடி சுக்லபக்ஷ ப்ரதமையில் ஒரு கபளம் சாப்பிடவும். த்விதீயையில் இரண்டு கபளம்.

வஷவஜெகொவவயெநாzzவளண-ுஊாஸ்யாஃ ॥ உகூ ॥

இவ்வாறு ஒவ்வொருநாள் ஒரு கபளம் அதிகரித்துக்கொண்டு பௌர்ணமாஸீ வரையில் சாப்பிடவும்.

வளண-ுஊாஸ்யாஂ வ ஷாலீவாகஸ்ய ஜ¬ஹொதி ॥ ஙo ॥

பௌர்ணமாஸீ தினத்தில் ஸ்தாலீபாக ஹோமம் செய்யவும்

சுஹயெ யா திஜிஷ்யாஐ ॥ ஙக ॥

முதலில் அக்னிக்கு ஹோமம், பிறகு அன்றையதினம் என்ன திதியோ அதற்கும், அந்தத் திதிதேவதைக்கும் ஹோமம்.

நக்ஷத்ரேப்யஶ்ச ஸதைவதேப்ய: ॥ ௧௨ ॥

க்ருத்திகாதி நக்ஷத்ரங்களுக்கும் அந்த நக்ஷத்ர தேவதைகளுக்கும் ஹோமம். (நக்ஷத்ரேஷ்டியில் சொல்லியபடி)

புரஸ்தாச் ச்ரோணாயா: அபிஜித: ஸதைவதஸ்ய
ஹுத்வா காம் ப்ராஹ்மணேப்யோ தத்யாத் ॥ ௧௩ ॥

நக்ஷத்ரஹோமங்கள் செய்கையில் ச்ரவண நக்ஷத்திரத்திற்கு முன் அபிஜித் என்ற நக்ஷத்ரத்திற்கு அதன் தேவதையுடன் ஹோமம் செய்துவிட்டு, ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் கோதானம் செய்யவும்.

ததேதச் சாந்த்ராயணம் பிபீலிகாமத்யம் ॥ ௧௪ ॥

இந்தச்சாந்த்ராயண வ்ரதமானது பிபீலிகாமத்யமெனப்படும். பிபீலிகை-எறும்பு நடுவில் மெல்லியதாயும் அடி நுனிகளில் பருமனாயும் ஆக்ருதியையுள்ளது. அதுபோல் இந்தச் சாந்த்ராயணமும் ஆதி அந்தங்களில் குருவாயும், நடுவில் லகுவாயுமிருக்கும்.

விபரீதம் யவமத்யம் ॥ ௧௫ ॥

மேற்சொல்லியதற்கு மாறாயிருப்பது யவமத்யம். யவமானது மத்யத்தில் பருத்தும், அடி நுனிகளில் மெல்லியதாயுமிருக்கும்.

ஏதேனாந்யதரேண ஸர்வேப்ய: பாதகேப்ய:
பாபக்ருச் சுத்தோ பவதி ॥ ௧௬ ॥

பாபம்செய்தவன் மேற்கண்ட இரண்டுவித சாந்த்ராயணத்தில் ஏதாவது ஒன்றை ஆசரித்தாலும் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுச் சுத்தனாகிறான்.

காமாய காமாயைததாஹார்யமித்யாசக்ஷதே ॥ ௧௭ ॥

எல்லாவித காமனைகளுக்கும், சுத்தி ஸித்திக்காகவும் இதைச் செய்யலாமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

யம் காமம் காமயதே தமேதேநாப்நோதி ॥ ௧௮ ॥

எவனெவன் எந்தெந்த இஷ்டத்தைக்கோரி இதைச் செய்கிறானோ அதை அடைகிறான்.

𑌏𑌤𑌨 𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑌨𑍍𑌤 ॥ ௩௯ ॥

முன்பு ருஷிகள் இந்தச் சாந்த்ராயண வ்ரதத்தால் சரீரத்தைச் சுத்திசெய்துகொண்டு பிறகு கர்மாக்களை அநுஷ்டித்தார்கள்.

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯
𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௦ ॥

இந்தச் சாந்த்ராயண வ்ரதமானது தனத்திற்கு ஹிதம், புண்யம், புத்ரனைக்கொடுக்கும், பௌத்ரனைக்கொடுக்கும், பசு, ஆயுஸ், ஸ்வர்க்கம், யசஸ் முதலிய ஸகல காமங்களையும் கொடுக்கவல்லது.

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍋𑌸𑍍𑌸𑌾
𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௪௧ ॥

மேலும் இதை அநுஷ்டிப்பவன் நக்ஷத்ரங்களுடைய தேஜஸ்ஸையும், ஸூர்யா சந்த்ரர்களுடைய ஸாயுஜ்யத்தையும், ஸாலோக்யத்தையும் அடைவான்.

𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍀𑌤𑍇 𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍀𑌤𑍇 ॥ ௪௨ ॥

இம்மாதிரி சாந்த்ராயண வ்ரத மஹிமையை எவன் அறிகிறானோ அவனும் மேற்கண்ட ச்ரேயஸ்ஸுகளை அடைவான்.

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑌶𑍍𑌨𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

ஸர்வபாப முக்திக்காக அநஶ்நத்பாராயண விதியை விவரிப்போம். சாப்பிடாமல் வேதபாராயணம் செய்வது அநச்நத்பாராயணம்.

𑌶𑍁𑌚𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍀𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌵𑌾 ॥ ௨ ॥

பரிசுத்தமான வஸ்த்ரத்தை உடுத்தவேண்டும். அல்லது மரவுரியைத் தரிக்கவும்.

ஹவிஷ்யேணஜீவேத்பல: ஶாகாநி வா ॥ ௩ ॥

க்ஷாரலவணாதி வர்ஜமாக அந்நத்தைச் சாப்பிடவும், அல்லது தீர்த்தம் பழம் இவைகளைச் சாப்பிடவும்.

க்ராமாத் ப்ராசீம் வோதீசீம் வா திஶமுபநிஷ்க்ரம்ய கோமயேந
கோசர்மமாத்ரம் சதுரஶ்ரம் ஸ்தண்டிலமுபலிப்ய
ப்ரோக்ஷ்ய லக்ஷணமுல்லிக்யாத்பிரப்யுக்ஷ்யாக்நிமுபஸமாதாய
ஸம்பரிஸ்தீர்யைதாப்யோ தேவதாப்யோ ஜுஹுயாத் ॥

க்ராமத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பிரதேசம் போய், அங்கு ஓரிடத்தில் கோமயத்தால் பசுத்தோல் விரிப்பு அளவுக்கு நான்கு மூலையுள்ள மேடை செய்து, அதைமெழுகி, ப்ரோக்ஷித்து, நன்கு தெரியும்படி ஸ்தண்டிலத்தை உல்லேகனம் செய்து, தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷித்து, அதில் அக்நியை ப்ரதிஷ்டை செய்து, ஜ்வலிக்கச்செய்து பரிஸ்தரணம்போட்டு, பின் சொல்லப்படும் தேவதைகளுக்கு ஹோமம் செய்யவும்.

அக்நயே ஸ்வாஹா ஸோமாய ஸ்வாஹா ப்ரஜாபதயே ஸ்வா
ஹா விஶ்வேப்யோ தேவேப்ய: ஸ்வயம்புவ ருக்ப்யோ யஜுர்ப்ய:
ஸாமப்ய: அதர்வப்ய: ஶ்ரத்தாயை ப்ரஜ்ஞாயை மேதாயை
ஶ்ரியை ஹ்ரியை ஸவித்ரே ஸாவித்ர்யை ஸதஸஸ்பதயே
அநுமதயே ச ஹுத்வா வேதாதீநாரப்யேத ஸததமதீயீத
நாந்தரா வ்யவஹரேந்நாந்தரா விரமேத் ॥ ௫ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய தேவதைகளுக்கு ஆஜ்யத்தால் ஹோமம் செய்துவிட்டு, வேதாதிகளைச்சொல்லி, பாராயணத்தை ஆரம்பித்து, விடாமல் தொடர்ந்து சொல்லவும். மத்தியில் பேசக்கூடாது. விராமமும் செய்யக்கூடாது.

யத்யந்தரா வ்யாஹரேத்யத்யந்தராவா விரமேத் த்ரீந் ப்ரா
ணாயாமாந் க்ருத்வா தத ஏவாரப்யேத ॥ ௬ ॥

பாராயணமத்தியில் பேசினாலும், விராமம் செய்தாலும், மூன்று ப்ராணாயாமங்களை ப்ராயஶ்சித்தமாகச் செய்துவிட்டு, விட்ட இடத்திலிருந்து மறுபடி பாராயணம் ஆரம்பிக்கவும்.

சுவூ.திஹாயாம் யாவதா சுாமெந ந வெஜ தாவஜும்
சுாஜும் தஜயீயீத ஸயஜா நீயாசு ॥ எ ॥

பாராயணம் செய்துவருகையில் மறதியால் மேற்கொண்டு சொல்லமுடியாது போய்விட்டால், மறுபடி ஞாபகம் வரும்வரையில் வேறு தெரிந்த இடத்தை அத்யயனம் செய்துகொண்டிருக்கவும்.

ஐகெதா யஜுஷ ஸாமெத ஊதி ॥ அ ॥

ருக், யஜுஸ், ஸாமம், எந்தவேதபாகத்தையும் தெரிந்ததை ஞாபகம் வரும்வரையில் சொல்லலாம்.

தசுஸ்ராஹணம் தஹநஸம் தமெஜவதயீயீத ॥ கூ ॥

அந்த மந்த்ரம் மறந்துபோனால், அதன் ப்ராம்ஹணத்தை அத்யயனம் செய்யலாம். அதுவும் தெரியாவிட்டால் அதன் தேவதையை அத்யயனம் செய்யவும்.

த்ாஜஶ வெஜஸம்ஹிதா சுயீயீத யஜநெநாநஸ்யாயெஶயீ
யீத யஜுஷவஃ கொவிதா யாநுசுாயணி (சுஜதஹாநி)
ஹவஜி தாஹிஃ வநீதெ ஶுஜஹஸ வஷிதம் ஸஹ
ஹவதி ॥ கo ॥

பன்னிரண்டு தடவை ருக், யஜுஸ், வேதஸம்ஹிதைகளைப் பாராயணம் செய்யவும். இந்தப்பாராயணத்தால், அநத்யயந காலத்தில் அத்யயனம் செய்ததோஷம், ஆசார்யனைக் கோபிக்கும்படி செய்தபாபம், வேறுபல அகார்யங்கள் செய்ததோஷம் இவை நீங்கிச் சுத்தனாகிறான். இவனுடைய வேதமும் சுத்தமாகிறது.

சுத ஊஜஸும் ஸஷுபஃ ॥ கக ॥

பன்னிரண்டு ருக்கினாலேயே மேற்கண்டபலன் ச்ரேயஸ் ஸித்தித்துவிட்டபடியால், அதிகப்படி பாகங்களைப்பாராயணம் செய்வது ஸுக்ருதத்தைச் சேமித்து வைத்துக்கொள்ள உதவுகிறது.

சுவஶ த்ாஜஶ வெஜஸம்ஹிதா சுயீதா தாஹிரஶுந
வொ ரொகுஜவாநொதி ॥ கஉ ॥

மேற்கொண்டு பன்னிரண்டு ருக்குகளைப் பாராயணம் செய்தால் உஶனஸ்ஸின் லோகத்தையடைகிறான்.

சுவஶ த்ாஜஶ வெஜஸம்ஹிதா சுயீதா தாஹிஃ
ஸஹஸதெமொகுஜவாநொதி ॥ கங ॥

இதற்குமேல் வேறு பன்னிரண்டு வேதஸம்ஹிதா மந்த்ரங் களைப்பாராயணம் செய்தால் ப்ருஹஸ்பதி லோகத்தை அடை கிறான்.

சுவாரா த்ாஉய வெஉவஸம்ஹிதா சுயீதூ தாவிஃ
வூஜாவமெதயெ-ோக ஊவாவுொதி ॥ கச ॥

அதற்குமேல் பன்னிரண்டு ருக்கு பாராயணம் செய்தால் ப்ரஜாபதிலோகமடைகிறான்.

சுநஸூநு ஸம்ஹிதாஸஹஸூஊயீதூ ஬ூஹூஹ-மெதொ
விரஜொ ஬ூஹூ ஹவதி ॥ கரு ॥

ஆஹாரம் செய்யாமல் ஆயிரம் தடவை ஸம்ஹிதையைப் பாரா யணம் செய்தவன் ப்ரம்ஹஸ்வரூபியாகி வேதஸ்வரூபியாகி ப்ரகா சிக்கிற ப்ரம்ஹமாகவே ஆகிறான்.

ஸம்வதூரம் மெஷக்ஷம் வூயாஞாநொ திவூம் வக்ஷு-ரு-ஹமெத ॥ கசா ॥

ஒரு வர்ஷம் வரை பிக்ஷாசரணத்துடன் வேதபாராயணம் செய்தால், திவ்யமான தேவலோகத்திற்கு ஏற்றதான கண்களை (ஞானத்தை) அடைகிறான்.

ஷணாஸாநு யாவகஹக்ஷஹூதூ-ரா ஊஸாநூஉசுஸகத-
ஹக்ஷொ அஎ ஊஸஎ ஹயஹக்ஷொ ஊஸஊஹக்ஷொ த்ாஉய
ராதூம்வா வூாஸூநு க்ஷிவூஊநயீ-ுயமெ ஜாதீநு வாநாதி
ஸவூாவராநு ஸவூவ-மிவ-ாநு ரூதூாநம் வஞுஉயம் வஹிம்
வ வாநாதி ॥ கஎ ॥

ஆறுமாதம் யவபக்ஷணுயும், நான்கு மாதம் ஜலம் மாவு பக்ஷனு யும், இரண்டு மாதம் பழங்களைச்சாப்பிட்டும், ஒருமாதம் தீர்த்தம் மட்டும் சாப்பிட்டும், பன்னிரண்டு நாள் ஒன்றும் சாப்பிடாமலும் வேதபாராயணம் செய்தால் அவன் சீக்கிரம் ஸித்தியடைகிறான். தனது பந்துக்களை முன்பின் ஏழுதலைமுறைகளைப் பரிசுத்தமாக்கு கிறான். பதினேந்தாவதாகத் தன்னையும் சுத்தனுக்குகிறான். பங்க்தி பாவனனுயுமாகிறான்.

தாமெதாம் ஷெவநிஸூயணீதூாஉக்ஷமெத ॥ கஅ ॥

இந்தப்பாராயண விதியைத் தேவர்களை அடையும் ச்ரேயஸ் ஸிற்குப் படி என்று சொல்லுகிறார்கள்.

வஎதயா வெெ ஜெவா ஜெவகூவேமஹூணூஷப ஜஷிகூவழ || கசு ||

இந்தப் பாராயண விதி மஹிமையால்தான் தேவர்கள் தேவத் தன்மையையும், ருஷிகள் ருஷித்தன்மையையும் அடைந்தார்கள்.

தஸ்யூஹ வா வஎதஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய த்ரிவிய வஎவாரஹூகாஃ
வூாதஸ்ஸவநெ ஶாஸ்யூந்திநெ ஸவநெ ஸாயஹெ வாஙவா
ராதெ || உ0 ||

இந்த அநஸ்நத் பாராயண யஜ்ஞத்திற்கு மூன்றுவித ஆரம்ப காலங்கள்தான் உண்டு. காலைவேளையில், மத்யாஹ்னத்தில், அபர ராத்ரியில் ப்ராம்ஹ முஹூர்த்தத்தில் என்று.

த0 வா வஎத0 வூஜாவதிஸ்ஸ்வஷிலஹ்யஃ வெூாவாவ ஸஷூ
ஷிலயொ ஶஹாாஜஜூவெ ஶஹாாஜஜூ ஸூலாஹ்ணெஹ்யா
ஸூாஹ்ணெஹ்யஃ || உக ||

இந்தப் பாராயண விதியை ப்ரஜாபதி (ப்ரம்ஹா) ஸப்தருஷி களுக்கு உபதேசித்தார். ஸப்தருஷிகள் மஹாராஜஜ்ஞூ என்ப வருக்கு உபதேசித்தார்கள். அவர் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு உபதேசம் செய்தார்.

இதி நவமஃ வணுஃ ।

இதி நவமொ஽஧்யாயஃ ॥

ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அய உஶமொ஽஧்யாயஃ ॥

அய உஶமஃ வணுஃ ।

பத்தாவது அத்யாயம்.

பத்தாவது கண்டம்.

உக்தா வணலயஶலஸ்ராஶ்ரயஶலஸ்ரூ || க ||

இதுவரையில் வர்ணதர்மமும், ஆச்ரதர்மமும் சொல்லப் பட்டன. இனி ப்ராயஸ்சித்தவிதி சொல்லப்படுகிறது.

அய வஷயம் வாாஷா யாவெூந கஶலணா (விவூெத) || உ ||

இந்த மனிதன் ஸ்ருஷ்டியானது (மனிதனுனவன்) அநுபவிக்க வேண்டிய, ஏற்படக்கூடிய பாபகர்மாவினுல் ஆக்ரமிக்கப்படுகிறுன்.

ர்யா வா வததி அயாஜ்யம் வா யாஜயதி அப்ரதிக்ராஹ்ய
ஸ்ய வா ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி அநாச்யாந்நஸ்ய வா அந்நமச்நாதி அசர
ணீயேந வா சரதி || ௩ ||

பொய் பேசுகிறான். அபாஜ்யயாஜநம் செய்கிறான். வாங்கக் கூடாத தானங்களை வாங்குகிறான். சாப்பிடக்கூடாததை அல்லது சாப்பிடத்தகாதவனுடைய அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறான். சேரக் கூடாதவனுடன் சேருகிறான். இத்யாதி பாபங்கள் ஸம்பவிக் கின்றன.

தத்ர ப்ராயச்சித்தம் குர்யாத் ந குர்யாதிதி || ௪ ||

மேற்கண்டவைபோன்ற பாபங்களில் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா என்று தர்க்கிக்கிறார்கள்.

ந ஹி கர்ம க்ஷீயத இதி || ௫ ||

பாபகர்மாவானது பலனைக்கொடுத்துத் தீருமேயல்லாது ப்ராயஶ்சித்தத்தால் க்ஷயமடையாது, என்று பூர்வபக்ஷம் செய்கிறார்கள்.

குர்யாத்த்வேவ || ௬ ||

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டியதுதான், என்பது ஸித்தாந்தம். ப்ராயஶ்சித்தத்தால் கர்ம, க்ஷயமடையலாம், என்பது ப்ராம்ஹணங்களால் தெரிகிறது.

புந:ஸ்தோமேநேஷ்ட்வா (இஷ்ட்வா) புநஸ்ஸவநமாயாந்
தீதி விஜ்ஞாயதே || ௭ ||

வேதமானது "புனஸ்தோமயாகம் செய்தால் பாபியாயிருப்பவன் சுத்தனாகி, மறுபடி கர்மாவுக்கு அர்ஹனாகிறான்", என்று சொல்லுகிறது. அதனால் கர்மம் க்ஷயிக்கிறது.

ஸர்வம் பாப்மாநம் தரதி தரதி ப்ரஹ்மஹத்யாம்
யோऽச்வமேதேந யஜத இதி || ௮ ||

மேலும் வேதமானது, அச்வமேத ப்ரகரணத்தில் "அச்வமேதம் செய்தவன் எல்லாப் பாபங்களையும் தாண்டுகிறான். முக்யமாகப் ப்ரம்ஹஹத்யா பாபத்தையும் தாண்டுகிறான்", என்று சொல்லுவதாலும், பாபகர்ம க்ஷயம் ஏற்படுமென்று சொல்ல வேண்டும். கர்மக்ஷயம் உண்டு என்பதை ஒப்பினால்தான் இது யுக்தமாகும்.

கூ ஹ்ஷ ~ தாzவாzவிஶஹ ஹோ பெோ யஜேதெதி வ ॥ கூ ॥

மேலும், மற்றொரு வேதவாக்யமானது, அபவாதக்ரஸ்தனை அந்தத்தோஷத்திலிருந்து, (அபவாததோஷத்திலிருந்து) விடுவிக்க அக்நிஷ்டுத் என்ற யாகத்தைச் செய்யும்படியும் விதிக்கிறது. கர்ம க்ஷயம் ஒப்புக்கொண்டாலல்லது இந்த விதி உபபந்நமாகாது.

தஸ நிஷயணாநி ஜவஹ ஹொ ஹொஃ உவவாஸெோ ஊாநிழ ॥

அந்தத்தோஷங்களுக்கு, ஜபம், தபஸ், ஹோமம், உபவாஸம் ஆகியவைகளும், தானமும் பரிஹாரோபாயங்கள்.

உவநிஷஜொ வெஊாஊயொ வெஊாஜுஸவ ஹறஹவஸ்

ஹிதா ஃய ஸ நூவஃஷ ண ஃயெவ ஶிரொ ரூஷ ஃ வ

ரஷஸ ஸூகூ ராஜநரளஹிணெ ஸாஃநீ ஸூஹஜ யஜெ

ரெ வ ர ஷமதிஃ ஹாநாமெ ஃ ஹாவெராஜ ஃஹா

திவாகீத் ஜெஷூஸா ஃநதஃ வஹிஷவஃநம் கூ

ஷாணஃ வாவஃநஹாவி ீவெதி வாவநாநி ॥ கக ॥

இதில் சொல்லப்படுகிற மந்த்ரங்களும், வேதங்களும் பாபங்களைப் போக்கிச் சுத்தியை கொடுக்கக்கூடிய பாவனங்கள். உபநிஷத்துக்கள், வேதாதிகள், நான்கு வேதங்களின் ஆரம்பமந்த்ரங்கள், வேதாந்தங்கள், எல்லாவேதங்களிலும் ஸம்ஹிதைகள், த்ரிமது(மதுவாதா:) அகமர்ஷணம், அதர்வசிரஸ் (அதர்வணவேதத்தில் ப்ரஸித்தம்), ருத்ரம் (நமஸ்தேருத்ர), புருஷஸூக்தம், ராஜந ரௌஹிண ஸாமங்கள் (இந்த்ரம் நர:), ப்ருஹத்ஸாம (த்வாமித்தி), ரதந்தரம் (அபித்வாசூர), புருஷகதி: (அஹமஸ்மி ப்ரதமஜா:), மஹாநாம்நிகள் (விதாமகவந்), மஹாவைராஜம் (பிபாஸோமம்), மஹாதிவாகீர்த்யம் (விப்ராட் ப்ருஹத் பிபது), ஜ்யேஷ்ட ஸாமங்கள் (சந்நோ தேவீ-சித்ரம் தேவாநாம்), பஹிஷ்பவமாநம் (உபாஸ்மைகாயதா), கூஶ்மாண்டிகள் (யத்தேவா தேவஹேளநம்), பாவமாநிகள் (பவமானஸ்ஸுவ:), ஸாவித்ரீ = காயத்ரீ இவைகள்.

உவஸஜாயெந வயொவ தா ஶாகஹக்ஷதா ஹய

ஹக்ஷதா ஃ ஸெஹக்ஷதா வூஸூதயாவகொ ஹிரணூாஶ

நம் வூதவூாஶநம் ஸொஃவாநஜீதி ஜெஷூாநி ॥ கஉ ॥

யாகங்களில் உபஸத்தில் சொல்லிய ந்யாயப்படி பயஸ்ஸை வ்ரதமாகக்கொள்வது, சாகபோஜனம், பழம், மூலம் இவைகளைச்

சாப்பிடுவது, கீழே சொல்லிய யவாகூப்ராசனம், ஹிரண்ய ப்ரா சனம், க்ருதப்ராசனம், ஸோமபானம் ஆகிய இவைகள் பாபங் களில் சுத்தி ஏற்படுத்தக்கூடிய பரிசுத்த வ்ரதங்கள்.

ஸவெ- ஶிலொச்சயாஃ ஸவ-ாஃ ஸ்ரவந்த்யஃ ஸரிதஃ
வ-ாணுாஃ ஹ்ராவஸ்தீர்ய-ாநி ஜஷிநிகெதநாநி ஶொஷ்
கெஷத்ருவஸிஷ்ஷஹா ஐதி தெஶாஃ ॥ கங ॥

ப்ராயஸ்சித்த சுத்திக்கேற்ற தேசங்களாவன:- எல்லாப் பர்வதங்களும், ஓடுகிற எல்லா நதிகளும், புண்யங்களான மடுக்கள், தீர்த்தங்கள், ருஷிகளின் வாஸஸ்தலங்கள், பசுமாட்டுக்கொட்டில், புண்ய குருக்ஷேத்ராதிகள், தேவாலய ப்ரதேசங்கள்.

கூஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயம் ஸவநேஷு உதகொவஸ்பர்-
நம் ஶுஶ்ரூஷா ப்ரஹ்மசர்யமதஶ்ஶயநமேகவஸ்த்ரதாஃநா
ஶக ஐதி தவாம்ஸி ॥ சச ॥

தோஷிகள் செய்துகொள்ள காயக்லேசமாகிற தபஸ்ஸுகள்:- அஹிம்ஸை, ஸத்யம், திருடாமை, மூன்றுவேளை ஸ்நானம், ஆசார்ய சுச்ரூஷை, ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கமில்லாமை, தரையில் படுக்கை, ஒரே வஸ்த்ரம் தரிப்பது, சாப்பிடாமை.

ஹிரண்யம் ஶளவ-ாஸொஶ்வொ ஹூமிஸ்திலா ஹ்ருத
ஶுஜிதி தெயாநி ॥ கரு ॥

சுத்திநிமித்தமாகத் தானம் கொடுக்கக்கூடிய வஸ்துக் களாவன:— ஹிரண்யம், பசு, வஸ்த்ரம், குதிரை, பூமி, திலம் (எள்ளு), நெய், அந்நம்.

ஸம்வத்ஸரஃ ஷண்மாஸாஶ்சத்வாரஸ்த்ரயொ த்வௌ சைகஶ்ச
விம்ஶத்யஹொ த்வாதஶாஹஃ ஷடஹஸ்த்ர்யஹொஹொராத்ர
ஏகாஹ ஐதி காலாஃ ॥ கசு ॥

ப்ராயஸ்சித்த வ்ரதானுஷ்டானத்திற்கு விஹித காலங் களாவன:- ஒரு வர்ஷம், ஆறுமாதங்கள், நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று மாதங்கள், இருபத்துநான்கு நாட்கள், பன்னிரண்டு, ஆறு, மூன்று, ஒரு தினங்கள், ஒருபகல் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்று குருலகுபேதப்படி க்ரஹிக்கத்தக்கது.

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌏𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌷𑍁
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌲𑌘𑍁𑌷𑍁 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 ‖ கஎ ‖

மேலே சொல்லப்பட்ட ஆஹாரத்ரவ்யம், மந்த்ரம், தேசம், தபஸ், தானம், வஸ்து, காலம் முதலியவை எங்கு விசேஷ விதியில்லையோ அங்கு வரக்கூடியவை. குருவான தோஷத்தில் குருகல்பங்களும், லகுவில் லகுகல்பங்களும் வரும்.

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍌 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ‖ கஅ ‖

க்ருச்ரமென்கிற ப்ராஜாபத்யம், அதிக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் ஆகியவை எல்லாத்தோஷங்களுக்கும் ஏற்கக்கூடிய பொதுவான ப்ராயஸ்சித்தங்கள்.

ஸூத்ரத்தில் இரட்டிப்பு ஸமாப்தித்யோதகம்.

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 ‖

பத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரஶ்னம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 ‖

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ‖

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ‖

நான்காவது ப்ரஶ்னம்.

முதல் அத்யாயம்.

முதல் கண்டம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌚 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 𑌚 ‖ க ‖

இனி ப்ராயஸ்சித்த ஸ்வரூபங்களைச் சொல்லுகிறோம். ப்ராயஸ்சித்தங்கள் நாநாவிதங்கள். அவை தனித்தனியாகச் சொல்லப்படும். மேலும் அந்தந்தத்தோஷங்களுக்கு ஏற்றபடி பெரிதானவையும், லகுவானவையும் சொல்லப்படும்.

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 𑌲𑌘𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂 ॥ ௨ ॥

எந்தத்தோஷத்திற்கு எந்த ப்ராயஶ்சித்தம் யுக்தமாயிருக்குமோ, தேசகாலாதிகாரிகளையுத்தேசித்து, அதையே அதற்கு விதிக்கவும். பெரியதோஷங்களில் பெரியவைகளையும், லகு தோஷங்களில் சிறிய ப்ராயஶ்சித்தங்களையும் ப்ரயோகிக்கவும்.

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

ப்ராயஶ்சித்தவிதிகளில், ஆவச்யகமான ப்ராணாயாமங்களைச் சாஸ்த்ரத்தில் காணப்படும் விதியை அநுஸரித்து நன்கு செய்யவும்.

𑌯𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ ௪ ॥

உபஸ்தமென்கிற குஹ்யப்ரதேசத்தினாலோ, கால்களாலோ, கை, மனஸ், வாக்கு, காது, மூக்கு, கண், தோல் இவைகளாலோ செய்யப்படும் பாபத்திற்குக் கீழ்ச்சொல்லியபடி ப்ராணாயாம ப்ராயஶ்சித்தத்தைச் செய்யவும்.

𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌷𑍁
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥

கண், காது, த்வக், மூக்கு, மனஸ் இவைகளால் செய்யப்படும் பாபங்களில் மூன்று ப்ராணாயாமத்தினால் சுத்தனாகிறான்.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌮𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍
𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

சூத்ராந்நபோஜநம், சூத்ரஸ்த்ரீகமனம் இவைகளில் தனித்தனியாக ஒவ்வொன்றுக்கும், எழுஎழுநாள் வ்ரதமிருந்து, எழு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவும். இந்த ப்ராணாயாம ப்ராயஶ்சித்தம் மற்ற வ்ரதங்களுடன் கூடியது. தனியாக இல்லை. சூத்ரஸ்த்ரீகமனாதிகளுக்கு வேறு ப்ராயஶ்சித்த வ்ரதங்களும் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌪
𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌘𑍃𑌤𑌤𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌲𑌵𑌣𑌾𑌵
𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭ ॥

பக்ஷிக்கத்தகாதது, புஜிக்கத்தகாதது, குடிக்கத்தகாதது, அநர்ஹனின் அன்னம் இவைகளைச் சாப்பிடுவது முதலியவைகளிலும், விற்கக்கூடாதவைகளை விற்பதிலும், இதுபோன்ற வேறு தோஷத்திலும் பன்னிரண்டு நாள் பன்னிரண்டு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவும். மது, மாம்ஸம், நெய், எண்ணெய், காரம், உப்பு, பக்வாந்நம் இவைகளின் க்ரயபாபம் நீங்கலாக. இவைகளில் அதிக ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

வாதகவ தநீயொவவாதகவஜெ-ஷ¬ யவாநுஃவெ)
வம யாக்ஷ உஜெ-ராஸம ஆஃஸ ஆஃஸ ஹாணாயாராநு.
யாரயெஜ ॥ அ ॥

ப்ரம்ஹஹத்யாதி பாதகங்கள், ஸமுத்ரயாநாதி பதநீயம், உபபாதகம் இவை நீங்கலாக மற்றத் தோஷங்களில் அரைமாதம் (15-நாள்) ப்ரதிதினமும் பன்னிரண்டு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவும்.

வாதகவதநீயவஜெ-ஷ¬ யவாநுஃவெ)வம யாக்ஷம
ஆஃஸ ஆஃஸாஹாநு ஆஃஸ ஆஃஸ ஹாணாயாராநு
யாரயெஜ ॥ கூ ॥

பாதகம், பதநீயம் மட்டும் நீங்கலாக உபபாதகாதிகள் சிலவற்றிலும், அதுபோன்ற வேறு தோஷங்களிலும், பன்னிரண்டு த்வாதசாஹம் வரையில் ப்ரதிதினம் பன்னிரண்டு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவும். (144 நாள்)

வாதகவஜெ-ஷ¬ யவாநுஃவெ)வம யாக்ஷம ஆஃஸா
ஜெ-ராஸாநு ஆஃஸ ஆஃஸ ஹாணாயாராநு யாரயெஜ ॥ கಂ ॥

இனி பாதகம் மட்டும் நீங்கலாகப் பதநீயமுள்ள சில தோஷங்களிலும், வேறுசிலவற்றிலும் பன்னிரண்டு பக்ஷங்கள் வரையில் ப்ரதிதினமும் பன்னிரண்டு ப்ராணாயாமங்களைச் செய்யவும்.

சுய வாதகெஷு ஸம்வத்ஸரம ஆஃஸ ஆஃஸ ஹாணா
யாராநு யாரயெஜ ॥ கக ॥

இனி, பாதகதோஷங்களிலும் ஒரு வர்ஷம் வரை ப்ரதிதினம் பன்னிரண்டு ப்ராணாயாமங்களைச்செய்யவும்.

ஊஃவாஜ ஶுணவதெ கநுாம நக்நிகாம ஹுஹவாஸிணெ ।
சுவி வா ஶுணஹீநாய நொவரஃஞுாஹ ஜஸ்வராழ ॥ கஉ ॥

ரஜஸ்வலா விவாஹத்தில் ப்ரூணஹத்யாதோஷம் உண்டு.

இதைச்சொல்லுவதற்காக விவாஹ ப்ரஸ்தாவம். லஜ்ஜை அறியாத நக்நிகா நிலைமையிலேயே கந்யகையைக் குணவானான ப்ரம்ஹசாரிக்குக் கந்யாதானம் செய்யவும். குணமுள்ளவன் கிடைக்காவிட்டால் குணஹீனனுக்கும் கொடுக்கவேண்டியதே. எப்படியும் ரஜஸ்வலை ஆகக்கூடிய நிலைமையில் கந்யகையை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

த்ரீணி வர்ஷாண்ய்ருதுமதீம் ய: கந்யாம் ந ப்ரயச்சதி ।
ஸ துல்யம் ப்ரூணஹத்யாயை தோஷம்ருச்சத்யஸம்ஶயம் ॥ ௧௩ ॥

ருதுமதியான கந்யகையை மூன்று வர்ஷங்களுக்குள் எவன் கந்யாதானம் செய்துகொடுக்காமலிருக்கிறானோ, அவன் ப்ரூணஹத்யைக்கு ஸமமான தோஷத்தை அடைவான் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் ருதுவுக்கு முன்பே தானம் செய்யவும்.

ந யாசதே சேதேவம் ஸ்யாத் யாசதே சேத் ப்ருதக் ப்ருதக் ।
ஏகைகஸ்மிந்ந்ருதௌ தோஷம் பாதகம் மநுரப்ரவீத் ॥ ௧௪ ॥

ஒருவனும் கந்யகையைத் தானம் செய்யும்படி யாசிக்காவிட்டால் மேற்கண்ட தோஷம். யாசித்தும் கொடுக்காவிட்டால் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு ருதுகாலத்திலும் பாதகதோஷம் ஏற்படுவதாக மனு சொல்லுகிறார்.

த்ரீணி வர்ஷாண்ய்ருதுமதீ காங்க்ஷேத பித்ருஶாஸநம் ।
ததஶ்சதுர்தே வர்ஷே து விந்தேத ஸத்ருஶம் பதிம் ॥ ௧௫ ॥

ருதுமதியாகிவிட்ட கந்யகை மூன்று வர்ஷம் வரையில் பிதா தன்னை தானம் செய்வதை எதிர்பார்க்கவேண்டும். அப்படியும் அவன் செய்யத்தவறிவிட்டால் நான்காவது வர்ஷத்தில் கந்யகை தானாகவே ஸமானகுணமுள்ள பதியைத் தேடி அடையலாம்.

அவித்யமாநே ஸத்ருஶே குணஹீநமபி ஶ்ரயேத் ॥ ௧௬ ॥

ஸமானகுணமுள்ளவன் கிடைக்காவிட்டால் குணம் குறைந்தவனையும் பர்த்தாவாக அடையலாம். ஸமானஜாதி நியமம் மாறாது.

பலாச்சேத் ப்ரஹ்ருதா கந்யா மந்த்ரைர்யதி ந ஸம்ஸ்க்ருதா ।
அந்யஸ்மை விதிவத்தேயா யதா கந்யா ததைவ ஸா ॥ ௧௭ ॥

மந்த்ரஸம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்படாதவரை, கந்யகை துஷ்டர்களால் மைதுனார்த்தம் பலாத்காரமாக இழுக்கப்பட்டாலும் அவளை மற்றொருவனுக்கு விதிபூர்வமாக விவாஹம் செய்துவைக்கலாம். அவள் சுத்தமான கந்யகை எப்படியோ அப்படியே தோஷமற்றவள்.

நிஸ்ரு ஷாயாம் ஹுதெ வாசவியமெஷு ஹதா தியெத ஸஃ!
ஸா வெதக்ஷதயொநிஸ்யாஜ் ஃதப்ரத்யாகதா ஸதீ ॥
வனநஹெவெந வியிநா வுநஸ்ஸம்ஸ்காரஹதி ॥ ௧௮ ॥

உதகதானம் செய்து கொடுக்கப்பட்ட பிறகோ, அல்லது ஹோமம் ஆகிய பிறகோ, எந்தக் கந்யகையின் பர்த்தா இறந்து போகிருனே அவள் அக்ஷதயோநியா யிருந்தால், அதாவது புருஷ ஸம்ஸர்க்கம் அற்றவளாயிருந்தால், அவள் கத-ப்ரத்யாகதை ஆவாள் (போய்த் திரும்பியவள்). அவளுக்குப் புனர்ப்பூ விதிப்படி புனஸ்ஸம்ஸ்காரம் (விவாஹம்) செய்துகொள்ள அர்ஹதையுண்டு.

த்ரீணி வஷாணி ருதுமதீம் யொ ஹாயாம் நாயி஗஛தி ।
ஸ துல்யம் ப்ரூணஹத்யாயெ தொஷம்ரு஛த்யஸம்ஶயஃ ॥ ௧௯ ॥

விவாஹம் செய்து கொண்ட பிறகு பர்த்தா தனது பார்யை ருதுவாகியிருந்தும் அவளை அடையாமல் (ஸம்ஸர்க்கிக்காமல்) மூன்று வர்ஷம் ஒதுங்கியிருந்தால் அவன் ப்ரூணஹத்யைக்கு ஸமமான தோஷத்தை அடைவான், நிச்சயம்.

ஜதுஸ்நாதாம் து யொ ஹாயாம் ஸந்நியௌ நொவ஗஛தி ।
விதரஸ்தஸ்ய தந்மாஸம் தஸ்மிந் ரஜஸி ஶெரதெ ॥ ௨௦ ॥

ருதுஸ்நாதையான பார்யையை ஸமீபத்திலிருந்தும் எவன் அடையவில்லையோ, அவனுடைய பித்ருக்கள், அந்த மாஸம் முழுவதும் அந்த ரஜஸ்ஸில் (சோணிதத்தில்) கிடப்பார்கள். (அதிக்ரம நிந்தையிது.)

ஜதௌ நொபெதி யொ ஹாயாம் அந்ருதௌ யஶ்ச ஗஛தி ।
துல்யமாஹுஸ்தயொதொஷமயொநௌ யஶ்ச ஷிஞ்சதி ॥ ௨௧ ॥

ருதுகாலம் என்கிற பதினறு தினங்களுள் பார்யையிடம் ப்ரவேசிக்காதவனும், ருதுகாலமில்லாத ஸமயத்தில் ப்ரவேசிப்பவனும் தோஷிகள். இருவருக்கும் தோஷம் துல்யமென்று சொல்லுகிருர்கள். அது போல் அயோநியில் ரேதஸ்ஸேகம் செய்பவனும் தோஷியாகிருன். ப்ரூணஹத்யாதோஷ மென்று கருத்து.

ஹதுஃ ப்ரதிகூலெஷு யா ஹாயா ஸ்நதெஷு ।
தாம் ஗்ராமமஷ்யெ விஜ்ஞாவய்ய ப்ரூணஷ்நீம் நிஷெஷ்கு ஗்ருஹாத் ॥

பர்த்தாவுக்கு எதிரியாக த்வேஷத்தால் பார்யையான எவள் தனதுரஜஸ்ஸைப் பச்சிலே, மருந்து முதலியவைகளால் நசிக்கச்

செய்கிறுளோ அவளை க்ராமத்தில் ஜனமத்தியில் நிற்கவைத்து, அவள் செய்த குற்றத்தை ப்ரஸித்தம் செய்துவிட்டு, அந்த ப்ரூணக்னீ தோஷிணியை வீட்டிலிருந்து விலக்கவும். அவளை ப்ரூணக்னியாக வெளியிட்டு.

ऋतुस्नातां न गच्छेद्यो नियतां धर्मचारिणीम् ।
नियमातिक्रमे तस्य प्राणायामशतं स्मृतम् ॥ २३ ॥

தர்மசாரிணியாயும் பர்த்தாவிடம் நியதையாயும் இருக்கிற பார்யை ருதுஸ்நாதையா யிருக்கையில் அவளிடம் ஸம்ஸர்க்கிக்காத பர்த்தாவுக்கு அந்தத்தோஷத்திற்காக நூறு ப்ராணுயாமம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

प्राणायामान् पवित्राणि व्याहृतीः प्रणवं तथा ।
पवित्रपाणिरासीनो ब्रह्म नैत्यकमभ्यसेत् ॥ २४ ॥

பொதுவாகச் சரீரத்திற்கு அசுத்திகள் ஏற்படாமல் பாது காத்துக்கொள்ள ப்ரதி தினமும் ப்ராணுயாமங்களையும், புருஷ ஸூக்தம் பாவமானீ, வ்யாஹ்ருதிகள் ப்ரணவம் ஆகிய ப்ரம்ஹங்களைப் பவித்ரபாணியாகஇருந்து உட்கார்ந்து ஆவ்ருத்திசெய்யவும்.

आवर्तयेत् सदा युक्तः प्राणायामान् पुनः पुनः ।
आकेशाग्रान्नखाग्राच्च तपस्तप्यत उत्तमम् ॥
निरोधाज्जायते वायुः वायोरग्निश्च जायते ।
तापेनापोऽभिजायन्ते ततोऽन्तः शुध्यते त्रिभिः ॥

ஒருவன் ப்ராணுயாமத்தை எப்போதும் நியமப்படி அடிக்கடி செய்துவந்தால் கேசத்திலிருந்து கால் நகம் வரையில் ஒவ்வொரு அவயவத்தாலும் உத்தமமான தபஸ்ஸைச் செய்தவனுவான்.

ப்ராணனை அடக்குவதால் கோஷ்டத்தில் வாயு உண்டாகிறது. அந்த வாயுவால் அக்நி உண்டாகிறது. அந்த அக்நியின் தாபத்தால் ஜலம் அங்கு உண்டாகிறது. இந்த மூன்றிஞலும் சரீரத்தின் உட்புறம் சுத்தமாகிறது.

योगेनावाप्यते ज्ञानं योगो धर्मस्य लक्षणम् ।
योगमूला गुणाः सर्वे तस्माद्युक्तः सदा भवेत् ॥ २६ ॥

யோகமென்பது மனதை அடக்குவது. அந்தயோகத்தால் ஞானம் அடையப்படுகிறது. அந்த யோகமே தர்மத்திற்கு லக்ஷணம். மற்றக் குணங்களும் யோகமூலகங்களே. ஆகையால் எப்போதும் மனேவ்யாபாரத்தை அடக்கிக்கொள்ளவும்.

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑍁 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௨௭ ॥

வேதங்கள் ப்ரணவத்தை ஆதியாகக்கொண்டவை. வேதங்கள் ப்ரணவத்தில் பரிஸமாப்தியையடைகின்றன. ப்ரணவமும், வ்யாஹ்ருதிகளும் சாச்வதமான ப்ரம்ஹம். அந்த ப்ரணவத்திலும், வ்யாஹ்ருதிகளிலும் நித்யம் ஸம்பந்தப்பட்டவனுக்கும், மூன்று பாதமுள்ள காயத்ரீயில் ஸம்பந்தப்பட்டவனுக்கும், எதிலிருந்தும் பயம் ஏற்படாது.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑌾𑌯𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௮ ॥

வ்யாஹ்ருதி, ப்ரணவம், காயத்ரீசிரஸ், இவைகளோடு காயத்ரீயை மூன்று தடவை ஆவ்ருத்தி செய்தால் ஒரு ப்ராணாயாமமாகும். மூச்சை அடக்கிச் செய்க.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௯ ॥

வ்யாஹ்ருதி, ப்ரணவாதிகளுடன் கூடிய ப்ராணாயாமங்கள் பதினாறு, தினமும் செய்யப்பட்டால் ஒருமாஸத்தில் ப்ருணக்நனும் சுத்தனாவான். சுத்தி செய்கிறது.

𑌏𑌤𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑍋𑌪𑌘𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

இந்த ப்ராணாயாமமே முதன்மையான உயர்ந்த தபஸ். இதுவே தர்மலக்ஷணம். எல்லாவிதமான தோஷங்களையும் நசிப்பிக்க இந்த ப்ராணாயாமமே சிறந்ததாயிருக்கிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

முதல்கண்டம் முற்றிற்று.

முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

இரண்டாவது அத்யாயம்.

இரண்டாவது கண்டம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 𑌚 ॥ ௧ ॥

இந்த ஸூத்ரம் முதல் அத்யாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌹𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌘𑍀𑌯𑌸𑌲𑌘𑍁𑌯𑌾 ॥ ௨ ॥

இந்த ஸூத்ரார்த்தமும் முன்பே சொல்லப்பட்டது.

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௩ ॥

ப்ராயஸ்சித்தங்களை நிர்த்தேசிக்கும்போது சாஸ்த்ர நியமத்தை அநுஸரித்தே விதிக்கவும். தானம் பெறக்கூடாததைப் பெறும் முன்பும் பெற்ற பின்பும் கீழ்க்கண்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தைச் செய்யவும்.

𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀𑌯𑍃𑌚𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

அதாவது தரத்ஸமந்தீ என்கிற ருக்குகள் நான்கையும் ஆவ்ருத்தி செய்யவும்.

𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 ।
𑌤𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌦𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌶𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

சாப்பிடக்கூடாத வஸ்துக்களையோ, சாப்பிடத்தகாதவர்களுடைய அந்நத்தையோ புஜித்தால், தரத்ஸமந்திய ருக்குகளால் ஸ்நானமும் மார்ஜனமும் செய்வது பாபசோதனமாகும்.

𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥ ௬ ॥

இனி ப்ருணஹத்யா ப்ராயஸ்சித்த விதியைச் சொல்லுவோம். அது வேறு விதம். அந்த விதியால் எவரும் அந்தப் பாதகங்களிலிருந்து விடுபடுவார்கள்.

ப்ராணாயாமாநு வவித்ராணி வ்யாஹ்ருதீः ப்ரணவம் தயா ।
ஜபெதகமர்ஷணம் யுக்தः வயஸா ஆஹார க்ஷவாः ॥ எ ॥

ப்ராணாயாமங்கள், பவித்ரஸூக்தங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள், ப்ரணவம், அகமர்ஷணம் இவைகளைப் பன்னிரண்டு நாள் ஜபிக்கவும். க்ஷீரம் ஆஹாரம்.

த்ரிராத்ரம் வாயுபக்ஷோ வா க்லிந்நவாஸாऽऽப்லுதஸ்ஶுசிः ॥ அ ॥

மூன்றுநாள் சுத்த உபவாஸமிருந்து (வாயுபக்ஷம்), ஸ்நானம் செய்து, ஈரவஸ்த்ரத்துடன் முன்ஸூத்ரத்தில் சொன்னவைகளில் ஒன்றை ஜபிக்கலாம்.

ப்ரதிஷித்தாநு தயாऽऽசாரா நப்யஸ்யாபி புநः புநः ।
வாருணீபிருபஸ்தாய ஸர்வபாபைः ப்ரமுச்யதே ॥ ஐதி ॥

நிஷித்தமான ஆசாரங்களை அடிக்கடி செய்தாலும் வாருண மந்த்ரங்களால் உபஸ்தானதிகள் செய்தால் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் முக்தனுகிறன்.

அவகீர்ணீ து அமாவாஸ்யாயாம் நிஶி அக்நிமுபஸமாதாய தார்விஹோமிகீம் பரிசேஷ்டாம் க்ருத்வா த்வே ஆஜ்யாஹுதீ ஜுஹோதி — காமாவகீர்ணோऽஸ்ம்யவகீர்ணோऽஸ்மி காம காமாய ஸ்வாஹா । காமாபித்ருக்தோऽஸ்ம்யபித்ருக்தோऽஸ்மி காமகாமாய ஸ்வாஹேதி ॥ ௧௦ ॥

அவகீர்ணியானவன் (வ்ரதபங்கம் செய்தவன்) அமாவாஸ்யை இரவில் அக்நியை ஸ்தாபித்து, ஜ்வலிக்கச்செய்து, தர்விஹோம விதிப்படி ப்ரயோகத்தைச் செய்து, ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய இரண்டு மந்த்ரங்களால் இரண்டு ஆஜ்யஹோமங்களைச் செய்யவும்.

ஹுத்வா ப்ரயதாஞ்ஜலிः கவாதியங்ங்நிமபிமந்த்ரயேத ஸம்மாஸிஞ்சந்து மருதஸ்ஸமிந்த்ரஸ்ஸம் ப்ருஹஸ்பதிः । ஸம்மாऽயமக்நிஸ்ஸிஞ்சத்வாயுஷா ச பலேந சாயுஷ்மந்தம் கரோது மேதி । ப்ரதிஹாஸ்மை மருதः ப்ராணாந்தததி ப்ரதீந்த்ரோ பலம் ப்ரதிப்ருஹஸ்பதிர்ப்ரஹ்மவர்சஸம் ப்ரத்யக்நி ரிதரத்ஸர்வம் ஸர்வதநுர்பூத்வா ஸர்வமாயுரேதி । த்ரிரபிமந்த்ரயேத । த்ரிஷத்யா ஹி தேவா இதி விஜ்ஞாயதே ॥

ஹோமம் செய்து, வணக்கத்துடன் அஞ்ஜலி செய்து,

கொஞ்சம் திரும்பியவனாய் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் அக்னியை உபஸ்தானம் செய்யவும். பிறகு இரண்டாவது மந்த்ரத்தால் மூன்று தடவை அக்னியை அபிமந்த்ரணம் செய்யவும். மூன்று தடவை செய்வதைத் தேவர்கள் ஸத்யமாக நினைப்பார்களென்று தெரிகிறது. தேவர்கள் த்ரிஸத்யர்கள்.

யொZவ஭ூத ஐவ உெநூ்த ஶுத்ராநாேவவாதகெகெஃ ।
ஸ ஹாெகெவதெந விபிநா ஸவ்ஸ்ாகம் வாவாகம் வூௗவுதெ॥

உபபாதக தோஷங்களால் தோஷியானவன் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்ட பிறகும் அபரிசுத்தன்போல் நினைத்தால் த்ருப்தி யேற்படாவிட்டால், அவன் மேற்கண்ட விதிப்படி ஹோமம் செய்தால் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

அவி வாZநாஷ்யாவெயவூதிஷிஜஹொஜநெஷு ஜொஷவ அதெ்‌ க்ருத்வா அஹிஸஸிவ஭வ்‌ உந ஹிஸஸிவ஭வ்ம்
வா ஶூதூாயாம் வ ரெதஸ்ஸிக்தூZயொநள வா அஷிஜாஹிவர்ாரூணீஹிஸ்தாவ ஸுஸ்ஸு வூயதெ ஹவதி ॥ ௧௩ ॥

சாப்பிடத்தகாத வஸ்து, குடிக்கத்தகாதது, சாப்பிடக் கூடாதவனாகத் தடுக்கப்பட்டவனின் அன்னம் இவைகளின் போஜனம் நேர்ந்தாலும், புத்திபூர்வமாகவோ, புத்திபூர்வமின்றியோ தோஷ கார்யங்களைச் செய்தாலும், சூத்ரையிடமும், அயோனியிலும் ரேதஸ்ஸேகம் செய்தாலும், ஆபோஹிஷ்டாதி மந்த்ரங்களாலும், வருணதேவதாக மந்த்ரங்களாலும் ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

அயாவுூாஹரந்தி—

அநாஷ்யூாஶநாவெயவூதிஷிஜஹொஜநெZவிஶூஜயதொ்‌ர உஸிதெ வ அதெ்ணி। உதிவூவுதெ்தZவி வ வாதகொவெஃ விஶூஜுதெZயாவி வ ஸவ்வாதகெகெஃ ॥ ௧௪ ॥

கீழ்ச் சொன்னதைப் பற்றியே பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். அதாவது சாப்பிடத்தகாத வஸ்து, குடிக்கத்தகாதது, தடுக்கப்பட்டவன் அந்நத்தைப் புஜிப்பது இவைகளிலும், அசுத்த கர்மாவினால் செய்த கார்யத்திலும், பாதகங்களுக்கு ஸமமான தோஷங்களில் புத்திபூர்வமாக ப்ரவ்ருத்தித்தாலும் இந்தத் தோஷங்களில் கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய நிஷ்க்ருதியால் சுத்தியேற்பட்டு ஸர்வ பாதகங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான், என்று.

த்ரிராத்ரம் வா வ்ரதோபவாஸஸ் த்ரிரஹ்நோऽப்யுபேயாதப꞉ ।
ப்ராணாநாத்மநி ஸம்யம்ய த்ரி꞉ படேதகமர்ஷணம் ॥ கரு ॥

அல்லது மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து, ப்ரதிதினம் மூன்று தடவை தீர்த்த ஸ்நானம் செய்து, ப்ராணன்களை ஆத்மாவில் அடக்கி, அகமர்ஷண மந்த்ரத்தை மூன்று தடவை ஜபிக்கவும்.

யதாऽச்வமேதாவப்ருத ஏவம் தந்மநுரப்ரவீத் ॥ கசு ॥

அச்வமேத அவப்ருத ஸ்நானம் எவ்வளவு பரிசுத்தமோ அது போல் இதுவும் என்று மனு சொல்லுகிறார்.

விஜ்ஞாயதே ச —

ஸர்வம் பவித்ரம் விததம் புராணம் யேந பூதஸ்தரதி துஷ்க்ருதாநி । தேந பவித்ரேண ஶுத்தேந பூதா அதிபாப்மாநமராதிம் தரேம ॥ இதி ॥ கஎ ॥

மேற்கண்ட அகமர்ஷண மந்த்ரமானது பாபங்களைச் சலிக்கச் செய்யும் மஹா பரிசுத்தமானது. எங்கும் எல்லாக் கர்மாவிலும் பரவியுள்ளது. வெகு புராதனமானது. எந்த அகமர்ஷணத்தால் பாபங்களைத் தாண்டுகிறானே, அந்தப் பவித்ரமான, சுத்தமான அகமர்ஷணத்தால் நாமும் சத்ருவான இந்தப் பாபத்தைத் தாண்டுவோம், என்று வேதத்திலும் அறியப்படுகிறது.

இதி த்விதீய꞉ கண்ட꞉ ॥

இதி த்விதீயோऽத்யாய꞉ ॥

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத த்ருதீயோऽத்யாய꞉ ॥ அத த்ருதீய꞉ கண்ட꞉ ॥

மூன்றாவது அத்யாயம். மூன்றாவது கண்டம்.

ப்ராயஶ்சித்தாநி வக்ஷ்யாமோऽவிக்யாதாநி விஶேஷத꞉ ।
ஸமாஹிதாநாம் யுக்தாநாம் ப்ரமாதேஷு கதம் பவேத் ॥

ஜாக்ரதையுடனிருப்பவர்களும், சாஸ்த்ர நியமப்படி நடப்பவர்களுமான சில சிஷ்டர்கள் ப்ரமாதத்தால் (தவறுதலால்) பாபம் செய்துவிட்டால் அதற்குப் பரிஹாரமென்ன? அதற்கான ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தங்கள் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறோம்.

𑌓𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

எல்லாவிதமான பாதகங்களிலும் ப்ரணவ பூர்வமான எல்லா வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களாலும் தனித்தனியாக ஆசமனம் செய்யவும். விரல்களால் பரிமார்ஜனமும் உண்டு. ரஹஸ்ய ப்ராயச்சித்தமிது.

𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿, 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂, 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

முதல் ஆசமனத்தால் ருக்வேதத்தையும், இரண்டாவதால் யஜுர்வேதத்தையும், மூன்றாவதால் ஸாமவேதத்தையும் த்ருப்தி செய்துவைக்கிறான்.

𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌂, 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿, 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍌𑌷𑌧𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌚𑌮𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஆசமனத்திற்குப் பிறகு உதட்டை முதல்தடவை துடைப்பதால் அதர்வவேதத்தையும், இரண்டாவதுதடவை துடைப்பதால் இதிஹாஸ புராணங்களையும் த்ருப்திசெய்துவைக்கிறான்.

ஆசமனத்திற்கு இடது கையை ப்ரோக்ஷிப்பதாலும், பாதங்கள், சிரஸ், ஹ்ருதயம், நாஸிகைகள், கண்கள், காதுகள், நாபி ஆகியவைகளை ஜலக்கையால் விரல்களால் தொடுவதாலும், ஓஷதி வனஸ்பதிகளையும், எல்லாத் தேவதைகளையும் ப்ரீதி செய்கிறான். ஆகையால் இந்த ஆசமநத்தாலேயே எல்லாவித பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

𑌉𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑌸𑍋𑌽𑌵𑌯𑌜𑌨𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑌸𑍋𑌽𑌵𑌯𑌜𑌨𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑌸𑍋𑌽𑌵𑌯𑌜𑌨𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌨𑌸𑍋𑌽𑌵𑌯𑌜𑌨𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 । 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌚 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑍃𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌜𑌨𑌮𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ।

[illegible]

இதில் ஒருவித ரஹஸ்யதோஷ ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப் படுகிறது. இந்த ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய எட்டு மந்த்ரங்களால் அக்னியில் எட்டு ஸமித்துக்களை ஹோமம் செய்தால் எல்லாவிதமான பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

[illegible]

கீழ்க்கண்ட மந்த்ரங்கள் மஹா தோஷங்களையும் போக்கும் சக்தியுள்ளவை என்று சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள். அகமர்ஷணம், தேவக்ருதஸ்ய, ஏதோந்வித்ரம், தரத்ஸமந்தீய, கூச்மாண்டம் (யத்தேவா), பாவமானி (பவமாநஸ்ஸுவர்ஜந:), விரஜா (விரஜா விபாப்மா), ம்ருத்யுலாங்கலம் (வேதாஹமேதம் இரண்டாவது), துர்க்கா (ஜாதவேதஸே ஸுநவாம), ருத்ரங்கள், வ்யாஹ்ருதிகள்.

[illegible]

மூன்றாவது கண்டம் முற்றிற்று. மூன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

நான்காவது கண்டம்.
நான்காவது அத்யாயம்.

[illegible]

இதன் அர்த்தம் முன் அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டது.

[illegible]

மறுபடி ரஹஸ்ய தோஷ ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜலத்தின் (நதீ, குளங்களில்) மத்தியில் நின்றுகொண்டு (மூன்று தடவை) ஜபித்தால் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். ஜலத்தில் மூழ்கிக்கொண்டும் செய்யலாம்.

அயம் கௌ: ப்ருஶ்நிரக்ரமீதித்யேதாம் த்ரிரந்தர்ஜலே படந் ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௩ ॥

அதுபோல் ஸூத்ரத்தில் குறிப்பிட்ட ருக்மந்த்ரத்தை ஜலமத்தியிலிருந்து மூன்று தடவை ஜபித்தாலும் ஸகலபாப விமோசனம் ஏற்படும்.

த்ருபதாதிவேந்முமுசாந இத்யேதாம் த்ரிரந்தர்ஜலே படந் ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௪ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய த்ருபதா-மந்த்ரருக்கை ஜலத்தில் மூன்றுதடவை ஜபித்தாலும் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

ஹம்ஸ: ஶுசிஷதித்யேதாம் த்ரிரந்தர்ஜலே படந் ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௫ ॥

ஹம்ஸ: ஶுசிஷத் என்ற ருக்கை மூன்று தடவை ஜலத்தில் ஜபித்தாலும் எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுவான்.

அபி வா ஸாவித்ரீம் காயத்ரீம் பச்சோऽர்தர்சஶஸ்தத: ஸமஸ்தாமித்யேதாம் த்ரிரந்தர்ஜலே படந் ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௬ ॥

அல்லது ஸாவித்ரியான காயத்ரியை, பாதப்பாதமாகவும், மறுபடி பாதி ருக்காகவும், பிறகு எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஸமஸ்தமாகவும் ஜலமத்தியில் மூன்று தடவை ஜபித்தாலும் ஸர்வபாப நிவ்ருத்தி.

அபி வா வ்யாஹ்ருதீர்வ்யஸ்தா: ஸமஸ்தாஶ்சேதி த்ரிரந்தர்ஜலே படந் ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யதே ॥ ௭ ॥

அல்லது வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரங்களைப் பிரித்துத் தனியாகவும் பிறகு சேர்த்தும் ஜபிக்கவும் ஜலத்தில் மூன்று தடவை. ஸகல பாப நிவ்ருத்தி ஏற்படும்.

அபி வா ப்ரணவமேவாப்ஸு மத்யே த்ரி: படந் ஸர்வஸ்மாத் பாபாத் ப்ரமுச்யத ॥ ௮ ॥

அல்லது ப்ரணவத்தை மட்டுமாவது ஜலத்தின் மத்தியில் மூன்று தடவை ஜபித்தாலும் எல்லாப் பாபத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

ததேதத்தர்மஶாஸ்த்ரம் நாபக்தாய நாபுத்ராய நாஶிஷ்யாய நாஸம்வத்ஸரோஷிதாய தத்யாத் ॥ ௯ ॥

பொதுவாக இந்தத் தர்ம சாஸ்த்ரத்தைப் பக்தி (விச்வாஸம்) யற்றவனுக்கோ, புத்ரனல்லாதவனுக்கோ சிஷ்யனல்லாதவனுக்கோ ஒரு வர்ஷம் குருகுலவாஸம் செய்யாதவனுக்கோ உபதேசிக்கக் கூடாது. அல்லது இந்த ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்த சாஸ்த்ர விதியை என்றும் அர்த்தம் செய்யலாம்.

ஸஹஸ்ரம் தக்ஷிணா ருஷபைகாதஶம் குருப்ரஸாதோ வா ॥

தர்ம சாஸ்த்ர உபதேசம் செய்த ஆசார்யனுக்கு ஆயிரம் பெறும்படியான ஸ்வர்ணம், அல்லது பத்துப் பசுக்களும், ஒரு வ்ருஷபமும், குருதக்ஷிணை. ஆசார்யக்ருபையாவது வித்யோபதேசத்திற்கு ஹேதுவாகும்.

இதி சதுர்த: கண்ட: ॥

இதி சதுர்தோऽத்யாய: ॥

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத பஞ்சமோऽத்யாய: ॥

அத பஞ்சம: கண்ட: ॥

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

அதாத: ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸாமர்க்யஜுரதர்வணாம் ।
கர்மபிர்யைரவாப்னோதி க்ஷிப்ரம் காமான் மனோகதான் ॥
ஜபஹோமேஷ்டியந்த்ராத்யை: ஶோதயித்வா ஸ்வவிக்ரஹம் ।
ஸாதயேத் ஸர்வகர்மாணி நான்யதா ஸித்திமஶ்னுதே ॥ ௧ ॥

இனி, ருக்கு, யஜுஸ், ஸாம, அதர்வங்களில் சொல்லிய கர்மங்

களால் சீக்ரமாக அவனவனுடைய மனதிலுள்ள இஷ்டங்களை அடையும் உபாயங்களைச் சொல்லுவோம்.

ஜபம், ஹோமம், இஷ்டிகள், யந்த்ரம் (க்ருச்ராதிநியமம்) இவைகளால் தனது சரீரத்தைச் சுத்திசெய்துகொண்டால்தான் இவன் செய்யும் தர்மகார்யங்களில் ஸித்திபெறமுடியும். இல்லாவிட்டால் முடியாது.

𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । ௧ ॥

ப்ராயஶ்சித்தம், அல்லது சுத்யர்த்தமான ஜபஹோம இஷ்டி க்ருச்ராதிகளைச் செய்யப்போகும் த்விஜன், முதலில் சுக்லபக்ஷ புண்யதின நக்ஷத்ரங்களில் கேச ஶ்மச்ரு வபநம் செய்து கொள்ளவும்.

𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌵𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌨𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥

அவன் மூன்று வேளையிலும் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். கோபம் பொய் இரண்டும் நேராமல் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். வ்ரதகாலத்தில் ஸ்த்ரீ சூத்ராதிகளுடன் பேச லாகாது. ப்ரம்ஹசாரியாயிருக்கவேண்டும். க்ஷார லவணாதிகளை வர்ஜித்து, ஹவிஸ்ஸை வ்ரதமாகக் (ஆஹாரமாக) கொள்ளவும்.

𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌜𑌪𑌹𑍋𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

மேற்படி ஜபஹோம இஷ்டி க்ருச்ராதி வ்ரதஸ்தன், கோ, விப்ரன், பித்ருக்கள், தேவர்கள் இவர்களை நமஸ்கரித்தும், பகலில் தூங்காமலும், பகலில் நின்றும், இரவில் உட்கார்ந்தும் நியமமனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌂 ।
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥ ௪ ॥

மூன்றுநாள் பகலில் மட்டும் சாப்பிடுவது, மறுமூன்றுநாள் இரவில் மட்டும், அதன்பின் மூன்று நாள் அயாசிதமாகக் கிடைத்ததை, பிறகு மூன்றுநாள் வாயுபக்ஷன், சுத்தஉபவாஸம். இவ்வாறுகப் பன்னிரண்டு நாள் வ்ரதமிருப்பது ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம்.

அஹரேகம் ததா நக்தம் அஜ்ஞாதம் வாயுபக்ஷணம் ।
த்ரிவ்ருதேஷ பராவ்ருத்தோ பாலாநாம் க்ருச்ச்ர உச்யதே ॥ ௭ ॥

ஒருநாள் பகலில், மற்றொரு நாள் இரவில், ஒருநாள் அயாசிதம், ஒருநாள் உபவாஸம், இவ்வாறு மூன்று தடவை திருப்பி, பன்னிரண்டு நாள் அநுஷ்டிப்பது பாலக்ருச்ரம் எனப்படும்.

ஏகைகம் க்ராஸமச்நீயாத் பூர்வோக்தேந த்ர்யஹம் த்ர்யஹம்।
வாயுபக்ஷஸ்த்ர்யஹம் சாந்யத் அதிக்ருச்ச்ரஸ்ஸ உச்யதே ॥ ௮ ॥

முன்சொன்ன திவாராத்ரௌ என்ற விதிப்படி ஒவ்வொரு மூன்று நாளும் ஒவ்வொரு க்ராஸம் (கபளம்) மட்டும் சாப்பிட்டு, கடைசி மூன்றுநாளில் உபவாஸம். இது அதிக்ருச்ரம் என்று சொல்லப்படும்.

அம்புபக்ஷஸ்த்ர்யஹாநேதாந் வாயுபக்ஷஸ்தத: பரம் ।
க்ருச்ச்ராதிக்ருச்ச்ரஸ்த்ருதீயோ விஜ்ஞேயஸ்ஸோ(அ)பி பாவந: ॥ ௯ ॥

முதல் மூன்று மூன்று தினங்களில் தீர்த்தபானம் மட்டும், நான்காவது மூன்று தினங்களில் உபவாஸம், இது க்ருச்ராதிக்ருச்ரம். மிகப்பரிசுத்தமானது.

த்ர்யஹம் த்ர்யஹம் பிபேதுஷ்ணம் பயஸ்ஸர்பி: குசோதகம் ।
வாயுபக்ஷஸ்த்ர்யஹம் சாந்யத் தப்தக்ருச்ச்ரஸ்ஸ உச்யதே ॥ ௰ ॥

பால், நெய், குசதீர்த்தம் இவைகளை தப்தமாக ஒவ்வொரு மூன்று நாளும் சாப்பிடவும். நான்காவது மூன்றுநாளில் உபவாஸம். இது தப்தக்ருச்ரம்.

கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் ததி ஸர்பி: குசோதகம் ।
ஏகராத்ரோபவாஸஸ்ச க்ருச்ச்ரம் ஸாந்தபநம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௧ ॥

ஒருநாள் கோமூத்ரம், மறுநாள் கோமயம், அடுத்தநாள் கோக்ஷீரம், அதற்கடுத்ததில் கோததி, பிறகு கோநெய், ஆறுவதுநாள் குசோதகம், எழாவது நாள் சுத்த உபவாஸம், இவ்வாறாக ஏழு நாள் அநுஷ்டிப்பது ஸாந்தபன க்ருச்ரம் எனப்படும்

காயத்ர்யா. க்ருஹ்ய கோமூத்ரம் கந்தத்வாரேதி கோமயம் ।
ஆப்யாயஸ்வேதி ச க்ஷீரம் ததிக்ராவ்ணேதி வை ததி ॥ ௧௨ ॥
சுக்ரமஸி ஜ்யோதிரஸீத்யாஜ்யம் தேவஸ்ய த்வா குசோதகமிதி।

பஞ்சகவ்யத்தில், ஐந்து த்ரவ்யங்களையும் ஸூத்ரத்தில் சொன்ன அந்தந்த மந்த்ரங்களால் எடுத்துக் கலக்கவும். காயத்ரியால் கோமூத்ரம், கந்தத்வாராம் என்பதால் கோமயம், ஆப்யாயஸ்வ என்பதால் க்ஷீரம், ததிக்ராவ்ண்ண என்பதால் தயிர், சுக்ரமஸி என்பதால் நெய், தேவஸ்யத்வா என்பதால் குஶோதகம்.

கொமூத்ராமயஸஸ்யாஷ-ஂ மகூஜக கூீரஸ்ய தது யழ ।
அயம ஊஜொ வஜுதபெஸ்யகஃ ஸகஸ்ஷ கூஶவாரிணஃ ॥
ஸவஂ ஸாஹவநஃ க்ருஜுஃ ஶுவாக ஊவி ஶொயபெக ॥ ௧௩ ॥

கோமூத்ரம் ஒருபங்கு இருந்தால் அதில் பாதிபாகம் கோமயம், அதில் மூன்றுபாகம் பால், இரண்டுபாகம் தயிர், ஒருபங்கு நெய், ஒருபங்கு குஶோதகம், இவ்வாறு இரண்டுநாள் ஸாந்தபனம் மற்றொருவிதம். மறுநாள் உபவாஸம் சேர்த்து. இது ச்வபாகனையும் சுத்திசெய்யும்.

கொமூத்ரஂ கொமயஂ கூீரஂ ஊயி ஸவிஃஷ்ஃ கூஶொதகழ ।
வஞராத்ரஂ தஊாஹாரஃ வஞுமவெந மூஜ்யதி ॥ ௧௪ ॥

கோமூத்ரம், கோமயம், க்ஷீரம், ததி, நெய், குஶோதகமென்கிற பஞ்சகவ்யங்களால் ஐந்துநாள் அதையே ஆஹாரமாகக் கொண்டால் சுத்தனுவான். இது ஒருவித ஸாந்தபனம்.

யதாத்மநொஉவஜுத்தஸ்ய ஆஊமாஹஊஹொஜநழ ।
வராகொ நாஊ க்ருஜெஷ்உபஂ ஸவ-பாவவூணாமநஃ ॥ ௧௫ ॥

இந்த்ரியங்களை அடக்கி, தவறுசெய்யாமல் பன்னிரண்டுநாள் உபவாஸ வ்ரதமிருப்பது பராகம் என்ற க்ருச்ரம். ஸர்வபாபநாசகரம்.

கொமூத்ராஊிஸிரஹ்யஷ ஊஊகைகஂ தஂ த்ரிஸவதுகழ ।
ஊஹாஸாஹவநஂ க்ருஜுஂ வஊஜி ஜஹவாஊிநஃ ॥ ௧௬ ॥

ஸாந்தபனம் ஏழுநாள் ஸாத்யமென்று சொல்லப்பட்டது. அதில்சொல்லப்பட்ட கோமூத்ராதிகளையே ஒவ்வொன்றை மூன்று ஏழுநள் (21 நாள்) அப்யாஸமாகச் (பெருக்கி), செய்தால் அது மஹாஸாந்தபன க்ருச்ரமாகும்.

ஸகவஜஷ்யா ஸிதெ வகெஷ ஸகஹாந்யாஉஸிதெ தகஃ ।
வகூபொரஊவவாஸஎ ஆஎ தஜி வாந்ராயணஂ ஷ்ரதழ ॥ ௧௭ ।

முன்சொன்னபடி சுக்ல பக்ஷத்தில் ஒவ்வொருநாள் ஒரு கபளம் அதிகரித்தும், க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கபளமாக ஒவ்வொரு நாள் குறைத்தும், கடைசியில் இரண்டிலும் இரண்டு உபவாஸமும் இருப்பது சாந்த்ராயண வ்ரதமாகும்.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

காலையில் நான்கு க்ராஸமும், இரவில் நான்கு கபளமுமாக ஒரு மாதம் சாப்பிடுவது சிசு சாந்த்ராயணமாகும்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌸𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌿𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥ ௧௯ ॥

நியதாத்மாவாயிருந்து, ப்ரதிதினமும் எட்டுக்கபளம் மட்டும் சாப்பிட்டு, அந்த வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பது, யதிசாந்த்ராயணம் எனப்படும். சாப்பிடுவது மத்யான்ஹத்தில் மட்டும். க்ஷாரலவண வர்ஜிதமான ஹவிஸ் ஆஹாரம்.

𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌽𑌶𑍀𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

மூன்று எண்பது கொண்ட கபளங்களை எப்படியாவது எந்த விதமாகவாவது ஒரு மாதத்திற்குள் நிரவிச் சாப்பிடவும். இதுவும் ஹவிஸ் தான். க்ஷாரலவணாதிகள் கூடாது. இதற்கு இந்து சாந்த்ராயணமென்று பெயர். (ஐந்தவம்) சந்த்ரனின் ஸாலோக்யமடைவான்.

𑌯𑌥𑍋𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌭𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥ ௨௧ ॥

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பலவித சாந்த்ராயண வ்ரதத்தைச் செய்யும் த்விஜன் ஸகல பாபத்திலிருந்தும் பயத்தை நீக்கிக் கொள்வான். உதயமாகிற சந்த்ரன் உலகத்தின் பயங்கர இருளை நீக்குவதுபோல்.

𑌕𑌣𑌪𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌤𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍋𑌽𑌥 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌨𑌃 ।
𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌵𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑍁𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥ ௨௨ ॥

ஒருநாள் கணம், அதாவது அரிசிநொய்மட்டும், பிறகு மூன்று நாள் எள்ளுப்பிண்ணுக்கு, அதன்பின் ஐந்துநாள் மோர், பிறகு ஏழு நாள் ஜலம், ஒரு நாள் வாயுபக்ஷணம், இவ்வாறு வ்ரதமிருந்து சாப்பிட்டால் அது துலாபுருஷக்ருச்ரம்.

யாவகஸ்ஸப்தராத்ரேண வ்ருஜிநம் ஹந்தி தேஹிநாம் ।
ஸப்தராத்ரோபவாஸோ வா த்ருஷ்டமேதந்மநீஷிபி: ॥ ௨௩ ॥

ஏழுநாள் யவதான்ய ஆஹாரம், அல்லது ஏழுநாள் உபவாஸம், இரண்டும் மனிதர்களின் பாபத்தைப் போக்குகிறது, என்று பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளது. இதற்கு யாவக க்ருச்ர மென்று பெயர்.

பௌஷபாத்ரபதஜ்யேஷ்டா ஆர்த்ரகாசாவகாசதபாச்ரயா: ।
தீர்து சுக்லாந்து முச்யந்தே பாபா: பதநீயாத்ருதே த்விஜ: ॥

புஷ்யமாஸம் (தை), பாத்ரபதம் (புரட்டாசி), ஜ்யேஷ்ட (ஆடி) மாஸம் இவைகளில் மூன்று சுக்ல பக்ஷங்களில் ஈரவஸ்த்ரத்துடனும் திறந்த வெளியிலும் வெய்யிலிலும் இருந்து தபஸ் செய்தால் பதநீயம் தவிர மற்றப் பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவான். புஷ்யத்தில் ஈரவஸ்த்ரம் வ்ரதம், பாத்ரபதத்தில் திறந்தவெளி, ஜ்யேஷ்டத்தில் வெய்யில் என்று க்ரமம்.

கோமூத்ரம் கோமயம் க்ஷீரம் தயி ஸர்பி: குசோதகம் ।
யவாசமேதஸம்யுக்தோ ப்ரஹ்மகூர்ச்சோ(அ)திபாவந: ॥ ௨௫ ॥

கோமூத்ரம், கோமயம், க்ஷீரம், ததி, நெய், குசோதகம் இவைகளுடன் யவதான்யக் கஞ்சியும் சேர்த்தால் அது ப்ரம்ஹ கூர்ச்சம் அதிபரிசுத்தம். ப்ரம்ஹ கூர்ச்ச பஞ்சகவ்ய ப்ரயோகமும் வேறுவிதம் ஒன்று உள்ளது.

அமாவாஸ்யாம் நிராஹார: பௌர்ணமாஸ்யாம் திலாசந: ।
சுக்லக்ருஷ்ணக்ருதாத் பாபாத் முச்யதே(அ)ப்தஸ்ய பர்வபி: ॥

ஒரு வர்ஷம் வரையில் அமாவாஸ்யையில் உபவாஸமாயும், பௌர்ணமாஸியில் திலம் மட்டும் சாப்பிட்டும், வ்ரதமிருந்தால், சுக்ல க்ருஷ்ண பக்ஷங்களில் செய்யப்பட்ட ஸகலபாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான்.

பைக்ஷாஹாரோ(அ)க்நிஹோத்ரிப்யோ மாஸேநைகேந சுத்யதி ।
யாயாவரவநஸ்தேப்யோ தசபி: பஞ்சபிர்திநை: ॥ ௨௭ ॥

அக்நிஹோத்ரிகளிடமிருந்து பிக்ஷாசரணம் ஒருமாஸம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். யாயாவரர்களிடம் பத்துநாளும், வாநப்ரஸ்தர்களிடம் ஐந்து நாளும் பிக்ஷைசெய்தாலும் சுத்தனாகிறான். மூன்றும் க்ருச்ரங்கள்

வஊகாஹஂ யநிநொZஊெந திெநஸெநகெந ஶுஜ்யதி ।
கபொதவ்ருத்திநிஷ்டஸ்ய வீகூாZவஶ்ஶுஜ்யதெ த்விஜஃ ॥ ௨௮ ॥

தனிகனின் அந்நத்தால் ஒரு நாள் பிக்ஷைசெய்து வ்ரதமிருந்தால் ஒரே நாளில் சுத்தனுகிறுன். கபோத வ்ருத்திநிஷ்டனுன க்ருஹஸ்தனிடம் தீர்த்தம் வாங்கிச்சாப்பிட்டாலும் சுத்தனுகிறுன். இரண்டும் க்ருச்ரம்.

ஜீவ்ஜாஹாஸாமவெதாநாஂ வெதஸ்யாந்யதமஸ்ய வா ।
பாராயணஂ த்ரிரஹ்யஸ்ய க்ருச்சுஶ்ஶுத்தொZ திவாவநஃ ॥ ௨௯ ॥

ருக், யஜுஸ், ஸாமவேதங்களேயோ அவைகளில் ஒன்றையோ உபவாஸத்துடன் மூன்று தடவை அத்யயனம், பாராயணம் செய்தால் அது மிகவும் பரிசுத்தமான க்ருச்ரம். வேதபாராயண பக்ஷத்தில்தான் மூன்று தடவை.

கூய வெக கூபரதெ கூதஂ திவஸெ ஊாபாதாஶநஃ ।
ராத்ரௌ ஜலெ ஸ்திதொ வ்யுஷ்டஃ ப்ராஜாபத்யெந துத்ஸமம் ॥ ௩௰ ॥

நீண்டகாலம் வ்ரதமிருப்பதை விடச் சீக்கிரமாகவே சுத்தனுகி, கர்மானுஷ்டானம் செய்ய ஒருவன் விரும்பினுல், அவன் பகலில் வாயுபக்ஷனுயிருந்து (உபவாஸம்) ராத்ரி முழுவதும் முழங்கால் அளவு ஜலத்தில் நிற்கவும். இரவு விடிந்தபிறகு அது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்திற்கு ஸமமாகிறது.

காயத்ர்யாZஷ்டஸஹஸ்ரஂ து ஜபஂ க்ருத்வொத்திதெ ரவௌ ।
மூச்யதெ ஸர்வபாபெப்யொ யதி ந ப்ரூணஹா ஹவெத் ॥

பிறகு ஸூர்ய உதயம் ஆகிய பிறகு, காயத்ரியால் எட்டு ஆயிரம் ஜபம் செய்யவும். அவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறுன். ஆனுல் ப்ரூணஹத்தி செய்தவனுயிருந்தால் அந்தத் தோஷம் நீங்காது.

யொZஊதஸ்ஸத்யவாதீ ச ஹூதேஷு க்ருபயா ஸ்திதஃ ।
பூர்வோக்தைர்ஶோதநைஸ்ஸர்வைர்ஹ்யஸொZதிரிச்யதெ ॥

எவன் அன்னதானம் செய்கிறவனுயும், ஸத்யவாதியாயும், ப்ராணிகளிடம் தயையுள்ளவனுயுமிருக்கிறுனே, அவன் ஏற்கனவே சொல்லிய க்ருச்ராதி நியமங்களால் சுத்தராகிய யாவரையும் விட உத்க்ருஷ்டனுகிறுன். இது ப்ரஶம்ஸை.

இதி பஞ்சமஃ கண்டஃ ॥ இதி பஞ்சமோZத்யாயஃ ॥

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று. ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஆறுவது அத்யாயம். ஆறுவது கண்டம்.

𑌮𑌾𑌧𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

மதுச்சந்தஸம் என்ற ருக்குகள், ருத்ரங்கள், ப்ரணவஸஹித மான காயத்ரீ, ஏழு வ்யாஹ்ருதிகள் இவை எப்போதும் ஜபிக்கத் தக்கவை. பாபங்களைப் போக்குகிறவை. ஸ்வதந்த்ரமாக ஜபிக்கலாம்.

𑌮𑍃𑌗𑌾𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥

ம்ருகாரேஷ்டி, பவித்ரேஷ்டி, ஸவநீயேஷ்டி, பவமாநேஷ்டி, வைஶ்வாநரீஷ்டி இவைகள் ஸகலபாபநாஶிநிகள்.

𑌇𑌦𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤 ।
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌹𑍇𑌮𑌗𑍋𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 ॥

மற்றொரு ரஹஸ்யமான லகுவான ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லுவதைக் கவனிக்கவும். அதைச்செய்தால் மஹாபாதகம் நீங்கலாக மற்ற ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். அதாவது: ஆபோஹிஷ்டா, ததிக்ராவா முதலிய பவித்ர மந்த்ரங்களால் ப்ரோக்ஷணம், அல்லது ஸ்நானம் செய்துகொண்டும், ருத்ரைகாதஶிநியை ஜபித்துக் கொண்டும், பவமாந: முதலிய பவித்ரங்களால் ஹோமம் செய்தும், ஸ்வர்ணம், கோ, திலம் இவைகளைத்தானம்செய்து கொண்டும் இருப்பவன் முன்சொன்னபடி தோஷமற்றவனாகிச் சுத்தனாவான்.

𑌯𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌶𑌕𑍃𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇 ।
𑌸𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌂𑌽𑌹𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

கோமூத்ரம், கோமயரஸம், தயிர், பால், நெய் இவைகள் கலந்த பஞ்சகவ்யத்தில் பக்வம் செய்யப்பட்ட யாவகத்தை, கஞ்சியை, எவன் சாப்பிடுகிறானோ அவன் க்ஷணத்திலேயே பாபங்களிலிருந்து விடுபடுவான்.

ஶூஸுடுதொ யஸ்து ஶுடுஜாயாம் செ.நாzஶிாா வ ஜிதா ।
ஸதுரா தூாகு ஶூகாவெுடுதெ வியிடுநெடுதெந தாவ ஹஎ ॥ ௬ ॥

எவன் சூத்ரையிடம் ப்ரஜோத்பத்தி செய்கிருனோ, எவன் நிஷித்த ஸ்த்ரீ கமன விதியைத் தாண்டி மாதுல ஸுதாதிகளை ஸம்ஸர்கிக்கிருனோ அவ்விரு தோஷிகளும் மேற்சொல்லிய விதியால் ஏழுநாள் வ்ரதம் அனுஷ்டித்தால் அந்தப் பாபத்திலிருந்து விடுபடுகிருர்கள்.

ரெடுதாஉடுதுவ ரீஷாணாம் ஶூாஶடுநெzஹொஜஶுஹொஜநெ ।
வயஷயாடுநெஜுயொரெதகு வஸிவிதெு வ ஹெஷஜஃ ॥ ௭ ॥

மேலும், ரேதஸ், மூத்ர, புரீஷங்களைப் புஜிப்பதிலும், வேறுவித அபோஜ்ய போஜனத்திலும், பர்யாதானம், பரீஜ்யை, பரிவித்தம், இந்தத் தோஷங்களிலும் மேலே சொல்லிய நிஷ்க்ருதியானது பரிஹாரமாகும். தமையன் அநாஹிதாக்நியாயிருக்கையில் தம்பி ஆதானம் செய்வது பர்யாதானம். அந்த நிலைமையிலுள்ளவன் யாகம் செய்வது பரீஜ்யா, தமயனுக்குமுன் தம்பி விவாஹம் செய்துகொள்வது பரிவித்தம்.

கவாதகாநி கஉஷாணி கூடிகுவ ஸுவஹடுநுவி ।
உவுடுதெ ஸவஷவாவெஹு ஐடுதுதஆவநம் ஸதாஃ ॥ ௮ ॥

மேலே சொல்லிய ப்ராயஶ்சித்தத்தால், பாதகமில்லாத எவ்வளவு விதமான பாபங்களைச் செய்தவனும் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிருன், என்று பெரியோர்களின் வார்த்தை.

உஞுஉஶஷவுஉாணம் தூ வியாடுந ஸஉீஸிதஃ ।
ஶாஆஜாஜயொ செந ஶுஹுணஸஉதாம் ஶதாஃ ॥ ௯ ॥

இந்த ப்ராயஶ்சித்த விதானத்தில் மந்த்ர பாடங்களை ப்ரமாணமாகக் கொண்டுதான் அது சொல்லப்பட்டது. மந்த்ரபாடபலத்தை ஆதாரத்தைக்கொண்டுதான் ப்ராயஶ்சித்த விதானம் சொல்லப்பட்டது. பாரத்வாஜாதி மஹர்ஷிகளும் எந்த மந்த்ர பாட பலத்தால் ப்ரம்ஹஸாம்யத்தைப் பெற்ருர்களோ. ப்ராஜாபத்யாதி க்ருச்ரங்களுக்கும் மந்த்ர பாடம் மூலமென்று கருத்து.

ஶூஸளுஹுஜயொ விஶுஃ ஶூயொஶாஜஸு கஉஷணஃ ।
காஉஂஹூஂஹூநவாவொதி செ செ காஉ ஹுஜிஷீதாஃ ॥ ௧௦ ॥

இந்த மந்த்ர பாட ப்ரமாணத்துடன் சொல்லப்பட்ட ப்ராயஸ்சித்த விதானத்தை எந்த விப்ரன் ப்ரஸந்ந மனதுடன் நம்பிச்கையுடன் அநுஷ்டிக்கிருனே அவன் அதனுல் தன் மனதிலுள்ள அந்தந்த இஷ்டங்களைப் பெறுவான்.

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஆருவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஆருவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

ஏழாவது அத்யாயம்.

ஏழாவது கண்டம்.

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥

பாப கர்மங்களிலிருந்து நிவ்ருத்தனும், புண்ய கர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தனுமான எந்த விப்ரனுக்கும் க்ருச்ராதி நியமங்களில்லாமலும் எல்லா க்ரியைகளும் ஸித்தியடைகின்றன.

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑍀𑌜𑌵𑌤𑍍𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌜𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑍀𑌜𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨ ॥

சாஸ்த்ர விஹிதங்களான ருஜு கர்மங்களால் ஸித்தியடைந்த ப்ராம்ஹணர்களும் ருஜுக்கள். ஆகையால் அவர்கள் மனதால் எதெதை இச்சிக்கிருர்களோ அதனை ஸாதிக்க வல்லவர்கள்.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍀𑌡𑌤𑌾 ।
𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑍋𑌽𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

இவ்வாறு கீழே சொல்லியுள்ள க்ருச்ர சாந்த்ராயணுதி வ்ரத நியமங்களைத் தனது சரீரம் சுத்தமாகும் வரை, அவ்வளவு காலம் வரை, புத்திமான் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

எந்தக் கர்மாவைச் செய்ய நினைக்கிருனே அதன் பலனை

அடைய விரும்பினுல், அதற்கு முன்னுல் இந்த க்ருச்ராதி வ்ரதங்களால் சுத்தனுகி, மூன்றுநாள் உபவாஸமிருந்து, பிறகு அதை ஆரம்பிக்கவும்.

க்ஷாவவித்ரூ° ஸஹஸ்ராக்ஷோ ம்ருகாரோ(அ)ம்ஹோமுசௌ கணௌ ।
வாவமாந்யஸ்ச கூஷ்மாண்ட்ய: வைஸ்வாநய்ய ஜீவஸ்யா: ॥ ரு ॥

க்ஷா-என்ற அக்ஷரமுள்ள பவித்ர மந்த்ரம் (க்ஷாம் விஸ்வேவபி:), அக்னேநய முதல் ஆறு ருக்குகள், ஸஹஸ்ராக்ஷம் (புருஷஸூக்தம்), ம்ருகாரம் (அக்னேர்மந்வே), அம்ஹோமுச கணங்கள் இரண்டு (யாவாமிந்த்ராவருணு, யோவாமிந்த்ராவருணௌ), பாவமாநிகள் (பவமாநஸ்ஸுவர்ஜந:), கூஶ்மாண்டிகள் (யத்தேவா தேவஹேளனம்), வைஸ்வாநர்ய: (வைஸ்வாநரொந ஊத்யா,8.) இவைகளால் கணஹோமம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ருதவ்ரதெந தா ஜுஹ்வத் ஸப்தாஹம் ஸப்தந்த்யஷ ।
மாநவ்ருத்தீ ஹவிஷ்யாஶீ நிக்ருஹீதேந்த்ரியக்ரிய: ॥ சு ॥

மேற்கண்ட கணமந்த்ரங்களால் க்ருதாந்நத்தை ஏழுநாள் மூன்று வேளையும் ஹோமம் செய்யவும். மௌநவ்ரதியாயிருக்க வேண்டும். இந்த்ரிய வ்யாபாரங்களை அடக்கிக் கொள்ளவேண்டும். க்ஷார லவணமின்றி ஹவிஷ்யத்தைச் சாப்பிடவும்.

ஸிம்ஹே ம ஆத்யாம் வருணோ(அ)வாபேத்யவேக்ஷ்ய வதாஷ்யெ ।
மூர்த்யேத ஸர்வாபேஹ்யோ மஹத: பாதகாதபி ॥ எ ॥

ஹோமம் ஆகியபிறகு ஜலம் நிறைந்த பாத்ரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, நாற்சந்தில் சென்று உட்கார்ந்து, அந்த ஜலத்தில் தன்னைப்பார்த்துக் கொள்ளவும். "ஸிம்ஹேமே" என்ற அநுவாகத்தினுல் இப்படிச்செய்தால் மஹாபாதகத்திலிருந்தும் மற்ற எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் முக்தனுகிறுன். பிறகு பாக்கி ப்ரயோகங்களை முடிக்கவும். இந்தக் கணஹோமத்தை ப்ரயோகத்தில் காணவும்.

ஸ்ருஜகெவ யௌவநெ பால்யெ ய: க்ருத: பாவஸஞ்சய: ।
பூர்வஜந்மஸு வா(அ)ஜ்ஞாநாத் தஸ்மாதபி விமுச்யதெ ॥ அ ॥

வயதுசென்றகாலம், யௌவநம், பால்யம் இவைகளில் செய்து குவிந்த பாபமும், பூர்வஜந்மத்தில்செய்த பாபமும், அஜ்ஞானத்தால்செய்ததும் ஆகிய எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் முக்தனுகிறுன்.

போஜயித்வா த்விஜாநந்தே பாயஸேந ஸஸர்பிஷா ।
கோபூதிலஹிரண்யாநி ஸந்துஷ்டேப்ய꞉ ப்ரதாய ச ॥ ௯ ॥

ஏழாவதுநாளில் கணஹோமம் முடிந்த பிறகு, பாயஸம், நல்ல நெய் இவைகளுடன் ப்ராம்ஹண போஜனம் செய்வித்து, அவர்களுக்குக் (சாப்பிட்டவர்களுக்கு) கோ, பூமி, திலம், ஹேமம் (ஸ்வர்ணம்) இவைகளைத் தானம் செய்யவும்.

விப்ரோ பவதி பூதாத்மா நிர்தக்தவ்ருஜிநேந்தந꞉ ।
காம்யாநாம் கர்மணாம் யோக்யஸ்ததாऽऽதாநாதிகர்மணாம் ॥ ௧௦ ॥

மேற்கண்டவாறு ஏழு நாள் கணஹோமம் செய்த விப்ரன், தஹிக்கப்பட்ட பாபமாகிற காஷ்டத்தை யுடையவனாய், பரிசுத்தாத்மாவாகி, காம்யகர்மாக்களுக்கும், ஆதாநாக்நிஹோத்ராதி நித்யகர்மாக்களுக்கும் யோக்யனாகிறான்.

இதி ஸப்தம꞉ கண்ட꞉ ॥
இதி ஸப்தமோऽத்யாய꞉ ॥

ஏழாவது கண்டம் முற்றிற்று.
ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அத அஷ்டமோऽத்யாய꞉ ॥
அத அஷ்டம꞉ கண்ட꞉ ॥

எட்டாவது அத்யாயம்.
எட்டாவது கண்டம்.

அதிலோபாதஜ்ஞாநாத்வா ய꞉ கரோதி க்ரியாமிமாம் ।
அந்யஸ்ய ஸோம்ஹஸாவிஷ்ட꞉ கரீவ ஸீததி ॥ ௧ ॥

மேலேசொல்லிய கணஹோமத்தை ஒருவன் தனக்குச்செய்து கொள்ளலாமேயல்லாது, அதிக ஆசையாலோ, அஜ்ஞானத்தாலோ இதை மற்றொருவனுக்காகச் செய்தால் அவனுடைய பாபங்களால் பரிக்ரஹிக்கப்பட்டு விஷம் புஜித்தவன் (வாக்குப்) போல் தழு தழுத்துப் போவான்.

ஆசார்யஸ்ய பிதுர்மாதுராத்மநஶ்ச க்ரியாமிமாம் ।
குர்வந்நு பாத்யர்கவத்விப்ர꞉ ஸா காமேஷ்வசேஷத꞉ க்ரியா ॥ ௨ ॥

ஆனால் சிலருக்குச் செய்யலாம். தனது ஆசார்யன், பிதா,

மாதா, இவர்களுக்கு இந்தக் கணஹோம க்ரியையைச் செய்தால் செய்தவன் ஸூர்யனைப்போல் விளங்குவான். ஆகையால் அவர்களை உத்தேசித்துச் செய்யலாம்.

க ஏதேந ஸஹஸ்ராக்ஷம் பவித்ரேணாகரோத்ப்ரபு: ।
அக்நிம் வாயும் ரவிம் ஸோமம் யமாதீம்ஶ்ச ஸுரேஶ்வராந் ‖ ௩ ‖

ப்ரம்ஹாவானவர் பரிசுத்தமான இந்தக் கணஹோமத்தினல் தமது புத்ரனை இந்த்ரன், அக்நி, வாயு, ஸூர்யன், சந்த்ரன், யமன் போன்ற தேவச்ரேஷ்டர்களுக்கும் தானே செய்துவைத்தார். அதுபோல் புத்ராதிகளை யுத்தேசித்துச் செய்யலாம்.

யத்கிஞ்ச புண்யநாமேஹ த்ரிஷு லோகேஷு விஶ்ருதம் ।
விப்ராதி தத்க்ருதம் தேந பவித்ரக்ரியயாऽநயா ‖ ௪ ‖

மூன்று உலகத்திலும் புண்ய நாமாவாக ப்ரஸித்தமாக எதெது காணப்படுகிறதோ விப்ராதிகள், அவைகள் ப்ரம்ஹாவினல் இந்தப் பவித்ர கணஹோமம் மூலமாகச் செய்யப்பட்டதாகும். உயர்ந்த ஜாதி முதலிய பலவும் இந்த ஹோமமூலம் உண்டாயின.

ப்ராஜாபத்யமிதம் குஹ்யம் பாபக்நம் ப்ரதமோத்பவம் ।
ஸமுத்பந்நாந்யத: பஶ்சாத் பவித்ராணி ஸஹஸ்ரஶ: ‖ ௫ ‖

ரஹஸ்யமானதும் பாபநாசநமுமான இந்தக் கணஹோமமே ப்ரம்ஹாவினுடையதாக முதலில் உண்டாகியது. இதற்குப்பிறகு தான் ஆயிரக்கணக்கான க்ருச்ரங்கள் பரிசுத்தங்களாக உண்டாயின.

யோऽப்தாயநர்த்துபக்ஷாஹாந் ஜுஹோத்யஷ்டௌ கணாநிமாந் ।
புநாதி சாத்மநோ வம்ஶ்யாந் தஶ பூர்வாந் தஶாபராந் ‖

எவன் இந்த எட்டுக் கணஹோமங்களை ஒரு வர்ஷம், ஒரு அயனம், ஒரு ருது, ஒரு பக்ஷம், ஒருநாள் இவ்வாருக யதாஸௌகர்யம் ஹோமம் செய்கிருனே, அவன் தனது வம்சத்தினரில் பத்துத் தலைமுறை முந்தியவர்களையும் பத்துத்தலைமுறை பிந்தியவர்களையும் பரிசுத்தமாக்குகிருன்.

ஏதாநஷ்டௌ கணாந் ஹோதும் ந ஶக்நோதி யதி த்விஜ: ।
ஏகோऽபி தேந ஹோதவ்யோ ரஜஸ்தேநாஸ்ய நஶ்யதி ‖ ௭ ‖

ஒருவன், த்விஜன், இந்த எட்டுக் கணஹோமங்களையும் செய்யச் சக்தியில்லாதவனுயிருந்தால், அவன் இவைகளில் ஏதாவது

ஒன்றை ஹோமம் செய்யவும். அதனாலும் இவனுடைய தோஷம் நசிக்கும்.

ஸுதநவொ யஸ்ய ஶிஷ்யா வா ஜுஹுயுரஷ்டௌ க³ணாநிமாந் ।
ஸ்வாத்⁴யாயபரிக்ரீதைஸ்தை: ஸஹஸ்ரௌஷதி⁴ மாந்யதே ॥ ௮

எவனுடைய பிள்ளைகளோ, சிஷ்யர்களோ இந்த எட்டுக்கண ஹோமங்களையும் செய்கிறார்களோ, அவனும் பாபத்திலிருந்து முக்தனாகிறான். அத்யயனம் செய்து வைத்ததாகிய கார்யத்தால் அவர்கள் பரிக்ரீதர்கள்.

யநேநாபி பரிக்ரீதைர்நாத்³வாவஜீவாம்ஸபா ।
பாவநீயா ஹ்யஶக்தேந நாவஸாதி³யஶ்ரீரயுக் ॥ ௯ ॥

அசக்தனாயிருந்து தானே இவைகளைச் செய்யமுடியாதவனாயிருந்தால், அவன் பணத்தினால் பரிக்ரீதர்களைக்கொண்டும் தன் பாப நிர்ஹாரத்திற்காக இதைச் செய்யலாம். செய்யும்படி செய்யலாம். ஏனெனில், சரீரமுள்ளவன் அசக்தன், சரீரத்தை க்லேசம் செய்துகொள்ளக் கூடாதல்லவா?

யதஸ்ய க்ரியதே த்யாக³: க்ருஷ்ணாம் ஸுக்ருதாமபி ।
பாபமோசநர்ணஸ்ய பாபஸ்ய விமோக்ஷ: க்ரியதே க்வசித் ॥௧௦॥

தனத்யாகமும் செய்யப்படுகிறது. ஸுக்ருதகர்ம த்யாகமும் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் ருணமில்லாதவனான மனிதனுடைய பாபத்திற்கு விமோக்ஷம் சில இடத்தில் தான் செய்யப்படுகிறது. ருணமற்றவனான புருஷனுக்கும் தர்மத்தினால் த்யாகம் சில விடங்களில் செய்யப்படுகிறது. கணஹோமார்த்தமாக தனத்யாகம் செய்தால் அதனால் தனத்யாகம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பாப மோக்ஷமே ஏற்படுகிறது. புண்ய கர்மங்கள் ஸித்திப்பதற்காக.

மந்த்ரா யோ விதி⁴நேதேந ஸர்வபாபார்ணவாத் ஶுசி: ।
க்ருதாத்மம் மந்யதே ஶுத்³த⁴ம் ஸமர்த்த²ம் கர்மஸாத⁴நே ॥ ௧௧ ॥

இந்தக் கணஹோம விதிப்படி செய்து எவன் பாபமுக்தனாகிறானோ அவன் எல்லாவித பாப ஸமுத்ரத்தையும் தாண்டியவனாகி, தன்னைச் சுத்தனாக நினைக்கிறான். ஸர்வகர்மார்ஹனாயும் நினைக்கிறான். ஸர்வகர்மங்களையும் ஸாதிக்கவல்லவனாயும் நினைக்கிறான்.

ஜாயதே வாமநோ: ஶ்ரேஷ்ட²: பண்யசேஷ்டி ஸம்ஶ்ரித: ।
தைவதந்தாத்யதே ஸத்³பி⁴: ஸ்வர்கலோகேஷ்வபி பண்யக்ருத் ॥௧௨॥

இந்தக் கணஹோமம் செய்தவன் பூமியில் இருந்தாலும், தேவலோகத்திலுள்ளவர்களால் புண்யகர்மம் செய்தவனென்று அறிந்து கொண்டாடப்படுகிறான். இந்தப்புண்யக்ருத், ஸ்வர்க்கம் சென்றும் தேவர்கள் போல் அதிகம் ஸந்தோஷிக்கிறான்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌆𑌰𑌭𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌃 ।
𑌅𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ ௧௩ ॥

இவன் ஸர்வபாபமுக்தாத்மாவாகி, எந்தக் கார்யங்களைச் செய்ய ஆரம்பித்தாலும், அவைகள் சுத்த சரீரியான இவனுக்கு ஸுலபமாக யத்நமில்லாமலே ஸித்தியை அடைகின்றன.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௪ ॥

இந்தக் கணஹோமத்தை, அல்லது தர்மசாஸ்த்ரத்தை, நித்யம் படித்து மனதில் தரித்துக்கொள்ளவும், அல்லது கேட்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஸர்வபாபத்திலிருந்தும் விடுபட்டு ப்ரம்ஹ லோகத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான். இந்தச் சாஸ்த்ரம் ப்ரஜாபதியால் சொல்லப்பட்டது, ருஷிகளுக்கு புண்யமானது.

𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌿𑌷𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥

எந்த மந்த்ரங்களை ஸித்தி செய்துகொள்ள விருப்பமிருக்கிறதோ அவைகளைப் பன்னிரண்டுநாள் நியமத்துடன் ஜபிக்கவும்.

𑌘𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌦𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌯𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥

அந்தப் பன்னிரண்டு நாளும் ராத்ரியில் மட்டும் நெய், தயிர், பால் இவைகளில் ஒன்றால் கலந்து ஓதனத்தை ஒரு தடவை மட்டும் சாப்பிட்டு வ்ரதமிருக்கவும்.

𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌜𑌪𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍋𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇 ॥
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌧𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௭ ॥

ருக், யஜுஸ், ஸாமவேதங்களையும், அதர்வா, ஆங்கிரஸம்

இவைகளையும் அத்யயனம்செய்து, பிறகு அந்த மந்த்ரஸித்தி பெறுவதற்காக மூன்று வேளை பத்துத்தடவைக்குக் குறையாமல் ஹோமம் செய்யவும்.

இதுதான் மந்த்ரங்கள் கர்மாக்களை ஸாதித்துக்கொடுக்கக் கூடிய பூர்வ கார்யமாகும். புரஶ்சரணமாகும். மந்த்ர ஸித்திக்குப் புரஶ்சரணம் அவச்யமென்றபடி.

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 ॥

நான்காவது ப்ரஶ்நம் முற்றிற்று.

𑌬𑍌𑌧𑌾𑌯𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

போதாயந தர்மஸூத்ரம் முற்றிற்று.

21:44
N52
தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகம்
184962
சென்னை-600 008
நூலகம்